دزماني
په کړليچ کې

(د ټولنيزو او سياسي ليکنو ټولګه)

محمد اسمعيل يون

۱۳۹٦ لمريز کال

Ketabton.com

دزماني په کړليچ کې

محمد اسمعيل يون

De Zam
Pa Ka
(collection of
By:Moha

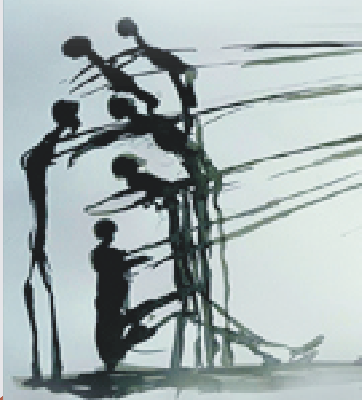

۱۳۷
۴۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زمانې په کړليچ کې

(د ټولنيزو او سياسي ليکنو ټولګه)

محمد اسمعيل يون

۱۳۹۶ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم:	د زمانې په کړلېچ کې
لـيکــــــوال:	محمد اسمعیل یون
خـپرنـدوی:	د افغانستان ملي تحریک، فرهنگي څانگه
ويـبپـاڼـه:	www.melitahrik.com
کمپوز:	فیاض حمید
پښتی ډیزاین:	فیاض حمید
چـاپشمېـر:	۱۰۰۰ ټوکه
چـاپـکـــال:	۱۳۹٦ ل / ۲۰۱۷م کال

د تحریک د خپرونو لړ: (۱۳۷)

لیکوال د خپرونو لړ: (۴۸)

www.melitahrik.com - info@melitahrik.com

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسوولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

ټولو ملتپالو او هېوادپالو افغانانو ته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیولیک

سرلیک	مخ
دا هم د زماني د کړلېچ څو انځورونه	۱
((مارشال)) په کابل او کابل په مارشال پلان کې	۷
ریفورمیست اشرف غني او د سترو جنگسالارانو گواښونه	۱۱
زوړ مارکسپست د گناه په نوي لباس کې	۱۵
د ښاغلي قانوني ناقانونه کارونه	۲۰
د اساسي قانون په لویه جرگه کې یوه عجیبه شمېره	۲۵
د اطلاعات او کلتور وزارت یوې لوحې((احساسات)) را وپارول	۳۰
حکمتیار په تور او رباني په سپین لېست کې	۳۲
سه کشور فارسي زبان یانې څه؟	۳۹
د برېښنا وزیر او برېښنا ډوله ژمنې	۴۶
زوم او خسر په حکومت کې که تر حکومته بهر؟	۵۲
((کوچي گري)) څه ته وایي؟	۵۸
مارشال)) او بیت المال	۶۵
افغانستان او د ایراني فاشیزم غشي	۷۲
((متحده ملي جبهه)) د لفاظانو ټلواله	۸۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصر او افغانستان ګډې ګټې او مشترکات ۸۹

د يوې ژبې د پرمختيا او ځوړتيا ځو عوامل او ځو دلايل............... ۹٤

د يو لوی ملت، د يوه ستر مشر يوه تاريخي وينا ۱۰٤

د يوه فرهنګي انقلاب په لټه ۱۰۹

افغانستان کې څوک سوله نه غواړي؟.. ۱۲۵

طالبان: ((برادران کرزی)) که ((جنبش خود جوش)) رباني؟؟....... ۱٤۸

حماسه، ويرنه او وياړونه.. ۱۵۲

د جمعيت ستمي او سيکارېستي بڼه.. ۱٦۲

د زور کرښې په زور له منځه ځي ۱٦٦

افغانستان کې د سياسي ځواکونو نوې معادلې.................................. ۱۷۵

مناظره که لکچر؟ ۱۸۳

د يوې ناسمې ادعا سم سپيناوی ۱۹۵

مورږ د خپلې زمانې په کړلېچ کې ۲۳۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه:

دا هم د زمانې د کړلېچ څو انځورونه

د لیکنو دا ټولګه چې اوس تاسو په لاس کې ده، دا زما د هغو لیکنو له جملې څخه دي چې له (۱۳۸۳-۱۳۹۶ل) کلونو تر منځ لیکل شوي او د خپل وخت په چاپي او برېښنايي رسنیو کې خپرې شوې دي. پر دې مهال زما نورې لیکنې په نورو ټولګو کې خوندي او خپرې شوې دي، خو د دې لیکنو د ځینو یې سیاسي مرچ و مالګه لږ شان زیات وو او تر دې یې دمه لا د یوې ځانګړې ټولګې بڼه نه وه خپله کړې. اوس (۱۳۹۶ل کال، کب کې) ما د خپل ژوند د سترې سفر نیمه پېړۍ پوره کړه، نو کوښښ مې وکړ چې د خپل تېر ژوندانه په بهیر کې ټولې هغه لیکلې مقالې او نور مستقل اثار له سره راټول، ډلبندي او منظم کړم او که خدای کول له سره یې د کلیاتو په بڼه چاپ کړم، نو په دې ټولګه کې راغلې لیکنې مې سره منظمې او په دې کتاب کې مې خوندي کړې. په دې ټولګه کې څوارلس (۱۴) عنوانه لیکنې همغه دي چې د (قلموال) جریدې په بېلابېلو ګڼو کې چاپ شوي او د دې اثر په متن کې ورته نغوته شوې ده او نورې لیکنې بیا په نورو وختونو کې لیکل شوې دي.

دا چې ولې مې د بېلابېلو ټولګو په بڼه د خپلو ټولو پخوانیو لیکنو د خوندیتابه تکل وکړ، علت دا و چې هره لیکنه د زمانې د خاصو شرایطو تر اغېز لاندې لیکل شوې او د همغې زمانې د پېښو او کرکترونو انځورنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي. دا پېښې نه ما رامنځته کړي او نه يې زه د راټوکېدو جوګه وم. پېښې زمانې رامنځته کړي او شخصيتونه هم زمانې راپنځولي، ما د زمانې د يوه شاهد په توګه څه چې مې ليدلي، هغه مې انځور کړي او د ليک دايرې ته مې داخل کړي دي. دا پېښې ټولې مثبتې نه وې او نه يې مرکزي کرکترونه مثبت وو. پر خپل وخت د منفي پېښو او منفي شخصيتونو انځورول هم اسانه کار نه و، منفي غبرګونونه يې راپارول او د ليکوال ژوند ته يې د ګواښ او خطر پېښول حتمي کول. په داسې يو حالت کې ليکوال مجبور دی چې له مستعار نامه څخه کار واخلي.

د مستعار او بدل نامه کارونه په همدغه ځای کې ضروري څکه وي چې هم د ليکوال ژوند خوندي پاتې کېدی شي او هم پېښې ثبتېدی او د تاريخ حافظې ته انتقالېدی شي، نو ما هم د زمانې د همدغه مجبوريت له امله د واقعيت د خونديتابه لپاره له مستعار نامه څخه کار اخيستی او يو شمېر ليکنې مې پر خپل وخت په بدل نامه خپرې کړي دي. اوس چې د هغې زمانې په انډول څه ناڅه حالات نرم شوي او ما هم د عمر نيمه پېړۍ پوره کړې، نو غواړم همغه ليکنې په خپل نامه خپرې کړم. ما له دې ليکنو څخه يوازې د ليکوال مستعار نوم لرې کړی او په ځينو برخو کې مې په عنوان کې لږ لنډون او سمون راوستی، نور مې د ليکنې په متن او محتوا کې هېڅ ډول بدلون نه دی راوستی. دا په دې خاطر چې دا ليکنې د خپلې زمانې انځورګري کوي او د همدغې زمانې ملکيت ګڼل کېږي. زموږ د هغې زمانې ځينې واقعيتونه ډېر ترخه وو، هر ليکوال نه غوښتل ځان له زورواکو او جنګسالارانو سره مواجه کړي او ټوپکوال هم له ټول قوت او وحشت سره په ميدان کې ولاړ وو. د زورور ټوپکوال او عاطفي قلموال تر منځ سخته مبارزه روانه وه. په دې لړ کې (قلموال) جريدې چې د (شېر علم املوال) په

(c) ketabton.com: The Digital Library

مدیریت او د (خپلواک وطنیار) په مرستیالۍ خپرېدله، د قلموال جهاد په برخه کې خپل ملي او انساني رسالت ترسره کړ، ډېرې هغه لیکنې یې، چې نورو چاپي خپرونو یې چاپ ته زړه نه ښه کاوه او یا یې د خپراوي جرئت نه درلود، (قلموال) جریدې په پوره جرئت هغه خپرې کړې او دا دی اوس زموږ د تاریخ راتېه تصویرونه دي. دا لیکنې د خپلې زمانې سوز او درد لري، که پر همغه وخت نه وای لیکل شوې، نو نن یې په همغه کیفیت لیکل یا ناشونی کار و او یا هم ډېر ستونزمن. اوس چې ما ته څوک ووایي له نن څخه د یوې نیمې لسیزې وړاندې حالات او خاطرات لکه څنګه چې وو، همغسې انځور کړه دا کار زما په وس پوره نه دی، نه یوازې زما، بلکې د بېلابېلو لیکوالو د وس خبره هم نه ده. لیکوال چې پر خپل وخت د خپلې زمانې حالات انځور نه کړي، وروسته یې بیا لیکنې د هغې زمانې سوز او درد لکه څنګه چې و، هغه شان نه شي انځورولای. دې لیکنو کې پر یو شمېر داسې کرکترونو بحث شوی چې هم په خپله زمانه کې زموږ ټولنې ته مضر وو او وروسته یې هم ضررونه لا پسې ډاګیز شول. هغه وخت چې دا لیکنې خپرېدلې یو شمېر تنګنظرو، چې په خپله د تعصب پر ناروغۍ اخته وو، دې ډول عکس العملي لیکنو ته د تعصب، قومپالنې او فاشیزم نوم ورکړ، خو کله چې یې وروسته په دې لیکنو کې د انځور شویو منفي کرکترونو کینه، بغض، قومي تعصب او د ولسواکۍ په نوي لباس کې د فاشیزم هڅې ولیدې، نو اکثره یې د دې لیکنو پر حقانیت پوه شول. دا لیکنې ځکه خوندي کوم چې زموږ ننۍ او سبانۍ نسل زموږ د زمانې له واقعیتونو لاپسې خبر شي. طبیعي خبره ده چې سیاسي او ټولنیزې لیکنې خپل خپل موافقین او مخالفین لري، دا ډول لیکنې به خپل مخالفین او خپل غبرګون ولري، مثبت او منفي دواړه غبرګونونه به ولري. زما هدف دا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د خپلې زمانې واقعیتونه د قلم په واسطه تصویر او بل نسل ته یې انتقال کړم: ((د هغه شاعر دانې وشه په ژبه، چې د شعر دردانې پلوري په مال)). د هغو لیکوالو پر حال افسوس په کار دی چې دوی به خپله زمانه کې ورته رنې رنې کتل او حقیقتونو سلګۍ وهلې، خو دوی یې له انځورنې په دې خاطر ډډه وکړه چې د کوم زورواکي له خوا ورته خطر متوجه نه شي. څومره به ښه وای چې ټولو لیکوالو د خپل وخت پېښې او په هغو کې لوبېدونکي شخصیتونه په دقیق ډول انځور کړي او د ولس مخې ته یې د خپل یو انساني مسولیت په توګه ایښې وای. په تېره بیا هغه لیکوال چې د لیکوالۍ تجربه هم لري او د عمر زیاته برخه یې هم خوړلې وي. اوس چې د دې ټولګې د ترتیب پر مهال زما د عمر پنځوسم کال پوره کېږي، نو ولې به له واقعیتونو پرده نه لرې کوم؟ قدرمن لوستونکي به دا لیکنې ولولي، که دا لیکنې د خپلې زمانې د تاریخ لپاره د خامو او پخو موادو د یو څاڅکي په توګه هم کار ورکړي، نو ما به خپل مسولیت تر یوه حده ترسره کړی وي.

زه هیله لرم زموږ درانه هېوادوال پر نورو لیکوالو هم فشار راوړي چې د خپلې زمانې تاریخي او مستند یادښتونه مخکې تر دې چې په کور کې یې پوپنک ووهي، زاړه، وراسته او بې ارزښته شي، ډګر ته راوباسي چې هېوادوال ترې ګټه پورته کړي او همدارنګه له هغو لیکوالو څخه هم هیله کوو چې همدا اوس یې واقعیتونه له سترګو تېرېږي، دوی باید دا واقعیتونه په منظم ډول ثبت او بل نسل ته انتقال کړي. که په خپل نامه د ځینو حقیقتونو ثبتول او نشرول سخت وي، نو له مستعار نامه څخه دې کار واخلي، مستعار نومونه د همدغې ورځې لپاره کارېږي چې واقعیتونه فوت نه شي، خو مستعار نوم هم باید د واقعیتونو د پټونې، بل ډول ښودنې او د چا د شخصیت د سپکاوي لپاره نه وي، بلکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوازې د همدې لپاره وي چې په دې وسيله خلکو ته د پېښو او د هغو د اړوندو کرکترونو انځور خوندي او په رڼه بڼه ورانتقال شي.

په دې ليکنو کې کېدی شي يوه نيمه ليکنه داسې هم وي چې محتوا يې له هغې بلې سره څه ناڅه تضاد ولري، لکه (ستر ريفورمېست ډاکټر اشر غني او د سترو جنگسالارانو گواښونه) او د هغه په مقابل کې (لکچر که مناظره؟) چې دا دواړه ليکنې د يوه شخصيت پر محور راڅرخي، لوستونکي به فکر وکړې چې څنگه يو شخص (۱۳) کاله وړاندې تاييد او (۱۳) کاله وروسته رد شوی دی، دا ليکنه مې په همدې خاطر راوړې چې د زمانې په کړلېچ کې شخصيتونه هم بدلون مومي، شخصيتونه د هغو د کارونو له مخې ارزول کېږي. په دې ليکنو کې چې مې کوم اساسي تغيرات رانه وړل علت يې دا و چې ټولنه بايد خپله ليکوال هم وارزوي، يوازې پېښې او عامل کرکترونه مهم نه دي، ناظر او کتونکی څه فکر کوي؟ ټولنه د ليکوالو پر ليکنو هم د قضاوت حق لري. ځينې ليکوال خپلې پخوانۍ او اوسنۍ ليکنې په تسلسل سره ځکه نه شي چاپولای چې متضاد ليدلوري لري او له شرمه يې ټوليز خپراوي ته زړه نه ښه کوي. تر دې ټولگې وروسته که خدای کول زه د خپلې ليکوالۍ ټول کليات چاپوم، هغه کار مې چې په پنځوس کلن ژوندانه او (۳۲) کلنې ليکوالۍ کې کړی، هغه به په ترتيب سره په څو ټوکونو کې چاپ کړم، لوستونکي به له پيله بيا تر دې دمه زما هر څه له نظره تېر کړي، کمزورۍ، نيمگړتياوې او برياوې به ټولې د لوستونکو قضاوت ته پرېږدو، زما له نورو ليکوالو څخه هم هيله ده چې د خپلې ټولې ليکوالۍ محصول په منظم ډول چاپ کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ چې د لیکوالۍ په ذریعه د نورو تصویر خلکو ته کاږو، ښه ده چې نور هم زموږ په خپله لیکوالۍ کې زموږ خپل تصویر وګوري، جرئت، غوړه مالي، ځانساتنه، پردیپالنه، وطنپالنه ټول به څرګند شي.

راځئ چې ولس ته هر څه روښانه کړو، دا روښانتیا له ځانه پیل او پر نورو یې مخته کړو.

اوس د دې لیکنو په باب همدومره، نور نو دا لیکنې او دا هم تاسو درانه لوستونکي.

په درنښت

محمد اسمعیل یون

۱۳۹۶ل کال د کب (۲۵)مه

کابل- افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

((مارشال)) په کابل او کابل په مارشال پلان کې

دا ليکنه د قلمول جريدې د (۱۳۸۳ل) کال په (۲) گڼه کې خپره شوې ده.

ياره موږ هم عجيبه خلک يو، که هرڅومره جگړو ځپلي او مروړلي يو، بيا هم هغه دچا خبره له خپله چکه نه اوړو. بس هر څوک چې مو د

خبرو ميدان ته واچاوه، بيا يې داسې لوڅ لغړ کړو او داسې يې سپک کړو، چې په اصطلاح د باد ښکه ترې جوړه کړو، بس نو د سپکولو او درنولو په دې لړۍ کې داځل د ((مارشال)) صيب نوبت راورسېد. مجلس کې صيب گڼ خلک ناست وو، شمېر به يې (۳۰) يا (۳۵) تنو ته رسېده،ژبپوهان، ليکوال، وکيلان او ان څو تنه جنرالان هم په کې ناست وو، بس يو چا يوه خبره رامنځته کړه، چې صيب دا مارشال څه مانا؟ مخکې تردې چې نور څوک پربحث پيل وکړي، ژبپوه او ژبور صيب دخپل حقوقي ببز له مخې د خبرې جلو ونيو او ويې ويل: ((زه په بنستيز ډول يو ژبپوه يم، دا چې د پوځي نومونو (اصطلاحاتو) له پلوه مارشال څه مانا لري؟ په دې اړه زه څه ويل نه غواړم، خو د ژبپوهنې له نظره چې دا زما آر مسلک دی، (مارشال) اصلاً پښتو کلمه ده، چې له دوو کلمو رغېدلې ده، اول (مار) اوبيا(شال) دی، چې دواړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره یو ځای شي (مارشال) ځنې جوړېږي، (مار) تاسو پېژنئ چې ډېره خطرناکه خزنده ده او (شال) خو په پښتو کې پوړني ته وایي، یانې داچې (مار) په (شال) کې تاو کړې او یا داچې پر (مار) باندې (شال) واچوې او پټ یې کړې. دا چې دې اوسني جنگسالار صیب ته ولې مارشال وایي دا یوه اصطلاحي مانا لري چې ... کله چې ژبپوه صیب د مارشال د اصطلاحې مانا پر تشریح پیل کاوه، نو دې کې د غونډې یو برخوال جنرال صیب یې خبره غوڅه کړه او ویې ویل: ((مارشال په عسکري امورو کې تر ټولو جگه عسکري رتبه ده او هغه چاته ورکول کېږي، چې د فتوحاتو په نتیجه کې یې په څلورو مفتوحه هېوادونوکې عسکر پراته او هغه هېوادونه یې تر پوځي تاثیر او واک لاندې وي)) پر همدې وخت یو بل برخوال له یوه کونجه، په نیم تبسم ډول خندا وکړه او ویې ویل: ((یاره نو خلک زموږ دې مارشال صیب باندې هسې ریشخند وهي، رخه ورسره لري او کینه ورسره کوي، که په هېوادونو کې د عسکرو د خوړېدو خبره مطرح وي، دا کارونه خو پخوانیو مارشالانو لکه (تیتو) او نورو هم کړي دي، نر مارشال هغه دی، چې په څلورو هېوادونو کې د خپلو عسکرو د خوړېدو پر ځای په خپل هېواد کې د (۱۸) هېوادونو د عسکرو د خوړېدو زمینه برابره کړي، د داسې مارشال قوت او مهارت د نورو مارشالانو په انډول څلور نیم برابره زیات دی، نور مارشالان د خپلو عسکرو په زور نور هېوادونه نیسي او په هغه هېواد کې خپلې واکمنۍ ساتي، خو زموږ مارشال د نورو هېوادونو د عسکرو په زور خپل هېواد نیسي او خپل ځان پرې ساتي همدلته سړي ته هغه د شاعر خبره رایادېږي چې:

ډېر تفاوت شته په انسان کې د مانا په لحاظ
واړه مشغول دي ځینې ځان ځینې جهان جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر دې وخت په غونډه کې یو بل شخص هم خپله غاړه تازه او صافه کړه، داسې ښکارېده چې انجنیر او د بیارغونې په برخه کې د پخې تجربې خاوند دی. هغه خپل منطق داسې پیل کړ: ((کله چې د امریکایانو او دهغو د متحدینو له خوا غربي جرمني اشغال شو، نو د جرمني اکثره ودانۍ ویجاړې او ټول هېواد په کنډوالو بدل شوی و، امریکایانو او متحدینو د جرمني د بیا رغونې لپاره یو مارشال پلان جوړ کړ، د مارشال پلان مانا دا ده ، چې د رغونې توسعه او پراختیا یې د ماسټرپلان په انډول څو ځله زیاته ده، ماسټرپلان دې ته وایي،چې د یوه ښار نورمال پرمختیایي حالت په کې پېشبیني شوی وي او دولت او ولس د همغه پلان مطابق د ښاري ترقۍ پروګرام پرمخ بیایي، خو مارشال پلان بیا دې ته وایي، چې د ماسټر پلان ټول اړخونه هم په بر کې نیسي،خو پر هغه سربېره د بیا رغاونې او نورې پرمختیا پلانونه هم په کې شامل وي. تاسو مخکې د مارشال صیب خبره وکړه او د هغه د نظامي کفایت او درایت یادونه مو وکړه، ځینو له (مارشال تیتو) سره پرتله کړ، خو زه خپل مارشال ته یوازې، د یوه پوځي ماهر په سترګه نه ګورم، بلکې هغه د بیارغونې، بیا جوړونې، ځمکنیونې او غصبونې یو ماسټر او مارشال هم بولم. د اروپا د بیا رغونې په مارشال پلان کې د اروپا هېڅ جنرال او مارشال په دې نه دی بریالی شوی، چې دومره دولتي او شخصي ملکیت دې لاندې کړي، چې ځان ته پرې تر دوو سوو زیات مارکیټونه او لوی کورونه جوړ کړي، خو زموږ د هېواد په مارشال پلان کې د مارشال صیب تر بولۍ(قوماندې) لاندې په سلګونو جنرالان په دې بریالي شول، چې ځانته په لسګونو کورونه او مارکېټونه جوړ کړي، خپله مارشال صیب خو خبره له لسګونو څخه تر سلګونو پورې ورسوله او د اوازو او انګازو له مخې اوس یوازې په کابل ښار کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مارشال د کورونو او مارکیټونو شمېر تر دوو سوو اوړي، نو اوس تاسو خپله فکر وکړئ، چې د اروپا په مارشال پلان کې د یو مدرسه یي مارشال ودانیز پرمختګ همدومره و؟ نو زه د خپلو پورتنیو دلایلو پر بنسټ دا وایم چې زموږ مارشال نه یوازې ماهر نظامیات دی، بلکې ماهر نفسیات و تعمیرات هم دی.)) د مارشال صیب په اړه خبره همداسې تاوېدله راتاوېدله، هر چا یې د څو بعدیز شخصیت پر یوه اړخ رڼا اچوله او د ذوق ببلابېلو اړخونه یې څېړل، خو ټول په دې خبره متفق وو او د شونډو په کونجو کې به یې په مالګین تبسم سره دا خبره تاوېدله چې: ((یاره کابل له مارشال صیب سره ښه ښکاري او مارشال له کابل سره، دا د یو بل لپاره لازم او ملزوم دي، باید مارشال په کابل او کابل په مارشال پلان کې شپې ورځې تېرې کړي...)).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ریفورمیست اشرف غني او د سترو جنګسالارانو ګوابنونه

دا لیکنه پر (۱۳۸۳ل کال) د قلموال جریدې په (۲)ګڼه کې خپره شوې ده.

د جمهور رییس ښاغلي حامد کرزي کابینه په عمومي ډول له دوه ډوله وزیرانو جوړه ده، یو جنګسالاران او یا د هغوی استازي اوبل ریفورمیستان، سمونپال یا دیموکراتان دي. په سمونپالو یا دیموکراتو وزیرانو کې ښاغلی اشرف غني، علي احمدجلالي، محمدحنیف اتمر، امین فرهنګ، رمضان بشردوست او ځینې نور شامل دي. په جنګسالار وزیرانو کې هغه وزیران شامل دي، چې د بهرنیانو په مرسته، یا هم د وسلې په زور او یا هم د نظار شورا، اسلامي جمعیت، اسلامي اتحاد، ملي اسلامي جنبش، اسلامي وحدت او نورو پوځي سیاسي تنظیمونو له خوا معرفي شوي دي. ددې دواړو ډوله وزیرانو ترمنځ وخت پر وخت په کابینه کې او تر کابینې بهر خواږه او ترخه بحثونه تبادله شوي، یو بل ته یې ګوتې نیولي او زورورو وزیرانو، خو ګوتڅنډنه هم کړې ده، ددې لپاره چې ځینې زورور وزیران بهرنۍ نړۍ او په کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

دننه د ولس له زيات غبرگون سره مخامخ نه شي، نو سمونپال او ريفورمېستو وزيرانو ته له ډېرې زياتې څرگندې گوتڅنډنې او گوتنيونې دډه کوي او دا کار بياخپل دويم لاس ملگرو ته چې په دولت کې او يا تر دولته بهر تنظيمي فعاليتونه کوي، ورسپاري. د بېلگې په توگه که په خپله د دفاع وزير محمد قسيم فهيم مخامخ پر ډاکټر اشرف غني نيوکه نه کوي، نو د خپلو تنظيمي ملگرو او نورو سيمه والو له خوا دې کار ته لمن وهي؛ د عبدالحفيظ منصور په خوله د اشرف غني د استعفی او گوښه کولو غوښتنه کوي، که چېرې د منصور او امثالهم شاته د حکومت د لوړپوړو زورواکو ملاتړ نه وي، نو هغه به هېڅکله هم په دې کوچنۍ خوله دومره لويې خبرې ونه کړي. د نظار شورا مظاهره چيان ولې د يو جنگسالار حکومتي واکمن د گوښه کولو غوښتنه نه کوي، چې د ريفورميست وزير دگوښه کولو نارې سورې پورته کوي، اشرف غني، صديق فرهنگ،اتمر او بشر دوست خو له وسلې سره کابل ښار ته نه دي راننوتي، وزارتونه خو يې په زور نه دي نيولي، نه يې کابل ښار لکه د ځينو نورو تنظيمي وزيرانو په شان پر کنډوالو بدل کړی او نه د ټوپک په ژبه خبرې کوي. جمهور رييس ښاغلي حامد کرزي يو ستر اخلاقي او ملي جرئت وکړ، خپله ټوله پانگه يې تثبيت او ثبت کړه او ملت ته يې وښودله چې اوس مې دغه پانگه ده او د واک تر گوښه کېدو وروسته که تر دې زياته وه، بيا راسره حساب کولای شئ، ډاکټر اشرف غني احمدزی دويم شخص و چې دويم گام يې اوچت کړ او د ماليې د وزير په توگه يې ريکارډ ټينگ کړ او خپله پانگه يې ثبت کړه، وايي چې غل نه يې له پاچا

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه ډارېږه، ولې ښاغلی ((مارشال)) صيب، قانوني صيب، خليلي صيب، استادبرهان الدين رباني، پروفيسر سياف، او شيخ محمد اصف محسني خپله پانګه ملت ته نه ښيي، ((مارشال)) صيب بايد ولس ته په ډاګه کړي، چې تر وزارت دمخه پانګه يې څومره وه؟ له کومه يې کړې وه؟ او تر وزارت وروسته پانګه يې څومره ده؟ ايا په کابل ښار کې په سلګونو جوړ شوي او جوړېدونکي لوړ پوړي بلډنګونه دده دي او که دده په نامه يې نور محتکرين جوړوي؟ يو وي که دوه بايد ثبت شي، که شپه تياره ده منې په شمار دي، د ښاغلي اشرف غني احمدزي د وزارت پرمهال افغانستان ته د مليارډونو ډالرو بهير را مات شو، د دولت خزانه له پېسو ډکه شوه او افغانۍ د ثبات خپل بې سارې ريکارډ ټينګ کړ، د هېواد مالي سستم اصلاح شو، د ګمرکونو د کنټرول لپاره پلان جوړ شو او له څو زورواکو محلي جنګسالارانو پرته نور ولايتي ګمرکي عوايد په مرکز پورې وتړل شول، خو موږ داسې تنظيمي وزيران هم لرو، چې د دوی د تېرې واکمنۍ پرمهال ماليې وزارت او د افغانستان مرکزي بانک خزانې څه چې فرشونه هم لوټ شول، يوازې د استاد برهان الدين په امر او د هغه د واکمنۍ پر مهال د دولت له (۹۰۰۰) باب څخه په شمېر نه په وزن او ټن افغانۍ ايستل شوي او د لګښت هېڅ وجه يې معلومه نه ده. تنظيمي وزيران، قوماندانان اوس هم هماغه پخوانی خيال لري، چې تش په يوې پاڼې او پرزې به له ماليې وزارت څخه پيسې ايستل کېدې او هېڅ حساب به يې معلوم نه و، اوس هغه وخت نه دی، اوس دم او قدم دواړه په حساب دي، ((مارشال)) صيب چې دفاع وزارت کې څومره حاضر او رسمي

(c) ketabton.com: The Digital Library

عسکر او صاحب منصب لري، هماغومره معاش به حواله کېږي، د خپلسرو او پر کور ناستو ملېشو معاشونه باید له بل مدرکه تمویل شي!؟ د ریفورمېستو وزیرانو غټه گناه همدا ده، چې زورواکو وزیرانو سره د جوال خوله نه نیسي. د زورواکو واکمنو د پلویانو چغې او نارې سورې په همدې خاطر دي، چې هغوی ته ولې د پخوا په شان بې حسابه اوبې کتابه مال نه ور رسېږي، د خبرو ډېرو اوږدولو او شاربلو ته اړتیا نه شته، اشرف غني د یو دیموکرات وزیر په توگه د اساسي قانون په لویه جرگه کې ودرېد، د خپل کار او فعالیت راپور یې وړاندې کړ، دا د افغانستان په تاریخ کې د مالیې لومړی وزیر و، چې ولس ته یې حساب ورکړ او اوس یې خپله شخصي پانگه هم ثبت کړه، موږ له ټولو زورواکو او دیموکراتو وزیرانو څخه هیله کوو، چې د ښاغلي کرزي او اشرف غني په شان گامونه پورته کړي او خپلې پانگې ثبت کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوړ مارکسېست
د ګناه په نوي لباس کې

دا لیکنه پر (۱۳۸۳ل) کال د قلموال جریدې په (۲) ګڼه کې خپره شوې ده.

د افغانستان پنځه زره کلن تاریخ په زبات رسولې، چې په دې هېواد کې مېشتو قومونو په خپلو منځو کې د ورونو په څېر ژوند کړی او کوي یې او د ټولو بهرنیو یرغلګرو په مقابل کې یې په مېړانه او یو موټي ډول مقابله کړې، هر وخت یې بهرنیان د خپلو متو په زور په ګډه له دې هېواد څخه شړلي او تل یې په یووالي او وحدت کې ژوند تېر کړی، هېڅکله هم د قومونو تر منځ د

ژبې او قوم په نوم جګړه نه ده شوې، له یما څخه نیولې د سردار محمد داوود خان تر واکمنۍ پورې دا یووالی ښه ټینګ و. کله چې د اعلیحضرت محمدظاهرشاه په دوره کې سیاسي ګوندونو ته د فعالیت اجازه ورکړل شوه او د افغانستان خلکو دیموکراتیک ګوند، چې پر سوسیالیستي نظریاتو متکي و او د وخت شوروي اتحاد له کمونیست ګوند یې فکري الهام اخیسته هم پر فعالیت پیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړ، روسانو د خپلې زړې پالیسۍ له مخې چې په منځنۍ اسیا کې یې ترسره کړې وه، د قومونو او ملت ترمنځ یې نوې د (ملیت) اصطلاح وکاروله او د منځنۍ اسیا هېوادونه او ملتونه یې تر خپل جغ لاندې راوستل، غوښتل یې چې دا تجربه په افغانستان کې هم تکرار کړي، په شوونیستي او سمتي نظریاتو برابر اشخاص یې د طاهر بدخشي تر مشرۍ لاندې د افغانستان خلکو دیموکراتیک گوند کې وروزل. د طاهر بدخشي او ببرک کارمل تر مشرۍ لاندې د خلکو ډیموکراتیک گوند کې یې ښکاره پرچمیان، خو په باطن کې ستمیان او افغان دښمنه عناصر وروزل او رشد یې ورته ورکړ، دا کسان پر لوړو دولتي او گوندي پوستونو نصب شول، همدا ستمي ډله وه، چې د ډاکټر نجیب الله د واکمنۍ د ړنگېدو او ملگرو ملتونو د سوله ییزپلان د شنډېدو باعث شوه او یو شمېر جهادي تنظیمي ډلو سره یې په گډه ائتلاف جوړ کړ، په دې مشهورو ستمي څېرو کې کولای شو د محبوب الله کوشاني، غلام سخي غیرت، نجم الدین کاویاني، فرید احمد مزدک، جنرال دوستم، جنرال مومن او نورو نومونه یاد کړو،عبدالطیف پدرام هم د دې کړۍ یو غړی دی، ښاغلی عبدالطیف پدرام د افغانستان د خلکو دیموکراتیک گوند دخپرندوی ارگان ((حقیقت انقلاب ثور)) د مارکسیزم او لیننیزم د صفحې مسئول و، هغه وخت ښاغلی عبدالطیف پدرام د کمونیستي فکر ترځنگ په (ایران و فیل) مشهور ځکه و، چې نوموړي هر وخت ایرانۍ لهجه کاروله او هېڅکله هم په خپلې افغاني دري نه غږېده، وروسته بیا پدرام له یوشمېر جهادنما ستمیانو سره یوځای شو او کله چې په شمال کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمونېست پلوه ستمی (جنرال مومن) د خپلو نورو افغان ضد پخوانیو ملګرو له خوا ووژل شو، نو پدرام د جنرال مومن د قطعاتو د سرپرست په توګه وټاکل شو او د استاد رباني له خوا په ډېرو مالي امتیازاتو ونازول شو، همدا وخت پدرام پر یوه وخت هم د جنرال مومن د قطعاتو سرپرست قوماندان او هم دکابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د دري څانګې د سهاري ټایم محصل و، چې پر یوه مهال دا دواړه وظیفې د قانون مخالف عمل و، خو پدرام هغه وخت هم له قانونه مستثنی و، د پدرام اخلاقي چلند او ټولنیز کړه وړه هغه وخت هم د دري څانګې او نورو څانګو پر استادانو چندان ښه نه لګېدل، پدرام لا درېیم ټولګی نه و بشپړ کړی، چې پر کابل دطالبانو سیلاب راخور شو، پدرام او ډېر نور پدرام خېل یې په مخه کړل، پدرام په بي بي سي راډیو کې د ظاهر طنین، ایراني باقر معین او په ایران کې د ده د خپلو پخوانیو روابطو او ایراني دوستانو په مرسته ایران او بیا فرانسې ته لاړ، درې څلور کاله یې په فرانسه کې تېر کړل او د بي بي سي رادیو د منځنۍ اسیا خپرونه، چې د ایرانیانو اوظاهر طنین له خوا سمبالېږي، پدرام به ورته د صاحب نظر په نامه رابلل کېده، افغان ضد او افغانستان ضد افکار به یې خپرول. دطالبانو تر سقوط وروسته په مړژوانده ستمیانو کي یو ځل بیا ساه وغوړېد، او ځانونه یې کابل ته راورسول او دلته یې د دیموکراسۍ له اوسنۍ فضا څخه ناوړه ګټه پورته کړه، له افغان او افغانیت څخه انکار څه چې ان مخالف لوری یې غوره کړ، پدرام هم کابل ته راغی اوځان یې په ډېره سپین سترګۍ سره ان جمهوري ریاست ته کاندید کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالطيف پدرام د افغان دښمنه عناصرو د ليکې په سر کې راځي، چې په ښکاره ډول يې د افغان او افغانيت پرضد ليکنې خپرې کړې، ځان ته افغان هم نه وايي او پر افغانيت شرمېږي، چې ښه مثال يې په ارمان ورځپاڼه کې دده هغه ليکنه ده، چې د جمهور رييس حامد کرزي په باب يې ليکلې ده، پدرام ليکي: د انتقالي دولت مشر حامد کرزي فرمان صادر کړی او حکم يې ورکړی چې د تابعيت په تذکرو کې دې د مليتونو پر ځای يوازې افغان وليکل شي، د پدرام په قول کرزی غواړي چې يوازې افغان دې د افغانستان د خلکو د ملي هويت په توګه پاتې شي، دا غلط عمل دی. خو زه له ښاغلي پدرام څخه پوښتنه کوم، چې ايا په نړۍ کې به داسې کوم هېواد وي، چې د هغو د تابعيت تذکرو يا نورو معتبرو اسنادو کې دې د ملت پرځای د قوم نوم ليکل شوی وي. ښاغلی لطيف پدرام همدا اوس د جمهوري رياست د ګټنې لپاره په کمپاين کې افغان ضد خبرې او مرکې کوي او راتلونکي کې افغانستان لپاره د فډراليزم نقشه او پروګرام لري، چې دا عمل يې د اساسي قانون خلاف کار دی. که چېرته پدرام بريالی شي او جمهور رييس هم شي(محال ده)، سره له دې چې اساسي قانون خو نه شي تغيرولای، خو دی بيا هم خپلې باتې وهي. پدرام صيب! افغانانو اوس ستا څېره ښه پېژندلې او ستاسو پر هر حرکت پوهېږي. افغانان پر دې پوهېږي، چې څوک افغان نه وي هغه ته ولې رايه ورکړي؟ د شرم خبره خو داده، چې تاسو جناب ځان ته افغان نه وايې بيا مو څنګه د افغانانو مشرتابه او د افغانستان لوړې څوکۍ جمهوري رياست ته ځان کانديد کړی دی؟ که ضمير دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندی او خپل وي، نو کله چې یوازې شوې ځان سره سوچ وکړه، ایا په نړۍ کې به داسې ملت وي، چې خپل دښمن د خپل مشر په توګه وټاکي؟ ایا داسې امیر به هم وي چې ملت نه مني، خو د جمهوري ریاست مقام ته یې ځان کاندیدوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاغلي قانوني ناقانونه کارونه

دا لیکنه پر (۱۳۸۳ل) کال د قلموال جریدې په (۲) گڼه کې خپره شوې ده.

د اوسنۍ انتقالي ادارې په کابینه کې دوه ډوله وزیران شامل دي: یو تنظمیمي وزیران دي، چې د تنظیمي ملحوظاتو، سیاسي او نظامي فشارونو له امله یې په کابینه کې مهمې څوکۍ نیولي دي او بل

ناتنظیمي وزیران دي، چې اکثره یې د مسلک او پوهې پر بنسټ په کابینه کې شامل شوي دي. تنظیمي وزیران د خپلو څوکیو د اشغال او استحقاق لپاره د ((جهاد)) او ((مقاومت)) اصطلاحات د یوې مشروع کاري وسیلې په توگه کاروي او ناتنظیمي وزیران خپل مسلک او خپله پوهه د څوکیو د نیولو اصلي مجوز گڼي، خو په تنظیمي وزیرانو کې هم یو نیم وزیر داسې پیدا کېږي، چې دوی باید نور د تنظیمي گټو پر ځای ملي گټې وپالي. په تنظیم خپلو وزیرانو کې د سوداگرۍ وزیر ښاغلی مصطفی کاظمي تر نورو فعال دی او د پوهنې پخوانی وزیر ښاغلی یونس قانوني هم تر نورو فعال و، خو اوس راځو د قانوني صیب کار او فعالیت ته، چې دده ټول کارونه ښه او منظم وو که نه؟ قانونیت په کې مراعت شوی و که نه؟ معارف په ټول افغانستان کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

متوازنه وده وکړه که نه؟ تنظيمي اوسيمه ييزه لېوالتيا يې لرله که ملي او سراسري؟ دا ټولې هغه خبرې دي، چې د ښاغلي قانوني صيب فعاليت او شخصيت ته راجع کېږي. په افغانستان کې له بده مرغه نومونه او تخلصونه د اشخاصو له شخصيت سره منطبق نه دي، کله کله نومونه او تخلصونه مخالف لوري کې واقع کېږي، ديو چا تخلص به ((ګرندی)) وي خو خپله به سست وي، دبل به ((دانش)) وي خو پوهه به نه لري، تخلص به يې ((عادل)) وي، خو خپله به ظالم وي، نوم به يې ((غيرت)) وي، خو خپله به غيرت نه لري، اوس قانوني صيب هم د نوم له مانيز پلوه له يو داسې حالت سره مخ دی. خپله قانوني دی، خو کارونه يې ناقانونه دي. څرنګه چې قانوني صيب اساساً يو سياسي، نظامي او تنظيمي شخص دی، نو ددې ډول اشخاصو زياته لېوالتيا له پوځي او سياسي کارونو سره وي، نه له تعليمي او روزنيزو چارو سره، کله چې د اضطراري لويې جرګې په پای کې قانوني صيب ته د پوهنې وزارت وړانديز وشو، نو ده وويل چې دا نه منم، مانا دا وه چې دا وزارت دده په خوښه نه و، ده يا د کورنيوچارو وزارت او يا هم د جمهوري رياست لومړی مرستيالي غوښتله، خو په هر ترتيب دا وزارت د قانوني صيب په نصيب شو، د وزارت د څوکۍ تر اشغال وروسته، دده پر وخت د نړيوالې ټولنې په بې دريغه ملاتړ په سلګونو ښوونځي بيا ورغول شول، په سلګونو نوي جوړ شول او په لسګونو نور لا تر ده وروسته د جوړېدو او رغېدو په حال کې دي، دغه راز په مليونونو ټوکه تعليمي کتابونه چاپ شول او د ښوونکو په معاش او امتيازاتو کې نسبي ښه والی راغی، دې کې شک نه شته چې دې ټولو چارو کې ده هم مثبت رول درلود، خو ددې کار دروند بار د نړيوالې ټولنې په مرسته اوچت شو، خو که دا مهال د قانوني پر ځای بل هر څوک وای، نو دا کارونه به يې په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول او یا هم تر دې په ښه کچه ترسره کړي وای. د ښاغلي قانوني صیب زیات وخت پر سیاسي مسایلو تېرېده، د وزارت مقام ته هم لکه د یو وزیر په شان نه ورته، د هغه حرکات د یو تنظیمي رهبر په شان و، نه د یو وزیر په شان، له همدې کبله یې خپل زیات صلاحیتونه خپلو ریيسانو په تېره بیا خپل باوري تنظیمي ملگري ښاغلي اشراق حسیني ته ورسپارلي وو، کله چې ښاغلی قانوني له کورنیو چارو وزارت څخه د پوهنې وزارت ته تبدیل شو، نو له هغه ځایه یې یو شمېر نږدې ملگري په گروپي ډول د ښوونې اوروزنې وزرات ته تبدیل او دلته یې یو شمېر پښتانه له کاره گوښه کړل، تر هغه وروسته په دې لټه کې شو، چې د ښوونې او روزنې وزرات ټول نشرات او مکاتبه په دري ژبه ترسره شي. تعلیمي نصاب ته هم تنظیمي رنگ ورکړي او اکثره کتابونه هم په دري ژبه چاپ کړي. ویل کېږي، چې د نړیوالې ټولنې په لگښت یه یوه بهرني هېواد کې د افغانستان لپاره شپاړس نیم ملیونه ټوکه تعلیمي کتابونه چاپ شول، د پوهنې وزارت په غوښتنه دا کتابونه (۱۲) ملیونه ټوکه په دري او څلورنیم ملیونه ټوکه په پښتو چاپ شول، که له ښاغلي قانوني څخه سړی پوښتنه وکړي، چې ایا پښتانه په افغانستان کې همدومره دي، چې دوی ورته دا وېش کړی؟ که ښاغلی قانوني وایي چې یو زیات شمېر پښتانه ماشومان په دري ژبه درس لولي، نو دا خو بیا خبره تر بدو بتره شوه، ځکه چې د یونسکو د قانون له مخې هر څوک حق لري، چې په خپله مورنۍ ژبه زده کړه وکړي او د پوهنې وزارت مکلف دی، چې د هېواد ماشومانو ته ددې زمینه برابره کړي، چې په خپله مورنۍ ژبه زده کړه وکړي. که چېرې د پوهنې وزیر غوښتل چې په شعوري او ناشعوري ډول پښتانه مجبور کړي، چې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دري ژبه تعلیم وکړي، نو دا خو له تعصب نه ډک عمل دی او د نړیوالو اصولو او بشري حقوقو خلاف کار دی.

د پوهنې وزارت د پلان رییس ښاغلی(رحمتي) د ښوونځیو د سروې په باب د سروې کارکوونکو ته قاطع حکم کوي، چې ټولې پاڼې باید په دري ژبه ډکې شي (حتی در مناطق پشتو زبان) وګورئ د فورمې ډول ته:

رهنمای (الف): دستورات خانه پری (تکمیل سازی) پرسشنامه سروی مکاتب وزارت معارف. تمام پرسشنامه باید به لسان دری خانه پری شود (حتی درمناطق پشتو زبان). تعریفات که بطورمعمول مورد استفاده قرار گرفته است، سطوح تدریسی مختلف، ما چهار سطح تدریسی مختلف را مجزای نوعیت مکتب در این سروی در نظر گرفته ایم:

ابتدایی: صنف ۱ الی ٦

متوسطه: صنف ۷ الی ۹

لیسه: صنف ۹ الی ۱۲

عالی:صنف ۱۳ الی ۱٤

د معارف اخبار چې د ټول افغانستان لپاره چاپېږي صرف ۸ کرښې (یو شعر) په کې پښتو دی او نور ټول اخبار په دری ژبه چاپ شوی دی. دا په داسې حال کې ده، چې د افغانستان په اساسي قانون کې پښتو او دري د دولت رسمي ژبې دي، خو د پوهنې وزیر او ددې وزارت نور چارواکي د قانون دا ماده نه مني. د پوهنې د پخواني وزیر ښاغلي یونس قانوني او ددې وزارت د نورو چارواکو نشراتي پالیسي او دهغوی ذهني تګلوری د هغو له نشراتو ډېر ښه څرګندېږي، دا وزارت د (معارف) په نامه یوه اوونیزه چاپوي، د (۱۳۸۳ل) کال د جوزا د (۳۱) نېټې ګڼه به د بېلګې په ډول په پام کې ونیسو داګڼه (۱۲) مخه لري، په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسو مخونوکې یوازې یو شعر پښتو دی، چې د ټولې جریدې په سلو کې یوه برخه جوړوي، اوس له ښاغلي قانوني څخه پوښتنه کېږي، چې ایا دا کار قانوني دی که ناقانونه؟ ایا پښتانه په افغانستان کې له ژبني پلوه همدومره حق لري؟ د نشراتو تر څنګ د مکتبونو په بیا جوړونه او رغونه کې هم عدالت نه مراعتېده، څومره مکتبونه چې یوازې پروان ولایت ته منظور شوي او بیا رغول شوي، بل هېڅ ولایت ته دومره حق نه دی ورکړل شوی، دا کار په خپله د قانوني توپیري چلند په ګوته کوي، قانوني صیب لا اوس ځان د ټول افغانستان د مشرتابه لپاره نوملی دی، له ښاغلي قانوني څخه پوښتنه کېږي،تا چې په پوهنې وزارت کې عدالت تامین نه کړای شو، د ټول افغانستان په اداره کې به یې څنګه تامین کړې؟ افغان ملت به څنګه پرتا باور وکړي، چې ستا تېرو کارونو ته ګوري هرڅه ورته په خپله روښانېږي. که چېرې کوم بل وزیر داسې توپیري چلند کړی وای، نو قانوني صیب به ورته په څه نظر کتلي وای؟ دا کار به یې قانوني ګڼلای وای که ناقانونه؟. د دغو ټولو او نورو دلایلو له مخې سړی ویلای شي، چې د قانوني صیب په دربار کې هم یو زیات شمېر کارونه ناقانونه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داساسي قانون په لويه جرګه کې يوه عجيبه شمېره

دا ليکنه پر (۱۳۸۳ل) کال د قلموال جريدې په (۲) ګڼه کې خپره شوې ده.

سړی د خدای پاک حکمتونو ته حيرانېږي، په طبيعت کې يې ځومره رازونه نغښتي، په الفاظو کې يې ځومره ماناګانې تاوې کړي او په ارقامو کې يې ځومره رازونه خوندي کړي دي، کله کله چې بنده د خدای (ج) په بې شانه نعمتونو شکر، و نه باسي او د هغه حکمتونو ته تسليم نه شي، په سر کې يې د استبداد او طغيان نشه په ځپو شي، نو بيا لوی ښتن د خپل حکمت يوه شنګ ورته ورښيي او په هغه سره يې داسې ځنډ وهي، چې ټوله نشه يې له سره والوزي او عقل يې سرته راولي.

له يوه شخص ښخه چا پوښتنه کړې وه، چې خدای (ج) په کومو قدرتونو پېژنې، هغه ورته وويل: د خدای (ج) د پېژندنې قدرتونه خو ډېر دي، خو يوه نښه يې داده، چې زه د يوه هدف لپاره پر لار روان يم يو دم مې په بله خوا تاو کړي، دغلته زه پوهېږم، يو ځوک دی، چې ما د خپلې ارادې او نيت خلاف تاووي، دغه نه ليدونکی، خو احساسېدونکی ځواک لوی ښتن دی. دا متل مې اورېدلی((چې بد ګرځي بد به پرځي)). دې کې شک نه شته چې د بد ګرځېدلو صلاحيت خپله له شخص سره دی، خو د بد پرځولو ځواک له خدای(ج) سره دی، ما د لوی خدای(ج) د قدرت د لايتناهي رازونو يو راز په خپلو سترګو د اساسي قانون په لويه جرګه کې وليد، د اساسي قانون د لويې جرګې د ټولو غړو شمېر (۵۰۰) تنه وو، خو دوه تنه د معلولينو او معيوبينو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقوقو په پام کې نیولو سره د جمهور رییس د ځانګړي فرمان له مخې نور هم پرې زیات شول، مجموعاً (۵۰۲) تنه شول، د لویې جرګې هر وکیل ته ځانګړی پېژند کارت ورکړ شوی و، چې د وکیل نوم، ولایت، او دکارت پرله پسې نمبر پرې لیکل شوی و، د کارت نمبر، په تسلسل سره له یو نه پیل تر (۵۰۲) پورې رسېده، له لوی خدای (ج) پرته ددې کارت تر اخیستلو د مخه هېڅوک نه پوهېدل، چې دکارت نمبر به یې څو وي، کله چې لویه جرګه پیل شوه، نو هر چاته د خپلو کارتونو نومرې معلومې شوې، خو هېڅ وکیل د بل وکیل د کارت پر نمبر نه پوهېده، نه یې دې مسئلې سره چندان علاقه لرله او نه هم دا دومره مهمه مسئله وه، خو کله چې په لویه جرګه کې ځینو وکیلانو، په تېره بیا د نظار شورا څو وفادارو ملګرو لکه عبدالحفیظ منصور، شیرپاچا قیام، شیربهادر او واقف حکیمي په پرله پسې ډول د خبرو نوبت اخیسته، د ملي یووالي پرضد یې خبرې کولې او د جرګې اخلال یې هم کاوه، نو د جرګې د اکثرو برخه والو کرکه، غوصه او پاملرنه یې ځان ته راواړوله، یو وخت داسې راغی، چې د لویې جرګې د ځینو مادو د تعدیل په موخه د پېشنهادي ملاتړ لپاره باید غوښتونکو (۱۵۱) لاسلیکونه راټول کړي وای. د نظار شورا ډلې او پورتنیو یاد شویو اشخاصو نږدې څوارلس مادې د تعدیل لپاره پېشنهاد کړې، چې د اکثرو لپاره یې له (۱۵۵-۱۹۰) لاسلیکونه راټول کړي وو، دې اشخاصو هڅه کوله، چې د لاسلیکونو تر سرسري کتنې وروسته دې ژر تر ژره رایه اچونه ترسره شي ، خو د اساسي قانون د لویې جرګې د دارالانشا غړو ټینګار وکړ، چې موږ ټولې امضاګانې چک کوو او په دقت سره یې ګورو. د قانون له مخې هر شخص د هرې مادې لپاره یوازې یو ځل (د یو لاسلیک) حق درلود، کله چې د دارالانشا غړو د لاسلیکونو پر چک کولو پیل وکړ، نو معلومه شوه، چې د نظار شورا غړو او پلویانو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکثرو مادو لپاره تکراري امضاګانې کړې دي، لکه د ملي سرود تعديل، د افغان پر ځای د ((افغانستاني)) لفظ راوړل، د پارلماني نظام غوښتنه او داسې نورې مادې... په تکراري او جعلي امضاګانو کې د ښاغلي عبدالحفيظ منصور، شېربهادر، شيرپاچا قيام او واقف حکيمي تکراري

امضاګانې هم راووتې. د لاسليکونو څرنګوالی په دې ډول و: د وکيل نوم، ولايت، د کارت شمېره، لاسليک. د حفيظ منصور تکراري امضاګانو ته د کتونکو پام هغه وخت راواوښت، چې دده د کارت نومرې ته يې پام شو.

نوم	ولايت	دکارت نمبر	لاسليک
عبدالحفيظ منصور	کابل	٤٢٠	٠

څرنګه چې دا نومره (٤٢٠) ډېره بده مانا ښندي، نو د دارالانشا غړي دې تصادف او د خدای پاک دې حکمت ته هک پک حيران شول. ددې (٤٢٠) شمېرې له مخې يې د يوې مادې لپاره د ښاغلي عبدالحفيظ منصور څو تکراري امضاګانې پيدا کړې، عجيبه خو داده چې د ښاغلي منصور د نورو انډيوالانو د کارت شمېرې هم دې (٤٢٠) ته نږدې وې، د دارالانشاد يوه کارکوونکي په وينا، د لويې جرګې رييسه هيئت يو غړي، ښاغلی منصور راوغوښت او ورته يې وويل: ((ګوره له يوې خوا تکراري امضاګانې کوې او داکار د داسې حساسو رايه اچونو په شېبو کې يو جنايي، سياسي جرم او د قانون خلاف کار دی او له بلې خوا مجلس اخلالوې! که تاسو بيا هم دې کار ته دوام ورکوئ، نو زه ستاسو دا تکراري جعلي امضاګانې له کارت نمبر سره يوځای د همدې لويې جرګې په تالار کې اعلانوم، چې خلک جعلکاران او اخلالګر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وپېژني.)) منصور تر هغې ورځې وروسته یو دوه ورځې په جرګه کې غلی و، خو وروسته یې بیا د اخلال هڅه کوله او داسې یې ګڼله چې خبره نوره سړه شوه، کله چې منصور د خپل کارت پر نزاکت او د جرګې یو شمېر غړي دده د کارت پر واقعیت پوه شول، نو منصور به خپل کارت په غاړه کې سرچپه اچوه او سپینه خوا به یې ځړوله، د لویې جرګې یو شمېر غړي څو ځله د منصور مخې ته ورغلل، چې د هغه د کارت نومره وویني، خو هغوی به یوازې د کارت سپینه خوا لیدله او منصور به د خپل شرم د پټونې لپاره همېشه کارت سرچپه اچوه، کله چې د نظار شورا د غړو امضاګانې اکثره جعلي او تکراري راووتې، نو اکثره هغه مادې چې دوی یې تعدیل غوښته د تعدیل لپاره له پېشنهادي متن څخه ووتې، نو ځکه د شمالټلوالې پلوي وکیلان پر خپل خپل ځای کېناستل، په رایه اچونه کې یې له ګډون څخه ډډه وکړه او د جرګې د اخلال په لټه کې شول، دوی په دې پوه شول، چې د یوې مادې د تعدیل په باب د پېشنهادي ملاتړ لپاره (۱۵۱) لاسلیکونه نه شي پوره کولای، نو د تعدیل لپاره به له (۵۰۲) څخه په سلو کې (۵۰+۱) یانې (۲۵۲) رایې له کومه کړي؟ د لاسلیکونو د راټولولو کار ډېر اسانه و، ځکه چې چا څوک نه خفه کول، اکثرو وکیلانو یو بل ته لاسلیکونه کول خو رایه سخته او پټه وه، غوڅ اکثریت وکیلانو د نظارشورا ملت ضد نظریاتو ته رایه نه ورکوله، څرنګه چې دوی له پټې رایګیرۍ څخه وېرېدل، نو ځکه یې یو شمېر وکیلان په زور، تهدید او جبر کېنول چې رایه اچونه کې ګډون ونه کړي، خو بیا هم اکثره وکیلان د رایو صندقونو ته لاړل او خپله رایه یې وکاروله. ټولې دنیا ته څرګنده شوه، چې څوک متشدد، څوک اخلالګر او څوک د افغانستان د ملي ګټو پر ضد دي او څوک ملي وحدت او دافغانستان ملي ګټو ته وفادار دي؟ هغه وخت داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انګېرل کېدله، چې د نظار شورا ستمي ګروپ او نور ملت ضد اشخاص به د قانون تر نفاذ وروسته قانون ته غاړه کېږدي او نور به افغان ضد تحرکات پرېږدي، خو اوس څرګنده شوه چې د قانون تر نفاذ وروسته هم دا اشخاص نه منطق مني او نه قانون ته غاړه ږدي. اوس بېرته خپلې اصلي خبرې ته راځم،چې خدای (ج) د کوم حکمت له مخې په (۵۰۲) کسانو کې عبدالحفیظ منصور ته (۴۲۰) نومره په برخه کړې وه؟ بېشکه چې لوی خدای(ج) پر خپل حکمت ښه پوهېږي. په لویه جرګه او تر هغې وروسته پېښو کې د خدای (ج) داحکمت ښه په ډاګه شو، چې د عبدالحفیظ منصور شخصیت په رښتیا هم له همدې نومرې(۴۲۰) سره سمون خوري. د لویې جرګې یو شمېر وکیلان او ځینې خبریالان د لویې جرګې په بهیر کې په دې راز خبر وو، په دې اړه یې د کوم مطلب د خپراوي هڅه ځکه نه کوله، چې د چا انساني کرامت ته زیان ونه رسېږي، خو څوک چې زموږ د ټول غیرتي افغان ملت پر وړاندې ودرېږي، ټول ملت او دهغه هویت ته سپکاوی کوي او د افغانستان جغرافیه نه مني، د افغانستان اوبه او دانه خوري او له همدې خاورې تغذیه کېږي، خو ځان افغان نه ګڼي او په کور کې کورګې جوړوي، پر داسې اشخاصو پرده خورول نور د ضمیر ځورول دي او بس، دا لیکنه مې ځکه وکړه چې لوی خدای(ج) راڅخه ناراضه نه شي او ونه وایي چې د یو جنجالیز شخص دشخصیت د تمثیل لپاره تاسو ته ما یو شفر، یوه خصوصي نومره، د راز په توګه درکړې وو، تاسو ولې دا شفر پرانیست او ولې مو دده له شخصیت سره منطبق نه کړ؟ په دې خاطر مې دا لیکنه وکړه، چې خدای(ج) او ملت راڅخه ناراضه نه شي او خپل ضمیر له ځورېدنې وژغورم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اطلاعات او کلتور وزارت یوې لوحې ((احساسات)) را وپارول

دا لیکنه پر (١٣٨٦ل) کال د قلموال جریدې په (۴) ګڼه کې خپره شوې ده.

څو موده د مخه د اطلاعات او کلتور وزارت خپله یوه لوحه ولیکله، د لوحې متن دادی: ((د اطلاعات او فرهنګ وزارت)) دې کار د افغانستان د ستمیانو او یو شمېر متعصبینو احساسات راوپارول او د دې لوحې عکس یې په خپلو اخبارونو کې چاپ او

د اطلاعات او کلتور وزیر یې په دې جرم چې ولې یې لوحه په دري نه ده لیکلې، پر تعصب تورن کړ. د دوی په نظر په پښتو ژبه د یوې لوحې لیکل جرم دی، خو په دري ویاړ دی، ځکه که له پښتو لوحو څخه د دوی دا تعبیر نه وي، نو تردې دمخه چې د رهین صاحب د وزارت د تصدۍ پر مهال دا لوحه دري وه او ټکی پښتو په ټول وزارت کې نه وه، دوی ولې یوه ورځ رهین صاحب ته ونه ویل، چې ولې صاحبه دا بې انصافي کوې، ولې دې کې پښتو نه شته؟ اوس هم چې کله تاسو د اطلاعات او کلتور وزارت او

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنگه د نورو اکثرو وزارتونو داخلي لوحې او مکاتب وگورئ، دوه سلنه هم په کې پښتو نه شته ايا د ((اقتدار ملي)) او ((هشت صبح)) خپرونو ژورناليستانو کله هم د اساسي قانون(١٦) مې مادې ته اشاره کړې، چې دا اته نوي سلنه بې انصافي ولې روانه ده، نو اوس به يې انتقاد ډېر پر ځای و، اوس راځو د همدې ښاغلو د انتقاد په هنداره کې موضوع را اخلو. د اساسي

قانونو د (١٦) مې مادې له مخې ((پښتو اودري دواړه رسمي ژبې دي)) نو عدالت خو دا دی چې د دولت ټولې عمومي ورې او لويې لوحې دې په پښتو جمع دري او وروستۍ برخه په انگليسي وي، ايا دا ښاغلي د قانون دغه عدالت ته تيار دي، که تيار وي، نو مهرباني دې وکړي د دغې لاندې لوحې له اصلاح څخه دې پيل کړي.

کله چې يې په ټولو وزارتونو او ادارو کې دا اصل او عدالت پرځای کړ بيا نو اطلاعاتو او کلتور وزارت هم له دې بهير څخه مستثنی کېدلای نه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکمتیار په تور او رباني
په سپين لېست کې

دا ليکنه پر (۱۳۸٦ل) کال د قلموال جريدې په (۴)مه گڼه کې خپره شوې ده.

د زمانې څپېړه ډېره ظالمانه وي، سیاست هم اکثر وخت د عدالت مخالف وي، د خلکو قضاوت هم کله کله عادلانه نه وي ، همدا وجه ده چې د حالاتو په تاوجن بهير کې څوک چې ډېر تور وي هغه ډېر سپين

شي او څوک چې ډېر سپين وي هغه ډېر تور شي، خاين په کې خدمتگار شي او خدمتگار په کې خاين شي، غل په کې اتل شي او اتل په کې غل معرفي شي، گناهکار په کې لکه سپينه کوتره بې گناه او بې گناه په کې لکه د مردارې کارغه گناهکار شي، په اکثرو وروسته پاتې شرقي او دغه راز نورو وروسته پاتې ټولنو کې دا عمليه تکرارېږي، خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ په ټولنه کې بيا بېخي د رياضي د فورمول په شان کټ مټ او بيا بيا تکرارېږي، چې يوه ذره هم خطايي نه کوي، موږ دلته ډېرو مثالونو پسې نه ګرځو، دا ډول ډېرې بېلګې لرو، خو دلته به يوازې د ښاغلي حکمتيار او ښاغلي رباني پر کرکټرونو وغږېږو، چې څنګه د يوې لارې (اسلام) لارويان او د يو چلند خاوندان يو د تومتونو په درياب کې ډوب شو او بل د امتيازاتو له مداره هېڅ نه وځي.

رباني او حکمتيار دواړه د مرحوم داود خان د واکمنۍ پر مهال له هېواده وتښتېدل او په پېښور کې د پاکستان د هغه وخت د حکومت په تېره بيا د نصيرالله بابر له خوا ونازول شول او وروزل شول، وروسته بيا احمد شاه مسعود هم ورسره يو ځای شو. دوی د پاکستان له خوا او د هغوی په لارښوونه په لغمان، پکتيا، پنجشير او نورو سيمو کې د افغانستان د حکومت پر ضد بغاوتونه وکړل، خو څرنګه چې په ولس کې يې ريښه نه وه، نو وځپل شول او د ولس له خوا ورټل شول، دا ښاغلي بيا هم ډېر وخت د پاکستان د حکومت مېلمانه پاتې شول، څو چې د خلکيانو او پرچميانو په خونړۍ کودتا کې د داود خان رژيم نسکور شو، ددې حکومت د بې شمېره ظلمونو په نتيجه کې ولس وځورېد او ډېر زيات شمېر خلکو پاکستان ته پناه يوړه، دا وخت نو د حکمتيار پکول او د رباني لنګۍ په غوړيو کې ولوېدل، د روسانو په يرغل سره نو ددې ښاغلو مړۍ لا غوړه شوه، حکمتيار په کې د (اسلامي حزب) او رباني په کې د (اسلامي جمعيت) ليډران شول او په لسګونو نورو (نه سړيو) نه په کې (سړي) جوړ شول. د افغانستان اکثرو خلکو ښه په نره د جهادي مشرانو او د هغو د تنظيمونو ملاتړ وکړ، د جهاد کلونو کې هغه تنظيم، شخص يا ډلې چې د کابل د حکومت او شوروي لښکرو پر ضد يې تر نورو زياته جګړه کوله، هغو ته زيات نظامي امکانات ورکول

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدل، نو ځکه خو د حکمتیار تنظیم ته د غرب له خوا تر نورو زیاته وسله ورکول کېدله، خو د جهاد همدا گرم کلونه وو، چې روسان پر خپل بري نا باوره شول، نو هماغه و چې د جهاد په لیکو کې د اسلامي جمعیت له مشرانو سره اړیکي ټینگ کړل، دې سلسلې یې تر هغه دوام وکړ چې په پای کې د استاد رباني په گډون یو شمېر جهادي مشرانو مسکو ته سفر وکړ، استاد له نورو پټ په یو ځانگړي ملاقات کې د روسیې د هغه وخت د ولسمشر (بوریس یلتسین) دا ملاتړ او ډاډگېرنه تر لاسه کړل، چې د ډاکټر نجیب الله ځای ناستی به استاد رباني وي. په

همدې وجه اسلامي جمعیت، نظار شورا او د دوی نورو ائیتلافي تنظیمونو د ملگرو ملتونو سیاسي پروسه سبوتاژ کړه او پر کابل، په زرگونو بې بند وباره ملېشې را خورې شوې، په کابل کې د لوټ او تالان یو داسې بې ساری بهیر خور شو، چې یوازې یو ځل یې تر دې دمخه تاریخ مثال لیدلی و، اسلامي جمعیت دې ایتلاف ته ((د اسلامي انقلاب)) او ((اسلامي دولت)) نوم ورکړ، حکمتیار د استاد رباني

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخواني رقيب چې په جهاد کې يې تر ده ونډه څو ځله زياته وه، ځان د کابل د واکمنۍ اصلي مستحق ګاڼه او د کابل پر خزانو يې يوازې د شمال ملېشو د ښامارانو واک نه شو زغملای، نو د اسلامي جمعيت او د دوی د نورو ائيتلافي ملېشو پر ضد پر جنګ اخته شو ، کابل د بېلابېلو تنظيمونو تر منځ ووېشل شو، هر تنظيم د کابل د دفاع په نامه ځان ته د جنګ مشروعيت ورکاوه، چا د تلويزيون پر تپه، چا د بالاحصار پر غونډۍ، چا پر اسمايي غره، چا د مرنجان پر غونډۍ او چا هم پر لارو کوڅو په سلګونو توپونه او ټانکونه ځای پر ځای کړي وو، ټولو په ګډه کابل لوټې لوټې کړ، هر چا چې هر څومره زور درلوده، هغه يې استعمال کړ، په نتيجه کې پنځه شپېته زره کابل ښاريان ووژل شول او اتيا زره کورونه ويجاړ شول، خو ((صدراعظم)) او ((جمهور رييس)) سره پخلا نه شول، کله چې د طالبانو تحريک د دوی تورو او سپينو ږيرو ته نږدې شو، نو ګلبدين حکمتيار او احمد شا مسعود د کابل په ماهيپر کې د ((انډيوالۍ)) او ملګرتوب يو ترون لاسليک کړ او د دوی تر منځ په زرګونو شوي مړي يو بل ته وبښل شړل، جمهور رييس او صدراعظم لا په کابل کې څه موده نه وه تېره کړې، چې جمهور رييس ، صدراعظم او ټوله شمال ټلواله طالبانو پسې واخيستل، د جمهور رييس مقام او څوکۍ لکه د هوايي تخت په شان په هوا کې سيار شول. جمهور رييس به کله په کولاب، کله په اصفهان، کله هم په نورو ځايونو کې ګرځند و . صدر اعظم يې هم همدا ډول، مهاجر ولسمشر او فراري صدراعظم د مهاجرت او سيار حکومت په دوران کې هم سره جوړ پاتې نه شول. د احمد شاه مسعود تر وژنې وروسته طالبانو ته يوه اوونۍ په کار وه، چې د شمال ټلوالې ټغر له ټول افغانستان څخه ټول کړي، خو چېرته د نيويارک پېښه رامنځته شوه، د نيويارک پېښه سره له

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې چې د امریکا متحده ایالاتو ته ډېره وژونکې او دردوونکې وه، خو د اسلامي دولت رییس او ټولې شمال ټلوالې ته داسې وه لکه آب حیات او نوش دارو، چې د دوی په مړ ژواندي کالبوت کې یې یو دم ساه ور پو کړه.

استاد رباني د امریکا بمباریو ته دومره وارخطا و، چې همدا به یې ویل: ((غت غت بمونه واچوئ، دا واره دي تاثیر نه کوي.)) استاد رباني طالبان دومره سرسختي سرتېري بلل، چې اتوم ته له ورته بمونو پرته یې په وړو بمونو چاره نه کېدله. استاد او د هغه ډله یو ځل بیا واک ته ورسول شول، خلکو داسې فکر کاوه، چې دا ځل به بیا دوی

له خپلې تېرې نیم واکه واکمنۍ څخه ښه پند اخیستي وي،. غلا، لوټ او تالان به نه کوي او پر دولتي واکمنۍ به خېټه نه اچوي، خو د وخت په تېرېدو سره تجربو وښودله، چې د دوی فطرت نه دی بدل شوی. دا چې د دوی د پخوانیو مخالفینو (طالبانو) او (حکمتیار) مخه امریکایي ځواکونو ډب کړې ده او که نه دا محال وه چې اسلامي جمعیت دې په منتخب حکومت کې په نامنتخبه توگه دومره ځوکۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر لاسه کړي، سره له دې چې په اوسني حکومت کې زیاتې څوکۍ د اسلامي جمعیت د تنظیم په لاس کې دي، خو استاد رباني او د هغه جمعیتي او ستمي انډیوالان یې بیا هم په دې قانع نه دي او (میم زرما ټوله زما) غواړي. دوی داسې تصور کوي چې دوی دلته په خپل زور ناست دي، خو حقیقت دادی، چې که بهرني قوتونه نه وي، نو استاد او د هغه د انډیوالانو ځای به بیا همغه شان او یا به تر هغو هم بدتر وي، چې د بهرنیو ځواکونو تر موجودیت دمخه و، عدالت خو دا و چې نړیوالو ځواکونو د حکمتیار تر څنګ رباني هم په تور لېست کې راوړی وای، ځکه چې که صدراعظم یې ګناهکار وي، نو جمهور

رییس خو به یې طبعاً وي، همدا دواړه څېرې وې، چې د یو بل د مخالفتونو ، سازشونو او جنګونو له امله یې کابل ښار وران کړ او د دولت اډانه یې ویجاړه کړه، هغه توغندي چې حکمتیار پر درېیم مکروریان او مسلخ ویشتل او هغه توغندي چې د استاد رباني ډلې پر لومړي مکروریان، زمان خان کلا، شاه شهید او نور کابل ویشتل هېڅ تفاوت نه لري، د کابل ښار په ورانونه کې دوی دواړو، د دوی تنظیمونه او همدارنګه د د وی ائیتلافیان ټول خپله خپله ونډه لري، نو دا څنګه انصاف دی چې اوس دې یو د سولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپینه کوتره شي او په سپین لېست کې دې ځای شي او بل دې تور کارغه شي او په تور لېست کې دې ولیکل شي. که دنیا ته هر څوک پر غلامۍ، چاپلوسۍ، جاسوسۍ ځان سپین کړي او یا ځان تور کړي، خو د افغانستان غمځپلي ولس ته ټول معلوم دي، چې څوک تور دی او څوک سپین ؟ څوک په تور کې سپین دي او څوک په سپین کې تور؟

نه ومه خبر پرده مې لږه غوندې جګه کړه
نـه دي د ويلو هغه څه چې ما ليدلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سه کشور فارسي زبان یانې څه؟

دا لیکنه هم پر (۱۳۸۲ل) کال د قلموال جریدې په (۴)مه ګڼه کې چاپ شوې ده.

د افغانستان پر وړاندې د ایران د اوږدې ستراتیژۍ یوه برخه داده، چې افغانستان له ژبني او مذهبي پلوه ووېشي، له ژبني پلوه دوی د افغانستان ځینو ایران پلوه دري ژبو ته ایډیالوژي او پیسې ورکوي او له مذهبي پلوه د افغانستان د شیعه لړکیو بېلابېلې ایران پلوه ډلې تقویه کوي، دوی غواړي په افغانستان کې د شیعه او سني توپیر رامنځته کړي او د ایران د شیعه سیستم په شان دلته هم شیعه نظام ته لاره اواره کړي، ایران پر دې پوهېږي، چې په افغانستان کې د فارسي ژبو او شیعه نظام حاکمیت نا ممکن دی خو څرنګه چې دا ایران پلوه ډلې د ایران پر اقتصادي، سیاسي او ایډیالوژیکي مرستو ډډه لګوي، نو په افغانستان کې د بې اتفاقۍ په حالت کې، دوی مجبور دي په بشپړ ډول د ایران لمنې ته ولوېږي.

ایران اصلاً غواړي د افغانستان د هرات، مزارشریف، سمنګان، تخار او بدخشان له لارې دمنځنۍ اسیا له تاجکستان سره، له ژبني پلوه وصل شي، سره له دې چې د تاجکستان خلك او افغان تاجکان له مذهبي پلوه له ایران سره پیوستون نه لري، خو ایران دلته د ژبې او فرهنګ عنصر ډېر مطرح کوي او د هزاره لړکیو په برخه کې په لومړي ګام کې د مذهب او په دویم ګام کې د ژبې هماهنګۍ ته ډېر ارزښت ورکوي. په شیعه مذهب کې د یوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرجع اطاعت او پلویتوب بل هغه عنصر دی، چې ایران غواړي په پای کې د افغانستان شیعه ګان د ځان تابع کړي. پورتني مسایل د ایران د پراختیا غوښتنې د سیاست یوه برخه ده.

د جهاد په کلونو کې لومړنی شخص چې د ایران په ژبني دایره کې شامل شو، هغه د اسلامي جمعیت د تنظیم مشر برهان الدین رباني و چې ایران ته په یو سفر یې د فارسي ژبو هېوادونو د تصور محتوا تائید کړه او په هغه کې داخل شو، خو د افغانستان په سیاسي ساحه کې د اکثریت پښتنو او سني مذهبو د دودیز واك له امله د ایران د لاسوهنو چانس ډېر زیات نه و، د استاد رباني او احمدشاه مسعود د نیم واکه واکمنۍ پرمهال هم، ایران په دې بریالی نه شو چې د خپلو لاسوهنو په برخه کې ډېره زیاته عملي لاسته راوړنه ولري، خو کله چې په افغانستان کې د امریکايي ځواکونو له خوا د طالبانو سني مذهبه افراطي نظام ختم شو او ځای یې د دریو اقلیتونو ایران پلوه مشرانو او قومندانانو ونیو، نو د ایران لاسوهنه خولا څه چې د افغانستان په حکومت واك دومره زیات شو، چې د پخواني شوروي اتحاد د یرغل پرمهال د روسانو او د طالبانو د واکمنۍ پرمهال د پاکستانیانو هم نه و. ایران په پیل کې په دې بریالی شو چې د افغانستان د حکومت پر حساسو څوکیو ایران پلوه اشخاص نصب کړي، مادي او معنوي امکانات ورته برابر کړي، نو دا ډول اشخاص اوس د افغانستان دملي ګټو پر ځای د ایران ګټو ته ډېره ترجیح ورکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایران په تېرو پنځو کلونو کې پر دې هم بریالی شو، چې د شیخ محمد اصف محسني تر چتر لاندې، په کابل ښار کې د اهل تشیعه د روزنې یو ستر مرکز (جامعه علمیه خاتم النبین) جوړ کړي، دا به داسې یو مرکز وي، چې نه یوازې د شیعه مذهب د تبلیغ او ترویج لپاره به کار کوي، بلکې د ایران فرهنګي، اقتصادي او سیاسي ګټې به هم تضمینوي. د افغانستان په نوي اساسي قانون کې د شیعه مذهب رسمیت بله هغه مساله ده چې په افغانستان کې د ایران د پرمختګ مانا لري. د لومړي ځل لپاره شیعه ډلو ته د دولت د ریاست دویم معاونیت، دعدلیې وزارت او نور مهم وزارتونه د ایران لپاره هغه پرمختګونه دي چې په افغانستان کې د ایران مهمې لاسته راوړنې ګڼل کېدی شي. ایران هڅه کوي په مهمو ښارونو او ایران سره په هم سرحده سیمو کې د ځمکو د رانیولو او په هغه کې د شیعه ګانو د ځای پر ځای کولو له لارې د خپلې ستراتیژۍ د تطبیق لمن پراخه کړي، په هرات کې د یوه شیعه مذهبه والي تقرر او د نویو شیعه مېشتو ښارګوټو جوړول د ایران بله بریا ده. د ایران له خوا د افغاني شیعه ګانو په نامه د تلویزیوني چینلونو د فعالیت د جواز ترلاسه کول او په ایراني روحیه او مفکوره د هغو د نشراتو سمبالول د ایران بله کامیابي ده. په لومړي ګام کې د (تمدن)، (فردا) تلویزیونونو او په دویم ګام کې د (نور)، (نورین)، (طلوع) او نورو تلویزیونونو فعالیت ایراني فرهنګ ته د پراخ تبلیغ زمینه برابره کړې ده. سږکال د افغانستان په تاریخ کې د لومړي ځل لپاره د افغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیعه ګانو له خوا له ایران سره پر یوه ورځ د کوچني اختر د ورځې نمانځل د ایران بله بریا ده. ځینې ایران پلوه افغان ژورنالېستان او په اصطلاح لیکوال خو د ایرانۍ فارسي په تبلیغ او ترویج کې دومره هلې ځلې کوي، چې پر خپلې افغاني دري ژبې هم پښې ږدي. د ایران له سفارت سره د ځینو ایران پالو افغانانو همېشني مناسبات د ایران د پراخ نفوذ ښکارندویي کوي. ایران نه یوازې له خپلو اصلي سرچینو څخه په افغانستان کې د خپل نفوذ د پراخولو لپاره کار اخلي، بلکې له خپل پخواني دښمن (طالبانو) څخه هم ګټه پورته کوي او د خپلو نورو لویو دښمنانو (امریکا) او په مجموع کې (غرب) پر ضد ترې ګټه اخلي.

څو موده دمخه د افغانستان د بهرنیو چارو وزارت اعلان وکړ چې په هرات کې د ایکو دغونډې په حاشیه کې به د دغه وزارت په وینا د ((فارسي ژبو هېوادونو)) د بهرنیو چارو د وزیرانو یوه ځانګړې ناسته هم ترسره شي، دا چې ایران یو ځل بیا د (سه کشور فارسي زبان) مسله پورته کړې او د افغانستان د بهرنیو چارو وزارت او په دولت کې یو شمېر ایران پلوه واکمن یې ملاتړ کوي، دا څه نوې خبره نه ده، د افغانستان پر (دري) ژبې د ایرانۍ (فارسي) یرغل د همدې لپاره و چې (دري) په (فارسي) کې ورکه کړي، کله چې په افغانستان کې د (پښتو) ژبې د ځنګ ته کولو او د (دري) ژبې د هضمولو هیله پوره شوه، نو بیا خو د تاجکستان د تاجیکي یا دري ژبې د هضمولو زمینه په اسانۍ سره برابرېږي. نږدې لس کاله کېږي چې ایران تاجکستان ته د ژبې او فرهنګ د

(c) ketabton.com: The Digital Library

متخصصینو تر نامه لاندې په سلګونو ایرانیان ورواستولي او هلته د ژبې او مذهب ترڅنګ پر لسګونو نورو ډول ډول اقتصادي، سیاسي او استخباراتي فعالیتونو بوخت دي. د ایران د اوسني حرکت هدف دا دی چې د افغانستان او تاجکستان د دري ژبو په پیوستون سره د ایران تر رهبرۍ لاندې د لرغوني اریانا د جوړېدو خوبونه عملي کړي. د فارس د واکمنۍ تر چتر لاندې د اریانا د بیا احیا ذهنیت هغه وخت ډاګیز شو، چې د فارس دولت خپل نوم رسماً پر «ایران» بدل کړ او افغانستان هغه وخت د نړیوالې ټولنې له لارې ددې (نوم) مخالفت وکړ او ویې ویل چې له دې نوم څخه د پراختیا غوښتنې بوی راځي؛ د اریانا زیاته خاوره اوسني افغانستان پورې مربوطه ده او فارس حق نه لري چې دا نوم ځان ته منحصر کړي. کله چې په افغانستان کې «د اریانا افغان هوایي شرکت» جوړ شو، نو ایران یې له پیله مخالفت وکړ او هڅه یې وکړه افغانستان ته د ډېرو مالي امتیازاتو په ورکړې سره ددې نوم امتیاز له افغانستانه واخلي، خو افغان ملتپالو هېڅکله ورسره ونه منله، (د اریانا افغان هوایي شرکت) په کمزورۍ کې د نورو ګڼو عواملو ترڅنګ د ایران پلوه اشخاصو لاس هېڅکله ردېدلای نه شي. تېر کال په تاجکستان کې د ایران، تاجکستان او افغانستان د جمهورو رییسانو په درې اړخیزه غونډه کې «د فارسي ژبو هېوادونو» مسئله بیا مطرح شوه او په یوه نه یو ډول یا د هغوی په تعبیر هڅه وشوه، چې افغانستان هم په دې ژبنۍ ټلواله کې راټاله کړي، خو څرنګه چې افغانستان اساساً یو فارسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبې هېواد نه دی نو همغه وخت هم دې مسلې سخت حساسیتونه راوپارول ، هلته ((دفارسي ژبې د یو ګډ تلویزیون)) مفکوره هم وړاندې شوه، تر هغې وروسته ایران ددې تلویزیون د جوړېدو لپاره عملي ګامونه واخیستل او په افغانستان کې یو شمېر ایرانپالي اوس ورته عملاً کمپاین کوي.

اوس چې په هرات کې ((د فارسي ژبو هېوادونو)) د ټلوالې د جوړېدو خبرې کېږي دا یو اوږد پسمنظر لري، په ایران کې د افغانستان د بهرنیو چارو د وزیر (داکترسپنتا) پخوانۍ زده کړې او ایران ته د ده د کورنۍ دیوې غړې یا غړي انتساب، د هرات د پښتون مېشتي او تر زیاته بریده د دري ژبې کړای شوي ښار انتخاب او په افغانستان کې دنورو ستمي او ایران پالو اشخاصو موجودیت دا ټولې هڅې د یوې اوږدې ستراتیژۍ یوه کړۍ ده. ایا افغانستان ته دا ممکنه ده چې هر چا سره په ژبنۍ ټلواله کې راټاله شي؟ افغانستان کې ازبکان، ترکمنان، عربان، قرغزیان او نور ګڼ شمېر قومونه اوسېږي، سبا به یو څوك راجګېږي افغانستان به د ازبکي ژبې، ترکمني ژبې، قرغزي ژبې او عربي ژبې هېوادونو کې شاملوي؟ افغانستان کې نږدې (۲۰-۴۰) زره سکان او هندوان هم اوسېږي، ایا افغانستان به دهندي ژبو هېوادو په اتحادیه کې هم شاملېږي؟ په تاجکستان کې ګڼ شمېر ازبکان اوسېږي، تاجکان به د ازبك ژبو په اتحادیه کې هم شاملېږي؟ او همدارنګه ازبکستان کې تاجکان اوسېږي، هغوی به هم برعکس کار کوي؟ خپله په ایران کې کوردان، ازاریان، عربان، ترکان، بلوڅان او نور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼ شمېر قومونه اوسي، هر یو خپله بومي ژبه لري، ایا ایران حاضر دی، چې د عربي ژبې، ترکي ژبې او یا نورو ژبو په اتحادیه کې شامل شي او یا به هم بل هېواد ته اجازه ورکړي، چې د ایران د قومونو او د ایران فارسي هویت خپل هویت کې مدغم کړي؟ نو ایران په افغانستان کې په کومو سیاسي اخلاقو او اصولو دا جرئت کوي چې دلته دا ډول یوه نامشروع او تفرقه اچوونکې هڅه کوي؟ او د افغانستان ((خودکش بیګانه پرور)) ایرانپالي د کوم معیار له مخې ځانته ددې حق ورکوي، چې د خپل هېواد خپل ملي هویت پرېږدي او د ژبې تر عنوان لاندې د ایران د غلامۍ په دایره کې ځان اچوي؟ خو ددې ټولو خبرو نتیجه داده، چې د امریکایانو او غربیانو دناسنجول شوې لاسوهنې له امله ایران اوس ددې وس پیدا کړی، چې هم په افغانستان کې د غرب ګټې تهدید کړي او هم د افغانستان ملي هویت وګواښي. په دې برخه کې د افغانستان د حکومت د یوه مخالف خبره په تول برابره ده، چې وايي ((امریکایانو افغانسان د ایران د ګټو د پراختیا او خوندیتوب لپاره نیولی دی، نه د افغانستان د ملي ګټو د حفاظت لپاره)). که حالات همداسې روان وي او د افغانستان دولت او په مجموع کې هېوادپال افغانان د ایران د پراختیایي ستراتیژۍ په مقابل کې خپله ملي او دفاعي ستراتیژي جوړه او عملي نه کړي، نو دا وطن به پریو لوی مذهبي او ژبني جنګ اخته شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د برېښنا وزیر او برېښنا ډوله ژمنې

دا لیکنه پر (۱۳۸۷ل) کال د قلموال جریدې په (۵)مه گڼه کې چاپ شوې ده.

موږ هم عجیبه خلك یو، ټول عمر کار د کار اهل ته سپارو! د لیك لوست کچه مو دومره لوړه شوې، دکابل هر هټیوال نه چې پوښتنه وکړه نو یا د ډاکټرۍ ډیپلوم لري یا د ماسټرۍ او که نه د لیسانس دپلوم خو ضرور لري، د پخوانیو مسلکي جنرالانو او ډگروالانو خو هېڅ کمی نه شته، په سیاسي او دیني برخه کې هم د خدای(ج) فضل دی، تر چا کم نه یو امیرالمومنین ملامحمد عمر مجاهد، امیر صاحب اسمعیل خان او نور په لسگونو امیران او امارتونه لرو، د شیخانو، اخوندانو، حجت المسلمینو او استادانو خو هېڅ کمی نه شته، نو بیا دا دنیا ولې دومره بې انصافي کوي، چې اکثره افغانان په نالوستو خلکو کې شمېري؟ خیر په هر ډول د دنیا کارونه د دنیا په خلکو پورې اړه لري چې څه وایي او څه کوي هغه یې خپل کار دی، خو موږ دلته د برق یا برېښنا له وزیر ښاغلي امیر صاحب ستر جنرال تورن اسمعیل خان سره سروکار لرو، هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره هم نه د کوم شخصي غرض له مخې، بلکې د يوه مجبوريت له امله،که چېرې ده ولس سره د برق په شان د برق د چټك راتګ ژمنه نه واى کړې، نو نه به زموږ دومره په برق پسې وزغې کېدله او نه به دى بېچاره دومره پيکه کېده، اصلاً خبره دا وه، چې اسمعيل خان په هرات کې د نوې جوړونې او بيا رغونې په برخه کې ډېر شهرت ګټلى و، اکثرو خلکو داسې فکر کاوه چې دا نو د امير صاحب کمالات دي، د ((اميرصاحب)) او ((ستر جنرال)) وياړنې يې هم د همدې نيکو کارونو (!) له امله ګټلې وې، خو کله چې امير صاحب له هراته راووت ((چلوصاف از اب برامد)) هر څه په ډاګه شول؛ اصلي خبره دا وه چې هلته په هرات کې اميرصاحب نه شرنګېده، بلکې ((هميانى)) شرنګېدله، امير صاحب د هرات او په حقيقت کې د افغانستان پر خزانو پروت و، کله چې جنرال ملك، اسمعيل خان پر طالبانو وپلوره بيا هم هرات کې کار روان و، کله چې اسمعيل له زندانه وتښتېد، بياهم هرات کې کار کېده، کله چې پر هرات د ((بعث بعدالموت)) په شان دويم ځل واکمن شو، بيا هم هرات بې کاره پاتې نه شو او کله چې په وچ زور له هراته وويستل شو او په کابل کې د بريښنا وزير شو، اوس هم په هرات کې کار روان دى، نو دا خبره اوس ښه جوتېږي چې د هرات کار د هرات د پيسو محصول دى، نه ددغه او هغه امير. هغه وخت چې چلتارى امير (اسمعيل خان) د هرات واکمن نه و او پر ځاى يې شهېد او ساده ملا (يارمحمد) د هرات واکمن و هم په هرات کې تر ګرد افغانستانه زيات کار کېده، نو اوس خلکو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه پته ولګېده، چې څوك بايد پردۍ توري په خپل نامه نه کړي او نه بايد څوك د بل چا وياړنه کوم بل چاته منسوب کړي.

اسمعيل خان چې کله له هراته راووت داسې شو لکه کب چې له اوبو راوباسې. دده هغه تېر وياړ و پرتم هېڅ ورپاتې نه شول. ده اول فکر کاوه چې دا هم د هرات د بندرونو بې حسابه او بې کتابه پيسې دي، نو اول راځه خلکو ته وعده ورکړه چې په يوه مياشت کې به ټول کابل ته برق ورکړم، ده خيال کاوه چې برق هم لکه زموږ د سپين زږي ولس په شان دی؛ په دم وچوف غولېږي، ژر به يې د کابل هر کور ته راستون کړم، خبر نه و چې برق احساس او عواطف نه لري، بلکې د عقل، سنجش، پلان،کار او تفکر په ذريعه هر کور ته رسېدی شي، دده لومړی نوښت دا و، چې په کابل کې جنراتورونه نصب کړي، خو دې ته يې فکر نه و،چې جنراتور تېل خوري او تېل پيسې غواړي.که څه هم د ځينو شيخانو د سخاوت بوجۍ راخلاصې شوې، خو داسمعيل خان جنراتورونو دومره تخنيکي مشکلات درلودل چې نه يوازې د تېلو سوال يې مشکل حل نه کړای شو، بلکې نورې ستونزې يې هم لرلې، څو موده خو د پيسو د نشتوالي پلمه هم وه، خو په پای کې معلومه شوه چې د اسمعيل خان د بې کفايتۍ په وجه په سلګونو مليونه ډالر د مظلوم افغانستان له لاسه ووتل، امير صاحب ملت ته پر دې زيان او شرم هم بسنه ونه کړه، د برق ستېشنونو د جوړولو پر ځای يې د ((جبهو)) پر جوړولو لاس پورې کړ او يو ځل بيا د سمڅو له پخوانيو يارانو سره په نوي ستايل او ډيزاين د تلويزيونو پر پردو

(c) ketabton.com: The Digital Library

راڅرګند شو. سره له دې چې اسمعیل خان د ژوند په کلونو کې د مبارزې ډېرې سړې تودې ولیدې، ډېر متضاد کارونه یې تر سره کړل، ډېرې مذهبي، پوځي او دولتي رتبې یې واخیستې، ستر جنرال شو، امیر شو، والي شو، وزیر شو او څه نه و چې نه شو، خو د ولس په ذهن کې د اسمعیل خان همغه اصلي تصویر او مقام دی چې ده تر دې پورته مصنوعي رتبو دمخه تر لاسه کړی و. له څو محدودو کسانو او ډلګیو پرته به هېڅوك هم اسمعیل خان ته "ستر جنرال" او یا "امیر" ونه وایي، اکثره خلك یې په ((تورن اسمعیل خان)) یادوي، (تورني) هغه پوځي رتبه وه چې اسمعیل خان تر سیاسي اړو دوړو دمخه په خپل لیاقت ترلاسه کړې وه، نو ځکه خو یې ولس په خپلې اصلي مانا او مفهوم یادوي، که دا نورې رتبې هم ورسره یادوي، نو ((تورن)) خو ورسره ضرور یادوي، ځکه چې تورن د ده د نامه او د ده ژوند او ماهیت یوه برخه ګرځېدلې، ډېر ځله مو په ورځنیو خبرو اترو او مرکو کې داسې هم اورېدلي چې: ((ستر جنرال تورن اسمعیل خان))، ((ستر جنرال تورن اسمعیل خان امیرعمومی حوزه جنوب غرب))، ((ستر جنرال تورن اسمعیل خان والی هرات و امیر عمومی حوزه جنوب غرب)) او داسې نور خو په دې ټولو پوړیو کې د ((تورن)) رتبه له نامه سره مل راتله، ولس یوازې د اسمعیل خان په باب دا قضاوت نه کوي، بلکې د ټولو هغو اشخاصو په باب یې قضاوت یو شان دی، چې په تصنعي او ناقانونه ډول داسې پوړیو ته رسېدلي دي. ولس د کندهار سرکاتب عطامحمد ته چې د اسلامي حزب د مشر ګلبدین حکمتیار له خوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته د ستر جنرال رتبه ورکړل شوې وه، هم دا ډول قضاوت کوي، په خبرونو کې به راتلل «ستر جنرال سرکاتب عطامحمد» او داسې نور سرکاتبان، معلمان، واليان او نور د ولس په ذهن کې هماغه خپله مانا لري. يو وخت طالبانو خپل يو نطاق ته د (پوهاند) رتبه ورکړه او د طالبانو سترې محکمې هم تائيد کړه، خو کله چې طالبان رنګ شول نو نه نطاق و او نه د پوهاند رتبه. اوس راځو خپلې دې خبرې ته چې اسمعيل خان خپلو وعدو کې ځومره چټك پرمختګ کړی دی، دی خو اوس د برق وزير دی، کارونه يې هم بايد د برق په شان سرعت ولري او که ددې سرعت امکان نه وي نو د برق په شان چټکې وعدې دې نه ورکوي، يو ځل اسمعيل خان اعلان کړی و چې دا ژمی به کابل ته برق راشي، هغه ژمی تېر شو، بل وخت يې نهه مياشتينۍ وعده ورکړه، هغه هم تېره شوه او دادی اوړی او بل ژمی هم را روان دی خو د برق څرك نه ښکاري، د راوي دې غاړه بنده وي، د برق وزارت په حواله چا ويل، چې کله دوی خلکو ته د برق د راتګ وعده ورکوله. نو د هجري شمسي او ميلادي کلونو د اړولو پر وخت د مهال يو څه تېروتنه شوې وه، خو دوی تر دې تېروتنې مخکې اعلان کړی و، د راوي په وينا ځکه نو هغه وخت اوس نه تلافي کېږي. اوس هم کله کله دا پلمه کېږي چې که (۲۵) مليونه ډالر نور پيدا نه شي، نو کابل ته به برېښنا پر خپل وخت رانه شي، نو سړی حيران شي کله چې خزانه له پيسو ډکه وي او ببرته درنه ځي، هلته نورې پلمې وي او کله چې نورې پلمې ختمې شي بيا د پيسو پلمې وې، دا درسته ده چې ټول کارونه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیسو کېږي او د ننګرهار د ادم خان ماما په وینا چې د رحمان بابا شعر یې په خپل تعبیر سم کړی او وایي:

چې پیســـې درسره نه وي ادم خانه
نه سړی یې نه سړیو کې حساب یې

خو د پیسو تر څنګ ډېر کارونه په سړیو هم کېږي، همدا سړي دي چې هم کارونو او هم پیسو پیدا کولو ته پلان جوړوي او سړیتوب یا انسانیت یوازې په پیسو کې هم نه دی نغښتی:

انسانیت په مـــال دولت نه دی رحمانه
بت که جوړ کړې د سرو زرو انسان نه دی

له ښاغلي اسمعیل خان څخه زموږ هیله داده، چې د خدای(ج) شکر وکاږه، هم د زرو خاوند یې هم د زور، خو راځه د خپل هغه تېر شهرت او نامه په خاطر لکه د برق په شان په سرعت کار وکړه او دې وطن ته برق راوله، برقي مزي په سیاسي مزو پورې مه تړه، له دې او هغې جبهې نه ځان راوباسه او د برق په جبهه کې ځان شامل کړه، که د افغانستان هر کور ته دې رڼا راوسته، نو د هر کور د رڼا په هر ګروپ کې به ته ځلېږې او ستا نوم به یادېږي، اډیسن مړ دی خو ټوله نړۍ ورته دعا کوي، تاته که ټوله نړۍ دعا ونه کړي، نو ټول افغانان خو به درته دعا وکړي راځه پرسرونو امریت پرېږده، پر زړونو امریت وکړه، دردېدلو او کړېدلو زړونو ته رڼا راوله رڼا او دې تورتم وطن ته ځلا او ښکلا.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوم او خسر په حکومت کې
که تر حکومته بهر؟

دا لیکنه پر(۱۳۸۷ل) کال د قلموال جریدې په (۵)مه گڼه کې چاپ شوې ده.

زموږ هم عجیبه نظام دی، شپږ اوه کاله کېږي چې په رانازل شوې دیموکراسۍ کې ژوند کوو، خو پوه نه شو چې دیموکراسي څه ته وایي؟ حکومت څه شی دی، مخالف څوک دی، حاکم څوک دی؟

محکوم څوک دی؟ میا څوک دی؟ ملا څوک دی؟ طالب څوک دی؟ خپل څوک دی او پردی څوک دی؟ دیموکرات څوک دی؟ زورواک څوک دی؟ ټوپکوال څوک دی؟ او قلموال څوک دی؟ مجاهد څوک دی او ملحد څوک دی؟ ما په خپلو دې گناه کارو سترگو داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلك ليدلي، چې يو وخت يې د اسلام دومره جوغه پر سر ولاړه وه چې ديموکراسي خو څه کړې چې ملتپالنه ورته شين کفر ښکارېده، بيا داسې وخت راغی چې همدوی د قومپالنې او ديموکراسۍ بيرغ پورته کړ، په ټولنيزو او علمي چارو څه چې په عادي ژوندانه کې يې د ښځو ونډه نه شوه زغملای، خو اوس چې ګورې د مارچ اتمه او د ښځو د مناسبونو نورې ورځې ددې ډول اشخاصو په ويناوو پرانيستل کېږي، دا ډول اشخاص په ټولنه کې د ګوتو په شمار نه، بلکې د حساب د ماشين په شمار دي او غټه بې شرمي خو لا داده، چې يوه خبره يې توره وي، بله سپينه، يوه ورځ يوه خبره کوي، بله ورځ بله، که چېرې ددې ډول اشخاصو او سياستوالو د خبرو ارشيف راواخلئ او خپله يې ورته مخې ته کېږدې، نو که سړي کې لږ هم د سړيتوب احساس وي، نو ځان ته به لاړې تو کړي، خير دا ډول اشخاص چې هر څومره راسپړو خبره تر شمار تېرېږي خو راځئ چې يوه بله نمونه دروښيو: ښاغلی پروفيسور برهان الدين رباني د بدخشان د خلکو استازی! او پخوانی جمهور رييس!. د استاد د سياسي اطلاعاتو قاموس يا غياث الغات ته به لږ تم شو: کله په حکومت کې شي، کله مخالف شي، کله منځګړی شي، کله بهرني ځواکونه دعوت کړي، کله وايي پر طالبانو " غت غت بمونه واچوئ دا واره دي" کله وايي طالبانو سره بايد مذاکره وشي او کله وايي که طالبان د کابل دروازو ته راورسېږي موږ به پرې ډز ونه کړو، کله وايي حکومت بې کفايته دی بايد اصلاحات په کې راشي کله دا او کله دا، په

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګونو ډوله پارا ډاکس یا متضادې خبرې، کله چې څوك د استاد دې خبرو ته ځیر شي، نو د هغه په هکله به څه قضاوت وکړي؟ که د ټولنې یو عادي سړی له سادګۍ او کوم لیکوال د هنري کیفیت لپاره پاراډکس خبرې کوي، نو هغو څخه خو ګیله ځکه نه ده په کار چې یو نه پوهېږي او د بل هنري ضرورت دی، نو یو څوك چې استاد وي، جهادي مشر وي، د یو ولایت د خلکو وکیل وي او جمهور رییس! تېر شوی وي، هغه ته متضادې خبرې کول څه مانا لري؟ د هغه شخصیت ته څومره ګواښونه پېښولای شي؟ موږ دلته نه غواړو د استاد پر ټولو متضادو خبرو او عملونو کتنه وکړو؛ غواړو یوازې دده د ملي جبهې او په اصطلاح اپوزېشن په باب لنډ بحث وکړو: کله کله په رسنیو کې راځي چې ((ملي جبهه)) د حکومت مخالف لوری یا اپوزېشن دی. خو کله چې په عمل کې ګورو، خپله ملي جبهه یا د استاد رباني اسلامي جمعیت په حکومت کې تر هر چا زیاته ونډه لري. د ساري په توګه لومړی معاون، د کورنیو چارو وزیر، د دفاع وزارت لوی درستیز، د ملي امنیت رییس، د اوبو او برښنا وزیر، د افغانستان بانك رییس او په سلګونو څه چې په زرګونو لوی او واړه پوستونه ټول د اسلامي جمعیت په لاس کې دي. د افغانستان څه چې د نړۍ په تاریخ کې هېڅ ګوند چې په انتخاباتو کې یې ماتې خوړلې وي، په حکومت کې دومره ونډه نه لري، لکه اسلامي جمعیت یې چې په فعلي حکومت کې لري. دا تنظیم عملاً د جمهوري ریاست په ټاکنو کې د جمهور رییس حامد کرزي په مقابل کې ولاړ و، خو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاباتو وروسته تر بل هر مستحق او نا مستحق سياسي ګوند او قشر څخه زياتې څوکۍ لري، خو بيا هم د حکومت پر وړاندې ستونزې جوړوي او پر دې امتياز هم قانع نه دی، دوی بيا هم حکومت په بې کفايتۍ تورنوي او وايي چې د سياسي ګوندونو او خلکو غوښتنو ته غوږ نه ږدي. که حکومت په دې ګرم وي چې د خلکو غوښتنو ته غوږ نه ږدي دا درسته خبره ده، ځکه د خلکو يوه

غوښتنه دا ده چې د اسلامي جمعيت د جګړه مارانو په ګډون دې ټول هېواد پلورونکي او کابل ورانوونکي د حکومت له پوستونو ګوښه کړای شي، په همدې وجه خو خلکو خپله رايه له دې ډلو څخه د يوه نفرت په توګه حامدکرزي ته ورکړه، خو ښاغلي کرزي بيا همغه ډلې په قدرت کې شريکې کړې چې خلك ترې تر پوزې راغلي وو، خو د ((حکومت بې کفايتۍ)) څخه د استاد رباني او اسلامي جمعيت تعبير يوازې حامدکرزی دی، نه د هغه قدرمن او کارپوه مرستيالان او يا هم نور ښاغلي وزيران! که چېرې د استاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

رباني انتقاد واقعاً پر عدالت ولاړ وای نو لومړی یې باید پر خپل زوم (لومړي مرستیال) انتقاد کړی وای چې ددې څوکۍ وړتیا نه لرې، د ولس پر حق غاړه بندوې، یوه مستحق ته یې پرېږده، بیا یې نو که پر حامدکرزي هر ډول انتقاد کړی وای خلکو به ورته هرکلی ویلی وای، ایا خپل بل قومندان امیرصاحب تورن اسمعیل خان ته متوجه شوی چې د خپلې بې کفایتۍ له وجې یې په سلګونو ملیونه ډالر بېرته نړیوالې خزانې ته لاړل؟ ایا کله یې هم د ملي امنیت پر رییس، کورنیو چارو وزیر (ضرار احمد) او یا هم نورو اړوند جمعیتي وزیرانو کومه نیوکه کړې چې ولې مو په کارو کې نیمګړتیاوې دي، ایا استاد کله دې ته هم متوجه شوی چې یوه ګوته نورو او څلور ځانته را اوړي، کله یې هم خپله ګرځنده یا موبایل پاچاهي د کرزي له حاکمیت سره پرتله کړې. ایا دېته هم متوجه شوی چې د ګلبدین حکمتیار له اسلامي حزب او د عبدالعلي مزاري له اسلامي وحدت ګوند سره د ده د پاچاهۍ بریدونه پل محمودخان او دهمزنګ و!

ایا دې ته یې هم پام کړی، چې دده په پاچاهۍ کې په ټول افغانستان کې یو کیلو متر سړك هم نه دی جوړ شوی او ورانی تر حساب تېر و. نو قدرمن استاده! استادي، او پاچاهي په حساب او په کتاب ده، د افغانستان خلك غریب دي خو داسې هم نه دي چې چا پسې حساب و کتاب نه شي نیولای، تاسو خپله خپل ځان سره قضاوت وکړئ، ایا د خپل حاکمیت پر وخت مو دومره واك و، چې اوس یې لرئ! ایا په اوونۍ کې یو ځل یا دوه ځله تاسو اوسني

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمهور رييس سره نه ګورئ او د هېواد په هر کار کې ستاسو مشوره نه اخلي؟ ايا کوم جمعيتی ستاسو له اجازې پرته له کومې دولتي څوکۍ لرې شوی او که لرې شوی هم دی بل ځای نه دی مقرر شوی؟ څه کېږي که تاته (اوسنی) جمهور رييس ونه ويل شي پخوانی جمهور رييس درته وويل شي؟ ښه به دا وي چې د حکومت مشکلات او نيمګړتياوې په خپل کور کې له خپل زوم سره حل کړئ او که هغه يې د حل وس نه لري نو حامدکرزي سره خو ستاسو کتل دومره اسان دي لکه له ستوني چې اوبه تېروې. خو يوې خبرې ته بايد دقيق پام وکړې چې نور نو د داسې امتيازونو هيله مه کوه چې هم په حکومت کې يې او هم ځان له ملامتۍ ژغورې او په اصطلاح د اپوزيشن امتياز اخلې. د اپوزيشن امتياز بايد ولس واخلي، ځکه چې ملت په حکومت کې له خپل حق او امتياز څخه بې برخې شوی، نه (اسلامي جمعيت)، اسلامي جمعيت ته په دې ورکړي امتياز کبر مه کوئ ځکه چې تاسو خو تر ټولو ښه پوهېږئ چې کبر اخر زوال لري زوال!.

(c) ketabton.com: The Digital Library

((کوچي ګري)) څه ته وايي؟

دا لیکنه پر (۱۳۸۷ل) کال د قلموال جریدې په (۵)مه ګڼه کې خپره شوې ده.

له هغې ورځې چې د کوچیانو د ملکیتونو او دودیزو څړځایونو پر سر د کوچیانو او یو شمېر سیاسي شویو هزاره ګانو ترمنځ په بهسودو او نورو سیمو کې څه ستونزې پیدا شوي، نو یو شمېر بهرنیو او په هغو پورې تړلیو کورنیو کړیو دې مسلې ته ډېره لمن وهلې ده، یوې حقوقي مسلې ته یې سیاسي رنګ ورکړی او ګڼ شمېر افغان ضد او هېواد ضد خپرونو پر دې مسئلې په یو اړخیز ډول خپلې پاڼې دومره لړلي چې د ژورنالیزم اصول یې هم تر پښو لاندې کړي دي، د هېواد کوچیانو ته یې سپکې او سپورې کارولي او یوه نوې اصطلاح (کوچي ګري) چې د سیاسي غرضونو بوی ترې له ورایه ښکاري د کوچیانو لپاره کارولې. ما د افغانانو د یوه لوی خصوصیت (زغم او تحمل) له مخې تر ډېره وخته ځان غلی کړ، چې د "کوچي ګري" انډول اصطلاح ونه کاروم، خو دا چې تر دې عنوان یا اصطلاح لاندې د سلو په شاوخوا کې بېلابېلې غرضي لیکنې په ((ملي ارمان، ۸ صبح، افغانستان، راه نجات، چراغ، جامعه، اقتدار ملي)) او نورو چاپي خپرونو کې چاپ شوې او د مقابلې خوا یوه لیکنه هم په دې خپرونو کې خپره نه شوه، نو هلته موږ ته د ازادو خپرونو(!) عدالت او قضاوت (!) لا ښه څرګند شو. زه پر دې هم پوهېږم چې که دې ډول اشخاصو او یا ډلو ته د (کوچي ګري) په مقابل کې ورته اصطلاح (هزاره ګري) وکارول

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي، نو زموږ ځينې ايرانپالي دولتي چارواکي، درباري غوړه مالان، ايران ملاترې خپروني، د ايران په ملاتړ جوړ شوي اته ګوني ګوندونه، د شمالي ټلوالې يا اوسنۍ ملي جبهې او افغانستان ضد نور عناصر په دې اصطلاح خومره وچولی تريو کړي، کله کله سړی مجبوريږي ددې ډول اشخاصو پر وړاندې غبرګون وښيي، خوکه د داسې يوه حقيقت په بيان سره ځينې تصنعي او لاسپوڅې څېرې خوابدې کيږي، خوابدې دې شي.

حقيقت دادی چې له سلګونو کلونو راهيسې کوچيان د افغانستان په ګوټ ګوټ کې همدا کوچيان وو او ګرځند ژوند يې درلود، د افغانستان د غرو له لمنو، دښتو او خپلو مشخصو څړځايونو څخه يې ګټه پورته کوله او هېڅ داسې کومه ستونزه چې سياسي رنګ دې واخلي، نه ده رامنځته شوې، که کله هم يو نيم ځل له کليوالو استوګنو خلکو سره څه ستونزې پيدا شوي، هغه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حکومتي چارواکو او قومي جرګو له لارې اوارې شوي او دا ستونزې دومره حدته نه دي رسېدلي، چې د ځايي يا کليوالي خلکو تر خپلمنځي ستونزو دې ډېرې اوچتې وي، ياني ستونزو اکثره شخصي رنګ درلود، نه په دې اوسنۍ بڼه چې ستونزه په باميانو يا بهسودو کې وي او مظاهره ورته په کابل کې کېږي. ټول خلك پر دې پوهېږي چې د کابل د مظاهرو مصارف څوك ورکوي؟ هماغه بهرنۍ کړۍ چې په کابل کې د عاشورا د ورځې د نمانځنې لپاره د تورو ټوټو او تورو دروازو لګښتونه پرې کوي، د همغو کړيو استازي د دا ډول مظاهرو لګښتونه هم پرې کوي، همغه کړۍ په دې مسله کې ډېره لېوالتيا لري، چې په کورونو، مدرسو او ګوندي دفترونو کې يې د (حيات الله خميني) تصويرونه بند دي، هماغه کړۍ دې مسلې ته لمن وهي.

د افغانستان د اساسي قانون له مخې هر افغان د افغانستان په هر ګوټ کې د اوسېدو کار او دندې حق لري، نو اوس که د يوې سيمې خلك راپاڅي او د بلې سيمې خلکو ته ووايي چې پر دې سيمه او لاره مه تېرېږئ او دلته کار مه کوئ، ځکه دا زموږه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیمه ده، نو دا خو به په افغانستان کې ژوند په ټپه ودروي. که چېرې کوچیانو د هزاره ګانو او یا نورو ځایي خلکو پر شخصي ملکیت تېری کړی وي، نو دوی حق لري چې محکمې ته عارض شي او که چېرې کوچیان له خپلو معمولو څړځایونو او خپلو ملکیتونو ګټه پورته کوي، نو بیا دوی په کومو دلایلو د دوی حق سلبوي؟ افغانستان کې د وروستۍ تصنعي دموکراسۍ یوه نیمګړتیا داده چې ملامت او نا ملامت په کې نه معلومېږي، همغه څوك چې ډېر ظالم دی، هغه د مظلومیت تر ټولو ډېرې چغې وهي، تر کارواني د غله چغه ډېره اوچته ده، هغه څوك چې په پردیو پیسو خپلې خپرونې چلوي، هغوی کولای شي د خپلې ګناه پېټی پر نورو واچوي، کوچیان د افغانستان هغه مظلوم خلك دي چې هم پرې ظلم کېږي او هم یې څوك فریاد ته نه پرېږدي، د ایران له خوا تمویلېدونکې رسنۍ ددې توان لري چې ظالم د مظلوم او مظلوم د ظالم په توګه منعکس کړي، کوچیان بېچارګان طبعاً په خپلو تولیداتو ددې وس نه لري چې د ایران له تېلو څخه د راڅخېدونکو پیسو په زورله چاپي او تصویري رسنیو سره مقابله وکړي، خوحقیقت حقیقت دی او یوه ورځ به دا حقیقت پر واقعیت بدلېږي او ځان به ښیي.

اوس راځو دې تېرو څو کلونو او دې دوو اصطلاحګانو ته، چې افغانستان کې کوچي ګري شوې که هزاره ګري؟ ایا کریم خلیلي له خپل دولتي زور څخه نا مشروع ګټه نه ده پورته کړې او خپل ورور حاجي نبي ته یې تر دوه زره جریبو زیاته ځمکه د کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

په غرب کې نه ده توزیع کړې؟ ایا کریم خلیلي د خپل معاونیت په تصدۍ کې د کوم بل افغان عرضپاڼه هم جمهور رییس ته وړاندې کړې؟ ایا پر ګڼو افغانانو په تېرو کلونو کې ظلم نه دی شوی؟ کریم خلیلي د کوم ظلم او توهین د رد په خاطر د مظاهرې میدان ته وتی، خو چې کله د ((کابل اکسپریس)) فلم کومه صحنه کې هزاره ګانو ته توهین شوی، د کریم خلیلي، سیماسمر، محقق او نورو په ګډون ټول دولتي او نا دولتي چارواکي په مظاهره کې ګډون کوي ایا دوی له خپلو دولتي مقامونو څخه د مذهبي او قومي تمایلاتو لپاره ناوړه توګه ګټه نه ده اخیستې؟ شیخ محمد اصف محسني د "خاتم النبین" په نوم مدرسې ته شل جریبه دولتي ځمکه نه ده نیولې؟ ټول پر دې پوهېږي، چې ددې مدرسې د جوړېدو پیسې چا ورکړې او څوك یې ورکوي او د کوم مقصد لپاره جوړه شوې؟ ایا د افغانستان په هرات کې همدا اوس د انوري په دولتي زور ګڼ، شمېر هزاره ګانو ته ځمکې نه ورکول کېږي؟ او ګڼ شمېر ښارګوټي او نورې سیمې د خلیلي، محقق، انوري او نورو په زور یوازې د همدې د یو قوم افرادو ته نه وېشل کېږي؟ ایا د اسلامي وحدت ګوند او یا هم د محقق " حزب وحدت اسلامي مردم افغانستان" کې له شیعه هزاره ګانو پرته د بل قوم یا بل اسلامي مذهب افراد غړیتوب لري؟ که دې پوښتنو ته واقعاً سم ځوابونه ووایو، نو بیا په پوره باور ویلای شو چې په افغانستان کې ((کوچي ګري)) شروع نه ده، بلکې ((هزاره ګري)) شروع ده. که کوچیانو په دولت کې د کریم خلیلي، محقق، انوري، سیما سمر،

(c) ketabton.com: The Digital Library

محسني او نورو په شان کسان لرلای او ددې ترڅنګ د ایراني ښامار په شان یو څوك چې د (تورې طلا) خزانې يې تر خېټې لاندې وي، ملاتړی لرلای بیا چا ورته د ((کوچي ګري)) اصطلاح نه شوه کارولای، نه يې هم چا پر حقه حقوقو خېټه اچولای شوه او نه چا دا مسئله داسې تر پارلمان پورې غځولای شوه، چې د نظار

شورا تبر ته لاستی برابر کړي. نظار شورا د افغانستان د ورونو قومونو ترمنځ پخوا هم د ډېرو ستونزو د پیداکولو هڅه کړې بیا هم دې هڅو ته دوام ورکوي. اوس چې د ولسي جرګې د تقنین کمېسیون د اسلامي جمعیت - نظار شورا په لاس کې دی، ښاغلی برهان الدین رباني يې مشر او عملي واك يې له ښاغلي صالح محمد ریګستاني سره دی، دوی غواړي د افغانستان بېلابېل وګړي په خپلو منځو کې وجنګوي. تر څو چې دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمېسیون د متعصبو سیمه پالو، قومپالو او تنظیمپالو له انحصار څخه خلاص نه شي، دوی به له دې کمېسیون څخه ډېر ځله په هېواد کې د ملي تفرقې د رامنځته کولو او د خپل خوښې قوانینو د جوړولو لپاره ګټه پورته کړي. د اسلامی وحدت ګوند پر ضد د نظار شورا او اسلامي جمعیت جنګونه مونږ پخوا هم په افشارو ، درېیمه کارته، چنداول او نورو سیمو کې لیدلي او له هزاره ګانو سره د دوی د ((دوستۍ)) ډېر ښه تمثیل اوس د تاریخ د حافظې یوه برخه ده. دکوچیانو پر وړاندې دا اوسنی نا عادلانه چلند او دا سیاسي او لفظي جنګونه هم د همغې لړۍ یو دوام دی. نو که څوك غواړي په افغانستان کې واقعاً عدالت تامین شي باید د ټولو افغانانو ترمنځ د ورورۍ پر اصل ټینګار وکړي، خپل سیاسي عیبونه د قومونو تر شا پټ نه کړي او قوم د یوې سیاسي وسیلې په توګه ونه کاروي او نه کوم قوم، سیمې او فرد ته نامناسبې اصطلاحګانې وکاروي، که نه خو هر عمل عکس العمل لري او د هرې اصطلاح ځواب یوه بله اصطلاح کېدی شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

((مارشال)) او بيت المال

دا ليکنه هم د (۱۳۸۷ل) کال د قلموال جريدې په (۵)مه گڼه کې چاپ شوې ده.

په نورو هېوادونو کې هر څوك چې کومې لوړې پوړۍ ته رسېدلې وي، نو هېواد ته يې د خدمت نښې نښانې څر گندې وي، خو زموږ هېواد کې ځينې

داسې اشخاص شته، چې د مجازاتو پر ځای مکافات ورکول کېږي او ځينې بيا چې بايد مکافات ورکړل شي، مجازات کېږي، رښتيا هم د استاد الفت په وينا چې" موږ خپل خدمتگاران نه پېژنو خو باداران ښه پېژنو". نن په داسې حال کې چې زموږ خلك له لوږې او فقر څخه کړېږي، خو ځينې کسان بيا په حکومت او تر حکومته بهر داسې هم شته چې د پيسو او پانگې شمېر يې تر حساب او کتاب تېر دی، پرون يې هېڅ نه لرل، خو نن هر څه لري او چاته ددې مجال هم نه ورکوي چې پوښتنه ترې وکړي چې دادې له کومه کړل؟ د نامشروع پانگې لپاره ځينو يو فورمول کشف کړی: "جهاد او مقاومت". د جهاد خبره خو واضح ده چې ټول ملت جهاد کړی او که چا په جهاد کې د جهاد له پانگې يا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیسو سپما کړې او یا یې پټې کړې وي، نو له دې څخه خو ښه ښکاري چې دې خلکو اصلاً جهاد نه دی کړی، د جهاد دپیسو غلا خو لا بیخي لوی جرم دی او دویمه دا چې ایا د جهاد پیسې ددې لپاره وې چې څوک پرې ځان ته لوړې ماڼۍ جوړې کړي او د خپل عیش او عشرت ځایونه، که نه پاتې پیسې باید د د کونډو و رنډو او د جهاد د یتیمانو د ټپونو پر درملو ولګول شي. بله خبره د "مقاومت" ده پر هغې ځکه بحث نه کوو چې دا د کابل ورانې او خپل منځي جګړو له ګناه څخه یوازې د اسلامي جمعیت او نظار شورا د خلاصون او برائت یو فورمول دی، دا پلمه له جمعیت تنظیم پرته نور ملت او سیاسي ډلو ته هیڅ ارزښت او مفهوم نه لري، بلکې دا خپله د جنګي ډلو د یوې خوا نوم دی. خو اوس راځو ددې اشخاصو له جملې څخه یوازې یوې بیلګې؛ ښاغلي ((مارشال)) فهیم ته چې اوس سړی نه پوهیږي دی په حکومت کې دی که په اپوزیشن کې، رسمي دنده لري که پر کور ناست دی، طالبان ردوي که تائیدوي یې، بهرني ځواکونه مني او که ردوي یې او داسې نورې ډیرې پوښتنې. که څوك په جمهوري ریاست کې د " مارشال" محمدقسیم فهیم د " ستر سلاکار" دندې ته ګوري نو سړی فکر کوي چې دی دولتي شخص دی، کله چې عسکري رتبې، باډیګاردانو او په مهمو دولتي ورځو کې یې حضور ته ګوري نو بیا هم فکر کوي چې غټ دولتي سړی دی، خو کله چې یې په سیاسي چارو کې د اساسي قانون خلاف حضور او په دې او هغه جبهه او نورو سیاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوختیاوو کې ګډون ته ګوري نو سړی فکر کوي چې دی یو نادولتي شخص دی، خو خیر دا ډول پوښتنې ډېرې مطرح کېدی او خپل خوښي ځوابونه ورته پیدا کېدی شي، دې پوښتنو نه که راتېر شو او د "مارشال" صاحب د پانګې په باب بحث وکړو، نو دې کې بیا هېڅ پوښتنه نه پیداکېږي، چې ځوك دې دا شك وکړي چې د مارشال صاحب اقتصادي وضعه خرابه ده، یوازې د عسکري رتبې معاش ته ناست دی او نورې هېڅ ډول منابع نه لري، موږ دلته دا خبره هم نه یادوو، چې د خپل حاکمیت پر وخت یې څه کړي؟ څومره دولتي ځمکې یې غصب کړي، څومره قراردادونه یې په خپله خوښه کړي، د دفاع وزارت څومره ملکیتونه یې خرڅ کړي او له بهرنیو ځواکونو څخه یې څومره قراردادونه خپلو ورونو او د خپل تنظیم غړو ته اخیستي دي، د شېرپور د ځمکو د وېش موضوع هم نه یادوو او نور په اصطلاح اپراتیفي مسایل هم نه پوښتو، یوازې دېته لنډه اشاره کوو چې اوس هم ولې پر دولتي خزانې او د بیت المال پر مال د " مارشال" صاحب واك چلېږي، اوس ولې حکومت ددې وس نه لري، چې د مظلوم ولس له مال او بیت المال څخه د چا لاس لنډ کړي او تر کومه به دا لوی لوی ښاماران پر خزانو پراته وي؟ د ځینو معلوماتو له مخې چې سل په سلو کې کره کول یې د دولت د ملي شورا، څارنوالۍ او محاکمو کار دی خو تشه یادونه یې د رسنیو وظیفه ده، ښاغلی " مارشال" محمد قسیم فهیم له دولت څخه د (۲۲۰)کسانو معاش اخلي، دا معاش دده د ساتونکو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

استحقاق(!) له مخې له بیت المال څخه اخیستل کېږي، ویل کېږي چې د هر شخص تنخواه (لس زره) افغانۍ محاسبه شوې چې هره میاشت کې دوه ملیونه او دوه سوه زره(۲۲۰۰۰۰۰) افغانۍ یا څلور څلوېښت زره (۴۴،۰۰۰) امریکایي ډالره کېږي، ویل کېږي چې دا پیسې په هغه مالي امتیاز کې شاملې نه دي چې "مارشال" صاحب ته د هغه د دولتي او عسکري رتبې له مخې ورکول کېږي، ځینې راپورونه وایي چې ((مارشال)) صیب د (۱۴۰۰) تنو سرتېرو معاشونه اخلي. خو تراوسه پورې هېڅ دولتي او نا دولتي، کورنۍ او بهرنۍ سرچینې دې ډول مسایلو ته اشاره نه ده کړې او نه هم کومې رسنۍ دې موضوع ته نغوته کړې ده. په ولسي جرګه کې ځینې وکیلان له هغې جملې څخه ښاغلی رمضان بشردوست، اکثره وخت په چس او نس شیانو پورې نښتی وي، کله وایي چې وکیلانو ته باید منرالي اوبه ورنه کړای شي چې د بیت المال خزانه تشېږي، خو دې ډول موضوعګانو ته چې له بیت المال څخه باج اخیستل کېږي، دولسي جرګې دمشر ښاغلي قانوني او نورو وکیلانو خوله له اوبو ډکه ده او هېڅوک هېڅ نه وایي، قانوني صاحب خو باید ځکه څه ونه وایي چې هغه هم تر ((مارشال)) صاحبه په دې ډول موضوعګانو کې کم نه دی او د خدای(ج) فضل دی، پانګه یې تر حساب او شماره تېره ده. خو د ولسي جرګې هغه وکیلان، چې په هره وړه او لویه موضوع کې د ماتې کتوې په شان ګړېږي هغوی ولې چوپه خوله ناست دي؟ دوی خو د قانون جوړونې او څارنې یوه مرجع ده، ولې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله کې مشنګ اچولې؟، نعيم فراهي چې هر وخت يې ځان اوتو کړی وي، په جبهه کې ناست وي او خوله يې يوازې پر کرزي باندې انتقاد ته جوړه ده، ولې يې يوه ورځ پر خپل " استاد" او "مارشال" نيوکه ونه کړه چې ولې تر قانون پورته امتيازات اخلئ! ايا په قانون کې راغلي چې مارشالان، څارنوالان، قاضيان او نور پوځي چارواکي دې سياسي جبهې او ګوندونه جوړکړي او يا دې د هغو غړي وي؟ او بله سپکه يې لا دا چې دا په اصطلاح ازادې رسنۍ، چې د ورځې د لسګونو مړو او ژونديو د مرګ او ژوند خبرونه خپروي، ولې يې د شپږو کلونو په ترځ کې د "مارشال" او نورو زورواکو په باب يوه خبره هم خپره نه کړه چې دوی دې هم يوه ورځ ملت ته د خپلې مشروع او نا مشروع پانګې حساب و کتاب ورکړي؟

څو کاله دمخه د بي بي سي (B.B.C) تلويزيون يوه نړيوال چينل د پاکستان د پخوانۍ صدراعظمې مرحومې بينظير بوټو د خاوند (اصف علي زرداري) د ورځنيو لګښتونو په اړه يو مستند تلويزيوني فلم خپور کړ، په دې فلم کې يوه صحنه د اصف علي زرداري د اسونو طويله وه، د زرداري اسونو خاصه مينو درلودله چې هره ورځ اسونو ته په کې هګۍ او کيلې حواله وې او په ترتيب سره ورته ورکول کېدې، خو دې چينل کې دا مهال د هغو پاکستاني ماشومانو تصويرونه هم ښودل کېږي چې په لارو کوڅو کې يې يا پلاستيکونه خرڅول او يا يې خيرات ټولاوه، د همدې مستند فلم خپرېدل ددې سبب شول چې د زرداري

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدمعاشۍ ته د پاى ټکى کېښودل شي او د هغه پر نامشروع حاکميت د قانون جال خور شي.

اوس د باوري معلوماتو له مخې زموږ "مارشال" صاحب هم د اصف زرداري په شان د اسونو يوه منظمه طويله لري، چې په شان او شوکت کې د زرداري تر هغې که زياته نه وي کمه به هم نه وي او لګښت يې هم د همغه په شان. ويل کېږي چې د ((مارشال)) د اسونو او د هغو د ساتونکو ورځنى لګښت لږ تر لږه (اته سوه) امريکايي ډالره دى. په داسې حال کې چې زموږ ملت له لوږې فريادونه کوي او د همغه ملت " مارشال" داسې لګښتونه، نو دلته به د عدالت د راوستو کار څومره ګران وي؟ موږ پر دې هم دلته بحث نه کوو، چې ايا دا عسکري پوړۍ ښاغلي محمدقسيم فهيم ته دهغه د وړتيا له مخې ورکړل شوې او که د سياسي بې عدالتۍ له مخې، ايا افغانستان کې زموږ پوځ دا مهال په داسې حالت کې دى چې داسې يوه لوړه رتبه دې چاته ورکړاى شي ؟ په هر حال اوس خو دا رتبه د جمهور رييس د مضر احتياط يا ناعادلانه سخاوت او يا هم د کوم کورني او بهرني فشار له مخې ده ته ډالۍ شوې، نو دا ((مارشال)) صاحب ته په کار دي، چې اوس ددې رتبې خيال وساتي. فکر کوم چې اوس دده د ژوند ټول ضرورتونه پوره شوي، ده ته اوس په کار دي چې نور له ملت او د هغه له خزانې څخه باج وانه خلي، بلکې ملت او بيت المال ته څه ورکړي، دى اوس ددې وس لري چې ډېر څه دې ملت ته ډالۍ کړي، ((مارشال)) بايد د ملت ساتندوى او پالندوى وي، لکه د نورو مارشالانو په شان، دى بايد د ټول ملت د ژوند د سوکالۍ لپاره يو مارشال پلان جوړ کړي، نه يوازې د ځان لپاره، زه هيله من يم پردې ليکنې په لومړي ګام

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې په خپله ((مارشال)) صاحب او بيا ملي شورا ، څارنوالي، قضا او همدارنګه رسنۍ غور وکړي او له هرې ممکنې لارې چې وي له بيت المال څخه بايد د هر کمزوري او زورور د نامشروع ګټې اخيستنې لاس لنډ کړي. دا ليکنه مې ځکه د انټرنيټ له لارې د " قلموال" په پته درولېږله چې اوس هم لا زموږ په هېواد کې داسې لاسونه شته، چې د زورور پر وړاندې د کمزوري فرياد نه اوري، ازادې رسنۍ، له څو ګوتو په شمار رسنيو پرته نورې هسې هم خپلواکې نه دي. که زما دا ليکنه مو خپره کړه، نو د ازادو رسنيو يوه دنده به مو ترسره کړې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان او د ایراني فاشیزم غشي

دا لیکنه هم پر (۱۳۸۷ل) کال د قلموال جریدې په (۲)مه گڼه کې خپره شوې ده.

ایران په افغانستان کې اوږده او ستراتیژیك هدفونه لري، دې هدفونو ته د لاسرسي لپاره دوی ډول ډول پلانونه لري او مختلفې ډلې، گوندونه او اشخاص یې د هغو د تطبیق لپاره گومارلي او

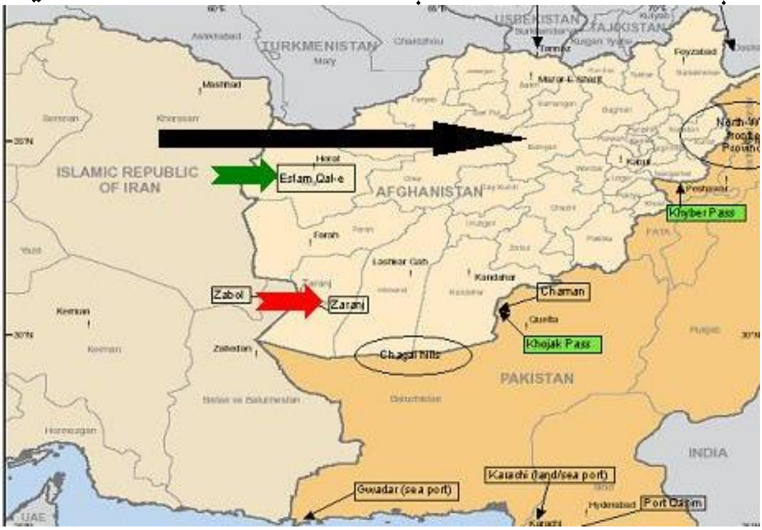

هر ډول ملاتړ یې کوي. دلته به په لنډیز سره د دوی د ځینو پلانونو او لاسوهنو یادونه وکړو:

۱- په سیاسي برخه کې : د جهاد په کلونو کې د ایران رژیم ته ښه موقع په لاس ورغله، چې په ایران کې افغاني شیعه گوندونه وروزي او ملاتړ یې وکړي، افغانستان ته یې راولېږي او تر خپل کنټرول او تاثیر لاندې یې راولي. نو ځکه خو یې لومړی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایران کې ((اته ګوني)) شیعه ګوندونه جوړ کړل او وروسته یې بیا دوی د عبدالعلي مزاري تر مشرۍ لاندې د ((حزب وحدت اسلامی افغانستان)) په نامه یوه واحد شیعه ګوند کې راټول کړل. په نوییمو کلونو کې دې ګوندونو د کابل په ورانۍ، تنظیمي جنګونو، ائتلافونو او لوټمارۍ کې غټه ونډه لرله.

۲- مذهبي برخه کې : ایران غواړي د شیعه مذهب د تبلیغ او افغاني شیعه ګانو د تقویې او انسجام له لارې افغانستان ته د یوه شیعه هېواد رنګ ورکړي، یا لږ تر لږه په افغانستان کې د شیعه ګانو رول او اغېز دومره زیات کړي، چې د ایران ګټې او غوښتنې د دوی له لارې په افغانستان کې خوندي شي. له همدې کبله دوی د جعلي احصائیو له مخې غواړي په افغانستان کې د شیعه ګانو شمېره پورته وښیي، په ایران کې د ځینو چاپ شویو کتابونو او اثارو له مخې په افغانستان کې د شیعه ګانو شمېر تر ۳۵٪سلنې پورې پورته شوی، خو د نورو رښتینو سرشمېرنو له مخې په افغانستان کې دشیعه مذهب دلارویانو شمېر تر ۸٪ سلنې نه پورته کېږي. ایران غواړي په افغانستان کې د حنیفي مذهب او احنافو دودیز واك کمزوری او د شیعه مذهب اوشیعه ګانو رول غښتلی کړي، له همدې کبله هڅه کوي چې په تعلیمي نصاب او یا هم د افغانستان په قضایي سیستم کې د جعفري فقهې د ځایونې له لارې دې هدف ته ورسېږي. سربېره پر دې دوی د بېلابېلو مدرسو له لارې چې مستقیماً د ایران له خوا جوړې شوي او جوړېږي غواړي د شیعه مذهب لمن پراخه کړي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوره بېلګه يې د شيخ محمد اصف محسني تر چتر لاندې د ((حوزه علميه خاتم النبين)) په نامه د يوې مدرسې جوړېدل دي، چې پر يوه وخت به تر لس زرو زيات زده کوونکي په کې د شيعه مذهب او جعفري فقهې زده کړه کوي، مدرسين به يې اکثره افغاني شيعه ګان او لارښوونکي يا مشاورين به يې ايراني شيعه ګان وي. پر دې مدرسې د ايران له خوا په لسګونو مليونه ډالر لګښت راغلی دی.

۳- کلتوري او ژبني برخه کې: پر مذهبي او سياسي لاسوهنو سربېره ايران په افغانستان کې ډېره کلتوري او ژبني مداخله کوي. دوی په مذهبي او ژبني برخه کې د افغانستان د شيعه ګانو ملاتړ کوي، خو په کلتوري برخه کې دوی د افغانستان د نورو فارسي ژبو لکه تاجکو، قزلباشو او ايماقو ژبنی ملاتړ هم کوي، هغه ګوندونه لکه اسلامي جمعيت او نور چې له ژبني او کلتوري پلوه د فارسي ژبې او کلتور سخت پلويان دي، د هغوی ملاتړ هم کوي. دوی د افغانستان د تاجکانو يا فارسي ژبو له لارې غواړي تاجکستان او د منځنۍ اسيا نورو وړو فارسي ژبو سيمو ته لار پيدا کړي، لومړی هلته خپله ژبه او کلتور عام کړي او تر څنګ يې د شيعه مذهب د تبليغ لپاره لاره اواره کړي. په همدې خاطر دوی د ((فارسي ژبو تلويزيون)) په نامه يو تلويزيوني چينل جوړوي چې تاجکستان، افغانستان او ايران به يې په ګډه چلوي، خو د لګښت او واک اصلي چارې به يې د ايران له خوا سمبالېږي. که څه هم افغانستان اساساً فارسي ژبی هېواد نه دی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د افغانستان مخلوع خارجه وزیر له ایران سره د خپل ژبني پیوستون او تمایلاتو له امله دا تړون لاسلیك کړی او د افغانستان نور قانوني او ارتباطي مراجعو، لکه اطلاعاتو او کلتور وزارت،

د ایران په لګښت د جوړې شوې یوې مدرسې یوه څنډه

وزیرانو شورا، ملي شورا او سترې محکمې لا دا تړون نه دی تائید کړی، دغه راز تر (پنځو) زیات داسې تلویزوني چینلونه او تر (۴۰) زیاتې داسې چاپي خپرونې شته چې په مستقیم او نا مستقیم ډول د ایران له خوا ورسره مرسته کېږي. له هغې جملې څخه یې د ((تمدن)) په نامه د شیخ محمد اصف محسني تلویزیون، اکثره لګښت د ایران له خوا ورکړل شوی او نږدې سل کسان یې د ایران له خوا روزل شوي دي.

۴- په اقتصادي برخه کې: ایراني شرکتونه د افغانستان په دولت کې د خپلو پلوي افرادو په مرسته غواړي په افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې پر تجارتي مارکیټ خپل کنټرول حاصل کړي، له ښاروالیو سره د اعلاناتو له قراردادونو نیولې بیا د ځینو ساختماني چارو په برخه کې پانګه اچوي، ایران د خپلې پانګې لپاره د زمینې برابرولو ترڅنګ غواړي د نورو افغان سوداګرو ، پانګوالو او د نورې نړۍ د پانګې اچونې مخه هم ونیسي. څو موده وړاندې د ایران ځینو پټو شبکو له خوا په هرات کې ځینو افغان پانګوالو ته ورانديز وشو چې په هرات کې خپلې جوړې شوې فابریکې بندې او د (اسلام کلا) تر بندر اخوا د پنځه ویشتو کیلومترو په واټن یې د ایران په خاوره کې جوړې کړي او ایران به د دوی د لګښتونو پنځه ویست سلنه سبسایډي ومني. که چېرې دا کار عملي شي نو په هرات کې به پر یوه وخت تر سلو زیاتې فابریکې سقوط شي، دغه راز ایران هڅه کوي د نفت او ګاز نلیکې هغه لویه پروژه له ناکامۍ سره مخ کړي، چې تاکل شوې له ترکمنستان څخه د هغه هېواد نفت او ګاز د افغانستان له لارې پاکستان ، هند او نورې نړۍ ته ولېږدوي. ددې پروژې له لارې افغانستان ته ډېره اقتصادي ګټه رسېږي، خو ایران د افغانستان دا ګټه نه شي زغملای.

۵- **په نظامي برخه کې:** په نظامي برخه کې د ایران پالیسي دا ده چې په افغانستان کې وضعه بې ثباته کړي، یو وخت یې له شیعه ګوندونو سره زیاته او مستقیمه مرسته کوله، بیا کله چې طالبان واك ته ورسېدل، نو دوی ټولو طالب ضد ډلو په تېره بیا شیعه ګوندونو او اسلامي جمعیت سره زیاته مرسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوله، خو اوس چې طالبان له واکه غورځېدلي، دوی له طالبانو سره پوځي مرسته کوي. د دې مرستې هدف دادی چې له یوې خوا امریکایانو ته زیانونه واړوي او غربي نړۍ دلته مصروفه کړي، له بلې خوا که طالبان هم زیان ګوري، د دوی په ګټه تمامېږي او که سیمه هم ورانېږي دوی ترې ګټه پورته کوي. دا سیمې په مطلق ډول سني مذهبه پښتون مېشتې سیمې دي، چې له مذهبي پلوه او هم له قومي پلوه د ایران له ستراتیژۍ او پراختیا غوښتنې سره مخالفې دي، نو ایران په دې سیمو کې د جنګ دوام د خپلو ګټو د تضمین لپاره یو ښه طلایي چانس ګڼي، نو ځکه غواړي په مستقیم او نامستقیم ډول دولت مخالفو وسلوالو ډلو ته پوځي امکانات ورولېږي. هرات، نیمروز، فراه، هلمند او دایکندي کې دایران د پوځي لاسوهنو ځرګندې بېلګې لیدل شوي.د ایران پوځي کړۍ په تېره بیا «سپاه پاسداران» په دې ساحه کې زیات فعال دي.

۶- د ملکیتونو د رانیولو په برخه کې: د ایران یوه بله پالیسي دا ده چې خپل پلوو مذهبي اوسیاسي ډلو ته پیسې او مالي امکانات برابرکړي، چې دافغانستان د ځینو مهمو ښارونو مرکزونه او حساسې ستراتیژیکې جغرافیایي سیمې ونیسي، د ایران په مالي امکاناتو اوسیاسي ملاتړ د تېرو پنځه لسو کلونو په بهیر کې په لسګونو زره شیعه مذهبي هزاره ګان له بامیانو او نورو هزاره مېشتو سیمو څخه مزار شریف ښار ته راواړل شول او هلته مېشته کړای شول، مزار شریف ښار چې تر دې دمخه یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سني مذهبه ښار ګڼل کېده که په همدې حالت روان وي، نو یو وخت به پر یو شیعه مذهبه ښار بدل شي. د داسې لویو پروژو پلي کول د ایران له مستقیم مالي ،نظامي اوسیاسي ملاتړ پرته ممکن نه دي، دغه راز ایران غواړي د بامیانو- غور له لارې تر هراته یوه مذهبي او قومي لیکه وغځوي اوبیایې په هرات کې له شیعه مذهبو لړکیو سره وصل کړي او وروسته بیا دا لیکه د ایران تر پولې وغځوي، دغه راز دوی غواړي دلته بیا دا لیکه د بامیانو له لارې له میدان وردګو او بیا له کابل سره وصل کړي، په دې ډول به ایران له خپلې پولې بیا د افغانستان تر مرکزه یو مصئون مذهبي، کلتوري او قومي تونل ځان ته خلاص کړی وي. ایران دغه راز غواړي د افغانستان له هرات نه د افغانستان شمال غرب او بیا له شمال غرب نه شمال شرق ته د یوه کلتوري او ژبني تونل له لارې سره وصل شي او بیا له هغه ځایه سني مذهبي، خو فارسي ژبي تاجکستان سره ځان ونښلوي، په دې ډول به دوی دا سیمې د مذهبي او ژبنیو عناصرو په کارولو سره تر خپل اغېز لاندې راولي.
سید حسین انوري په هرات کې ددې پروژې یوه برخه عملاً پیل کړې او د نویو ښارګوټو د وېش او نورو ځمکو د رانیولو له لارې یې په لسګونوزره شیعه ګان په هرات کې مېشت کړي. حاجي محمد محقق او نورو لا دمخه په مزار شریف کې ددې پروژې یوه برخه عملي کړې او کریم خلیلي په کابل کې د خپلو ورونو او نورو له لارې د نویو ښارګوټو د جوړولو له لارې غواړي دا پروژه عملي کړي. کریم خلیلي د خپل ورور حاجي نبي تر چتر لاندې د کابل په

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرب کې د یو نوي شیعه مېشتي ښارګوټي د جوړونې کار پیل کړی چې لږ تر لږه د لس زره کورونو د جوړونې ظرفیت لري او همدا اوس پرې کار روان دی. کریم خلیلي او دهغه ورور حاجي نبي غواړي ددې ښار ګوټي نورې شا او خوا سیمې هم را خپلې کړي. دا ښار ګوټی د کابل د غرب په داسې یو ځای کې موقعیت لري، چې نیم کابل یې تر سینې لاندې دی، د سولې پر وخت د سوکالۍ ځای او د جنګ پر مهال د خپل مصئونیت او نور ښار ته د تهدید ظرفیت لري.

۷- د دولتي پوستونو د اشغال په برخه کې: د ایران د پالیسۍ یوه بله برخه دا ده چې د افغانستان د حکومت په مهمو پوستونو کې خپل پلوي مذهبي او سیاسي اشخاص ځای پر ځای کړي، ځوك د ژبې او ځوك د مذهبي اړیکو پر بنسټ د افغانستان په اساسي قانون کې د شیعه مذهب ځایول، له رایو پرته د جمهور رییس د دویم مرستیال ځوکۍ نیول، د عدلیې وزارت، کانونو، ټولګټو او ځینو نورو مهمو وزارتو پوستونه تر لاسه کول، په افغانستان کې د ایران د پراختیا غوښتنې د سیاست لوی بری دی. دا بری د هغه مقیاس په تناسب چې سني مذهبي مسلمانان یې په ایران کې لري، ربښتیا هم د ایران لپاره لویه لاسته راوړنه ده. پر دې هم ټول پوهېږي که د ایران مستقیم ملاتړ نه وي، نو ایران پلوه ډلې او اشخاص هېڅکله هم تر خپل استحقاقه دومره پورته امتیاز نه شي اخیستلای. د دولت په ورو پوستونو کې حالت نور هم خراب دی. ایرانیان غواړي یو شمېر خلك له ژبني او یو شمېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلك له مذهبي پلوه په حکومت کې ځای پر ځای کړي، په حکومت کې د ایران پلوه اشخاصو شمېر زرګونو ته چې په لسګونو زرو کسانو ته رسېږي، د افغانستان په حکومت کې د ایران پلوه مامورینو شمېر او اغېز دومره زیات دی چې تر اوسه پورې دولتي او نا دولتي میډیا د ایران د مداخلو یادونه نه ده کړې.

اوس راځو دې پوښتنې ته چې د ایران کومې کړۍ په افغانستان کې څرګندې مداخلې کوي؟

په افغانستان کې د ایران بېلابېلې کړۍ مداخله کوي چې ځینې یې ښکاره او ځینې یې پټې دي، چې دلته یې د ځینو یادونه کوو:

۱- سپاه پاسداران: دا شبکه په افغانستان کې اکثره نظامي فعالیتونه لري، بېلابېلو ډلو ته وسلې ورکوي او یو شمېر سیاسي شخصیتونه چې د دوی له خوا روزل شوي، د هغوی مالي ملاتړ کوي.

۲- دا نشګاه پیام نور: دا د ایران یوه بله شبکه ده، چې تر تحصیلي پوښښ لاندې د ایران د ګټو لپاره کار کوي. دوی په افغانستان کې خپلو ځینو هغو کم لوستو پلویانو ته اسناد برابروي، چې لوړې او منځنۍ زده کړې نه لري. دوی ورته په ایران کې د لوړو تحصیلاتو جعلي اسناد جوړوي او په دې ډول ورته په دولتي پوستونو کې د کار لاره اواروي.

۳- کمیته امداد امام خمیني: دا د بشري خدمتونو تر چتر لاندې فعالیت کوي، دا کمېټه په افغانستان کې بېلابېلو شیعه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډلو ته مالي او بشري مرستې ورکوي، دې کمېټې یوازې د کابل غرب کې په سلګونو لویې او وړې پروژې پیل کړې دي.

۴- صدا و سیما جمهوري اسلامي ایران: د ایران یوه بله شبکه ده چې په افغانستان کې له ځینو هغو رسنیو سره مرسته کوي چې ایران سره ژبني، کلتوري او مذهبي روابط لري او یا د ایران د ګټو د خوندیتوب لپاره کار کوي. ځینې تلویزیونونه او چاپي خپرونې له همدې سرچینې څخه خړوبېږي.

نور، نورین، طلوع، فردا او تمدن، هغه ټلویزیونونه دي چې د ایران د فرهنګي او ژبني یرغل لپاره عملي کار کوي، ایراني سټایل او لهجه کاروي او په څرګنده ایرانۍ روحیه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

((متحده ملي جبهه)) د لفاظانو ټلواله

دا لیکنه پر (۱۳۸۷ل) کال د قلموال جریدې په (٦)مه گڼه کې چاپ شوې ده.

پخوانۍ شمال ټلواله چې اوس د ((ملي جبهې)) په نامه نومول شوې، د هغو جګړه مارانو او لفاظانو یوه مجموعه ده، چې د افغانستان په تېر دېرش کلن سیاسي او پوځي تاریخ کې ډېره بدرنگه څېره لري. د دې جبهې له مشرانو څخه یو هم پوهنمل (۱۳۵٤ ل کال پاکستان ته د تېښتې پرمهال) برهان الدین رباني دی، چې د افغان ولس د جهاد په گرمو شېبو کې یې له روسانو سره اوربند وکړ او په دې ډول یې روسانو ته د افغانستان د بېلابېلو سیمو، مجاهدینو او ولسونو د ځپلو لاره اواره کړه. د کارمل په مشرۍ د پرچم ډلې تر سیاسي حضور او واک وروسته د رباني په مشرۍ د اسلامي جمعیت ډله هغه لومړنۍ سیاسي ـ سمتي ډله ده چې تر هر چا زیات د روسانو له مالي، معنوي او پوځي ملاتړه برخمنه شوې ده، د ډاکټر نجیب پر ضد د شمال ټلوالې رامنځته کېدل چې د روسانو د سیاسي پلان یوه برخه وه، اسلامي جمعیت ته د ((وحدت)) او ((جنبش)) ډلو تر څنگ محوري رول ورکړل شوی و، د پخواني شوروي اتحاد میراثخورې اوسنۍ روسیې ته د اسلامي جمعیت او د هغو د مشرانو گرانښت او منښت دومره زیات و چې نه یوازې یې په مسکو کې ورته د پیسو د چاپ ماشینونه لگولي وو او په ټنونو پیسې یې ورته چاپولې، بلکې په لسگونو ډوله وسلې یې هم ورکولې، هغه پیسې چې څرگندې او معلومې دي لږ تر لږه (شپاړس نیم زره ملیارده افغانۍ) کېږي او دا تر هغو پیسو نږدې (۱٦٥۰) ځله زیاتې دي چې شورویانو خپل پلوي افغان حکومت ته په (۱٤) کلونو کې ورکړې وې او که زماني واټن ورسره محاسبه کړو نو دا شمېر تر (۳۳۰۰) ځلو هم پورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږي. پر دې سربېره د کولاب هوايي ډګر يې هم خپلو دې نازولو ته په واک کې ورکړی و، خو اوس عجيبه خبره داده چې د روسانو پر ضد د جهاد ډنډوره هم د دوی له خوا غږول کېږي، دا همغه د مومن خان د ښامار کيسه ده؛ ښامار چا مړ کړی و او چيغې چا وهلې. کله چې طالبانو دا ښاغلي لکه د سترنج د دانې په شان د هېواد ګوټ ګوټ ته په منډه کړل او اکثر يې له هېواده اوټ کړل، نو چېرته پرې خدای[ج] د سپتمبر د يوولسمې نېټې پېښه برابره کړه، يو ځل بيا يې مړ ژواندو جسدونو کې ساه وچلېدله او امريکائيانو ته به يې همدا ويلې ((ژر ژر راشئ، موږ د ستاسو ځمکنيو عسکرو په توګه دنده اجرا کوو، ستاسو به امر او زموږ به خدمت وي...)) ځينو يې لا پر دې غوسه ښکاره کوله چې((امريکايان ولې موږ سره ژر مشوره نه کوي...)) کله چې امريکايانو پر طالبانو کلستر بمونه اچول، نو دوی به ورته پر ځمکه له خوشالۍ ښخه نښېدل، د ځينو خو د صبر کاسه دومره ډکه وه همدا به يې ويل: ((غت غت بمونه واچوی، کی تاثير کی زيات وکی دا واله (واړه) دي)) کله چې امريکاييانو تر نيمه اتومي بمونو قوي بمونه واچول نو بيا د ټلوالې يو وياند وويل: ((اوس نو ښه بمباري وشوه)). کله چې افغانستان کې د ولسواکۍ نغمې خورې شوې، نو پخوانۍ ملېشې او د هغو دا ډول مشران ټول ديموکراتان شول ، چا لونګۍ لرې کړې، چا پکولونه وغورځول، چا ږيرې لنډې کړې او ټول د امريکائيانو د نعمت پر ټغر راټول شول، دوی فکر کاوه چې امريکائيانو ته د دوی د خدمت په بدل کې به ټول واک سل په سلو کې له دوی سره پاتې شي، نو يو څه وخت د جهاد نغمې ببخي غلې شوې، امريکاييانو او نورو هېوادونو چې دلته يې عسکر درلودل، هم مجبور وو چې دنيا ته خو د ولسواکۍ يو څه تصوير هم وړاندې کړي، نو همغه و چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخابات وشول، په انتخاباتو کې د اسلامي جمعیت کاندیدانو لکه قانوني، منصور او د ټلوالې نورو غړو لکه محقق، دوستم او نورو ښه شرمېدونکې ماتې وخوړه ، د رباني زوم (احمدضیا مسعود) چې دا مهال د احمدشاه مسعود پر مسند ناست و او په ټول هېواد کې یې د خپل نفوذ ادعا کوله او کریم خلیلي چې د هزاره لړه کیو د مشرتوب دعوه گیر و، هر یو په خپل کور کې داسې ماتې وخوړه چې د بشریت د انتخاباتو په تاریخ کې چا نه وه خوړلې، احمدضیا مسعود (۳۳۷) رایې او کریم خلیلي هم همدا ډول زیاتې وکمې رایې واخیستې، دا مهال د افغانستان خلک د هرچا په کرامت او د هغو په محبوبیت لا ښه پوه شول چې څوک څومره دي او څومره ځان ښیي. دا چې د ښاغلي کرزي په چپن کې برکت و د دواړو عیبونه یې پټ کړل، یو اول معاون او بل دویم مرستیال وټاکل شول، دا نو بیا بېله خبره ده. خلکو داسې فکر کاوه چې تر ټاکنو وروسته به حکومت کې اساسي تغیر راشي، د روسیې او ایران گوډاگیانو او ددې ډول ټلوالو د نامشروع نفوذ ساحه به کنټرول شي. خو دوی بیا هم په قدرت کې پاتې شول، خو له دې ناقانونه واک سره سره دوی بیا هم قانع نه شول، اکثره مهم پوستونه دوی سره وو، خو بیا هم د دوی د هوسونو تاو کنښناست، یو ځل بیا یې یو زوړ او پخوانی فورمول ((جهاد به نور کوي او ډنډورې به دوی غږوي، تورې به لالا وهي مړی به عبدالله وهي)) را تازه کړ، هر ځای یې تبلیغات شروع کړل چې له دې حکومت څخه خو مجاهدین گوښه کېږي، امریکایي ډوله افغانان راځي او په سلگونو نور ډول ډول تورونه، پر دې یې هم بسنه ونه کړه، د پخوانۍ شمال ټلوالې روح یې یو ځل بیا تازه کړ، د ((ملي جبهې)) په نامه یې یوه بله نوې ټلواله جوړه کړه. چې نه ملي وه او نه هم سراسري، دا د همغو پخوانیو ماتو کوډړو بیا پیوندول

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو چې تر دې پخوا څو ځله مات شوي وو. ددې په خاطر چې د دوی خېره خلکو ته بل ډول معلومه شي نو یوه بله نوې خېره ((مصطفی ظاهر)) یې هم په دې رشوت ځان ته رامات کړ چې راځه موږ کې خو سړی نه شته تابه مخې ته کړو او موږ به درپسې یو، مصطفی ظاهر چې په افغانستان کې یې د سیاست کومه پخه شخصي تجربه نه لرله، نه ددوی پر چلونو او وعده خلافیو پوهېده او نه د دوی د کعبې شریفې په قسمونو خبر و، ډېره بېړه یې وکړه ځان یې له دوی سره ورګډ کړ، د جبهې لا کال وتی نه و چې له ده سره یې هم ټکر راغی، اوس نو د جبهې ویاړمنه رهبري (!) ښاغلي رباني ته پاتې ده، هغه بېچاره چې په رهبرۍ او مقام پسې مړ مړ دی، په دې کې ښه تجربه لري چې څنګه کانتینري او انتقالي حکومت جوړ کړي او څنګه یې یوه ځای نه بل ځای ته انتقال کړي، څنګه خپله څلور میاشتینۍ واکمنۍ پر کال او کال بیا پر کلونو او کلونه بیا پر لسیزو واړوي، دا مبارکه جبهه چې جوړېدله نو غړو یې دا ویل چې دوه میاشتې وروسته به کېنو او رهبرۍ کې به تغیر راوړو، محمد نعیم فراهي بېچاره یې هم په دې تمه کېنولای و چې تا ته به هم یو وخت مشرتوب درورسېږي، ښاغلی نعیم فراهي، چې د نورو قدرمنو هېوادپالو فراهیانو لکه غلام نبي فراهي، عبدالخالق فراهي او په مجموعي ډول سلطان محمد خان فراهي د ډېرې درنې او قدرمنې کورنۍ بلا دې پرې پرېوزي، د رهبرۍ ډېر تږی و، هغه کیسه پرې وشوه چې پر یوه لېوه شوې وه. یو وخت یو لېوه په یوه ناروغ پسه پسې روان و، د پسه ځوړند و متعلقو شیانو ته یې سترګې نیولې دي. لېوه فکر کاوه چې د پسه ځوړند متعلق شیان به ژر ولوېږي او دی به یې وخوري، لېوه ډېر انتظار وویست، له ډېرې لوږې او انتظاره ډنګر شو، خو د پسه ځوړند متعلق شیان ونه لوېدل. ښاغلی نعیم فراهي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې طمع ناست و چې ځنګه او څه وخت به رباني له دې څوکۍ لرې کېږي او دی به د مشرتوب ویاړ ترلاسه کوي، سره له دې چې فراهي صیب اوس هم ددې جبهې د تش په نامه (اجراییه شوری) رییس دی، خو ټول پوهېږي چې دا سمبولیک پوست دی. خو فراهي له دې خبر نه و چې استاد رباني د طالبانو له لاسه د بدخشان، پنجشیر، تخار، کولاب او نورو سیمو پر لوړو او دنګو غرو او رغو وګرځېده خوبیا هم طالبانو ترې د جمهوري ریاست سرېښ کړې څوکۍ را بېله نه کړای شوه ، نو نعیم فراهي به یې ځنګه په تش لاس او انتظار ترې رابېله کړي، فراهي بېچاره یې څو ورځې د تش په نامه ((اجرائیه رییس)) په نامه وغولوه، وروسته یې هغه نوم هم ورڅخه واخیست اوس کال واوښت خو د جبهې دا خلي انتخابات معلوم نه شول، داسې ښکاري چې د جبهې ریاست مدام العمر لوی استاد(!) رباني ته پاتې دی.

کله چې په جبهې پورې تړلو مستقیمو او نامستقیمو خبرونو ته

سړی ګوري، نو سخت غالمغال په کې ښکاري؛ سړی فکر کوي چې ټول افغانستان د دوی پر ښکر ولاړ دی، خو کله چې سړی عمل او ددې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبهې واقعيت ته متوجه شي، د جبهې د رهبرۍ هر غړی په يوه کانديد پسې منډې وهي، يو شمېر يې پټ حامدکرزي ته رامنډې وهي او وايي چې موږ تر تا بل ښه سړی نه شو پيدا کولای، بله ډله يې عملاً علي احمد جلالي پسې منډې وهي او هغه ته وايي موږ تا سره يو او ځينې يې زلمي خليل زاد سره تماسونه ټينګوي او هر يو ته وايي چې موږ به تاسو بريالي کوو، که واقعاً په دې جبهه کې (سړی) او د کار (سرونه) موجود وي او دومره زور لري چې نور کامیابولای شي، ولې خپله نه ودرېږي، ولې خپله استاد رباني، احمد ضيا مسعود، نعيم فراهي، مصطفی ظاهر، علومي، ګلاب زوی او نورې غټې غټې ستې ميدان ته نه راوځي چې بيا د نورو تر سيوري لاندې پټېږي. که چېرې د دوی په شخصيت او سر کې دومره قدر و قيمت وي چې نور نور کامیابولای شي نو بايد خپل سرونه پورته کړي، دلته په نوښت مجله کې د يوه ليکوال چاپ شوې مقاله دسړي ذهن ته ودرېږي چې ليکلي يې وو: ((امريکائيانو د اسامه پر سر پنځه ويشت مليونه، د ملا عمر پر سر لس مليونه او د حکمتيار پر سر پنځه مليونه ډالر انعام ټاکلی دی)) ليکوال ليکي چې: ((د هغوی د سرونو قيمتونه خو معلوم شول دا د ښاغلي رباني ... او نورو د سرونو قيمت څومره دی؟ که دا سرونه وي ولې يې قيمت معلوم نه دی او که سرونه نه وي نو ولې په پنځو کې حساب دي او د سردارۍ دعوه کوي؟)) نو اوس جبهه والو ته هم پکار دي چې که واقعاً دا جبهه، جبهه وي نو بايد دوی يو مستقل کانديد ودروي او هېڅ بل کانديد ته دې خپل پټ او ښکاره غړي د اول او دويم معاون په توګه نه معرفي کوي، ولس دا ځل دا چل او فريب نه شي زغملای چې جبهه دې هم يو مستقل کانديد ودروي او هم دې نورو مستقلو او قوي کانديدانو سره خپل پټ او ښکاره غړي د معاونانو په توګه کنجوغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي. حقیقت دادی چې دا جبهه، ملي بېز نه لري، یوازې د هغو مطبوعاتو په زور چلېږي چې همدا اوس له بېلابېلو نامشروعو کورنیو او بهرینو سرچینو څخه خړوبېږي، که نړیوال او مستقل ملي کاندیدان غواړي، افغان ولس له دې ډلو تصنعي او جعلي لیډرانو څخه خلاص کړي، نو ښه لار دا ده چې لومړی دې په افغانستان کې بشپړه سوله ټینګه کړي، تر هغې وروسته دې عادلانه انتخابات وکړي، بیا دې جبهه استاد رباني او یا هم کوم بل جمعیتی د خپل مستقل کاندید په توګه ودروي، وبه ګورو چې څومره رایې ګټي، هغه وخت به د جبهه یانو لفاظي او ولسي واک دواړه ښه معلوم شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصر او افغانستان ګډې ګټې او مشترکات

دا لیکنه پر (۱۳۹۴ل) کال لیکل شوې وه، هدف یې دا و چې په کابل کې د مصر سفارت کارکوونکي د افغانستان لپاره په راتلونکي کې ښه لیدلوری ولري.

مصر او افغانستان د نړۍ دوه لرغوني هېوادونه دي، چې خپل طبيعي جوړښتونه او اوږد تاريخي شاليد لري؛ په يو ناڅاپي او تصادفي ډول نه دي رامنځته شوي، نو ځکه خو يې د طبيعي، سياسي او پوځي پېښو او نورو ناتارونو پر وړاندې د مقاومت ظرفيت زيات دی. همدا کيفيت او ظرفيت ددې سبب شوی چې دا هېوادونه او ملتونه د زريزو په بهير کې خپل ژوند ته دوام ورکړي او خپل نوم ژوندی وساتي.

مصر د تمدنونو زانګو ده، د نړۍ يو شمېر زيات تمدنونو د لرغوني مصر له تمدنونو، علم، پوهې او بصيرت څخه الهام اخيستی او د لرغونو مصريانو معنوي پانګه اوس د ټول بشريت تاريخي او وياړمنه پانګه ګڼل کېږي. د لرغوني مصر د تمدنونو نښې نښانې د ټکنالوژۍ په دې عصري نړۍ کې لا هم بشر ته د حيرت وړ دي؛ ان اوس هم معاصر بشر ددې توان نه لري چې د لرغوني مصر په شان تمدنونه چې د هنر او علم په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاڼه سمبال وي او یا هغسې ډبرینې ودانۍ جوړې کړي چې مصریانو له نن څخه درې څلور زره کاله وړاندې جوړې کړې وې.

د اسلام د مقدس دین تر خورېدو وروسته مصریانو ددې دین په پراختیا کې تر هرچا زیاته ونډه واخیسته، مصریانو د عربي جزایرو له تورې سربېره د علم نرمه وسیله ملګرې کړه او د اسلام اصلي انځور یې نورې نړۍ ته ورساوه. مصر د حقیقي او منطقي اسلام د تبلیغ، تحلیل او شننې پر یو ستر مرکز بدل شو او د (الازهر جامعه) د ټولې اسلامي نړۍ پر یو ستر فکري او تقلیدي مرکز بدله شوه. دا مرکز ددې وس او توان لري چې د اسلام په باب د نا اسلامي نړۍ د ټولو شکاکانو او د اسلام له اصلي روح څخه د ناخبرو متعصبو او تنګنظرو مسلمانانو ناوړه تعبیرونو او ناسم پوهاوي ته علمي او منطقي ځواب ووایي.

الازهر جامعه په ټوله نړۍ کې د اسلامي نړۍ لید تر ټولو غوره مرکز دی او مصریان په اسلامي نړۍ کې د هغه ملت په توګه مطرح دي چې پر اسلام د پوهېدو او اعتقاد له دواړه عناصرو برخمن دي. مصر نه یوازې د اسلامي تفکر د پالنې، روزنې او خورونې د یو ستر مرکز په توګه د یادونې او ستاینې وړ دی، بلکې د ملي غورځنګونو د الهام یوه ستره سرچینه هم ده. په شلمه پېړۍ کې د (جمال عبدالناصر) په مشرۍ د ټولو عربو د ملي داعیې د غږ پورته کېدل، د ټولې عربي او اسلامي نړۍ او نورو ملتونو لپاره د مثبت پیغام او الهام تر ټولو اغېزناکه وسیله وشوه. جمال عبدالناصر د همدغې سترې داعیې له امله نه یوازې عربي نړۍ، بلکې په ټوله اسلامي نړۍ کې دومره محبوب شو، چې د زمانې ګردونه یې د خلکو له ذهنونو نه شي ایستلای. جمال ناصر ته افغانان د ډېر قدر په سترګه ګوري او په خپل زړه کې یې ورته ځای ورکړی دی. لنډه دا چې مصر د نړۍ د لویو تمدنونو، ادیانو، مذاهبو، ملي او ازادي بښونکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

افکارو د یوه ستر پالنځي او روزنځي په توګه پاتې شوی دی او لا هم په اوسنۍ نړۍ کې د یو ستر فکري محور حیثیت لري.

افغانستان هم پنځه زره کلن تاریخ لري او په دې زماني بهیر کې له سترو ویاړنو او همدارنګه له ناخوالو سره مخامخ شوی دی. دلته هم بېلابېل تمدنونه رامنځته شوي، خو د بدمرغۍ ځای دا و چې زموږ هېواد د هر تمدن تر جوړېدو وروسته له یو ستر بهرني یرغل او کورني ناورین سره مخامخ شوی او په نتیجه کې د جوړ شوي تمدن ټول اساسات له منځه وړل شوي دي. افغانستان د زریزو په بهیر کې د ارام ژوند لپاره د تنفس ایستلو مجال نه دی پیداکړی، له سکندره نیولې بیا تر چنګېزه، انګرېزه، روسه او اوسني حالته پورې یې ډېر وخت په تاتارونو او ناورینونو کې تېر شوی دی.

که څه هم د افغاني تمدنونو ډېرې نښې نه دي پاتې، خو افغانان د امپراتوریو د ړنګولو داسې تجربه لري چې افغانانو ته په ډېر قیمت تمامه شوې، خو نړیوالو ته په وړیا توګه ډالۍ شوې ده. سکندر دلته ستړی او ناهیلی شو، چنګېزی لښکر دلته ډوب شو، انګرېز دلته مات شو، روس دلته په ګونډو شو او اوس وخت کې د غرب په مشرۍ د نړۍ څلوېښت هېوادونه دلته ستړي ستومانه شول. د افغانانو ملي مبارزې د نړۍ د ازادۍ غوښتونکو ملتونو لپاره د الهام سترې سرچینې شوې. د غازي امان الله خان په مشرۍ چې کله هم افغانانو انګرېزانو ته ماتې ورکړه، نو د هند د نیمې وچې په ګډون د نړۍ ګڼ شمېر هېوادونه د انګرېزانو د استعمار له ولکې ووتل او کله چې افغانانو شوروي امپراتوري ونړوله، نو نه یوازې د برلین دېوال ونړېد، ختیزه اروپا ازده شوه، منځنۍ اسیا هم ورپسې خپلواکه شوه، بلکې غربي نړۍ او عربي نړۍ هم د شوروي له ګواښونو او تهدیدونو بېغمه شوه. مصریانو د تاریخ په اوږدو کې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانانو سره ښه اړیکي درلودلي او افغانان په زیاتو برخو کې د مصریانو له مرستو مننـدوی دي.

ددې لیک له سریزې څخه مې هدف دا و چې مصر او افغانستان د اوږده تاریخ د مستحکم ظرفیت له امله یو بل سره د پراخو اړیکو د ټینګښت وړتیا لري. اوس چې بیا ګډ دښمن دا دواړه تاریخي هېوادونه او د هغوی ستر ملي او تاریخي ارزښتونه تهدیدوي، نو یو بل سره د ګډ کار او ملګرتیا ضروریات زیات احساسېږي. افغانستان د خپل غربي ګاونډي (ایران) له خوا د پراخو فکري، اقتصادي، مذهبي، ژبنیو او نورو ډول ډول یرغلونو تر ګواښ لاندې دی. د شیعه مذهب تر چتر لاندې ایران په افغانستان او نړۍ کې د پان ایرانیزم فاشیستي اجنډا پرمخ بیایي، عربي نړۍ کې د مذهبي تفرقې له امله غواړي خپل هژمونیستي هدفونه تعقیب کړي، پاکستان هم له مذهبي افراط څخه د یوې سیاسي وسیلې په توګه ناوړه ګټه اخلي، افغانستان او نورې اسلامي نړۍ ته د اسلام په نامه ترهګریزې او افراطي ډلې ورلېږي، عربي نړۍ ته د دوست په توګه ځان معرفي کوي او په تصنعي توګه د اسلام د مشرتابه او پنجابي استعمار د خوړېدو خوبونه ګوري. نور ګڼ شمېر خطرونه او اندېښنې هم شته چې مصر، افغانستان او په مجموع کې عربي نړۍ ته ګډ ګواښونه ګڼل کېږي. په دغسې یو ترینګلي حالت کې د مصر او افغانستان او په ټېره بیا د دواړو ملتونو ترمنځ د ګډې همکارۍ اړتیا احساسېږي.

طبیعي خبره ده چې دا همکاري باید د حکومتي چینلونو له لارې ترسره شي، خو لاره یې باید ولسونو ته ورسېږي. دا د افغانانو بدمرغي ده چې حکومتونه یې با ثباته نه دي او تر ډېره حده ملي اجنډا نه تعقیبوي، نو ځکه خو د مصر په شان د نړۍ له متمدنو ملتونو سره زموږ د ملت اړیکي له ځنډ و خنډ سره مخامخېږي. په تېرو (۸۰) کلونو کې هم له

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر سره د افغانستان له اړیکو څخه ځینو ځانګړو کړیو او آن اشخاصو ناوړه ګټه پورته کړه، د افغان او مصري ولس په پیسو یې لوړې زده کړې وکړې خو له دې علم څخه یې د افغانستان د عمران پرځای د افغانستان د ورانولو لپاره کار واخیست.

تر دې وروسته موږ هیله من یو له مصري ولس سره د روابطو له ټینګښت څخه د افغانستان د ابادۍ لپاره هر اړخیزه ګټه واخیستل شي. دا روابط باید داسې اعیار شي چې هم د دواړو هېوادونو ملي ګټې او ارزښتونه وپالي او هم د حکومتونو په تغیر او تبدیل سره کمزوري او متضرر نه شي. دا اړیکي باید افغان ولس ته د مصر د علمي او عمراني خدمتونو په بڼه تامین شي، داسې میتودونه باید وکارول شي چې د هر ډول همکاریو موثریت زیات شي. افغانستان کې اوس داسې بنسټونه شته چې تر سیاسي موخو یې خدماتي اهداف ډېر قوي دي، سیاسي ډلې او اشخاص خپل خپل اهداف او جانبي عوارض لري، نو ځکه خو ورسره د روابطو پالل له خطره او ضرره لرې نه دي. که په کابل کې د مصر سفارت له افغانستان سره د خپلو روابطو د لاپیاوړتیا لپاره پر پخوانیو تجربو سربېره له نورو موثرو میتودونو څخه کار واخلي، نو پوره باور دی چې داسې فضا به رامنځته شي چې له ولس څخه ولس ته به د همکارۍ او ملګرتیا لاره پرانیستل شي.

د همدې ارمان د برې په هیله

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې ژبې د پرمختیا او ځوړتیا

څو عوامل او څو دلایل

دا لیکنه گوگل یا نړیوال جال ته د پښتو د شاملېدو په ویاړ شوې او پر (۱۳۹۴ل) کال په دې ویاړ د ملي تحریک له خوا په یو جوړ شوي سیمینار کې اورول شوې وه.

د ژبې عام تعریف دادی چې د پوهولو او راپوهولو وسیله ده. پنځوس په سلو کې پوهاوی او پنځوس په سلو کې راپوهاوی دی. ژبه کېدی شي اشاري وي، انځوریزه وي، لیکنۍ او یا گړنۍ وي. لیکنۍ ژبه د گړنۍ ژبې مادي انځور او افاده گڼل کېږي، غږ د گړنۍ ژبې بنسټ او توری د لیکنۍ ژبې اساس دی. د بشر له پیدایښت سره خدای (ج) هغه ته ژبه یا د بیان د علم ځانگړنه ورکړې ده، د ادم علیه السلام په کورنۍ کې د یوې ژبې د کارونې اړتیا وه، کله چې د ادم زامن زیات شول، خبره قبیلې، قوم او ملت ته ووتله، نو له یوې ژبې څو نورې ژبې او له نورو ژبو څخه بیا نورې ژبې وټوکېدې؛ میندې او خویندې ژبې جوړې شوې او شمېر یې زرگونو ته ورسېد. له نن (۱۳۹۴ل) څخه (۴۰) کاله وړاندې په نړۍ کې (۳۰۰۰) مطرح ژبې ژوندۍ وې، چې د نږدې (۲۵) مهمو لیکدودونو په واسطه لیکل کېدلې او گڼ شمېر ویونکي یې درلودل، البته هغه ژبې چې ډېر کم شمېر ویونکي لري، یانې د ویونکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمېر يې له (۱۰۰۰) څخه تر (۲۰۰۰) پورې رسېږي، که دا ډول ژبې محاسبه شي، نو د نړۍ د ټولو ژبو شمېر نږدې (۷۰۰۰) ژبو ته رسېږي، ځینو نورو بیا د مطرحو ژبو شمېر (۱۸۸۲) ښودلی دی، چې پر بېلابېلو لیکدودونو لیکل کېږي، په دې کې بیا ځینې ژبې ډېر تاریخي قدامت لري. خو څومره چې د ګړنۍ ژبې تاریخ پخوانی دی او د بشر له ژوند سره سم پیل شوی، د لیک تاریخ بیا هغومره پخوانی نه دی، د لومړني لیک تاریخ شاوخوا دوه ویشت زره (۲۲۰۰۰) زره کاله پخوا زمانې ته رسېږي، دا تصویري لیک ګڼل کېږي. تر میلاد(۴۰۰۰) کاله وړاندې په مصر کې (هیروګلیف) لیک رامنځته شو، وروسته یې څه نور پرمختګ وکړ او تر میلاد (۳۰۰۰) کاله وړاندې (مېخي لیک) جوړ او دود شو، لیک له هغې وخته بیا تر دې دمه په خپل (۲۲۰۰۰) کلن ژوندوانه کې پنځه پړاوونه وهلي دي: (انځوریز لیک، فکري لیک، کلیمه یي لیک، څپییز لیک او الفبایي لیک). لیک په دې بهیر کې څلور تګلوري خپل کړي دي: (له کینې څخه ښي خواته، له ښي څخه کینې خواته، له پورته څخه کښته خواته او له کښته څخه پورته خواته.)

د نړۍ نږدې (۷۰۰۰) ژبې ټولې لیکدودونه نه لري، ځینې هېڅ الفبا نه لري، ځینې بیا څو ژبې په یوه لیک پسې شوي او ځینو بیا په یوه لیک کې لږ و ډېر بدلونونه راوړي دي. د نړۍ له (۷۰۰۰) ژبو څخه څه باندې (۱۰۰) ژبې داسې دي چې لیک لوست پرې کېږي. په نړۍ کې اوس نږدې (۲۵) ډوله لیکونه کارول کېږي چې له هغې جملې بیا (۱۶-۲۰) لیکدودونه زیات کارول کېږي. ګرجي، چیني، هیروګلیف او میخي هغه څلور لیکدودونه دي چې په لرغونې زمانه کې زیات کارېدلي دي، خو تر هغو وروسته بیا (فنیقي، ارامي، پهلوي، اوستایي، سریاني،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سغدي، اورخون، عبري، نبطي، کوفي، عربي او ديوانگري) هغه ليکونه دي چې زيات کارېدلي دي.

د ګڼو ژبو له منځه اوس يوازې پنځه ژبې؛ (انګليسي، روسي، فرانسوي، هسپانوي او عربي) نړيوالې ژبې ګڼل کېږي او د ملګرو ملتو رسمي اسناد پرې ليکل کېږي، چيني او هندي يا اردو ژبې هم د نړۍ ګڼ ويونکې ژبې ګڼل کېږي په ترتيب سره (چينايي، هسپانوي، انګليسي، هندي، عربي، پرتګالي، بنګالي، روسي، جاپاني او جاواني) د نړۍ هغه لس ژبې دي چې ډېر ويونکي لري، کېدی شي پر يادو پنځو نړيوالو ژبو چيني او هندي ژبې هم ورزياتې شي او د نړيوالو رسمي ژبو شمېر (۷) ته پورته شي.

له انګليسي پرته نورې يادې مطرح نړيوالې ژبې نورو ژبو ته ډېر غټ ګواښ نه پېښوي، البته عربي ژبه د خپل ليکدود او ديني تقدس په قوت ځينې هم مذهبه ژبې سختې ځپلي او له لغوي پلوه يې تر سخت يرغل او اغېز لاندې راوړې دي، خو په بشپړ ډول يې تر ستونزې تېرې کړې نه دي. هسپانوي، فرانسوي او روسي ژبو هم د سيريليک ليکدود په مټ په دې ليکدود کې شاملې ژبې زيانمنې کړې دي، خو انګليسي ژبه بيا په دې ټولو کې ژبخوړونکې ژبه ده، انګليسي ژبې ډېرې ژبې تر ستونې تېرې کړي او له خلکو يې هېرې کړي دي. نو ځکه خو د ژبپوهنې په اصطلاح ورته (ژبخوره) ژبه ويل کېږي. دا چې يوه ژبه ولې بله ژبه خوري، کمزورې کوي يې او له منځه يې وړي، ولې يوه غښتلې کېږي او بله کمزورې کېږي، غواړم همدغو دلايلو او عواملو ته دلته په ډېر لنډېز نغوته وکړم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱- دیني یا مذهبي ځواک او اهمیت: دین یا مذهب په یوه ولس کې تر ټولو ستر ارزښت او تقدس دی، هر څومره چې په یوه ژبه کې دیني متون زیات وي، دین د همغې ژبې په وسیله د خلکو روح و روان ته ورننوزي. د نړۍ ډېر زیات شمېر لیکلي تاریخي متون چې ګورو هغه د دیني پیغام په قوت ژوندي پاتې شوي دي، (اوستا) ژبه چې تر ډېره وخته ژوندۍ او کارنده پاتې شوې، د زردشتي دین د پیغامونو له امله وه. د یهودو ژبه له خولې څخه وغورځېدله او نړدې وه چې په مړو ژبو کې حساب شي، خو د دیني پیغامونو په ځواک، کله چې د اسرایلو حکومت جوړ شو، له لیکلو متونو څخه بېرته خولې ته ورداخل شوه او اوس هم د لیک، هم د وینا او هم د اسرائیلي حکومت، د علم، سیاست او دفتر ژبه ده.

عربي ژبه چې پر عربي هېوادونو سربېره د نړۍ په ګڼو اسلامي هېوادونو کې دود ده، د دیني پیغامونو په برکت پر ټوله اسلامي نړۍ خوره ده، یو افغان ماشوم مخکې تر دې چې په لیکنۍ توګه له خپلې ژبې سره اشنا شي، لومړی له عربي ژبې سره اشنا کېږي، که قران، نبوي احادیث او نور دیني متون په عربي ژبه نه وای، نو عربي ژبې هېڅکله دا مقام نه شو خپلولای.

په پښتو کې د بیټ نیکه مناجات، د شیخ متی منظومه، د پیر روښان خیر البیان او د اخوند درویزه مخزن السلام د دیني او مذهبي پیغامونو په مټ ژوندي او خوندي پاتې شوي دي. په فارسي کې د مولانا جلال الدین بلخي (مثنوي معنوي) د ستر دیني پیغام لرونکې ده، د سعدي (بوستان او ګلستان) هم ستر دیني او اخلاقي پیغامونه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- سیاسي ارزښت او اهمیت: د یوې ژبې د پرمختیا او پراختیا بل اساسي علت د هغې ژبې سیاسي ارزښت، اهمیت او ملاتړ دی، کوم ملتونه او دولتونه چې په سیاسي ډګر کې برلاسی لري، د هغو ژبه هم ورسره په متوازنه توګه وده کوي. په روسیه کې تر (۱۹۱۷م) کال یا د اکتوبر تر انقلاب وړاندې فرانسوي ژبه د دربار، سیاست، دفتر او علم ژبه وه، په فرانسوي خبرې کول د اشرافو کار ګڼل کېده ، خو د (الکساندر پوشکین) له افکارو څخه په الهام (ولادیمیر ایلېچ لنین) د روسي ژبې پراختیا د خپل کمونیستي تفکر یوه برخه وګڼله، نه یوازې یې په شوروي جمهوریتونو کې په جبري او نا مستقیم ډول دود کړه، ان د نورو ژبو لیکدودونه یې هم په سرلیک یا روسي لیکدود واړول.سربېره پر دې هغه یې په نورو شوروي پلوه هېوادونو کې هم دود کړه او پر ملګرو ملتونو یې د نړیوالې ژبې په توګه د ویتو د حق په شان ومنله.

کله چې انګرېزان پر فرانسې واکمن وو، نو فرانسوي ژبه د انګرېزۍ تر سیوري لاندې وه، خو کله چې انګرېزان مات او فرانسویان سیاسي بلوغ او خپلواکۍ ته ورسېدل او ګڼ شمېر نور هېوادونه یې ایل کړل، نو فرانسوي نه یوازې په خپل هېواد کې د سیاست، علم، اقتصاد او دفتر ژبه شوه، بلکې د دوی تر ولکې لاندې په ګڼو هېوادونو کې یا لومړۍ او یا هم دویمه ژبه وګڼل شوه.

په هند کې د مغولو په دربار کې د سوونو کلونو په بهیر کې فارسي ژبه د یو محدود واکمن اقلیت ژبه وه، خو د هند د ټولې نیمې وچې د رسمي او دولتي ژبې په توګه وکارېدله. خو کله چې درباري حاکمیت او واک ختم شو، د دې ژبې لمن هم ورسره راټوله شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انګرېزانو چې د نړۍ هر هېواد لاندې کړی، نو د ښکېلاک تر څنګ يې هغو هېوادونو ته په خپل رنګ کې څه ناڅه د تمدن نښې نښانې هم وروړې دي، نو ځکه که انګرېزان له هغو سيمو ايستل شوي هم دي، د تمدن اثار په تېره بيا د ژبې اغېزې يې پر خپل ځای پاتې شوي دي. هند، پاکستان، ځينې عربي او د نړۍ يو شمېر نور هېوادونه يې څرګندې بېلګې دي.

۳- د ژبې علمي ارزښت او اهميت: علمي ارزښت او ملاتړ د ژبې د پرمختګ داسې يوه وسيله ده چې هېڅ ډول فشار ته اړتيا نه لري، نن چې څوک انګرېزي، فرانسوي او يا د نړۍ بله کومه معتبره ژبه زده کوي، هغه د خپلې علمي سويې د لوړاوي او پوهنيزو اړتياوو لپاره زده کوي، يوه ژبه هغه وخت علمي ارزښت پيدا کوي چې ويونکي يې فکري توليد ولري. زموږ ژبه د فکري توليد له امله د نړۍ له نورو مطرح او ان نا مطرح ژبو سره د پرتلې وړ نه ده، موږ په خپله ژبه اوسمهال په کال کې تر (۵۰۰) عنوانو د زياتو اثارو توليد نه لرو، په داسې حال کې چې زموږ ګاونډي ايران په اوونۍ کې (۱۲۰۰) عنوانه اثار توليدوي، لندن کې څو کاله مخکې هر کال له (۵۳۰۰۰) څخه تر (۶۰۰۰۰) عنوانه اثار چاپېدل، په امريکا کې هر کال(۱۷۲) زره عنوانه بېلابېل اثار چاپېږي او که د چاپ د شمېر له پلوه يې محاسبه کړو، نو موږ د خپل نفوس د اړتيا په انډول صفر ته نږدې کېږو، دفتر، دېوان او رسنۍ هم په فکري توليد پورې تړلي دي، اوس موږ په پښتو کې په نسبي ډول د خپل هېواد په کچه څلور ليدنۍ رسنۍ (ټلوېزيونونه) لرو چې دوه يې د ناپښتنو او دوه يې د پښتنو له خوا جوړې شوې دي. هغه هم ټول هېواد تر پوښښ لاندې نه شي راوستلای، سږ کال د ټول هېواد په کچه ټول دولت تر (۵۰) عنوانو زيات علمي اثار نه دي چاپ کړي او دا په داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حال کې ده چې د هېواد (مشري) هم د يو (مفکر) په لاس کې ده، نو چې د مفکر په واکمنۍ کې د هېواد فکري توليد صفر وي، نو د نورو نافکرو، کمسوادو او بيا بېسوادو په واکمنۍ کې به حالت څنګه وي؟ په دغسې يو حالت کې د ژبې وده او پرمختګ اسانه کار نه دی.

۴-د ژبې اقتصادي ارزښت او اهميت: يوه ژبه هغه وخت پرمختګ کولای شي چې د ګټې وټې، بازار او کاروبار ژبه شي، انګليسي کورسونه په ښارونو کې ځکه زيات دي چې خلک په کې خپله ګټه ګوري، ان ديني ارزښت او نه ارزښت يې هم څوک نه محاسبه کوي، دلته درملتونونه ځکه زيات دي چې ناروغان زيات دي درمل پلورونکی ګټه کوي او د انګليسي ژبې د زده کړې کورسونه ځکه زيات دي چې دوه اړخيزه ګټه لري، څوک چې کورس لري، هغه فيس اخلي او څوک چې انګليسي زده کړي، هغه ته په انجيو، حکومت او ان ارګ کې دنده پيدا کېږي، هره ژبه چې د اقتصادي ګټې وټې دغسې يوې لوړې پوړۍ ته ورسېږي، نو څوک غواړي او کنه، پرمختګ کوي، پراخېږي او د دې پرمختګ مخنيوي هم اسانه کار نه دی، له همدې کبله هر چېرته چې انګليسي ژبه رسېدلې، وړې او سيمه ييزې ژبې، چې پورته ارزښتونه نه لري، هغه يې له ښو غورځولې او له ستوني يې تېرې کړې دي. نو ځکه خو انګليسي ژبې ته يو شمېر ژبپوهان ژبخوره ژبه هم وايي. ددې يادو ارزښتونو ترڅنګ يو شمېر نور ارزښتونه هم شته چې دلته يې د وخت د کموالي له امله له شننې څخه تېرېږو، خو اوس راځو د خپلې ژبې برخليک او د ودې څرنګوالي ته:

پښتو او د اوسنۍ زمانې د ژبو او تخنيک سرعت: د يوې ژبې د ساتنې، بډاينې او پرمختګ څلورو غټو عواملو او دلايلو ته مو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډیز سره اشاره وکړه، پښتو د پورتنيو څلورو ملاتړو ارزښتونو له پلوه له یوه څخه هم برخمنه نه ده. د نړۍ هره بله ژبه چې پورتني ازښتونه ونه لري، د قوي ژبو تر یرغل لاندې هم وي، شونې نه ده چې ډېر وخت دوام وکړي او ژوندۍ پاتې شي. اوس د نړۍ په کچه د (۷۰۰۰) لویو او وړو ژبو له جملې څخه په هرو (۱۴) ورځو کې یوه ژبه د همدغو ملاتړو امکاناتو د نشتوالي له امله مري، افغانستان ته د ژبو گودام ویل کېږي چې د تېرې میلادي پېړۍ له پیله بیا تر پایه تر (۳۳) زیاتو ژبو ویونکي درلودل، خو د همدې یادې پېړۍ په بهیر کې گڼ شمېر ژبې هېرې او مړې شوې، څرگنده بېلگه (داردي) ژبې دي چې په هغو کې گڼ شمېر ژبې لکه؛ (کاتي، وایگلي، پراسوني، داميلي، پشه يي، شوماشتي، ننگلامي، وټه پوري، گواري، تيرايي، کشي، بشکاریک، کاروي، توروالي، مایاني، شیني، پهارلوري، کشمیري) او ځینې نورې ژبې شاملې وې، دا ټولې ژبې یا په بشپړ ډول له منځه تللي دي او یا هم د له منځه تللو په حال کې دي، د هېواد په شمال ختیځ کې پامیري ژبې هم د مرگ له گواښونو سره مخ دي،خو دا چې د هېواد د یوې مهمې ژبې په توگه پښتو ولې ژوندۍ پاتې شوې او د پرمختگ جوگه هم ده، غواړو همدې پوښتنې ته ځواب پیدا کړو.

پښتو ته د ژبپوهنې په اصطلاح (کنزرویټېف)؛ محافظه کاره یا ځانساتې ژبه وايي، ځانساتې په دې مانا چې خپل ځان په خپله ساتي، له دولتي امکاناتو او هغو ملاتړو ارزښتونو چې پورته مو ورته اشاره وکړه، له هغو پرته خپل ځان په خپله ساتي، د شلمې پېړۍ په نويمو کلونو کې د ملگرو ملتونو د (یونسکو) ادارې چې د تاریخي میراثونو، ژبو او نورو بشري ارزښتونو ساتنه او پالنه کوي، یوه اعلامیه خپره کړې وه او په هغې کې یې پښتو په هغو ژبو کې حساب کړې وه چې ډېر ژر به د مرگ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مزه وڅکي، د هغو استناد شايد پر هغو امکاناتو وو چې موږ پورته ورته نغوته وکړه. خو پښتو د هغوی د وړاندوينې خلاف د بل هر وخت په انډول اوس په نسبتاً ښه دريځ کې ده. د يونسکو په شان يو علمي مرکز کېدی شي د پښتو ژبې ولسي ملاتړ نه و محاسبه کړی. د پښتو اساسي ملاتړ اصلاً په خپله ولس دی، د هرې ژبې نوم چې له ملت يا قوم سره تړلی وي او شاته يې ولس ولاړ وي، تر هغه پورې چې ولس په بشپړ ډول محوه شوی نه وي، ډېره سخته ده چې ولس ورته گوري او ژبه يې مري. هغه ژبې چې درباري ملاتړ لري، د سياسي او دفتري ځواک په ختمېدو سره هغه ژبه خپل پخوانی دريځ نه شي ساتلای، خو پښتو چې له پخوا څخه هم د دربار او سرکار ژبه نه وه، نو د دربار اوښتون راوښتون يې په خپل دريځ کې څه بدلون نه شي راوستلای، البته که ملاتړ يې وکړي، د پرمختگ سرعت يې زياتولای شي. يو چکي ژبپوه (ډاکټر پيچکا) چې (پښتو خج څېړنه) په نامه يې يو ځانگړی اثر ليکلی، هغه وايي د پښتو ژبې د پرمختگ سرعت تر نورو گاونډيو ژبو زيات دی.

پښتو سره له دې چې ولسي ملاتړ لري، خو دا ملاتړ ټول د پښتو په پرمختگ کې شامل نه دی، په دې مانا چې د ولس غوڅ اکثريت پښتو وايي، خو ټول يې بيا د ليکلو جوگه نه دي، په ولس کې ملکان پښتو وايي، پالي يې هم، خو ټول يې له ليکلو سره بلد نه دي، ملايان يا روحاني قشر يې وايي، خو ليکي يې نه او يا يې يو زيات شمېر د ليکلو جوگه نه دي، په پښتنو کې يوازې ليکوال او شاعران دي چې پښتو ليکي او هم يې وايي، سندرغاړي په دويمه گټگوري کې راځي، چې د پښتو د ځلولو لپاره له خپل هنر څخه کار اخلي، يو شمېر علمي مرکزونو هم په دې برخه کې کارنده ونډه اخيستې ده، خو ليکوالو او شاعرانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر، مینه او ولوله درې واړه سره یو ځای کړي او پښتو یې د مرګ له خطره ژغورلې ده.

اوس چې په نړیواله کچه پښتو په سلو مطرح ژبو کې حسابېږي او د ګوګل نړیوال معلوماتي، علمي او ارتباطي جال ته لاره پیدا کوي، په لسګونو وېبپاڼې او په زرګونو فیسبوکپاڼې او نورې برېښنایي رسنۍ په پښتو کې فعالې دي. پښتو لیدنۍ، اورېدنۍ چاپي او کتنۍ رسنۍ لري، نو د (یونسکو) د وړاندوینې خلاف پښتو د (ډاکتر بیچکا) له وړاندوینې سره سمه په سرعت سره پرمختګ کوي، البته پښتو لا هم د افغانستان د اساسي قانون مطابق، خپل سیاسي، دفتري، علمي، رسنیز او اقتصادي حقوق نه دي تر لاسه کړي او که دولت د یوه مسؤل ارګان په توګه خپل مسؤلیت د عدالت پر بنسټ ترسره کړي، نه یوازې مرګ به د پښتو خواته سترګې راوانه ړوي ، بلکې د پښتو اوسنی پرمختګ به نور هم څو ځله زیات شي.

د همدې ورځې د رارسېدو په هیله

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو لوی ملت، د یوه ستر مشر یوه تاریخي وینا

کله چې پر (۱۳۹۴ل کال) د هند لومړی وزیر (نریندرا مودي) کابل ته راغی، نو د افغانستان د ملي شورا ودانۍ کې یې، چې د هند په مالي مرسته جوړه شوې وه، د ملي شورا دواړو جرګو ته یوه تاریخي وینا کړه. دا وینا د زیاتو افغانانو له هر کلي سره مخامخ شوه، خو د یو شمېر تنګنظرو کړیو په زړه اواره نه شوه. دا لیکنه د هند لومړي وزیر ته د مننې په توګه لیکل شوې او بیا وروسته هند سفارت ته لېږل شوې چې خپل لومړي وزیر ته یې ورسوي.

(د هند لومړی وزیر؛ نریندرا مودي)

هندوستان او افغانستان د دوو تاریخي هېوادونو په توګه په یوه لویه وچه کې ژوند کوي. هندوستان د یوه ستر ولسواک هېواد په توګه د ولسواکۍ اوږده تجربه لري او د (مهاتما ګاندي) د عدم تشدد انساني نظریه د بشر د سوکالۍ نظریه ده. دا نظریه د پرون ضرورت هم و، د نن هم دی او د سبا به هم وي. په همدې خاطر خو په نړۍ کې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملياردونو انسانان ددې نظريې ملاتړ کوي. افغانستان بيا د نړۍ د سترو زبرځواکونو او لويو زورواکو امپراتوريو په ماتولو کې اوږده تجربه لري. که څه هم دا تجربه افغان ملت ته په ډېره گرانه بيه تمامه شوې او لا هم تماميږي، خو د نړۍ نورو ازادي غوښتونکو غورځنگونو او ولسونو ته د الهام سرچينه ده. افغانانو د تورې او عدم تشدد دواړه تجربې تېرې کړې دي. (غازي امان الله خان) د تورې او منطق په زور د انگرېزي ښکېلاک زنځيرونه مات کړل او دا کار په نړۍ کې د گڼو هېوادونو د ازادۍ لپاره ځلانده ډېوه شوه او فخر افغان (خان عبدالغفار خان) بيا له (مهاتما گاندي) سره څنگ په څنگ د عدم تشدد لاره ونيوه. د لوی هندوستان د خپلواکۍ لپاره يې نه ستړي کېدونکي مبارزې وکړې. که څه هم په پای کې د غازي امان الله خان او خان عبدالغفار خان ټول ارمانونه پوره نه شول، خو د ملي، تاريخي او بشرپالو شخصيتونو په توگه يې د ټولو انسانپالو او ژوندپالو انسانانو په زړونو کې ځای پيداکړ.

د لوی هندوستان مدبر، ژبور او مفکر صدراعظم (نارېندرا مودي) چې کله د افغانستان پارلمان د نوې ودانۍ (اتل) د پرانيستې پرمهال وينا کوله، نو په مليونونو افغانان ورته غوږ غوږ وو. لومړي وزير د افغانستان او هندوستان پر تاريخي اړيکو او دوستۍ رڼا واچوله او دا يې نړۍ ته څرگنده کړه چې د افغان - هند دوستي يو اوږد تاريخي تسلسل لري، هند او افغانستان په نړۍ کې دوه داسې هېوادونه دي چې پر گډو تاريخي او کلتوري اړيکو سربېره گډ تاريخي اتلان لري، شېرشاه سوري، باچاخان او نور يې ښه مثالونه دي. د مهاتما گاندي انساني ايډيالوژي په افغانستان کې گڼ پلويان لري او هندي هنر د اکثرو افغانانو ذهنونو ته لاره پيدا کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړي وزیر (نارېندرا مودي) د افغانستان یو شمېر گاونډیو هېوادونو ته د رمز په ژبه وویل چې که له سرېتوب څخه کار اخلئ، نو د هندوستان په شان کارونه وکړئ؛ افغانستان کې ودانۍ مه ورانوئ، ودانۍ جوړې کړئ! د لومړي وزیر په دې خبرو کې افغانانو او زموږ گاونډیو ته غټ پیغام پروت و، هم افغانان په زړه کې پوهېږي او هم د افغانانو غلیمان او هم ټول نړیوال چې افغانستان کې څوک د ورانۍ په لټه کې دي او څوک د ابادۍ په فکر!

اکثره افغانان جرمني، جاپان او هندوستان د هغو هېوادونو له جملې څخه گڼي چې افغانستان کې یې د نوې جوړونې او بیارغونې په برخه کې اساسي گامونه پورته کړي او بې غرضه مرستې یې کړې دي. که څه هم زموږ د یوه نیم گاونډي به د هندوستان دا ډول بې غرضه مرستې نه خوښېږي، د افغانانو خو خوښېږي او اړتیا ورته لري، افغانان هم دا استدلال لري چې وایي موږ خدای پاک د گاونډي د خوشالۍ لپاره نه یو تخلیق کړي، موږ یې مستقل پیداکړي یو، باید خپلواک واوسو، نو حق لرو چې له هندوستان او بل هر هېواد سره خپلواک دوه اړخیز اړیکي ولرو.

د هند د صدراعظم وینا یو ځل بیا په افغانانو کې له هندوستان سره د اړیکو پاللو او د ورورۍ روحیه پیاوړې کړه، د هند او افغانستان حال یې له ماضي سره وصل او د راتلونکي لپاره یې ښه لیدلوری روښانه کړ. د افغانستان د حال او ماضي په باب د هند د صدراعظم معلومات دومره زیات، پراخ او دقیق وو، چې په خپله د افغان چارواکو هم دومره نه وو، افغانانو که له یوې خوا د هند د صدراعظم پر خبرو خوښي څرگندوله، نو له بلې خوا یې پر خپلو تصنعي چارواکو قهر او غوصه هم ښکاره کوله،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ولې یې د هند د صدراعظم په شان په الفاظو کې پوره قوت او ظرفیت موجود نه و او ولې د خپل هېواد له ماضي څخه ناخبره دي. د هند صدراعظم ته د افغانستان تاریخي واقعیتونه په دومره ژور ډول معلوم وو چې نه یې پر هېواد باندې د واکمنۍ جنګسالاریزې فضا، تنظیمي ټوپکمارو او سترو جنګسالارانو یادونه وکړه او نه هم ستاینه. د زورواکو یادونه هغه منفي تقاضا ده چې پر هېواد واکمن جنګسالاران یې له هر بهرني لوړ پوړي چارواکي څخه هیله لري، چې د دوی تنظیمي ټوپکمار دې د افغانستان د شخصیتونو په توګه په داسې غونډو کې د مثبتو او ملي کرکترونو په توګه یاد شي، خو د هند صدراعظم د افغانستان واقعیتونه په ژور ډول درک کړي او یوازې یې د همغو تاریخي شخصیتونو یادونه وکړه چې ټول افغان ولس ته د منلو او تائید وړ وو. د هند د صدراعظم په دې مدبرانه چلند هم له څو محدود جنګسالارانو او د هغوی له پلویانو پرته اکثریت افغان ولس ډېر خوشاله دی.

هندوستان افغانستان ته د ((اتل)) ودانۍ ډالۍ کړه، د نورو په شان یې هڅه ونه کړه چې ((غل)) پر افغانانو باندې د ((اتل)) په نامه تحمیل کړي. هند د ((اتل)) ودانۍ په ډالۍ کولو سره د ابادۍ د یو سمبول په توګه رښتیني ((اتلولي)) څرګنده کړه.

دا داسې یو یادګار دی چې کله هم د افغان ولس رښتیني استازي په دې ودانۍ کې ناست وي، نو د هندوستان د ستر هېواد دا ډالۍ به وریادېږي؛ له دې سره به د افغانستان د ودانۍ سوچ هم کوي او هم به یې د هند ټولې هغه مرستې او ودانیزې چارې په ذهن کې ګرځي چې هندوستان د تاریخ په اوږدو کې په افغانستان کې ترسره کړي دي. موږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيله لرو چې دې ودانۍ ته د ولس ربښتيني استازي لاره پيداکړي چې ذهن او فکر يې د هېواد د ابادۍ له مينې ډک وي، نه لکه د اوس په شان چې يو زيات شمېر يې د خپل ځان په فکر کې دي.

د هند د صدراعظم وينا د افغانستان او هندوستان په اړيکو کې يو نوی تاريخي باب دی چې ارزونه او ستاينه يې په يوه ليکنه يا څو ليکنو کې ناشوني بريښي، دا وينا دومره ښکلې وه چې موږ ورته حد او حدود نه شو ټاکلی، د هر ښکلي شي لپاره بريد ټاکل اسانه کار نه دی، لکه څنګه چې ښکلا پوهان له ښکلا څخه خوند اخلي او تعريفولای يې نه شي، دغسې موږ هم د هند د صدراعظم له ښکلې وينا څخه خوند واخيست، خو تعريفولای يې نه شو، خو مننه يې پر موږ فرض ده، که څه هم د مننې لپاره به بشپړ او پوره الفاظ ونه لرو، عيناً لکه د خپل ولس په شان چې په زړه کې ډېر صفا، مخلص او صادق دی، خو د خپل صداقت او ربښتينولۍ لپاره ورسره وخت پر وخت بشپړ الفاظ موجود نه وي، دغه ليک زموږ د زړه د اخلاص زېږنده وګڼئ، که په الفاظو کې کمی وي، هغه راوبښئ، خو په مينه او خلوص کې به کمی نه وي.

د ګاندي او باچاخان د عدم تشدد د افکارو، ايډيالونو او نظرياتو د پلي کېدو په هيله

په ډېر درنښت
پوهنوال محمد اسمعيل يون
د افغانستان ملي تحريک په استازۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوه فرهنګي انقلاب په لټه

دا لیکنه یا وینا مې د (۱۳۹۴ل) کال د کب پر (۲۷مه) په کابل سټار هوټل کې د ملي تحریک له خوا د (۱۰۲) عنوانو علمي او ادبي اثارو د چاپ په ویاړ په رابلل شوې پرتمینه غونډه کې اورولې وه.

د عظیم، کریم، رحیم، غفار او غفور څښتن تعالی په نامه

تر هر څه وړاندې د افغانستان ملي تحریک په استازۍ ملي او پخواني ولسمشر ښاغلي قدرمن حامد کرزي، تاسو ټولو درنو او قدرمنو مشرانو، مخورو، لیکوالانو، استادانو، د ملت استازو، دولتي چارواکو او ددې پرتمینې غونډې ټولو برخوالو ته السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته وایم!

ټولو ته سلامونه ، درناوی، ښې چارې، ښه راغلاست ، هر کله راشئ!

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنو او پتمنو هېوادوالو! نن موږ په داسې یو حالت کې یو چې د هېواد په گوټ گوټ کې د ویر او ماتم اورونه بل دي او هره ورځ زموږ د هېواد تنکي گلونه د اور د لمبو له ستوني تېرېږي. ټول هېواد له داسې یو ستر ناورین او ناتار سره مخامخ دی چې نه مو مشر پرېږدي، نه مو کشر، نه ماشوم، نه ځوان او نه بوډا، نه مو ښوونځی پرېږدي، نه روزنځی، نه درملځی او نه دمه ځای، ټول هېواد د جهل له یو سېلاب او توپان سره مخامخ دی. په داسې یو حالت کې د علم او تمدن، انسانیت او سرېتوب لپاره د یوې ډیوې لگول هم د زیات ارزښت او اهمیت وړ کار دی.

د افغانستان ملي تحریک د خپل هېواد د دردونو د درملنې لپاره تر ټولو ښه او غوره مبارزه دا وګڼله چې د وچو او سپوره شعارونو، ولولو او جذباتو پر ځای عملي کار، زیار او خدماتو ته مخه کړي. په هېواد کې د سیاسي، کلتوري او مدني حرکتونو دودیز سستم چې اکثره د تقاضا د شعار پر بنسټ ولاړ و، مات کړي او خپله عملي کار ته ورودانگي. په کلتوري، ټولنیز او سیاسي ډګر کې د عملي کار او خدماتو بېلگې وړاندې کړي، د مظلومو هېوادوالو غږ او فریاد پورته کړي او د انسانپالو او هېوادپالو افغانانو د مرستې لاس هغوی ته ورسوي. دا په دې مانا نه ده چې د تحریک په دې ډول حرکت سره به هره ستونزه حل شي او موږ به خپل وروستي انساني ارمان ته ورسېږو، خو خبره په دې کې ده چې موږ به د ناروغۍ او درد د درملنې لپاره تر خپله وسه لومړني گامونه پورته کړي وي. یوازې په ټولنیزه برخه کې موږ په تېر یوه کال کې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګرهار، کونړ، لغمان، خوست، کابل، هلمند او د هېواد په نورو سیمو کې جګړه ځپلو، غمځپلو او مصیبت ځپلو هېوادوالو سره د لاسنیوي په خاطر له کورمېشتو او بهرمېشتو افغانانو څخه مرستې راټولې کړي او مظلومو هېوادوالو ته مو رسولي دي. هغه نقدې مرستې چې د تېر یوه کال په بهیر کې د ملي تحریک له خوا په مستقیم او نا مستقیم ډول هېوادوالو ته رسول شوي، نږدې (پنځه لس میلیونه افغانیو) ته رسېږي.

ملي تحریک د جګړې پر ضد د شیناورو د ولسونو غږ اوچت کړی او دوه ځله یې د هغوی د فریاد د اوچتولو لپاره غونډې جوړې کړې دي.

ملي تحریک په جلال اباد ښار کې د یوې خونړۍ پېښې پر ضد لاریون وکړ، هغه پېښه یې وغندله او د قربانیانو له کورنیو سره یې د هېوادوالو مرسته راجلب کړه.

ملي تحریک په سیاسي ډګر کې د سیاسي ډلمشرانو او یو شمېر حکومتي چارواکو د ناقانونه پرېکړو پر وړاندې پر خپل وخت غبرګون ښودلی او د ولس هیلې او غوښتنې یې منعکس کړي دي. ملي تحریک د تېر یوه کال په بهیر کې د ملي هویت په تېره بیا د هویت په تذکره کې د افغانیت او اسلامیت د تسجیل په خاطر په لسګونو لویې او وړې غونډې کړي او هم یې له نورو ورته مدني،کلتوري او سیاسي حرکتونو سره یو ځای د (افغانیت او اسلامیت) د سترې داعیې د ملاتړ لپاره په پراخ لاریون کې اساسي نقش لوبولای او ددې داعیې غږ یې تر ټولو اړوندو دولتي چارواکو پورې رسولی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملي تحریک د تېر یو کال په بهیر کې د ملي او فرهنګي شخصیتونو د نمانځغونډو په ګډون تر لسو زیاتې بېلابېلې ادبي علمي او تحلیلي نمانځغونډې جوړې کړې دي، په (ګوګل یا نړیوال علمي جال) کې یې د پښتو د شاملېدو په وياړ یو ورځنی علمي سیمینار جوړ کړی دی او نور ګڼ شمېر لوی او واړه کارونه چې د وخت د کمښت له امله یې د ټولو له یادولو ډډه کوم.

ددې غونډې قدرمنو ګډونوالو او درنو هېوادوالو!

د (۱۳۹۳ل) کال په بهیر کې ملي تحریک د یوې غونډې په ترڅ کې له خپل ولس سره ژمنه کړې وه چې موږ به انشاء لله د (۱۳۹۳ل) کال تر پایه پورې (شل) عنوانه بېلابېل علمي کتابونه ولس ته ډالۍ کوو. ملي تحریک خپله ژمنه پوره کړه او د یوې غونډې په ترڅ کې یې د (۱۳۹۳ل)کال د کب میاشتې په وروستیو کې په (کابل سټار هوټل) کې د یادو شلو عنوانو کتابونو مخکتنه وکړه.

د تېر (۱۳۹۳ل)کال په بهیر کې په همدې ځای (کابل سټار هوټل) کې پر همدې مهال ملي تحریک یو ځل بیا ژمنه وکړه چې د راروان (۱۳۹۴ل) کال تر پایه به انشاء الله د خپل ولس په همت (سل) عنوانه بېلابېل اثار خپل ملت ته وړاندې کوي. تحریک د یو کلن متواتر او سترې کوونکي کار په پای کې دا دی د یوې سلیزې په بشپړاوي سره نه یوازې خپل دا هدف ترلاسه کړ، بلکې تر ټاکلي هدف هم پورته لاړ، (یو سل او دوه) عنوانه اثار یې چاپ کړل. په دې علمي او نشراتي سلیزه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼ شمېر داسې علمي، ټولنیز او تاریخي اثار هم شامل دي چې په تعلیمي او تحمیلي ډګرونو کې به ترې د تدریسي اثارو په توګه ګټه پورته کېږي. طبیعي خبره ده چې دا یو ډېر سترې کوونکی کار و، زه د ملي تحریک په استازی له ټولو قدرمنو لیکوالو او د چاپ په برخه کې له ټولو مالي مرستندویانو څخه د زړه له تله مننه کوم چې په ډېرو سختو شرایطو کې یې یو بل سره د مرستې لاسونه ورکړل او د هېواد په تاریخ کې یې یوه ډېره مثمره فرهنګي خاطره او حادثه وپنځوله دا فرهنګي حماسه هم حکومت او هم نورو علمي بنسټونو ته د الهام یوه ښه او عملي بېلګه ګرځېدلی شي. دا کار په اسانۍ سره نه دی ترلاسه شوی، یو کلن کاري پلان او شپږ میاشتې متواتر زیار ددې سبب شو چې موږ د نن ورځې مثبتې فرهنګي حادثې ته ورسېدو. په دې علمي کار کې نږدې دوه سوه کسانو په مستقیم او تر درې سوه زیاتو کسانو په نا مستقیم ډول ونډه لرلې ده. ښاغلي (ضیاء الرحمن ضیاء) چې د کمپوز، سمون او اوډون چارې یې پر مخ بیولې، د ګنګستوب تر پړاوه ورسېد، ان تر دې چې د ورځې یې په ویښه زلزلې کتلې او خبره ان تر ډاکټره ورسېده. (فیاض حمید) هم د تنکۍ ځوانۍ تنکۍ شپې ددې کتابونو ډیزان او ښکلا ته وقف کړې. تر ټولو دمخه د نورو په استازولۍ له دوی څخه ځانګړې مننه کوم. له قدرمنو لیکوالو هر یو ((سمیع الله پام، محمد انور سلطاني، یحیا همای، محمد حسن حقیار، څېړنپوه محمد شریف ځدراڼ، ډاکتر بادام شفق،حفیظ الله نظیمي، ضیاءالحق صدیقي، وفاالرحمن وفا، سیده حسینه ګل تنها، فیروز خان صادق،

(c) ketabton.com: The Digital Library

روشن لال ملهوتره، پوهاند رازقي نړیوال، پوهاند ډاکتر نقیب الله سهاک، ضیاءالرحمن ضیاء، حفیظ الله تراب، ذکریا ملاتړ، محمد حسن حقیار، اسدالله رحمتزی، سید اصغر هاشمي، نقیب احمد اتل، پوهندوی عبدالقیوم کریم، استاد حبیب الله رفیع، گل رحمان رحماني، نصر لله سوبمن ، امید حیران، عبدالکریم توتاخېل، پوهنوال احمدشاه زغم، محمد اورنگ مختار، محمد ذاکر ذکي، خاطره قریشي، محمد اصف احمدزی، سید امرالله امید، دینارگل امین سهاند، محمد ایمل ابراهیم خېل، مینا مسعوده نېکیار، باصره شعاع، شېرشاه همدرد، سر محقق زلمی هېوادمل، فریدالله اولخېل، مسعوده همدم، څېړندوی عبدالغفور لېوال، مصطفی عمرزی، پوهنوال محمد رفیق رفیق، شمله نیازۍ، احمدالله ارچیوال، زرلښت حسیني، محمد اکبر نیازی، روح الله تلاش، فیاض حمید، رفیع الله روشن، محمد ویس، حکیم بشارت، سردارمحمد همدرد، محمدداوود جنبش، رفیع الله نیازی، شاه محمود کډوال، پوهاند دوکتور عبدالخالق رشید، ملوک رغون، محمد نواز حقیقت، یار محمد سهار، محمد حلیم ستانکزی، ارین یون، پوهنیاره اریانا حقپال او یاسمین وزیري)) څخه ډېره مننه کوم چې له کومې طمعې او توقع پرته یې موږ ته خپل اثار په واک کې راکړل.

د چاپ لپاره له مالي تمویلوونکو هر یو ((حاجي عبدالقیوم پردیس، سلطان محمد نوري،قدرت الله سهاک، عبدالرزاق رافت، په ډنمارک، هلمند او ننگرهار کې د تحریک له کلتوري ځانگو ، لطیف خان ژوندی، پوهنمل غلام نبي فراهي، عبدالستار سعادت، ، شمیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کټوازی، چرند سنګ او پارسن سنګ، غفور خان، حاجي سنګر ساپی، قطب الدین رویدار، امیرخان یار، حاجي محمد رفیع وردګ، حاجي وحیدالله ولیزی، محمد داود شینواری، احسان الله کاموال، حاجي محمد انور اخندزاده، محمد اقبال عزیزي، محمد عمر شېرزاد، محبوب الله محبوب، خیرالله، علي اکبر ژوندی، انجنیر نظرمحمد منګل، محمد حلیم فدایي، محمد ګلاب منګل، محمودکرزی، ډاکتر زلمی احمدزی، محمد زمان مموزی، عبدالجبار نعیمي، حمید ناصري وردګ، زلمی توپان، شېرعلي خان شېر، حاجي خان محمد باز، عرب شاه چمتو، میرویس یاسیني، اجرخان زهیر، وحیدالله کلیمزی ، ډاکتر یعقوب پتیالی، عبدالقادر ځاځی، عبدالوکیل وفا، زمرک پادخوابي، انجنیر میرحاتم فضلي، خان افضل هډه وال، محمد عاشق غریب ، محمد اصف حکیم، میرحمزه سامیزی، احمد جان پوپل، نثاراحمد ناصري، حوریه عالم، انیسه عمراني، سیدخالد عمراني، عبدالله رامین همدرد، ډاکتر احمد همدرد حسام، انجنیر ذبیح الله حسام، سید فضل الله وحیدي، محمد اصف ننګ، محمد هاشم نیازی سنګر، ګلزار سنګروال، احمدالله علیزی، احمد صمیم فضلي، محمد حلیم ملنګ، نجیب احمدزی ، حکم خان حبیبي، حاجي زمان لغماني او حاجي بریالي ګردیوال)) څخه ډېره زیاته مننه کوم چې هر یو په خپله مالي قربانۍ موږ دې علمي هدف ته ورسولو، یو ځل بیا له دوی او د دوی ټولو په استازې له ښاغلي (قدرت الله سهاک) څخه مننه کوم چې دا ځل یې موږ سره ځان ډېر زیات ستړی کړ. د النخیل چاپخونه، کاکړ چاپخونه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډيلايټ تبلېغاتي شرکت او د هغه مشر حاجي خوشال لغماني، مومند خپرندويه ټولنه، سهار چاپخونه، ختيځ خپرندويه ټولنه او حاجي صيب مفتاح الدين او نور دوستان ټول د زياتې مننې، او قدردانۍ وړ دي چې هر يو په دې فرهنگي کار کې خپلې هلې ځلې کړې دي. د خپل ځان په باب بايد هم ووايم:

چې خپل غزل له چانه اورم حمزه
وايم چې چا داسې وينا کړې ده

ما هم پوره شپږ مياشتې ځينې ډېر ضروري کارونه يوې خواته کړل، ځان مې دې ستر فرهنگي کار ته اړم کړ.

د ټولو هغو کتابونو د مخونو متواتر شمېر چې ما په پرله پسې ډول ايډېټ کړي، نږدې (۲۵۰۰۰) زرو مخونو ته رسېږي. دا ډېر چينجن او سترې کوونکی کار و، دا کار طبعاً سړی له نورو سياسي او خدماتي کارونو څخه باسي. ددې يادونه مې ځکه وکړه چې دا ستومانه کوونکی فرهنگي کار ددې سبب شو چې هغو خلکو ته د يو ډول تبليغاتو پلمه په لاس ورکړي چې خپله کار نه کوي، د نورو خلکو کارونو ته منتظر ناست دي. هغوی په فيسبوک او ټوليزو رسنيو يا نورو پاڼو کې وليکل: [(يون) ته هم لکه چې د مفکر صيب(بناغلي ډاکټر اشرف غني) حکومت څه مالده يا خوږه ورکړې ده، نو ځکه غلی ناست دی، اوس يې ماشين هېڅ ريز نه کوي، پخوا به لکه بلبل غوندې غږېده. خو اوس يې هېڅ غږ نه پورته کېږي.] خو موږ دوی ته ځکه ځواب نه ورکاوه چې ځواب ته مو وخت نه درلود. دادی اوس نننۍ فرهنگي حادثه ددې ټولو پوښتنو يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوخ ځواب دی. هر هېوادوال ته باید څرګنده وي چې موږ دومره کمزوري نه یو چې د ګډوله حکومت په ګډوله جوړښت کې راټاله شوي، نامتجانس او متضاد اشخاص دې ددې جرئت ولري چې زموږ د حق چغه غلې کړي. خو موږ نه غواړو د ځینو نورو په شان په وچو شعارونو او فیسبوکي ناندریو خپل وخت تېر کړو. کار سخت، شعار او خبرې اسانه دي. موږ غواړو له حکومت، ټولنې او ولس سره مو چلند او قضاوت د عدالت، تدبیر او انصاف پر تله ولاړ وي. د هر چا ښه کارونه باید تائید او ناوړه عملونه یې باید وغندو. غواړم دلته د ملي تحریک د راتلونکو کارونو او پلانونو په باب خپل او د تحریک لیدلوري مشخص کړم. څه وړاندیزونه لرو او څه غواړو؟ له حکومت، مدني ټولنو او ولس څخه مو هیلې او غوښتنې څه دي؟

لومړی مدني او سیاسي ټولنې: په افغانستان کې د ثبت شویو

او ناثبت شویو سیاسي ګوندونو، نیمه سیاسي جوړښتونو او وړو سیاسي حرکتونو شمېر نږدې (۵۰۰) بېلابېلو ډلو او جوړښتونو ته رسېږي. د اکثرو دا ډول جوړښتونو د تقاضې او عرضې تر منځ انډول برابر نه دی، اکثره یې هر څه غواړي او له بله یې غواړي، خو ډېر کم یې داسې دي چې د تقاضې تر څنګ یو څه عرضه هم لري. د نورو اکثرو یې تقاضا تقریباً (سلو) ته او عرضه یې نږدې صفر ته رسېږي. هر کله چې د عرضې او تقاضې تر منځ انډول له منځه لاړ شي، عدالت په خپله له منځه ځي. د ثبت شویو او ناثبت شویو مدني ټولنو او قومي شوراګانو شمېر هم نږدې (۵۰۰۰) ته رسېږي، که هر ګوند هر کال په منځنې ډول څلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارونه ترسره کړي، یانې په کال کې یو کلینیک،یو جومات یو ښوونځی او یو روزنیز کورس جوړ کړي، نو په کال کې به دوه زره بېلابېل کارونه شي ، که مدني ټولنې او قومي شوراګانې هم دېته ورته کار وکړي، نو په یو کال کې به (شل زره) مثمر کارونه ټولنې ته وړاندې شوي وي او دا به هغومره کارونه وي چې د دولت تر کچې به هم زیات شي. خو دلته یاد جوړښتونه نه یوازې شعاري بنه لري، له نورو تقاضا کوي، په خپله فکري او فزیکي تولید نه لري، زموږ هیله او وړاندیزونه همدا دي چې تر شعاري او تخیلي حالته ځان راوباسو او په عملي ډول خدماتي بېلګې وړاندې کړو.

حکومت: له حکومتي چارواکو څخه مو غوښتنه داده چې تر ټولو لومړی دې دروغ بس کړي، د دروغو په پرېښودلو هېڅ لګښت نه راځي، که دواړه دولتمشران هر یو په سلو کې پنځوس پنځوس سلنه دروغ او ژمنې پرېږدي، بیا به هم یو ښه پرمختګ وي، بېځایه وعدې د ولس تقاضا پورته کوي، د حکومت او ولس تر منځ واټن لاپسې زیاتوي اوسني سیاسي مشران دې اساسي قانون او نور قوانین لومړی پر ځان او بیا پر نورو تطبیق کړي. د اساسي قانون د بدلولو هڅه دې نه کوي، ځکه که یو ځل د قانون د بدلون بحث پیل شو، هره ډله به خپلې غوښتنې مطرح کوي، هېواد به د اوسنیو نورو بحرانونو تر څنګ د اساسي قانون له بحران سره هم مخامخ شي، اوسني دولتمشران چې له نورو مخالفینو څخه د اساسي قانون د تطبیق غوښتنه کوي، خپله دې هم سر په ګرېوان کې ننباسي چې دوی څه کوي؟ هېڅ داسې ورځ به ونه مومي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په يوه نه يوه برخه کې له اساسي قانون څخه سرغړونه نه وي شوې، موږ له ښاغلي ډاکټر اشرف غني څخه هيله کوو چې له اساسي قانون څخه د خط کشی ميدان جوړ نه کړي، چې کله وايي دا مثلث پر مربع بدلوم، مربع پر مستطيل او داسې نور...

موږ له حکومت څخه په ټينګه غواړو چې په امنيتي سکتور کې دې تنظيميي سمتي، قومي انحصار اوسکتارتي عناصر ختم کړي. د تنظيمي ډلمشرانو او سترو جنګسالارانو عکسونه او نور تيظمي افکار دې د امنيتي سکتور له ساحې څخه لرې کړي. موږ له اوسنيو دولتمشرانو غواړو چې انتخاباتي سستمونه دې د خپلو نا مشروع غوښتنو تر اغېز لاندې نه راولي، دوی ته بايد په ډاګه شي چې تاسو او ستاسو عملونو ته په کتو سره تاسو د افغانستان په سياسي راتلونکي کې هېڅ بل چانس نه لرئ، نو په کار دي چې انتخاباتي سستمونه له سياسي غرضونو او مرضونو لرې وساتل شي. د سولې په برخه کې بايد وويل شي که څه هم د سولې د عالي شورا په جوړښت کې يو نسبی مثبت پرمختګ شوی، خو لا هم کافي نه دی. اوس هم پر حکومت واکمن جنګسالاران د سولې له کلمې او پروسې سره حساسيت ښيي، د منفي او مثبتې ، عادلانه او نا عادلانه سولې اصطلاحګانې کاروي. دا ډول اصطلاحګانې خپلې خپلې ماناوې لري، په دې مانا چې دوی ته هغه سوله عادلانه ده چې د دوی واک تضمين کړي که نه نو بيا منفي او نا عادلانه ده. موږ د ملي هويت پر خونديتابه ټينګار کوو يو ځل بيا له حکومت څخه په ټينګه غواړو چې د اساسي قانون په رڼا کې د هويت په تذکرو کې د افغانيت او اسلاميت

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوهر خوندي کړي او موږ دې بیا لویو مظاهرو ته نه اړباسي، حکومت دې د فسادگرو په لاس د فساد ضد مبارزې دودیز سستم ختم کړي، هم دې د فساد او هم د فسادگرو پر ضد هممهاله مبازره وکړي. دولتمشر اشرف غني دې خپل ناکنټروله او نا مشروع مشاورین، مرستیالان او نور دولتي چارواکي کنترول کړي او په یوه واحد حکومت کې دې د څو موازي حکومتونو متضاد حرکت پایته ورسوي.

دولتمشر دې د تنظیمي جنگسالارانو تلین غونډو، یاد غونډو ته خپله هم له ورتگ څخه ډډه وکړي او نور دولتي چارواکي دې هم له ورتگ څخه منع کړي، ځکه چې دې کار سره د ملت وخت ضایع کېږي، دولتمشر دې پر یادو غونډو د بیت المال لگښت او دولتي امکانات قطع کړي او نه دې تنظیمي ډلمشرانو او د هېواد ورانوونکو ته ناقانونه لوی لوی القاب ورکوي. که دولتمشر ولس ته ډاډ نه شي ورکولای، پر ټپونو دې ورته مالگې هم نه دوړوي. دولتمشر او حکومتمشران دې ولس او د رسنیو د استازو په گډون یوې لویې او ناسانسوره مناظرې ته حاضر شي او لکه څنگه چې یې ژمنه کړې وه، ولس ته دې سپیناوی ورکړي.

اوس راځم اپوزېشن ته!

له بده مرغه چې په هېواد کې اوس هم یو غښتلی، ولسواک، مدبر او سالم اپوزېشن نه شته، کوم څوک، ډلې یا اشخاص چې اوس د اپوزېشنونو تمثیل کوي، دا هم په حقیقت او واقعیت کې د تېر او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوسني حکومت بوساړې دي چې بادېږي. یایې زامن په حکومت کې دي، یا یې ورونه یا یې هم د تنظیم او کورنۍ غړي خو خپله د اپوزیشن اکټ کوي. موږ اوس څو ډوله تمثیلي اپوزیشنونه لرو. یو اجراییه ریاست د جمهوري ریاست په مقابل کې، دویم د جمهور رییس مرستیالان د جمهور رییس په مقابل کې، دریيم د جمهور رییس یو شمېر مشاورین د جمهور رییس په مقابل کې، بل جمهور رییس د خپل اجراییه رییس په مقابل کې، د ملي شورا یو شمېر غړي د جمهور رییس په مقابل کې، د همدې شورا یو شمېر غړي د اجراییه رییس په مقابل کې، د ډاکټر عبدالله او ډاکټر غني یو شمېر ناراضه کمپاینران چې د خپل ذوق مطابق څوکۍ ورته نه دي رسېدلې، د دواړو په مقابل کې، طالبان د ټولو نظام په مقابل کې او ولس بیا ددې ټولو په مقابل کې، یانې د حکومت تر کنترول لاندې ساحه کې په مجموعي ډول یو وروست، سست او اچار ته ورته اپوزیشن موجود دی، چې تاریخ تېرې، امتیاز غوښتونکې او ځانپالې بڼه لري او د خیر هېڅ ډول هیله ورڅخه نه شي کېدی. د اپوزیشن په باب، د وروستۍ نتیجې په توګه باید ووایو چې طالبان د اوسني حکومت نظامي مخالفین دي، چې د سیاسي تفکر په انډول یې مذهبي جذبه او نظامي فعالیتونه زیات دي، نور نو په حقیقت کې ولس هم د طالب او هم د اوسني حکومت خاموش ابوزیشن دی. یو سالم اپوزیشن ته اړتیا ده چې د مظلوم اکثریت فریاد اوچت کړي او دا ولس د طالبانو له ظلمونو او د حکومت له فسادونو وژغوري، دا چې دا اپوزیشن څنګه جوړېدی شي، وخت او تدبیر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړتیا لري.

اوس راځم دې خبرې ته چې موږ خپله څه کوو او څه مو له واکه پوره دي؟

د افغانستان ملي تحریک یو مدني، ټولنیز، کلتوري او نیمه سیاسي حرکت دی، موږ د سوله ییز مدني حرکت په توګه غواړو خپل تګلوری په دې ډول مشخص کړو.

ټولنیزه برخه کې: د تېر په شان غواړو خپلو خدماتي چارو ته دوام ورکړو، مظلومو او مصیبتځپلو هېوادوالو ته د حکومت او نورو هېوادوالو مرستې راجلب کړو او د دوی تر منځ د یوې وسیلې او پله حیثیت غوره کړو. تحریک غواړي د (۱۳۹۵)لمریز کال په بهیر کې د ټول هېواد په کچه د هېوادوالو په مرسته، یو کلینیک، یو جومات، د نجونو یو لومړنی ښوونځی او د سواد زده کړې پنځه کورسونه جوړ کړي. ملي تحریک له ټولو سیاسي ګوندونو، قومي شورا ګانو او مدني حرکتونو څخه هیله کوي چې هغوی هم ورته کارونه ترسره کړي او هغه حرکتونه چې ډېر غښتلي دي او ډېر شعارونه ورکوي، هغوی باید تر دې زیات کارونه ترسره کړي.

فرهنګي برخه کې: په فرهنګي برخه کې به موږ خپله پاملرنه نوره هم زیاتوو، د کتابونو چاپ ته به دوام ورکوو، د وخت له عصري خپرنیزو وسایلو په ګټه پورته کوو، د نشراتي چارو د پوښښ ساحه به

(c) ketabton.com: The Digital Library

زياتوو، ښوونځيو، پوهنځيو او روزنيزو مرکزونو ته به خپل نشراتي مواد او د نورو فرهنګي بنسټونو ګټو اثار ور رسوو.

ملي ورځې به نمانځو او د ملي شخصيتونو تلين غونډې به جوړوو، د پردي کلتوري يرغل د مخنيوي لپاره به هلې ځلې کوو او د ملي هويت ارزښتونه به خوندي کوو او په ټوليز ډول به د ټولنې په ذهني اعمار کې خپله ونډه اخلو.

سياسي برخه کې: په سياسي برخه کې به موږ له نورو ملي مدني حرکتونو سره هڅه کوو چې د اوسني نظام جوړښت، چې په ډېرو زحمتونو دې حالت ته رسېدلی، خوندي وساتو، د نظام په داخل کې د فسادګرو او زورواکو پر وړاندې چې د نظام اساسي دښمنان ګڼل کېږي، په ټينګه مبارزه وکړو، غواړو د دولت په داخل کې له هېوادپالو او ملتپالو افغانانو سره لاس يو او د هغوی تر منځ همغږي رامنځته کړو. په دې ډول به د دولت په داخل کې د ډول ډول مکروبونو د درملنې لپاره يوه نسخه پيدا کړو. د دولت له مخالفينو څخه هم غوښتنه کوو چې له جګړې او وينې تويدنې لاس واخلي، د نظام عمومي اډانه زيانمنه نه کړي. ښوونځي، پوهنځي او روزنيز مرکزونه ونه تړي او که جنګسالارانو سره خپل حساب او کتاب لري، د هغوی په ټس کې دې ولس نه سوځوي. زموږ په نظر حکومتي او ناحکومتي جنګسالاران او فسادګر چې د حکومت په اډانه کې يې اساسي ځای نيولی او هغه مخالفين چې د زور او وحشت له لارې حاکميت غواړي دا دواړه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان د بحران داخلي لوبغاړي دي او نور غواړو په موازي ډول ددې دواړو ړنځونو درملنه وشي.

يو ځل بيا د هويت په تذکره کې د افغانيت او اسلاميت پر تسجيل ټينگار کوو او دا خپل حق گڼو، که حکومت بيا هم له احتياطه کار واخلي او يو ځل بيا په دې برخه کې قانون تر پښو لاندې کړي، نو بيا هم د سترو مظاهرو احتمال شته او ددې بهير د کارکوونکو پر وړاندې د غوڅ اقدام تر سره کول هم ردېدلای نه شي. په داسې يو حالت کې دې نا افغانه دولتي چارواکي خپل سر ښه خلاص کړي چې دا يوه ملي مسله ده او دې سره ټوکې کول په کار نه دي. نور نو که په ټوليز ډول د ډاکټر اشرف غني په گډون هر بل دولتي چارواکي او يا هر بل افغان ښه کارونه ترسره کول تائيدوو يې او ملاتړ يې کوو او که ناوړه عملونه يې کول غندو يې. موږ د افغانانو په توگه ځان ته دا حق ورکوو چې د منطق او عدالت پر بنسټ د يو چا عملونه وارزوو، نه د احساساتي شعارونو، شخصي کينو او يا هم د مقام او موقف د راکړې ورکړې له مخې.

نور نو ستاسو وخت نه نيسم، په پای کې يو خل بيا له قدرمنو ليکوالو او د کتابونو د چاپ له مالي مرستندويانو څخه ډېره مننه کوم چې د دوی د زيار او زحمت له امله موږ د داسې يوې غونډې د جوړېدو جوگه شو او تاسو سره مو د زړه خواله وکړه.

د هېواد د زرغونتيا او د هېوادوالو د سوکالۍ په هيله

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان کې څوک سوله نه غواړي؟

(د ملي درسونو د دویم پړاو لومړی درس)

د (۱۳۵۷ل) کال د ثور پر اوومه نېټه (شپږم ماښام، اوومه ورځ) د افغانستان خلکو دیموکراتیک گوند د یوې پوځي کودتا له لارې د سردارمحمد داودخان جمهوري نظام ړنگ او پرځای یې ((د افغانستان دیموکراتیک جمهوریت)) اعلان کړ.

هغه وخت زه (یون) د شپږم ټولگي زده کوونکی وم. اوس چې (۱۳۹۵ل) کال دی. د ثور شپږم ماښام دی او سبا یې د ثور اوومه نېټه ده. زه اوس د پوهاندۍ علمي رتبې ته رسېدلی یم. پوره (۳۸) کاله شول، خو جگړه لا هم روانه ده. جگړې یو نسل په بشپړ ډول تر ستوني تېر کړ او د دوو نسلونو نیم عمر په جگړه کې تېر شو. تر صلیبي او ځینو نورو جگړو وروسته په افغانستان کې روانه جگړه د نړۍ د جگړو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاریخ کې تر ټولو اوږده جګړه ده. چې بې شمېره زیانونه یې اړولي دي. دلته به ددې جګړې د زیان څرنګوالي ته هم لږ تم شو:

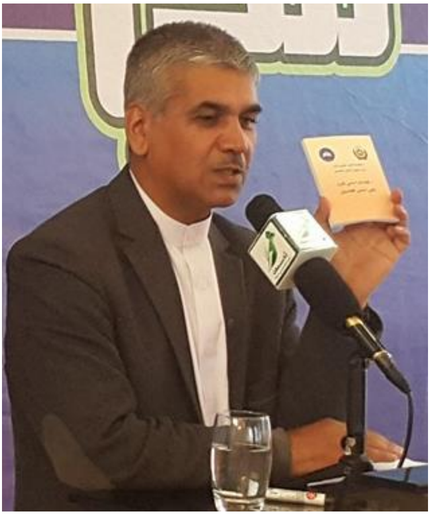

د جګړې زیانونه:

دې جګړې په (۳۸) کلونو کې تر یونیم ملیون زیات افغانان شهیدان کړي، دوه ملیونه یې معلول کړي، تر (۱۰) ملیونو زیات یې د هېواد په داخل کې او له هېواده بهر مهاجرت ته اړ کړي دي، د لسو ملیونو افغانانو د لوستوالی مخه یې نیولې، دوه ملیونه کورونه یې ړنګ کړي، تر درې زرو زیاتې لویې او وړې فابریکې یې له منځه وړي دي، تر څلورو زرو زیات ښوونځي یې ړنګ کړي، په سلګونو ملیارده ډالره اقتصادي زیان یې اړولی او د هېواد کلتوري، ملي او دفاعي ارزښتونه او استحکامات یې زیانمن کړي دي.

د زیانونو دا لړۍ لا هم روانه ده. اوس راځو دې پوښتنې ته چې چا په افغانستان کې سوله نه ده غوښتې، څوک ددې جګړې لوبغاړي وو او دا لړۍ ولې دومره اوږده شوه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سولې مخالفین او د جګړې لوبغاړي څوک دي؟

له (۱۳۵۷ل) کال څخه بیا تر دې دمه سولې وخت پر وخت خپل مخالفین لرلي او جګړې بېلابېل پړاوونه وهلي دي، غواړو دلته ورته په ډېر لنډېز سره نغوته وکړو.

لومړی پړاو: د (۱۳۵۷ل) کال د ثور پر اومه تر پوځي پاڅون او کودتاه وروسته واکمن ګوند غوښتل خپل مخالفین د برچې په زور له خپلې مخې لرې کړي. تر (۱۸) میاشتني زور کارونې وروسته پوه شول چې په زور کلي نه کېږي. ویل کېږي په پېښور کې مېشت د وخت د نظام اصلي مخالف مشر (انجنیر ګلبدین حکمتیار) او د کابل د حکومت مشر (حفیظ الله امین) یوې نسبي روغې جوړې ته نږدې شوي وو. دا حالت د امین کورمېشتو او بهر مېشتو مخالفینو نه شو زغملای، نو ځکه خو ټول سره لاس په کار شول او ددې پلان مخه یې ونیوله.

دویم پړاو: د (۱۳۵۸ل) کال د جدي پر (٦) مه نېټه پخواني شوروي اتحاد پر افغانستان یرغل وکړ، حفیظ الله امین یې وواژه او ورسره یې د خلق ډلې حکومت ړنګ او د افغانستان د خلکو دیموکراتیک ګوند د پرچم ډلې مشر (ببرک کارمل) یې پر خپلو ټانکونو سور د کابل پر واک واکمن کړ. دې کار سره جګړې زور واخیست او په ټول هېواد کې د شوروي د یرغل او روس پلوي نظام پرضد پاڅونونه پیل شول، دې لړۍ اوه نیم کاله دوام وکړ.

دریيم پړاو: کله چې شوروي مشران له خپلې بریا نهیلي او پر خپلې ماتې باوري شول، نو د خپلو عسکرو د ایستلو په لټه کې شول، کارمل د شوروي لښکرو له وتلو سره مخالفت وکړ او ډاکتر نجیب الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاتړ، نو ځکه خو د کارمل پرځای د نجیب الله گومارنه ترسره شوه. ډاکتر نجیب الله د ملي روغې جوړې تگلاره او یو اړخیز اوربند اعلان کړل، خو جهادي مشرانو او تر شا یې د پاکستان استخباراتو د ډاکتر نجیب الله د روغې جوړې سیاست رد کړ او جگړه یې جاري وساتله. پر جلال اباد ښار د پاکستان درې قول اردوگانو او نږدې شل زرو مجاهدینو منظم یرغل وکړ، خو دا یرغل د وخت د حکومت د منظم پوځ د ټینگ مقاومت له امله له ماتې سره مخ شو.

څلورم پړاو: ډاکتر نجیب الله لا خپل حاکمیت ته دوام ورکاوه چې شوروي اتحاد ړنگ شو، د اسلامي جمعیت مشرتابه چې له پخوا څخه یې له شوروي اتحاد سره د اړیکو اسناد خپاره شوي وو، له یو شمېر نورو جهادي مشرانو سره مسکو ته سفر وکړ، استاد رباني له روسي مشر (بورس یلتسن) سره په خصوصي ډول وکتل او هغه ورسره واک ته د رسونې ژمنه وکړه. پرچم ډلې، جمعیت او نظار شورا، وحدت ډلې او د ډاکتر نجیب الله په لاس جوړ شویو ملېشو په جبل السراج کې ائتلاف وکړ، د ملگرو ملتونو د سولې پلان یې شنډ او د ډاکتر نجیب الله حکومت یې ړنگ کړ.

پنځم پړاو: د حضرت صبغت الله مجددي له دوه میاشتنی تمثیلي حکومت او ورپسې د استاد برهان الدین رباني له څلور میاشتني حکومت سره جنگونو زور واخیست، دې جگړو څلور نیم کاله دوام وکړ، یوازې په کابل ښار کې (٦٥ زره) کابل ښاریان ووژل شول او (٨٥ زره) کورونه ړنگ شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپږم پړاو: خلک له تنظیمي جنګونو تر پوزې راغلل، دا مهال د (ملاعمر) په مشرۍ د طالبانو اسلامي تحریک په نوم په کندهار کې یو نوی حرکت پیل شو، خلکو یې هرکلی وکړ، دوی لومړی کندهار، بیا شاوخوا ولایتونه: هرات بیا کابل او د هېواد شمال ولایتونه ونیول او د برهان الدین رباني په مشرۍ اسلامي دولت یې په پنځه سلنه خاوره کې را ایسار کړ. د هېواد په اکثره سیمو کې د شریعت په انګېزه او د برچې په وسیله امن ټینګ شو.

اووم پړاو: د طالبانو او نړیوالې ټولنې په تېره بیا د لویدیځې نړۍ ترمنځ اوړدې ناندرۍ پیل شوې، د (اسامه بن لادن) پر سر خبره د توغندیو کارونې ته هم ورسېده.

د (۲۰۰۱) میلادي کال د سپتمبر پر یوولسمه نېټه پر نیویارک او پنټاګون مرګوني ګوزارونه وشول، د امریکا پوځي عزت او طاقت تر پوښتنې لاندې راغی، امریکا پړه د اسامه په مشرۍ پر القاعدې ډلې واچوله او د دوو میاشتو په بهیر کې یې د طالبانو نظام ړنګ کړ.

اتم پړاو: د امریکا پوځي حرکت دومره چټک و چې سیاسي بهیر تر پوځي عمل ډېر شاته پاتې شو، پخوانۍ شمالټلوالې ته چې دا مهال د مرګ پر پوله ولاړه وه، یو ځل بیا ددې چانس مساعد شو چې د امریکایي الوتکو تر وزرونو لاندې پر کابل واکمنه شي. د بن په کنفرانس کې طالبانو او اسلامي حزب له نظره وغورځول شول او د دښمن په سترګه ورته وکتل شول. (۹۰) سلنه واک نظار شورا او اسلامي جمعیت ته ورکړل شو. حامدکرزی او (۱۷) تنه نور تکنوکراتان د سمبولیکو واکمنو په توګه حکومت ته داخل شول، یادې ډلې او ډلو د بهرنیو په مرسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومي تعصب، پخوانيو سياسي کينو او ژبني تعصب ته پراخه لمن ووهله. د نوي حکومت په لومړيو دريو کلونو کې د طالبانو فعاليتونه په نشت حساب وو.

خو په حاکميت کې واکمن قومي او ژبني تعصب طالبانو ته ددې زمينه برابره کړه چې خپلې ليکې په دفاعي بڼه بېرته منظمې کړي. درې څلور کاله وروسته طالبان دفاعي او بيا تر هغه وروسته تعرضي حالت ته داخل شول.

نهم پړاو: د حامدکرزي تر (۱۴) کلن حاکميت وروسته خلک ډاکتر اشرف غني ته هيله من وو چې له طالبانو او نورو مخالفو ډلو سره به د سولې بهير يو جوت او څرګند حالت ته ورسوي. خو د ګډوله حکومت په جوړېدو سره هغه هيلې پر نهيلۍ بدلې شوې.

لسم پړاو: طالبانو له چريکي جګړو څخه جبهه يي جګړو ته مخه کړه. دفاعي حالت يې پر بشپړ تعرضي حالت بدل کړ، د ولسواليو له سقوط څخه خبره د ښارونو او ولايتونو سقوط ته راورسېده او پر عادي دولتي تاسيساتو باندې له بريدونو څخه خبره پر ډېرو مهمو امنيتي بنسټونو پورې بريدونو ته ورسېده.

دا د جګړې د بهير يو لنډ زماني انځور و چې دلته يې يادونه وشوه. اوس راځو د جګړې کورنيو او بهرنيو لوبغاړو ته چې دا هم څو اړخونه او څو پړاوونه لري:

لومړی لوری لومړی پړاو: دا د خلکو ديموکراتيک ګوند د واکمنۍ څوارلس کلنه دوره ده. د جګړې کورني لوبغاړي د خلکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیموکراتیک گوند (خلق+ پرچم ډله) او د هغوی متحدین، بهرني ملاتړي یې شوروي اتحاد او نړیوال کمونیستي بلاک. په بله خوا کې مخالف لوری د مجاهدینو اوه + اته تنظیمونه او د هغوی کورني متحدین، بهرني ملاتړي یې، پاکستان، ایران، سعودي عربستان، زیات شمېر عربي هېوادونه، د امریکا متحده ایالتونه او لویدیځه نړۍ.

دویم پړاو او مقابل لوري: د ډاکتر نجیب الله د نظام تر ړنگېدو وروسته، تنظیمي جنگونه په دې پړاو کې شاملېږي، لوبغاړي یې: د رباني په مشرۍ د کابل رژیم، اسلامي جمعیت او د هغه متحدین، بهرني ملاتړي یې، روسیه، هند، د مرکزي اسیا هېوادونه، کله ناکله ایران، مخالف لوری یې د حکمتیار په مشرۍ اسلامي حزب او د هغه متحدین، بهرني ملاتړي یې تر یوه بریده پاکستان (پاکستان دواړو لورو ته)، سعودي عربستان او د خلیج هېوادونو ځینې خاصې کړۍ.

درېیم پړاو او لوري: د اسلامي جمعیت او طالبانو ترمنځ د جگړو مهال رانغاړي، مقابل لوري د رباني په مشرۍ شمالټلواله، بهرني ملاتړي یې روسیه، هند د مرکزي اسیا هېوادونه، ایران، یو شمېر اروپایي هېوادونه او ځینې نور، مخالفین یې طالبان د هغوی رژیم، ملاتړي یې پاکستان، سعودي عربستان، متحده عربي امارات او په خلیج کې یو شمېر خاصې کړۍ.

څلورم پړاو او مقابل لوري: د امریکا په مشرۍ د طالبانو د نظام ړنگول. د حامدکرزي په مشرۍ موقت او بیا انتخابي حکومت، د قدرت اصلي زړی اسلامي جمعیت او پخوانۍ شمالټلواله، تکنوکراتان د افرادو په توگه او یو شمېر چپي گوندونه، بهرني ملاتړي یې د امریکا په مشرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویدیځه نړۍ او نږدې (٦٠) هېوادونه، مخالف لوری طالبان د هغوی کورني متحدین، بهرني ملاتړي يې د پاکستان مذهبي او استخباراتي سازمانانونه او په خلیج کې یو شمېر کړۍ. د اسلامي حزب یوه برخه هم په مخالف لوري کې واقع وه.

پنځم پړاو او مخالف لوري: د ډاکتر غني او ډاکتر عبدالله تر مشرۍ لاندې د ملي وحدت حکومت په نامه چوکاټ کې راټاله شوي بېلابېل تنظیمونه، د قدرت اصلي سرچینه شمالټلواله، غني او په هغه پورې تړلي یو شمېر اشخاص، د قانوني سرپوښ په توګه، بهرني ملاتړي يې د امریکا متحده ایالتونو په مشرۍ، اروپايي او لویدیځ هېوادونه، په مجموعي ډول (۴۷) هېوادونه، روسیه، ایران او څینې نور هېوادونه بیا په مشخص ډول د ټلوالې ملاتړي.

طالبان د اصلي مخالفینو په توګه، د اسلامي حزب یوه برخه هم د مخالف په توګه، د پاکستان اسخبارات بیا د یوه اصلي مخالف د ملاتړي په توګه. په دې ډول نو جګړه له یوه پړاوه بل ته داخله شوې او لا هم داخلېږي. دا چې دا جګړه ولې دومره اوږده شوه بېلابېلې پلمې او انګېزې يې لرلې، غواړو دلته همدې پلمو او انګېزو ته هم لږ تم شم:

د جګړې پلمې او انګېزې: کله چې د جګړې تر شا غټ زبرځواکونه، ستراتیژیک هدفونه او ایډیالوژیک جریانونه ولاړ وي، نو د هغې جګړې د تداوم لپاره د پلمو او انګېزو پیداکول سخت کار نه دی. په افغانستان کې د (۳۸) کلنې جګړې په بهیر کې هم ګڼ شمېر اصطلاحات د انګېزو د پیداکولو لپاره وکارېدل چې دلته يې په لنډیز سره یادونه کوو؛ اشرار، مجاهد، مهاجر، کمونیست، کافر، مشرک، ملحد،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخوان المسلمین، اخوان الشیاطین، مخالف، افراطي، وطن پلور، وطن دوست، ترقي، ارتجاع، کمونیزم، امپریالیزم، ایډیالست، ماټریالست، مقاومت، شر و فساد، ولسواکي، خلق، ولس، طالب، تروریست، ترهګر او داسې نورې نومونې چې تر ننه لا کارېږي. دا اصطلاحات د غټو، لویو، پټو او ښکاره اهدافو د انګېزو لپاره وکارېدل، په مجموعي ډول که موږ د جګړې له پیله بیا تر دې دمه پورې د جګړې ټول حجم، ټولې خواوې او ټول وسایل محاسبه کړو، نو دا جګړه یوه نړیواله جګړه ګڼل کېدی شي، یا هم افغانستان د نړیوالې جګړې مستقیم او نیابتي ډګر و. د نړۍ هېڅ داسې هېواد به پیدا نه شي چې د افغانستان په جګړه کې یې په مستقیم او نامستقیم ډول ډوډۍ، ګولۍ او روپۍ نه وي لګېدلې، ددې ټولو لګښتونو جانبي عوارض دادي چې زموږ هېواد کې لا هم جګړه توده ده او تر دې دمه یې راغځولې ده. دا چې اوس د جګړې څرنګوالی په کوم حالت کې دی، غواړو دلته په لنډیز سره ورته نغوته وکړو:

۱- اوسنی حکومت او د جګړې اوسنی حالت: د روانې میاشتې پر (٦)مه نېټه ډاکتر غني د ملي شورا ګډې غونډې ته په زړه یوه او په خپله خوله بله عجیبه وینا وکړه، د شمالټلوالې تر زیات فشار لاندې یې د هغوی له دودیزې ترمینالوژۍ سره سم له تروریستانو سره د جګړې اعلان وکړ، خو په زړه کې پر دې پوهېده چې ددې جګړې مهارول دده په وس کې نه دي. خو بیا هم ده خپلو مخالفینو ته څرګند او ناڅرګند ګواښونه وکړل. دلته غواړو د غني د بېوسۍ ځینو ټکو او په اوسني حکومت کې د غني د واک موازنې ته لنډه نغوته وکړو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- د ملي وحدت په حکومت کې د واک انډول: که څه هم ډاکتر غني د وسلوال پوځ د اعلی سر قومندان په توګه يادېږي، خو په اوسني پوځ کې د غني ونډه ډېره خواره ده. اوسنی پوځ، نه له سياسي، نه له سمتي، نه له ژبني، نه له فکري او نه هم له قومي پلوه د غني تر وزرونو او اوامرو لاندې دی. پوځ د وسلو او معاشيت له پلوه بهرني ملاتړ پورې تړلی، د انګېزې له مخې هم له بحران سره مخ دی او د جوړښت له پلوه، سيمه ييزه، تنظيمي او قومي بڼه لري. يوازې يوې شمېرنې ته به نغوته وکړو: د قومي ترکيب له مخې په ملي دفاع وزارت کې په سلو کې (۷۲) سلنه لوړپوړي صاحب منصبان تاجکان او (۲۲) سلنه يې پښتانه او پاتې نور يې په نورو قومونو پورې اړه لري، له سياسي پلوه حالت تر دې هم بدتر دی. د دفاع وزارت غوڅ واک له اسلامي جمعيت او د هغه له موئتلفو تنظيمونو سره دی. نو په داسې يو حالت کې د غني اعلی سر قومنداني اوبو ته د خيال تېرول دي. د کورنيو چارو وزارت او ملي امنيت رياست کې حالات تر دې هم بدتر دي او غني يې اوسمهال د سمون وړتيا هم نه لري. په داسې يو حالت کې د مخالفينو پر وړاندې د جنګ اعلان څه مانا او څه پايلې لري؟ غواړو ددې ډول اعلانونو احتمالي نتايجو ته هم لږ تم شو:

۳- د جنګ د اعلان اټکلېزې پايلې: دې اعلان سره به جګړه نوره هم ګرمه شي. طالبان او د هغوی بهرني ملاتړي به هم خپل ټول زور او توان څرګند کړي، په جګړه کې د طالبانو موقعيت هغوی ته ددې زمينه برابروي چې په کمو تلفاتو مقابل لوري ته زيات زيان ورسوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د طالب ځای، مهال او مورچل معلوم نه دی، خو د حکومتي ځواکونو موقعیتونه ثابت دي. دا کار د جګړې د پټ لوري په ګټه پرېوزي، له داسې یو حالت څخه به حکومت کې واکمنې متعصبې ډلې ناوړه ګټه پورته کړي او د هغو سیمو خلک به ډېر وځپي، چې طالب له هغو سیمو حرکتونه ترسره کوي. طالب د خرپ او ترپ جګړه کوي، د ولس له منځه ډز کوي، خو کله چې مقابل لوری پرې ګوزار کوي، طالب بیا له هغه ځایه پښې سپکوي، نو دې حالت کې ولس زیات زیان ویني، دا زیان ددې سبب ګرځي چې ولس د حکومت پر وړاندې نفرت پیداکړي. دا کرکه تر جمهور رییسه رسېږي، په دې ډول په حکومت کې پټ حکومتي مخالفین د حکومت له امکاناتو څخه د حکومت د کمزورۍ لپاره کار اخلي، دا ډلې ددې شریک حکومت له وسایلو ګټه اخلي او د خپلو قومي کینو د سړولو لپاره د خلکو په ځورونې لاس پورې کوي. دا کار په پای کې د حکومت پر وړاندې د خلکو پاڅونونو ته لاره برابروي او د مخالفینو د لیکو د پراختیا سبب ګرځي.

کله چې حالات له هرې خوا بحراني وي؛ ملت د اور په بټۍ کې وریتېږي، نو طبیعي خبره ده چې هر چا سره دا پوښتنه مطرح کېږي چې د خلاصون کومه لاره او د رڼا کوم څرک هم شته او که نه حالات به همداسې روان وي؟

په پښتو کې یو متل دی چې که غر لوړ دی، پر سر یې لار شته، دلته غواړو له همدغو سختو لارو څخه یو څو لارو ته په لنډیز سره نغوته وکړو:

۴- څو حل لارې: دا خبره باید ټولو ته په ډاګه شي چې په افغانستان کې روانه جګړه کورنۍ نه ده، بلکې الهام، روحیه، امکانات او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستراتیژي تول یې بهرني دي. جغرافیه د افغانستان ده او د جګړې بشري قوه له افغانانو جوړه ده. افغانان د سون توکي دي او زموږ جغرافیه د جګړې لابراتوار دی.

دا چې څنګه به دا لابراتوار وتړل شي، ددې لپاره باید کورني او بهرني تول امکانات وکارول شي. تر هر څه وړاندې باید بهرني جګړه‌ییز عناصر مهار شي، یو شمېر بهرنیان سوله غواړي، خو زموږ یو شمېر ګاونډي هېوادونه له هغې ډلې پاکستان او ایران په هېڅ وجه سولې ته تیار نه دي، د هغوی کورني پلویان هم سولې ته لېوال نه دي. د افغانستان په حکومت کې ملي او مثبت عناصر باید له ټولو ممکنو لارو خپل نړیوال دوستان؛ د امریکا متحده ایالاتونه او نور ستر ځواکونه پر دې قانع او پوه کړي چې ایران او پاکستان مهار کړي او که چېرې دوی هم ددې لوبې یوه برخه وي، نو بیا دې دا واقعیت له ولس سره شریک کړي چې هم یې خپل ولسونه او هم د همدغو لویو ځواکونو ولسونه پر دې واقعیت خبر شي.

د (۳۸) کلنې جګړې په بهیر کې د جګړې اکثره کورني او بهرني لوبغاړي بدل شوي یا یې تاثیرات کم شوي او یا یې موقعیتونه عوض شوي، خو د جګړې په بهرنیو لوبغاړو کې په لومړي ګام کې پاکستان او په دویم ګام کې ایران هغه لوبغاړي دي چې موقعیتونو یې بدلون نه دی کړی او له (۱۳۵۷)ل کال راهیسې په مسلسل ډول په افغانستان کې خپلې ستراتیژۍ عملي کوي. د جګړې په کورنیو لوبغاړو کې اسلامي جمعیت چې ووروسته ورسره پرچم او ستم ډلې هم یوځای شوې، هغه ډله ده چې د جګړې له پیله د یو کورني عنصر په توګه مطرح ده. د حکمتیار اسلامي حزب د یوه مخالف په توګه لوبېږي او طالبان د جګړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوسنی اساسي لوری دی. که غواړو چې سوله راشي باید د ټولو مطرحو غاړو ټول نامشروع حرکات کنټرول شي.

د حکومت داخل کې فوق العاده اصلاحاتو ته اړتیا ده. امنیتي ځواکونه باید په واقعي مانا ملي شي؛ د جنګسالارانو له انحصاره راووځي او د افغانستان ټولنیز واقعیتونه منعکس کړي، مسلکي او ملي بڼه باید خپله کړي، عقیده، انګېزه، وسله او مهمات ټول باید ولري، قضایي ارګانونه او انتخاباتي کمېسیونونه باید مسلکي او ناپېیلي وي. فسادګر، جنګسالاران، مافیایي ګروپونه او د مخدره موادو کاروباریان باید د حکومت له لیکو لرې شي، د قانون حاکمیت بله اساسي لاره ده چې سولې ته لاره برابروي. که داخلي ریفورم ترسره شي، د بهرني دښمن یا مخالف پر وړاندې مقابله څو ځله اسانېږي.

په لنډه وینا د بهرنیو مداخلو کنترول او داخلي سمون ددې سبب ګرځي چې په هېواد کې سوله او ثبات ټینګ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنې او ځوابونه

پوښتنه: پروېز الیشنگی: په حکومت کې دننه ډېر خپلمنځي اختلاف شتون لري، ټول په یوه خوله نه دي، داسې کومه طرحه به وي چې دوی ټول په یوه خوله د سولې لپاره کار وکړي او رښتینې سوله راشي؟

ځواب: هره پدیده چې په داخل کې مستحکمه وي، پر بهرنې قوت فشار زیاتېږي، دلته حکومت خپله ډېر کمزوری دی، ولس ته دروغ وایي او ولس پرې پوهېږي، خو دوی پر ځان نه پوهېږي، ښه لاره دا وه چې اساسي قانون په پیل کې تر پښو لاندې نه وای شوی، دویمه مسئله دا چې دوی په خپل منځ کې کوم تفاهملیک لاسلیک کړی هغه یې هم له یو بل سره ونه مانه، هغه کې لیکل شوي وو چې د اپوزېشن لیډر باید معلوم وي او حکومت یې په رسمیت وپېژني، نو که ډاکټر عبدالله عبدالله اپوزېشن ته داخلېده د اجراییه ریاست پوستې ترې پاتې کېده او که اجراییه پوستې ته ورته، نو اپوزېشن ترې پاتې کېده. لږ تر لږه که دغه عبارت هم دوی عملي کړي، هم سمه ده، دوی لیکلي ((په حکومت کې به دواړه مساویانه ونډه لري)) دولت یې نه دی لیکلی، مثلاً: قضا، ښارنوالي، پارلمان. خو اوس اجراییه رییس په هغو کې هم ونډه غواړي، په دې تفاهملیک کې یوه بله ماده دا ده چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اساسي قانون محتويات به په پام کې نيول کېږي، نو چې د اساسي قانون محتويات په پام کې ونيول شي، بيا دا تفاهمليک ټول باطلېږي، بله دا چې تر اوسه خو ډاکټر صيب اشرف غني په دې نه دی توانېدلی چې دغه پنځوس سلنه ونډه دې واخلي. علت دا و کله چې امريکايان افغانستان ته راغلل نو شمالټلوالې ته يې ډېر زيات امتياز ورکړ، هغه نا مشروع امتياز و، چې دا دوی خپل حق وګاڼه، نو اوس چې ترې څوک دغه امتياز اخلي، نو دوی فکر کوي چې د دوی حق تلف کېږي، اوس د ډاکټر صيب اشرف غني په ګروپ کې داسې پوه شخص نه شته چې ورته ووايي راځه وروره دغه تفاهمليکه چې ما او تا لاسليک کړی دی، د حکومت په نوم مو کړی که د دولت په نوم؟ د انتخاباتو په وخت کې ډاکټر صيب اشرف غني هم ويل چې حکومت په انتخاباتو کې مداخله کړې او ډاکټر صيب عبدالله عبدالله هم ويل چې حکومت په انتخاباتو کې مداخله کړې، مانا دا چې دوی په حکومت کې خلک نه درلودل، نو ددې تفاهمليک له مخې په ملي امنيت رياست کې د دواړو پنځوس پنځوس سلنه برخه رسېدلی، نو اوس دې پنځوس سلنه خلک ډاکټر صيب اشرف غني او پنځوس سلنه دې ډاکټر صيب عبدالله عبدالله معرفي کړي چې دا ټيم بدل کړي، اوس چې اشرف غني يو څوک لرې کوي عبدالله ورته وايي چې دا زما سړی دی، خو چې ستا سړی دی، نو مخکې دې ولې ويل چې حکومت مداخله کړې، که مداخله ده، نو ستا نفرو کړې کنه، بله دا چې دا ستا سړی دی ته يې په خپل جم کې حساب کړه، دا دې يو نفر، همداسې بل، بل او بل. هغوی خو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکومت کې له اوله (۷۰) سلنه دي، چې پنځوس سلنه نور واخلي نو خبره به کوم ځای ته ورسېږي، نو تر څو چې اساسي قانون عملي نه شي، دغه شعار چې دوی یې وایي (هېڅ افغان تر بل افغانه کم نه دی او هېڅ افغان پر بل افغان برتر نه دی) په رښتینې ډول پلی نه شي، نظام یو لاس نه شي، د حقیقي سولې راتلل ناشوني دي.

پوښتنه: ځرېن هدایي: جنګ د نظام او طالب تر منځ دی، خو قرباني یې افغان ولس دی، د ولس لپاره څه کول په کار دي چې ځان له دې غمیزې خلاص کړي؟

ځواب: ولس اته دېرش کاله کېږي چې قرباني شوی، افغانستان کې منظم سیاسي تشکیلات نه شته او که جوړېږي د بهرنیو په مرسته به وي، ځکه خو له همدې امله ولس له بحران سره مخامخېږي، طالب کولای شي سوله راولي، هغه که د دیني انګېزې په زور وي یا د برچې په زور وي، خو حکومت نه شي کولای،د حکومت تجربه نه لري، د حکومتولۍ په فن او مهارت نه پوهېږي ځکه یې حکومت له لاسه ورکړ، دا نور خلک چې حکومت کې څه کدرونه لري، هغه ډول جذبه، ولوله، انګېزه او سپېڅلتیا نه لري چې دا ملت سره یو ځای کړي او باثباته حکومت جوړ کړي، یا د حکومت کولو نسبي تجربه لري، خو د ثبات راوستلو تجربه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري، ثبات ورته په ګټه نه تمامېږي، دوی نه غواړي ثبات راولي، دا بل چې ثبات راوستلای شي، د حکومت کولو تجربه نه لري. نو له دغه ډول يو بحران سره حکومت مخامخ دی، مخکې موږ يادونه وکړه چې دوه ډول عناصر دي: يو کورنی، بل بهرنی، کورنيو عناصرو ته له سره ځواب ورکولی شي له هغوی سره بايد د تفاهم لاره خپله کړي او د بهرني عناصرو لپاره بايد له بهرني عناصرو کار واخلي.

ولس د ژرند د دوو پلونو تر منځ ګير دی، په همدې خاطر يې اولادونه وژل کېږي، کړول کېږي، هيله لرو چې ولس کې هم ټولنيز شعور ورځ په ورځ زيات شي چې طالب هم له ګرېوانه ونيسي چې د مکتب سېزل او رنګول، په کور د خويندو کېناستل نه د اسلام د تقويې په مانا ده او نه د سرېتوب لار ده او دا انفجار او انتحار هم د سړيتوب لاره نه ده. بله خوا چې د ولس په رايه راغلي د دوی مسؤليت هم تر طالبه څو ځله زيات دی، دوی هم بايد کېنوې چې دا جنګ د حل لاره نه ده، نړۍ بايد قانع کړي چې افغانستان کې زموږ اصلي دښمن څوک دی؟ نن که امريکا وغواړي پاکستان پر ځای کېنوي مشکل حل دی. هغه وخت چې پر طالبانو يې بريد کاوه، پروېز مشرف ته بوش زنګ وواهه چې ما سره يې که زما مخالف سره؟ بله هېڅ خبره په کې نه منم فقط يو ځواب غواړم، نو هغه ورته په ګډ وډ حالت کې وويل تا سره يم. دلته چې کابل کې نړيوال کانفرانس و، دوه توغندي د بهرنيو چارو وزارت پر سر تېر شول، د ايساف ځواکونو قومندان د پاکستان لوی درستيز ته زنګ وواهه که درېيم توغندی راغی، نو بيا اسلام اباد ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

توغندي درغلل ، بس پر سبا باندې کابل کې ډز ونه شو. که پاکستان دغه ډول خطر احساس نه کړي، نو دوی افغانستان کې مداخله کوي. زه په امریکا کې په یو کنفرانس کې ناست وم، یو ازاد بحث و، هلته د پاکستان سفیر هم و، هغه وویل دا د ډیورنډ کرښه دې په رسمیت وپېژندل شي،په افغانستان کې جګړه ختمېږي، ما ورته وویل، دا جګړه خو تاسو د تروریزم په پلمه پیل کړې، دا که د ډیورنډ کرښې پورې اړه لري، دا نو دا مانا لري چې دا جګړه ته کوې، نو که دا کرښه په رسمیت پېژنې نو مشکل حل دی که یې نه پېژنې جګړه کوم، بیا خو دا جګړه د تروریزم نه ده بیا ستا جګړه ده.

نو په دې خاطر د افغانانو اصلي مشکل له پاکستان سره دی، کله چې دا مشکل امریکایان یا نړیواله ټولنه حل کړي، پاتې شوه د طالب خبره، طالب ددې وطن سړی دی، ملا د دې وطن سړی دی، افغانان که د جګړې تجربه لري د سولې هم لري، ډېر مسایل په هېڅ قانون کې نه حلېږي مګر افغانان یې په جرګو او مرکو حلوي، اوس هم کومه قضیه چې قضا ته لاړه شي، قاضي لومړی لیکي چې جرګه دې حل کړي، مانا دا چې د جرګې عنصر اوس هم دومره قوي دی چې هر مشکل پرې حلېږي، نو دا حکومت چې د سولې او جوړې د تجربې دعوه کوي، نو دا نړیوال دې قانع کړي په دې باندې چې وروره زما مشکل په دغه ځای کې دی، پاتې شوه د ولس خبره، نو ته نه د جرګې سړی یې نه د مرکې سړی یې او نه په دې حکومت کې داسې څوک شته چې جرګه او مرکه وکړي، دا کار دې بیا ولس ته پرېږدي، نو داخلي ستونزه دې بیا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ډول حل شي، نو اوس ولس د دواړو تر منځ راګیر دی، باید دواړو سره مقابله وکړي، باید دې خوا ته هم ځواب ورکړي هغې خوا ته هم.

پوښتنه: ډګروال تره خېل:
د سولې شورا ډېر زیات مصارف لري، همدا ډول معاشونه یې هم ډېر لوړ دي، ایا دا شورا کومه لاسته راوړنه لري که نه؟ او هغه وزیران او رییسان چې استعفی ورکوي علت یې څه دی؟

ځواب: د سولې شورا د ډاکټر صیب غني په وخت کې نه، بلکې ډېره پخوا جوړه شوې ده، ښه ده چې دا پوښتنه مطرح شوه، چې دا جریان هم خلکو ته ووایم چې د تاریخ حافظې ته وسپارل شي. څکه هغه وخت زه د دې شورا د جوړېدو د جرګې غړی وم. وړاندیز دا و چې استاد رباني دې د سولې شورا د رییس په توګه وټاکل شي، ډېر غوره‌مالان وو چې ضرورت نه شته اوس یې نومونه واخلم، له استاد رباني سره یې پخوا اختلاف هم درلود، خو په دې خاطر چې موقف واخلي، ویل یې استاد رباني دې د دې شورا رییس شي، ما ددې کار مخالفت وکړ، ما وویل موږ له استاد رباني سره شخصي مخالفت نه لرو، خو د سولې شورا د رییس په توګه یې مخالف یم، زه، زما مېرمن (ارین یون) او نور کسان وګرځېدو، دې (شپاړس سوه) کسانو سره چې جرګه کې وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو زيات شمېر سره مو مشوره وکړه. فيصله دا وشوه چې د سولې شورا رياست ته زه (يون) ځان کانديدوم، موږ پوهېدو چې نه يې شو ګټلی، خو ما ولس ته واقعيت وايه، هغه سړی چې جګړه يې شروع کړې، هغه سوله راوستلی شي؟ دا منطق نه مني، موږ ويل؛ يو شخص چې په جګړه کې يې لاس نه وي درلودلی هغه دې راشي رييس دې شي، دا مهمه نه ده چې پښتون دې وي، د جرګې مفهوم دادی چې؛ يو درېيم ګړی راځي د دوه مخالفو قوتونو تر منځ جوړه کوي، نه دا چې يو طرف. د استاد رباني هدف دا و چې په سولې شورا کې ډېرې پيسې دي، امکانات دي، بله دا چې هغه د نظار شورا له لوري کونج ته شوی و، مشري ترې د پنجشېر ګروپ اخيستې وه، نو دا يې حاشيې ته کړی و، ده غوښتل چې حکومت سره پخلاينه وکړي او د سولې شورا رياست واخلي، بيا د انتخاباتو پر وخت د سولې شورا له ولايتي دفترونو څخه استفاده وکړي او ځان په ميډيا کې ژوندی وساتي. موږ د منطق په زور ددې مخالفت وکړ. ما ولسمشر کرزي ته وويل ته استاد رباني پر خلکو مه تحميلوه، پرېږده چې انتخاباتو ته ودرېږي. ويل يې نه! زه انتخابات نه منم، تاسو بايد دی همداسې ومنئ چې استاد رباني رييس شي، موږ ورته وويل يو بل سړی راوله چې استاد رباني بېرته له طالبانو سره پخلا کړي، بس وه يې نه کړل، نتيجه همغه شی شوه، چې تر ننه پورې د سولې شورا هم پر تنظيمي ملاحظاتو ولاړه ده، په سوونو مليونه ډالر مصرف شول، خو نتيجه يې صفر، اوس هم د سولې شورا سمبوليک رول لري. دغه واقعيتونه دي که يې ووايې، نو ژوند کې به له ډېرو مشکلاتو سره مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږي. اوس په سولې شورا کې نسبي پرمختګ راغلی، خو دا پرمختګ هم سل په سلو کې د ولس د هیلو ترجماني نه شي کولای. د سولې شورا کې باید داسې خلک راشي که حکومت ملامت وي، دا پرې باید ومني چې ته ملامت یې.

بله خبره دا چې په حکومت کې تر اوسه (۳۰) مطرحو کسانو استعفا کړې، ټول له یو قوم څخه دي (پښتانه دي)، هغه په دې خاطر چې مدافع نه لري، یو خو ډاکټر صیب اشرف غني ته لاسرسی نه لري، بله خوا له هغه بل ګروپ څخه تنګ شي بس استعفی ورکړي، ډاکټر صیب اشرف غني هم خپلو کسانو ته تکړه دی چې څه ډول یې له دندې ګوښه کړي، اوس که د ننګرهار والي د مرکزي حکومت خلاف خبره وکړه، نو پر همغه ورځ منفک دی، خو که د بلخ یا هرات والي یې وکړي، هیڅ خبره نه ده، هلته یو ولایت کې بل جمهور رییس او بل نظام جوړ دی. ولسمشر وایي: ((هیڅ افغان له بل افغانه کمتر نه دی او هیڅ افغان له بل افغانه برتر نه دی)) خو ته دا خپله خبره تطبیق کړه کنه، ته خو د هغې خوا ولسمشر یې، چې هغه حق لري پر تا خبره وکړي؟ مګر دا خوا کمزورې ده. هغه خلک چې په متواتر ډول استعفاګانې کوي، هغوی په حکومت کې د تنفس مجال نه لري، دوی ته دوسیې جوړېږي.

پوښتنه: انعام الله: د افغانستان اقتصاد ولې د حامد کرزي د حکومت په پرتله خراب شوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب: قافله دې هم منزل نه ځان خبر کړي - کله کله راهنما نه لار خطا شي.

کله کله انسان ډېر احتیاط کوي چې هغه یې په تاوان وي، استاد الفت وایي: ((زموږ په کلي کې یو سړی و، ډېر احتیاط به یې کاوه، خلکو به ترې مشورې هم اخیستې، کابل ته به موټر کې نه تلو، ویل به یې هسې نه موټر چپه شي، پلی به لاړ شم، خیر دی که درې ورځې وروسته ورسېږم، نو ولسمشر هم د تدارکاتو کمېټه دومره ټینګه رانیولې چې، تېره اوونۍ یې د (۱۰۰۰) میلیونو ډالرو معادل پروژې ودرولې چې دې کې فساد دی، نو دا پروژې چې اوس ودرېږي، دوه کاله درې کاله پرې تېرېږي، بیا به هغه خارجي ډونر هم نه حاضرېږي، پروژه کې هم تنقیص راځي، خلکو ته هم کار نه پیدا کېږي، بیا به ددې نظام وخت هم په ختمېدو وي، بیا به بل نظام راځي هغه به بیا قرارداد نه کوي، کله کله د وړوکي شي په خاطر دومره لوی احتیاط وشي چې یو لوی هدف له لاسه ووځي. ویل یې یو میلیون شغله ایجادوم او یو میلیون کورونه جوړوم، هغه مسئله بېخي سرچپه شوه، البته دې کې د هغه د اداري مدیریت هم غټ نقص دی، مدیریت ځان ته شی دی، علم ځان ته، دی د مدیریت په برخه کې ډېر عاجز دی. پخواني کومکونه چې د کرزي صیب په وخت کې وو، هغه اوس نه شته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر حکومت باندې خلک بې باوره دي، پانګونه نه کوي، دې کار د هېواد اقتصادي حالت خراب کړی، نو ځکه خو ځوانان نورو ملکونو ته پناه وروړي، همدا شان نور ډېر عوامل سره را یو ځای شوي او هېواد یې له اقتصادي بحران سره مخ کړی.

ډېره مننه

په خدای مو سپارم

(c) ketabton.com: The Digital Library

طالبان: ((برادران کرزی)) که ((جنبش خود جوش)) رباني؟؟

دا ليکنه پر (۱۳۹۵ل کال) د يو شمېر هغو کړيو په خواب کې ليکل شوې، چې په انتقاد کې له افراط څخه کار اخلي او په يو اړخيز ډول قضاوت کوي.

(برهان الدين رباني)

(حامد کرزی)

په افغانستان کې د امريکايانو په زور د طالبانو نظام تر ړنګونې وروسته، داسې سکتاريستي او اتنيکي ډله واک ته ورسول شوه، چې د هېڅ ډول سياسي اخلاقو پروا نه لري، نه تاريخي حافظه لري او نه د شرم پرده، دا ډلې چې دوستم، جمعيت، نظار شورا او دېته ورته نورو ډلو په تصويرونو کې ځان ښکاره کوي او د اسلام ماسک يې هم پر ځان غوړولی، د (جهاد) او (مقاومت) دوه اصطلاحات يې د سياسي امتيازاتو لپاره ناقانونه پوښښ ګرځولی، د بې شرمۍ، بې عزتۍ وروستي حد و بريد ته رسېدلي دي. دوی ان د هغو اشخاصو خيال او پروا هم نه ساتي چې دوی ته په حقيقت او واقعيت کې د ولي نعمت حيثيت لري، پر دوی يې پردې غوړولې وې او تر همدې پردې لاندې يې د لوټ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

تالان بې ساری ریکارډ ټینګ کړی و. دوی ځان ته د هر ډول الفاظو د کارونې صلاحیت ورکوي، خو که د نورو له خولې څخه یوه عادي خبره هم ووتله او د دوی پر مزاج برابره نه وه، نو له هغې څخه بیا داسې یوه ډنډوره جوړه کړي چې ګنې اسمان راکښته شوی دی.

په دې لیکنه کې غواړم یوازې یوې کلمې ته اشاره وکړم چې ښاغلي حامد کرزي په تېرو (۱۷) کلونو کې بار بار کارولې او سکارېستي کړیو بیا د هغې په باب داسې غبرګون ښودلی چې ګنې ښاغلي کرزي کوم کفر غړولی دی. کرزي طالبانو ته د (ورور) خطاب کړی، خو تر دې وړاندې د طالبانو د ظهور پر مهال لومړنی سړی چې طالبان یې د ((نجات فرښتې)) وبللې او د هغوی د چټک سیاسي او پوځي پرمختګ په باب یې نظر څرګند کړ، هغه د اسلامي جمعیت مشر (برهان الدین رباني) و، نوموړي هغه مهال وویل: ((طالبان یک جنبش خود جوش است)). رباني یوازې پردې بسنه ونه کړه؛ کندهار او نورو سیمو کې یې طالبانو ته په ټنونو پیسې او ډول ډول مهمات هم ور ولېږل او خپلو جمعیتیانو ته یې وویل چې له طالبانو سره له جګړې لاس واخلي، خپلې سیمې او وسلې هغوی ته تسلیم کړي. په ټولو تنظیمي قومندانانو کې د نظار شورا مشر (قوماندان احمد شاه مسعود) لومړنی قوماندان و چې له خپل ساتونکي (داود داود) سره یو ځای یې په میدان ښار کې طالبانو ته درناوی وکړ او له کوم قید او شرط پرته یې د طالبانو مشر (ملا رباني) ته وویل چې زه یو نظامي شخص یم، کوم سیاسي سړی نه یم، تاسو چې کوم شرعي نظام غواړئ، زه د هغه د یوه عسکر په توګه ستاسو په خدمت کې یم، خو تر ټولو د مخه باید تاسې په (چهار اسیاب) کې د (ګلبدین حکمتیار) او د کابل په (لویدیځه برخه) کې د (عبدالعلي مزاري) د قوتونو غم وخورئ، کله چې مو دا دوه قوتونه له دې ځایه پورته کړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور کابل زه خپله درتسلیموم. کله چې طالبانو همدا کار وکړ ؛ د کابل ښار غربي څنډې او د چهار اسیاب نورې سیمې یې له یادو قوتونو ونیولې، نو بیا د نظار شورا یاد قومندان پر طالبانو ناڅاپي برید وکړ، طالبان چې د مسعود له ژمنې سره سم له هغه څخه ددې ډول غلچکي برید هیله نه لرله، نو له یادو سیمو پر شا شول او بیا یې د (مسعود) تر مرګه پورې د هغه پر خبرو باور ونه کړ. له دې سریزې څخه مې هدف دادی چې له طالبانو سره د خبرو اترو، معاملې، مفاهمې او مقابلې اساس تر حامد کرزي، حکمتیار او نورو اشخاصو وړاندې خپله دې ښاغلیو ایښی دی. اوس که کرزی طالبانو ته د (برادر یا ورور) د کلمې پر کارولو له خورې ګوتې نیول کېږي، دې خبرې ته بېلابېل رنګونه ورکول کېږي او ځینې یې بیا د محاکمې د غوښتنې شعار هم ورکوي، نو عام ولس ته هم باید ددې حق ورکړل شي چې د یادې سلسلې د پیلوونکو په توګه د (رباني) او (مسعود) د محاکمې بحث مطرح کړي، طالبانو ته د ورور یا دښمن په خطاب سره د هغوی په ماهیت، کیفیت او کمیت کې هېڅ ډول بدلون نه راځي، جمعیتیانو د طالبانو د دوستۍ او دښمنۍ دواړه حالتونه تجربه کړي دي، کله چې یو ستمي یا جمعیتي ته ددې خبرې په اصطلاح حق حاصل دی چې هر چاته هر ډول خطاب وکړي، پر هر چا د هر ډول جنایت تور پورې کړي، دغسې عام ولس ته هم باید ددې حق حاصل وي چې د جمعیت او نظار شورا جګړه مارانو ته د جنایت کارانو خطاب وکړي، دوی د جهاد په ګرمو شپېو کې له روسانو سره پروتوکولونه وکړل او د جهاد بریالیتوب یې ټکنی کړ، دوی (اسامه بن لادن) له (سوډان) څخه په الوتکه کې کابل ته راوړ، دوی (دوه سوه) عربانو ته د افغانستان د تابعیت تذکرې ورکړې، دوی د اسامه استاد (عبدالله عزام) پنجشېر ته دعوت کړ، دوی طالبانو ته وسلې او پیسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورولېږلې، دوی کابل په وينو ولمبوه، دوی ته روسانو په ټنونو پيسې چاپ کړې، دوی غربيانو ته وويل چې ((غت غت بمونه واچوئ)) دوی په افغانستان کې د شر او فساد زړي وکرل، دوی د کرزي په حاکميت کې تر ټول افغان ولسه زيات امتيازات واخيستل، دوی سياسي، دولتي، تنظيمي، اقتصادي او ميډيايي مافيا رامنځته کړه، خو له دې ټولو غميزو او ستونزو سره سره بيا هم دوی سپينې کوترې (!) دي او د دوی ټول سياسي او نظامي مخالفين د دوی په اصطلاح جنايتکاران.

ايا په دې کار د کرزي د محاکمې بحث د مطرح کېدو وړ دی چې طالب ته يې د (برادر) خطاب وکړ؟ او که د ډېرو خلکو په نظر په دې کار چې د ملت حق يې د نظار شورا او جمعيت پر جنگسالارانو وخوړ؟

ددې ليکنې په پای کې يادونه په کار ده چې د طالبانو تر سقوط وروسته د افغانستان د اوه لس کلنې لانجې يو اساسي عامل، د نظار شورا په نامه يوې محدودې ډلې ته په مطلق ډول د قدرت ناکنتروله انتقال و. تر څو چې دا ډله او ددې ډلې نورې متعصبې ستمي ائتلافي ډلې او د هغوی جنگي جنايتکاران له حساسو دولتي پوستونو لرې او د واک وېش د عدالت پر بنسټ تر سره نه شي، نه طالبانو سره سوله ممکنه ده، نه نورو ډلو سره، نه حکومت کې سمون راتلای شي، نه په عام ډول په هېواد کې امن، ددې ډلې د حاکميت په شتوالي کې نه يوازې دا چې د امن ټينگښت ممکن نه دی، حتی مخالفينو ته د مناسبو الفاظو کارول هم د دوی له سخت غبرگون سره مخامخېږي. د سولې د ټينگښت په لاره کې نور خنډونه هم شته، خو يوه اساسي غوټه او خنډ يې د همدې مافيايي ډلې نا کنټروله حاکميت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حماسه، ویرنه او ویاړونه

د هېواد د خپلواکۍ د (۹۷)یمې کالیزې په ویاړ مو په ژوندون راډیو ټلوېزیون کې یوه پرتمینه ویاړ غونډه جوړه کړې وه، دې غونډې ته مې د ملي تحریک او ژوندون ټلوېزیون په استازۍ یوه وینا وکړه چې دا دی لیکنی متن یې دلته وړاندې کوم:

بسم الله الرحمن الرحیم

درنو او قدرمنو مشرانو، ځوانانو، د ولس استازو، دولتي چارواکو او ددې پرتمینې غونډې برخوالو ته د افغانستان ملي تحریک او ژوندون ټلوېزیون په استازۍ سلامونه، درناوی، او نېکې هیلې وړاندې کوم، ښې چارې، ښه راغلاست، هر کله راشئ، په خیر راشئ!

درنو مشرانو! له نن څخه څلور کاله وړاندې د افغانستان ملي تحریک او ژوندون ټلوېزیون په همدې ځای کې همدا مهال د خپلواکۍ د خوشالۍ جشن ونمانځه. هغه مهال پر هېواد داسې یوه فضا واکمنه وه چې د هېواد د خپلواکۍ نمانځل اسانه کار نه و، ملي روحیه مړاوې وه، د ملي جرئت وزرونه تړلي وو، جنګسالاران پر دولتي څوکیو واکمن وو، ملي ورځې هم د سترو غلو او داړه مارانو په نامه او اجازې پورې تړلې وې، په داسې یو حالت کې د خپلواکۍ غږ پورته کول، د (مومن خان) زړه او د (فرهاد) عزم غوښته، خو کله چې له همدې ځایه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

له همدې بنسټه او له همدې رسنیز مرکزه د خپلواکۍ د جشن غړونه پورته شول، نو ورو ورو د نورو بنسټونو په رګونو کې هم وینه وچلېده، د جرئت وزرونه یې وغوړېدل او کال وروسته د خپلواکۍ جشنونه زیات شول، یو کال وروسته حالات تر دې هم ښه شول، دا ځل حکومت هم د سرېتوب یو څو ګامونه پورته کړل، دادی نن له دولتي امکاناتو او چاپېریال پرته موږ یو ځل بیا په ولسي کچه د هېواد د خپلواکۍ جشن نمانځو، سږ کال که څه هم په هېواد کې امنیتي حالات د تېرو (۱۵) کلونو په پرتله ډېر ترینګلي دي او هره ورځ د ټول هېواد په کچه نږدې دوه سوه جنازې د تورو خاورو غېږې ته سپارل کېږي او پر ټول هېواد د وېرې، ویر او ماتم ټغر خور دی، خو ملي روحیه او ملي ولوله د ټولو تېرو لسو پنځه لسو کلونو په پرتله ډېره غښتلې او خوځنده ده، سږ کال د تېرو کلونو په اندول په ډېر جوش د هېواد په ګوټ ګوټ کې د هېواد د خپلواکۍ جشن نمانځل کېږي، ولس او د هغه استازو مدني، کلتوري او ملي بنسټونو په خپله دې میدان ته دانګلي، حکومت هم یا د شرم او یا هم د مسؤلیت له مخې د تېرو کلونو په اندول د سرېتوب یو څو نور ګامونه پورته کړي او په بېلابېلو ولایتونو کې په دولتي کچه هم د خپلواکۍ جشنونه جوړېږي، حکومت که څه هم تر دې وړاندې د بدرنګۍ یو څو نورې بېلګې هم لري؛ د خپلواکۍ د یو اتل سپه سالار غازي عبدالوکیل خان نورستاني د څلي د نامه بدلول، ځینو جنګسالارانو او د ملي نفاق سرلارو ته د ملي وحدت د پالونکو او نورو القابو ورکول او داسې نور کارونه چې د ملت له ملي روحیې او تاریخي

(c) ketabton.com: The Digital Library

واقعیتونو سره څرګند مخالفت لري او په دې وروستیو کې لا داسې اوازې هم دي چې د شلمې پېړۍ په سر کې د افغانستان په تاریخ کې یوې تورې څېرې او د مورخانو په قول یو داړه مار ته د امیر او رسول الله د دین د خادم لقب ورکول کېږي که دا خبره رښتیا شي نو دا به لا بل هغه تور داغ وي چې د دې د وطن د تاریخ پر تندي لګول کېږي.

خو که د دولت او د هغه د ځینو مضرو چارواکو نا فکره او مضر چلند او بدرنګي یوې خواته کړو، نو ولس او ولسي بنسټونه لکه څنګه چې یې په نره تاریخ ګټلی د تاریخ د ساتنې او ملاتړ په مورچل کې هم لا پسې ټینګ ولاړ دي، لازمه ده چې دلته د ټول غیرتي ولس د غږ او فریاد په توګه له دې ځایه د ولس پر پخوانیو شهیدانو، غازیانو او اتلانو، او اوسنیو شهیدانو، سرخندویانو او هېوادپالو باندې درود ووایو او پر غلو، فسادګرو او جنایتکارانو باندې نفرین.

درنو هېوادوالو! موږ پر دې پوهېږو په داسې یو حالت کې چې موږ اوس واقع یو د خپلواکۍ نمانځل او بیا پر هغې ویاړېدل، ناخپلواکو افرادو ته یوه بابیزه خبره ښکارېږي، خو پر خپلواکۍ مینو اشخاصو ته دا یوه نه هېرېدونکې خاطره ده، د یوه ملتپال افغان په توګه هر هېوادپال افغان ته که هغه د هېواد په داخل کې دی او که تر هېواده بهر خو چې د خپلواکۍ نشه یې په سر کې وي، ددې ورځې مبارکي وایم او د زیاتې خپلواکۍ لپاره د لوی رب دربار ته د دعا او هیله منتیا لاسونه پورته کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدرمنو مشرانو او ګرانو ځوانانو! ما نه غوښتل چې د خپلواکۍ پر دې پرتمینه ورځ پر حکومت او ځینو سیاسیخېلو د انتقاد او شکایت باب پرانیزم، دا خبرې موږ هر ځای او هر مهال کولای شو، د کال نورې (۳٦۵) ورځې ورته هم لرو، هلته به یې ډزوو، خو یو څو ټکي چې د نیوکو، وړاندیزونو او ان د ګواښنې بڼه او له خپلواکۍ سره مستقیم تړاو لري، که یادونه یې ونه کړو، نو غاړه به مو پر دین او دنیا بنده شي.

۱- دولتمشر ډاکټر صیب اشرف غني د سپه سالار غازي عبدالوکیل خان نورستاني د څلي او درې لارې د بدلون فرمان، د فشار، له تاریخ څخه د ناخبرۍ، نادرکۍ او سادګۍ، په حالت کې ورکړی دی، دا یو ستر ملي خیانت دی او موږ ورڅخه جدي غوښتنه کوو چې د اسد پر (۲۸)مه نېټه دا څلی بېرته د همغه غازي او اتل په نامه ونوموي، خپله دی او یا یې استازی باید هلته لاړ شي، د غازي پر منار دې د ګلونو ګېډۍ کېږدي او خپله دا تاریخي تېروتنه او خیانت دې په خپله جبران کړي. که موږ اوس د سپه سالار عبدالوکیل خان په انځور کې د خپل تېر سل کلن تاریخ څلي نه شو خوندي کولای، نو راتلونکي کې به نوره څه توره وکړو.

۲- دولتمشر دې متنازعه اشخاصو، جنګسالارانو، ملي نفاق اچوونکو او نورو ډلمشرانو ته د پرله پسې ناقانونه فرمانونو له لارې د بېلابېلو القابو حاتم بخشي بنده کړي، دا د ولس او تاریخ قضاوت دی، چې چاته څه القاب ورکوي، دا عسکري رتبې نه دي چې د ولسمشر په واک کې دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، په دې برخه کې دې خپلې تېرې تاریخي تېروتنې هم بېرته اصلاح کړي.

۳- لکه څنګه چې مې د مخه یادونه وکړه، اوازې او انګازې دې چې د درغلګرو، تاریخي داړه مارانو او د تاریخ مسخه کوونکو یوه ډلګۍ غواړي د حکومت له کمزوري موقعیت څخه ګټه پورته کړي، پر جمهور رییس فشار راوړي او له هغه څخه د شلمې پېړۍ د څرګندو داړه‌مارانو او تاریخ ځپلو ځېرو لپاره په جبري ډول یو فرمان واخلي او د تاریخي مستندانو خلاف په کې غل او غله د اتلانو په توګه را څرګند کړي، موږ جمهور رییس ته په ټینګه وایو چې تېر تاریخ ته مه ګرځه، پر تېرو اشخاصو تاریخ او ولس خپله قضاوت کوي، قانون او فرمان هم پر حال د تطبیق وړ دی، نه پر ماضي، نو که دې ډول غلو او داړه مارانو ته فرمانونه ورکړل شي، نو د ځینو خلکو هغه وړاندوینه او نیوکه به پر واقعیت بدله شي چې وایي: ولسمشر خو جغرافیه ګډوډه کړه، اوس د تاریخ د شرمولو نوبت دی.

۴- د ملي هویت د تذکرو په باب یو ځل بیا یادونه کوو چې دا زموږه سره کرښه ده، تېرېدل ترې ناشوني دي، څوک چې افغان نه وي، پر دې غیرتي خاوره د اوسېدو حق نه لري. موږ حکومت او د هغو مشرانو ته په ډاګه وایو چې دا ځل موږ له هرې وسیلې کار اخلو، لارې بندوو، تندي ماتوو او ستاسو ګرېوانو ته هم لاس دروړو، نوره مو خپله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښه. اساسي قانون موږ ته دا حق راکوي چې د خپل هویت خوندیتابه ته ور ودانګو.

۵- په ټاکنیزو کمیسیونونو کې د اصلاحاتو تر نامه لاندې مخدراتو ته لاره اوارول په هېڅ وجه د منلو وړ نه دي. په دې برخه کې د جمهور رییس او اجراییه رییس پټ او ښکاره جوړ جاړی او معامله ملت او ولسواکۍ ته د وژونکو زهرو مانا لري.

که احیاناً دا دواړه ښاغلي هوکړې ته سره ورسېږي، نو د (۷) احتمالي کمشنرانو له جملې څخه به (۴) تنه د ډاکټر اشرف غني او (۳) تنه به د ډاکټر عبدالله په خوښه راځي، د ډاکټر غني په (۴) تنو کې به یو تن د جنرال دوستم، یو تن د سرور دانش او یو تن د احمد ضیا مسعود سهم شي. یو تن به ښاغلي ډاکټر غني ته پاتې شي، هغه به هم حکومت کې د ځینو نورو په شان داسې مړ غوړی، ځپړغوړی، چوپ خولی، بې ژبې، ګونګی، ګوزڼ وهلی، کوڼ او ړوند پښتون راولي چې له خپل ځانه به مچان نه شي شړلی او په کمیسیون کې به د رایې اچونې پر مهال (٦) د (۱) په مقابل کې وي. موږ دا تجربه د انتخاباتي اصلاحاتو په نامه په (۱۵) کسیز کمیسیون کې په رڼو سترګو لیده، چې د (۱۵) تنو غړو له جملې څخه یې دوه تنه بهرني، (۲) تنه پښتانه او نور له نورو (۱۱) قومونو څخه وو، د رایې پر مهال (۱۱) د (۲) تنو په مقابل کې وو او بهرنیانو هم د رایې حق نه درلود، نو چې د اصلاحاتو کمېټه یې داسې وي، تر هغې چې کوم انتخابي ترکیب راوځي، د هغه به څه حال وي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦- موږ ددې ملت د ربښتینو بچیانو په توګه داسې ناعادلانه قضاوت هم نه کوو، چې د جمهور رییس ټولې مثبتې او منفي کړنې له یوې مخې رد کړو، مثبتې کړنې یې د تایید وړ دي او منفي یې د رد. د اداري فساد په برخه کې د جمهور رییس اراده، نیت او هلې ځلې د تائید او ستاینې وړ دي، ښاغلی غني له ارادې، نیت او فکر څخه غریب نه دی، خو له قوت او سیاسي جرئت څخه غریب دی، غني باید ددې خلا د ډکولو لپاره د ولس له قوت څخه ګټه پورته کړي، پر ولسي ځواک دې ډډه ولګوي، د سترو فساد ګرو لست دې ژر تر ژره عدلیي او قضایي ارګانونو، رسنیو او نړیوالې ټولنې ته وسپاري، فسادګر خپله د تاریخ کندې ته ټېلوهل کېږي.

٧- جمهور رییس په بهرني سیاست کې تر ډېره بریده بریالی او په کورني سیاست کې تر ډېره ناکام دی، کورني ډګر ته باید پاملرنه زیاته شي، جمهور رییس باید خپل اجتماعي اخلاق د افغانیت او اسلامیت له اصولو سره سم اعیار کړي، په نړیوال سیاست کې باید پاکستان نور هم منزوي او نړیوالې مرستې نورې هم راجلبې کړي.

٨- ولسمشر باید له خپلو (اووه- اتو) مشاورینو پرته چې منطق، ملي اراده، ملي احساس او کاري استعداد لري، نور ټول (دولس نیم درجنه) چوپ خولي، کم جرئته، بې حرکته او ټپساري مشاورین له دندې څنډې او یا دې پر فعالو مشاورینو بدل کړي او یا دې دوی خپله ځان فعال کړي. د ټولو مشاورینو په ټولیز میاشتني معاش او نور لګښت لږ تر لږه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

میاشت کې یو ښوونځی او یو کلینک جوړېږي، اوس باید جمهور رییس ته وویل شي چې نه دوی تا ته مشوره درکوي، نه یې تاسو مشوره اورئ او نه په کال کې یو ځل ورسره لیدلای شې، خو په کال کې یوه مشوره یا نه مشوره یې ولس ته د (۱۲) ښوونځیو او (۱۲) کلینیکونو د نه جوړونې په بیه پرېوزي.

۹- د جمهور رییس د امنیتي چارو سلاکار ښاغلي (محمد حنیف اتمر) څخه مو، چې دی د وطن یو کدر او د ولسمشر ښي لاس ګڼل کېږي، هیله ده چې په خپل لستوڼي کې ماران مه ساته، د جنګسالارانو دویم نسل مه پړسوه، دا هم غټه بې انصافي ده چې غټ جنګسالاران دې د جمهور رییس او زامن یې د امنیت شورا په دفتر کې مشاورین وي، د دوی پلرونو، ډاکټر نجیب الله او حامد کرزي ته ټک ورکړ، اوس د اشرف غني وار دی او سبا ستا، نور مو خپله خوښه، چې ماران ساتئ، خون به مو په خپلې غاړې وي.

پر ما باندې ملګري کړی وار دی مخامخ
پخوا و په لستوڼي کې نن مار دی مخامخ

(درویش درانی)

۹- په پای کې یو ځل بیا پر جمهور رییس غني غږ کوو چې له ټوپکوالو څخه مه ډارېږه، اساسي قانون په لاس کې ونیسه او پر خپل ولس د وروستي ځل لپاره غږ وکړه چې د شر او فساد پر ضد جهاد دی، راسره ودرېږئ او که نه؟ که ولس دې ملاتړ ونه کړ، نو بیا چې ته هره

(c) ketabton.com: The Digital Library

معامله کوې، تاریخ او ولس ته به کوزګوری نه وې او که ولس دې ملاتړ وکړ، نو دا فساد ګر او جنګسالاران چې اوس د نظام د ړنګولو خبرې کوي، یا به په کولاب کې وي یا به په اصفهان کې او یا به هم په پنجاب کې، په دې وطن کې د پښې د ایښودلو ځای نه لري، غني به هله غني خان شي چې ولس ورسره وي.

اوس چې د اجراییه رییس او جمهور رییس تر منځ د قدرت د ناقانونه وېش پر سر ناندرۍ روانې دي، زموږ هیله ده چې دا ناندرۍ لومړی د خپلمنځي تفاهم له لارې حل شي او که چېرې دوی د دې وړتیا نه لري، نو بیا خو تر ټولو ښه لاره داده چې اساسي قانون تطبیق شي، اساسي قانون د لویو سیاسي شخړو د حل قانوني لاره ده.

عجیبه خبره خو داده چې جمهور رییس او ډاکټر عبدالله د اساسي قانون د لویې جرګې د جوړېدو خبره کوي، خو نور ټول قانون نه مني، یوازې په دې قانون کې د راغلې جرګې یادونه کوي.

زه په پای کې یو ځل بیا ټولو هېوادمېشتو افغانانو ته د هېواد د خپلواکۍ د بېرته ګټلو د (۹۷) کلیزې په ویاړ مبارکي وایم، د غازیانو روح په تېره بیا د غازي امان الله خان او نورو غازیانو د ارواوو د خوشالولو لپاره د دعا لاسونه پورته کوم، خدای دې په هېواد کې سوله، سوکالي، او پرمختګ راولي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له قدرمن ورور قدرت الله سهاک، حاجي صيب هاشم، حاجي صيب خير الله، داود شينواري، د طبيعت اوبو جوړولو فابريکې له مشر (روکي صيب)،حاجي صيب سلطان محمد خان، د افغان ملي بانک او د هغه قدرمن رييس ښاغلي جاويد وفا څخه ډېره مننه کوم چې له موږ سره يې خپل مالي او معنوي ملاتړ وکړ.

د احمد غيرت او سلطان محمود غزنوي ښوونځي، افغان موډل گروپ، سکانو او هندوانو ورونو، امنيتي ځواکونو او نورو ټولو هغو دوستانو څخه چې ددې غونډې په جوړونه کې يې هر اړخيزې مرستې کړې، ټولو ته کور ودانی وايم.

د يوه سوکال، غښتلي، پرمختللي، يو موټي

لوی افغانستان په هيله

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جمعیت ستمي او سیکارېستي بڼه

دا لیکنه (۱۳۹۵ل) کال د سلواغې په وروستیو کې د وخت د اړتیا له مخې په مستعار نامه لیکل شوې وه، دا دی دلته یې په خپله نامه خو په همغه بڼه کټ مټ یو ځل بیا خپروم.

په افغانستان کې اسلامي جمعیت تنظیم، د هغو ډلو او تنظیمونو له جملې څخه دی چې د خپل تشکیل له پیله یې جوړښت پر قومي اساساتو ایښودل شوی و، خو ظاهري بڼه یې اسلامي وه. د جهاد په کلونو کې هم د دې ډلې قومي تعصبات یو څه څرګند شول، خو هغه وخت د ټولو خلکو زړه ته نه لوېده چې دا ډله دې اساساً په هېواد کې د قومي حساسیتونو د راپارولو لپاره جوړه شوې وي. تر جهاد وروسته روسانو سره ښکاره روابط د هغو له پټو اړیکو څخه نوره پرده پورته کړه. د تنظیمي جنګونو پر مهال پر واک باندې د قومي انحصار وختونو د جمعیت اصلي څېره نوره هم څرګنده کړه، د طالبانو نظام تر ړنګېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته جمعیت تنظیم په بشپړ ډول پر ستمي حرکت بدل شو او همدا مهال یې خپله سقاوي بڼه هم لا پسې په ډاګه کړه. جمعیت اوس یوازې د بدخشان، تخار، پنجشېر او څو نورو محدودو سیمو او اشخاصو پر محور راڅرخي او د یوه مشخص قوم له دایرې پورته فکر نه شي کولای. د تنګنظرۍ دایره دومره تنګه ده چې د بل قوم غړی په کې ځایېدای نه شي. د (۱۳۹۵ل) کال د دلوې پر (۱۵)مه نېټه ددې ډلې مشرتابه یو ځل بیا د صلاح الدین رباني په کور کې غونډه وکړه او له اشرف غني سره یې د عطا محمد نور د خبرو اجنډا وڅېړله. بڼه به وي چې دلته ددې ناستې ترکیب په لنډیز سره معرفي کړو چې هېوادوالو ته د جمعیت اصلي محتوا او د اسلامي بڼې تر شا اصلي ستمي څېره لا پسې څرګنده شي.

نوم	استوګنځی	قوم
صلاح الدین رباني	بدخشان	تاجک
عنایت الله شاداب	بدخشان	تاجک
واقف حکیمي	بدخشان	تاجک
عبدالله عبدالله	پنجشېر	تاجک
احمد ضیا مسعود	پنجشېر	تاجک
محمد یونس قانوني	پنجشېر	تاجک
بسم الله محمدي	پنجشېر	تاجک
عبدالحفیظ منصور	پنجشېر	تاجک

(c) ketabton.com: The Digital Library

امر الله صالح	پنجشیر	تاجک
ادیب فهیم	پنجشیر	تاجک
عطامحمد نور	بلخ	تاجک
عبدالستار مراد	کاپیسا	تاجک
محمد اسمعیل خان	هرات	تاجک
کلیم الله نقیبي	کندهار	پښتون

کلیم الله نقیبي له کندهار څخه دی، ویل کېږي چې د نسب له مخې پښتون دی، خو ماهیتاً او عادتاً پښتون نه ښکاري.

درانه هېوادوال کولای شي، پورتني ترکیب ته په کتو سره چې (۱۴) تنه گډونوال لري او د جمعیت رهبري شورا جوړوي، د هېڅ بل قوم غړي ته په کې ان د ناستې ځای هم نه دی ورکړل شوی. دا په داسې حال کې ده چې امر الله صالح د جمعیت په رهبرۍ کې پر غړیتوب سربېره د (روند سبز) په نامه ځانته بله ډله، یونس قانوني د (افغانستان نوین) په نامه بل سیاسي جریان، بسم الله خان او نور یې هم د نورو جریانونو مشري کوي او یا یې د مشرتابه غړي دي. تر دې د مخه یې فضل احمد معنوي د خپلواک او بې طرفه شخص په توگه د انتخاباتو کمیسیون رییس، امرالله صالح د ملي امنیت د رییس، بسم الله خان د دفاع وزیر او نورو ښاغلو یې د نورو مهمو دولتي پوستونو د متصدیانو په توگه دندې اجرا کړې دي. د جمعیت د رهبرۍ ترکیب د افغانستان د اساسي قانون د هغې محتوا خلاف دی چې وایي؛ هېڅوک حق نه لري د قومي، سمتي، ژبنیو، او مذهبي اساساتو له مخې گوند،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډله او سیاسي جریان جوړ کړي، اوس چېرته دي د قانون د تطبیق مدعیان چې پر دې ښاغلو د اساسي قانون محتوا تطبیق کړي او څوک دي چې ورته ووایي؛ د اسلام له سپېڅلي نوم څخه نور د خپلو فاشیستي او ستمي افکار لپاره ناوړه ګټه مه پورته کوئ!.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زور کرښې په زور له منځه ځي

د (۱۳۹۵ل) کال په وروستیو کې ما (یون) د ناروې هېواد له (اوسلو ټایمز) ورځپاڼې سره د ډیورنډ کرښې په باب یوه ځانګړې مرکه کړې وه، دا دی دلته د دې مرکې متن وړاندې کوم.

۱. د ډیورنډ کرښه له یوې پېړۍ راهیسې د برتانوي هند، افغانستان او پاکستان ترمنځ یوه لانجمنه مسئله ده، ولې یې د افغانستان حکومت د نړیوال سرحد په توګه نه پېژني؟

ځواب: دا کرښه د برطانوي هند د هغه وخت د چارواکو له خوا د افغانستان پر امیر (عبدالرحمن خان) په زوره منل شوې وه، افغان ولس له همغه پیله له دې جبري کرښې سره مخالف و، له یو خو امیرانو پرته نورو ټولو افغان واکمنو د ولس عامه احساساتو ته په پام سره دا کرښه نه ده منلې او که افغان چارواکي بیا هم د پخواني امیر په شان د مقابل طرف زور ته تسلیم شي، نو د ولس له سخت غبرګون سره به مخامخ شي.

۲. ایا رښتیا هم ددې کرښې په رسمیت پېژندل به د ترهګرۍ په له منځه وړلو کې ارزښت ولري او یا مرسته وکړي. که کولای شي نو د اوږدې مودې لپاره به سوله تامین شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب: ترهګري یوه نړیواله پدیده ده. په امریکا کې پر نړیوال مرکز برید، د هندوستان په ممبیي ښار کې پر هوټل برید، په اروپا او د نړۍ په ګوټ ګوټ کې نور ترهګریز بریدونه ددې ښکارندویي کوي چې دا یوه نړیواله پدیده ده. افغانستان هم د نړیوال تروریزم تر بریدونو لاندې دی. دا بریدونه ډیورنډ کرښې پورې هېڅ اړه نه لري.

که پاکستان ترهګریزې پېښې په ډیورنډ کرښې پورې تړي، دا نو بیا ددې مانا ورکوي چې که افغانستان دا کرښه په رسمیت وپېژني، ترهګر به بند شي او که نه نو دا جنجال به روان وي. مانا دا چې پاکستان پر افغانستان باندې ددې جبرې کرښې د منلو لپاره د ترهګرۍ له وسیلې څخه هم کار اخلي. د ترهګرۍ اصطلاح په اوسنۍ لنډه مانا پر امریکا د القاعدې تر بریدونو وروسته دود شوه. په داسې حال کې چې پاکستان د خپل جوړښت له پیله بیا تر دې دمه د افغانستان په کورنیو چارو کې لاسوهنه کوي.

۳. په افغانستان کې ځینې خلک ادعا کوي چې د افغانستان حکومت له پاکستان سره په پټه دا کرښه په رسمیت پېژندلې، خو له ولس یې پټه ساتلې ده. ولې دا توپیر موجود دی؟

ځواب: له (۱۸۹۳م) کال راهیسې د (۱۲۴) کلونو په بهیر کې یوازې د پیل دریو امیرانو د خپل وخت د مجبوریت له امله د یوې جبري کرښې په توګه منلې، هغه هم د برطانوي هند او افغانستان د نفوذ د ساحې په توګه چې تر دې کرښې اخوا به افغان واکمن خپل نفوذ نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیاتوي. انگرېزانو ته به بغاوتونه نه راپاروي نه دا چې دا به د برطانوي هند او افغانستان ترمنځ یو طبیعي او دایمي سرحد وي.

تر هغه وروسته په افغانستان کې نور (۱۷) واکمن یا حکومتونه تېر شوي، یوه هم دا کرښه نه په پټه او نه په ښکاره په رسمیت پېژندلې ده.

۴. څنگه کېدلای شي، چې نوی سرحد دې د افغانستان په گټه شي؟ ایا دا به د ډېرو ستونزو او ددې لامل نه شي چې بلوچستان ازادي واخلي او یو ازاد بلوچستان رامنځته شي؟

ځواب: بلوڅان پر خپله خاوره چې برتانوي هند نیولې وه او بیا پاکستان پوځ په زور تر خپل واک لاندې راوستې، د خپلې خپلواکۍ حق لري، خو افغانان له افغانستان سره د محکوم پښتونستان د ولس او خاورې د یو ځای کېدو حق او ادعا لري. انگرېزانو د پښتنو او بلوڅو ترمنځ هم ستونزې پرې ایښي دي. هغه سیمه چې د بلوچستان په نامه یادېږي، لکه مرکز (کوټه) او نورې سیمې هغه اکثریت پښتون مېشته سیمې دي او پښتانه په کې اوسېږي. دا سیمې په دقیقه مانا د جنوبي پښتونخوا په نامه یادېږي، چې په طبیعي ډول ځانونه پښتانه او افغانان بولي، افغانان د دې سیمې د حق لپاره مبارزه کوي.

۵. پر هغه ځمکه چې له لاسه وتلې وي پر هغې د دویم ځل لپاره دعوې سره به د ملیونونو خلکو ژوند له ستونزو سره مخ نه شي او یا به هم بېځایه نه شي؟ که چېرې افغانستان د ډیورنډ کرښې د ترون له مخې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله ځمکه له لاسه ورکړې وي، که چېرې ځمکه ترلاسه کړي د ټرون له مخې به تاریخي کنټرول ونه لري، نو د هغو ملیونونو خلکو په اړه به دا څنګه عادلانه وي، چې یا ځانونه افغانان ګڼي او یا هم پاکستاني؟

ځواب: هر ملت له لاسه وتلې خاوره له څو لارو بېرته ترلاسه کوي، کله چې یو ملت له پوځي، اقتصادي او سیاسي پلوه ډېر قوي شي، نو هغه کرښې چې په زور ایستل شوي دي، په زور بېرته له منځه ځي. دویم د ولسواکۍ او د خلکو خپله خوښه او غوښتنه ده. په ولسواکه پروسه کې باید له چل، مهارت، اختناق، زور، عوام فریبۍ، ناسمو مذهبي احساساتو، چې د خلکو د نظر او داعیې اصلي مسیر بدل کړي، له یوه څخه هم کار وانخیستل شي. د مدعي او مدعي علیه دواړو ترمنځ باید د قواوو بېلانس برابر وي. نو په هغه حالت کې که د خلکو رایې ته پام وشي، نتیجه به یې د عدالت پر بنسټ وي. اوس چې افغانستان له پاکستان سره د قواوو توازن نه لري، نو په داسې یو حالت کې پاکستان هڅه کوي چې د سیاسي، اقتصادي او مذهبي زور او نورو نامشروع امکاناتو له لارې پر افغانستان دا کرښه په رسمیت وپېژني. موږ وایو چې افغانستان باید پرې ښودل شي چې یو ځل د سیمې او نړۍ په کچه خپل ځان جوړ کړي، له پاکستان سره خپله سیالي برابره کړي او بیا د ډیورنډ او نورو ستونزو په باب مقابل لوري سره یو عادلانه او منطقي حل لارې ته سره کېني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦. ایا رښتیا هم هغه پښتانه چې په پاکستان کې اوسېږي، غواړي له افغانستان سره یوځای شي؟

ځواب: کوم پښتانه چې اوسني پاکستان کې اوسېږي، په اوس وخت کې چې افغانستان کې جګړه روانه ده او افغانستان له ګڼو ستونزو سره لاس او ګرېوان دی، دا مهال ددې ډول پوښتنې مطرح کول عدالت تر پښو لاندې کوي، حقیقت دادی چې اکثریت پښتانه غواړي چې بېرته خپل پلرني ټاټوبي سره یوځای شي، خو هغه مهال چې افغانستان کې سوله او سوکالي وي، ظلم او وحشت نه وي، کله چې هند او پاکستان وېشل کېدل او یا هم د هند او پاکستان دریو جنګونو مهال و، هغه وخت ټولو پښتنو غوښتل افغانستان سره یوځای شي، که داسې یو مهال راشي او یا هم افغانستان کې سوله او ثبات راشي او یا هم پاکستان له یو داسې بحران سره مخامخ شي، چې د پوځیانو اوسنی حاکمیت ختم شي، هغه وخت باید دا پوښتنه مطرح شي چې ایا د پاکستان تر اشغال لاندې پښتانه پاکستان سره خوښ دي؟ مستقل هېواد غواړي؟ او که افغانستان سره یوځای کېږي؟ هغه وخت کېدی شي د خلکو واقعي او رښتینی نظر منعکس شي.

٧. ایا افغانستان د نور توکمیز تاوتریخوالي تاب لري، چې د یوې داسې مسلې له راپورته کولو څخه زېږېږي، هغه مسله په نړیواله کچه منل شوې ده، که دا پوله یوه خیالي کرښه وګڼل شي، چې افغانستان سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېشي، نو بیا ولې افغان حکومت په ملګرو ملتونو کې ددې موضوع بیا راپورته کولو هڅه نه کوي او نه یې تر اوسه کړې ده؟

ځواب: افغانستان له توکمیز پلوه یو قوي هېواد دی، ملي یووالی د ټولو هغو هېوادونو په اندول چې د اکثریت ترڅنګ په کې لږکي او واړه قومونه اوسېږي، ټینګ دی، که پر هر هېواد دومره مشکلات راغلي وای او نړیوالو په کې دومره مداخله کړې وای، نو لا وختي به ټوټې ټوټې شوی وای، خو د دین، مذهب او ملي تفکر په ګډون ګڼ نور داسې عوامل وو چې افغانستان لا هم واحد او مستحکم پاتې شو، د ډیورنډ د کرښې د رسمیت پېژندنې لپاره افغانانو غږ نه دی پورته کړی، بلکې نورې کړی هڅې کوي چې په زوره، دا کرښه پر افغانانو په رسمیت وپېژني، ځینې حالات داسې وي چې نړیوال هم کومه خبره کوي، په هغې کې هم عدالت په پام کې نه نیول کېږي، سیاسي مصلحت او دپلوماسۍ ته ترجیح ورکړل شوې وي؛ جرمني د یوه نړیوال زور له کبله پر دوو برخو ووېشل شو، دوه بېلابېل هېوادونه وګڼل شول، نړیوالو دواړه هېوادونه په رسمیت وپېژندل، د برلین دېوال یې ورته خپلمنځي پوله ګڼله، یمن هم پر شمالي او جنوبي برخو وېشل شوی و، بېرته یوځای شول، کوریا هم په زور پر دوو برخو وېشل شوې ده، د بیا یوځای کېدو احتمال یې ډېر زیات دی، ویتنام پر دوو برخو وېشل شوی و، (کریمیا) نیمه پېړۍ د اوکراین برخه وه، (هانګ کانګ) یې بل مثال دی، ډېر نور ګڼ مثالونه لرو. افغانستان اوس له کورنۍ جګړې او د ترهګرۍ تر نامه لاندې له نورو ډول ډول جګړو سره مخامخ دی. ملګري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملتونه او د نړۍ څه کم (٦٠) هېوادونه چې په ټول توان په افغانستان کې راټاله دي، په افغانستان کې د جګړې د مهار او د بهرنيو په تېره بيا د ګاونډيو د مداخلې مخه نه شي نيولای، نو په داسې يو حالت کې چې افغانستان په ملګرو ملتونو کې د ډيورنډ لاين مسله مطرح کړي، پوره باور دی چې ډېر کم هېوادونه به يې ملاتړ وکړي. موږ وايو افغانستان بايد دا موضوع تر هغې پورې پر خپل حال پرېږدي، نه يې په رسميت وپېژني او نه يې په نړيواله کچه ياده کړي، تر څو چې افغانستان هم د نړۍ په کچه له پاکستان سره سيال شوی نه وي دا موضوع دې پر خپل ځای وي. پر (۱۹۴۷م) کال چې افغانستان په قوي او پاکستان په ضعيف موقف کې و، په کابل کې د امريکا او برتانيې سفيران په دې نظر وو چې دا مهال که افغانستان نړيوالې محکمې ته د ډيورنډ لاين موضوع وړاندې کړي، نو افغانستان دا موضوع ګټي، هغه وخت د هند او پاکستان په دريو جنګونو کې افغان حکومتونو طلايي چانسونه له لاسه ورکړل. اوس نو کله چې هم افغانستان قوي موقف ته ورسېد، بيا به دا موضوع د سيمې او نړۍ په کچه مطرح کېږي.

۸. د رسنيو د يو مسوول په توګه راته ويلای شئ چې (ژېړ ژورنالېزم) په افغانستان کې څه اغېز لري؟ ځکه ګڼ شمېر خلک دا مني چې ايران ډېرو رسنيو او ادارو ته پيسې ورکوي، تر څو د افغانستان په کلتوري او نورو خپلمنځي مسايلو کې ګوتې ووهي، ايا دې نفوذ د ملي ګټو مخه نه ده ډب کړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب: افغانستان کې (ژېړ ژورنالېزم) شته او اکثره د هغو رسنیو له خوا کارول کېږي چې د بهرنیو په مرسته چلېږي. د رسنیو په برخه کې ایران هغه هېواد دی چې تر ټولو زیاته پانګونه یې کړې، (پنځه) ټلوېزیوني چینلونه او لسګونه چاپي او برېښنایي رسنۍ په مستقیم ډول د ایران له خوا تمویلېږي او له ایراني سرچینو څخه الهام اخلي. د افغانستان اوسنی حکومت کمزوری دی، د ایران د رسنیزو او نورو مداخلو مخه نه شي نیولای او یا یې نه نیسي، په خپله په حکومت کې هم د ایران پراخ نفوذ څرګند دی. ایران په افغانستان کې په سیاسي، پوځي، ژبنیو، مذهبي، اقتصادي او نورو برخو کې پراخه مداخله کوي او دا ډول مداخلې په څرګند ډول د افغانستان د ملي ګټو خلاف دي.

۹- له اسلامي حزب سره د سولې له خبرو د افغان رسنیو اخیستنه څنګه ده او ستاسو په اند دا خبرې به څومره ګټورې وي؟

ځواب: سوله د افغانانو تر ټولو مهم ضرورت دی، سوله که اسلامي حزب سره وي، که طالب سره او یا هم کوم بل مخالف سره، ټول افغانان یې هرکلی کوي. اسلامي حزب په افغانستان کې یو مطرح تنظیم دی، باید د سولې له بهیر سره یوځای شي. اسلامي حزب څخه هم غوښتنه کوو چې پخواني افراطي مذهبي نظریات او زورواکي نور د زغم او چلند وړ نه دي، زورواکي که د هر تنظیم له خوا وي باید مردوده وګڼل شي. له حکومت څخه هم غوښتنه کوو چې حکومتي او تنظیمي جنګسالارانو ته باج ورنه کړي او د عادي افغانانو په سترګه ورته وګوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰- د لوړو زده کړو په برخه کې د ښځو شمېر زيات شوی، په کاري قوه کې يوازې (۱٦) سلنه په افغانستان کې ښځې دي، کوم ګامونه بايد پورته شي چې ښځو ته په افغانستان کې د يو شان کار او وظيفې موقع ورکړل شي؟

ځواب: د طالبانو د نظام تر ړنګېدو وروسته په ټولنيزو، کلتوري او سياسي برخو کې د ښځو ونډه زياته شوې د افغانستان ملي شورا په سلو کې (۲۷) برخې ښځينه وکيلانې دي. په پوهنې، تجارت، سياست او نورو ډګرونو کې د ښځو ونډه زيانه شوې، خو بيا هم طبيعي او اصلي حد ته نه ده رسېدلې، په ټولو ډګرونو کې د ښځو فعال ګډون لپاره يوه لاره دا ده چې د ښځو لپاره مثبت قوانين جوړ شي او قوانين د ښځو حق او ګډون تضمين کړي.

لکه اساسي قانون چې د ولسي جرګې په هرو څلورو څوکيو کې يې يوه ښځو ته تضمين کړې، نو ځکه د ښځو ونډه په سلو کې (۲۷) ته پورته شوه. که دا حق نه وای تضمين شوی، نو ښځو په ولسي جرګه کې دومره څوکۍ نه شوې ترلاسه کولای، نور قوانين هم بايد ښځو ته د حق دغه شان تضمين ورکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان کې د سیاسي ځواکونو نوې معادلې

دا لیکنه (۱۳۹٦ل) کال د ثور میاشت کې کابل ته د انجنیر ګلبدین حکمتیار تر راتګ او له حکومت سره د اسلامي حزب تر پخلاینې څو ورځې وروسته لیکل شوې ده او د همدغه مهال د سیاسي حالاتو د څرنګوالي انځورنه کوي.

په سیاست کې د قدرت معادلې ثابتې نه وي، وخت پر وخت بدلون مومي؛ هر کله چې د متضادو بهیرونو تر منځ د ځواک انډول برابر او مساوي وي، تفاهم، ثبات او پخلاینه نه رامنځته کېږي، خو کله چې دواړه متضادې خواوې د تعقل او منطق پرنسیپ ته غاړه کېږدي او دواړه لوري پر دې قانع شي چې یو بل نه شي حذفولای، نو دا وخت بیا تفاهم ته هم، لاره اوارېږي، خو د افغانستان په شان ختیزو ټولنو کې د سیاسي او پوځي ځواکونو تر منځ د قواوو انډول اکثره وخت د جنجال او جګړې د تداوم سبب شوی دی.

تر (۱۳۵۷ل) کال د مخه په هېواد کې سیاسي ځواک تر ډېره بریده د ملتپالو، پرمختګ غوښتونکو او نسبتاً معتدلو روښنفکرانو او نیمه فیوډالي ځواکونو په لاس کې و، دې حالت تقریباً د افغاني ټولنې د عامه ذهنیت ښکارندويي کوله او ټولنه هم له ثبات او نسبي پرمختګه برخمنه وه. پر (۱۳۵۷ل) کال کیڼ اړخو ځواکونو د یو ناسنجول شوي انقلابي عمل په نتیجه کې دا حالت پایته ورسوه. تر دې حالت لږ وروسته د شوروي اتحاد یرغل پیل شو. دې کار نو هغو ښي اړخو

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرکتونو ته چې لا دمخه یې فعالیتونه پیل کړي وو، بنه پلمه په لاس ورکړه، دیني روحیه، مذهبي جذبه او پردۍ وسله سره ټول یو ځای شول. شوروي نړیوال ځواک او د هغوی ملګري په کابل کې د کیڼ اړخو تر شا ودرېدل، غربي نړۍ او د اسلامي نړۍ زیاته برخه د ښي اړخو تر شا. د متضادو افکارو ټکر او د پوځي امکاناتو انډول ددې سبب شو چې جګړه (۱۴) کاله اوږده شي. کله چې د کین اړخو بهرنی فکري او پوځي ځواک کمزوری شو، نو د دوی د واک تداوم هم ناممکن شو. ښي اړخي له خپلو افراطي ولولو سره پر لویو ښارونو ورشېوه شول، خپلو پخوانیو ملګرو یې ترې شا واړوله او دوی د واک پر سر پر جګړو اخته شول. دا رنځوونکی حالت ددې سبب شو چې عام ولس له پخوانیو کیڼ اړخو او اوسنیو ښي اړخو جریانونو څخه تر پوزې راشي. له (۱۳۵۷ل) کال څخه بیا تر (۱۳۷۵ل) کال پورې ملي ځواکونو او افکارو ځکه وده ونه کړه چې کورنی او بهرنی چاپېریال ورته برابر نه و. په کور دننه دا دواړه اړخونه د ملي ځواکونو مخالف وو، نو ځکه خو په حکومتي او جهادي دواړو چاپېریالونو کې ورته د ودې زمینه برابره نه شوه. د طالبانو اسلامي تحریک د جهادي ډلو کمپله ټوله کړه، خو څرنګه چې هغوی په خپله هم د جهاد دویم نسل ګڼل کېده؛ افراطي مذهبي افکار یې درلودل او له بلې خوا یې د دولتولۍ تجربه او ظرفیت نه درلودل، نو ځکه خو په خپله پر یو بل بحران بدل شول. له نړیوالو زبر ځواکونو سره د طالبانو ټکر دې ته زمینه برابره کړه چې د جهادي ډلو په نومونو یو بل ځواک یو ځل بیا د نړیوالو په مرسته پر کابل واکمن شي. دې ځواک ظاهراً جهادي رنګ درلود، خو ماهیت یې افغان ضد او پښتون ضد و، دا ځواک د اسلامي جمعیت، اسلامي وحدت، اسلامي او ملي جنبش او ځینو نورو تنظیمونو په وجود کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو شمېر لړکيو پټ او ښتون ضد ائتلاف و، چې د بهرنيو ځواکونو په مرسته يې د طالبانو ضد جګړې په دوام کې خپله بقا تضمينوله. دا مهال هم ملي فکر او ځواک ته د ودې ډېره زمينه برابره نه وه، دې حالت نږدې (۱۷) کاله دوام وکړ. خو ملي افکارو او ملي ځواکونو د همدې (۱۷) کلونو په بهير کې له همدې نيمه او يو اړخيزې ولسواکۍ او د رسنيو له نيمه ازادۍ څخه يو څه ګټه پورته کړه، د کيڼ اړخو، ښي اړخو ملت ضد واکمنو کړيو پر ضد يې غږونه پورته کړل. دا غږونه که څه هم متفرق وو، همغږي په کې نه وه، خو څرنګه چې عام ولس له ټولو يادو جريانونو او د هغو د ممثلينو له عملونو ستړي شوی و، دې حرکت ته يې هرکلی ووايه. اوس چې په هېواد کې پخواني کيڼ اړخي له فعاليته غورځېدلي، يا هم په نورو ډلو کې حل شوي او دل شوي، پخوانۍ جهادي ډلې هم خپل هغه پخوانی، کيفيت او کميت نه لري او ملت ضد عناصر هم په حکومت کې د فسادونو په هر ډول کې راټاله دي. د ملي ځواکونو او افکارو د قوت او ودې لپاره تر بل هر وخت ښه زمينه برابره ده. اوس چې د (انجنير ګلبدين حکمتيار) په مشرۍ د اسلامي حزب اصلي او نادولتي برخه هم په سياسي او سوله ييزه پروسه کې را داخله شوې، نو دې سره سياسي قوتونه يو ځل بيا له چغله تېرېږي، نوي سياسي بهيرونه رامنځته کېږي او يا هم هر رنګ له خپل رنګ سره يو ځای کېږي، نو په دغسې يو چاپېريال کې د درېو سياسي جريانونو د ټوکېدو اټکل کېږي:

۱- ملي فکر او ملي ځواک: په تېرو (۳۸) کلونو کې د کيڼ اړخو او ښي اړخو جريانونو متواترو تېروتنو، له زور، جبر، وسلې او اختناق څخه کار اخيستنې، خلک دېته اړ کړل چې د يوه درېيم قوت په لټه کې شي. ښي او چپې ايډيالوژۍ چې له بهر څخه يې مالي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

معنوي او پوځي ملاتړ درلود، د دغو سیاسي جریانونو اصلي ماهیت او عملي چلند خلکو ته په ډاګه کړ، دا کار ددې سبب شو چې اکثره افغانان د ملي حیثیت، هویت او ملي ماهیت په لټه کې شي. له (۱۷) کلونو راهیسې په حکومت کې سکاریستي ډلې هم ددې سبب شوې چې په هېواد کې د محسوس محرومیت او محکومیت له امله د ملتپالنې احساس را ژوندی شي. دا احساس د مدني ټولنو، رسنیزو فعالیتونو او د یو شمېر سیاسي ډلو په فعالیتونو کې راڅرګند شو. که څه هم ملتپالې ډلې یا حرکتونه د هغو دوو نورو په انډول ډېر منظم نه دي، خو د خپلو یو شمېر نا وسلوالو او بې خطره خدمتونو په وړاندې کولو سره یې د ولس احساسي او فکري پاملرنه ځانته را اړولې ده. دا ځواک که څه هم د شکل او تشکیل له مخې خپلې خپلې ستونزې لري، خو وړې او متفرقه ډلې د یو واحد محور پر لوري د حرکت په حال کې دي. له مشخصو استخباراتي کړیو پرته عام نړیوال هم له دې ملي حرکت او جوړښت سره، چې اساس یې پر ولسواکۍ ولاړ دی، کومه ځانګړې ستونزه نه لري. نو ځکه خو دا مهال د بلې هرې ډلې په انډول ددې ملي حرکت لپاره عامه ذهنیت او ولسي چاپېریال ښه برابر برېښي.

۲- مذهب محوره جریانونه او ځواکونه: دا حرکتونه اکثره د تېرو جهادي ډلو او تنظیمونو په بڼه کې څرګندېږي. دا ډلې خپل خپل مشکلات او د تېرو جنګونو خوږې او ترخې خاطرې لري. شوروي یرغل دې ډلو ته قوي مشروعیت ورکړی و او د دوی پر سیاسي تېروتنو او عیبونو یې قوي پرده غوړولې وه، کورنیو جنګونو او د طالبانو نظام تر ړنګېدو وروسته نورو نامسلمو هېوادونو او ځواکونو سره د دوی پټه او ښکاره راشه درشه، جوړ جاړی او ان سرتېتي ددې ډلو مذهبي داعیې ته سخته صدمه ورسوله. طالبانو له دې ډلو څخه مذهبي انګېزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخیستې او دا ډلې او اشخاص یې د مذهبي انګېزې له پلوه بې وسلې کړي دي، خو څرنګه چې طالبان کوم منظم سیاسي جریان نه دی؛ یو پوځي او مذهبي بهیر دی، نو کله چې بهرني ځواکونه نه وي، د دوی مذهبي انګېزه هم کمزورې کېږي او کله چې جګړه پایته ورسېږي، نو طالبان یوازې د (طالبانو) په توګه مطرح کېږي چې مجبور به وي له کوم منظم سیاسي اسلامي تنظیم سره ځان وصل کړي.

د اسلامي حرکتونو په جمله کې د حکمتیار (اسلامي حزب) هغه تنظیم دی چې د نورو په انډول هم منظم دی او هم یې لا تر اوسه دیني او مذهبي انګېزه ساتلې ده، د (جمعیت)، (اتحاد) او ځینو نورو تنظیمونو په شان په تېره (۱۷) کلنه واکمنۍ کې هم شریک نه و، البته ځینې کسان یې د همدې ګوند له نامه څخه په ګټې اخیستنې څه ناڅه د حکومت ونډه وال وو، خو دا هغه ډول اشخاص وو چې اکثره یې د ځینو نورو تنظیمونو د غړو په شان د جمعیت تنظیم اوامرو ته غاړه ایښې وه، اسلامي جمعیت او اسلامي وحدت او داسې نور تنظیمونه چې اساساً قومي تنظیمونه دي، خو د اسلام تر پوښښ لاندې یې سیاسي فعالیتونه کول او کوي یې، دوی هم تر دې وروسته نه شي کولای چې په اسانۍ سره د جهاد او اسلام له نامه څخه د خپلو سیاسي فعالیتونو د تداوم او خپلو ګټو د تضمین لپاره کار واخلي. په دې ډول اکثره مذهبي او جهادي ډلې او د مذهبي سیاست پلویان به تر ډېره بریده د حکمتیار په مشرۍ د اسلامي حزب پر محور را وڅرخي او په دې ډول به د دیني انګېزې او مفکورې پر اساس یو نوی سیاسي جریان رامنځته شي. البته د حکمتیار او اسلامي حزب پخواني شالید ته په پام سره دا به هم اسانه نه وي چې دوی دې ټول هغه اشخاص او ډلې پر ځان راټولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي چې دوی ته ورته نظریات لري، خو بیا هم تر بلې هرې ډلې به د دوی کمیت او کیفیت زیات وي.

۳- اقلیت محوره گروپونه: پر افغانستان باندې د روسانو تر یرغل وروسته، روسانو هڅه وکړه چې د قدرت طبیعي او اصلي سرچینې له منځه یوسي او یا یې کمزورې کړي، نو ځکه خو یې د ځواک مصنوعي او فرعي سرچینې رامنځته کړې. روسانو فکر کاوه چې دا ډول سرچینې د دوی په مرسته خړوبېږي او په کم قیمت حاضرې دي د دوی استعماري غوښتنو ته هرکلی ووایي، نو ځکه خو یې د اقلیتونو د حقوقو د مدعیانو په توگه یو شمېر اشخاص او ډلې راوټوکولې. دوی کوښښ کاوه چې د افغانستان په اکثرو وړو قومونو کې د اکثریت پر وړاندې د اعتراض او نیوکې روحیه پیاوړې کړي، خو په ټولو کې بریالي نه شول. د (پرچم، جمعیت، ستم) او وروسته د (وحدت حزب) له لارې په دې بریالي شول چې په تاجکو، ازبکو او هزاره وو کې یو شمېر ډلې او اشخاص په دې روحیه وروزي او د خپلو گټو لپاره یې استخدام کړي. د (۱۳۵۸ل) کال د جدي تر (٦) مې نېټې وروسته دا لړۍ شروع شوه او د (ډاکټر نجیب الله) تر واکمنۍ وروسته د (اسلامي جمعیت) په وجود کې دې لړۍ لا پسې زور واخیست. طالبانو بیا په خپل زور دا ډلې ټېلې تر (کولابه) ورسولې او د قدرت بېلابېلې سرچینې یې ختمې کړې. د طالبانو د سیاسي تدبیر د نشتوالي له امله، دا ډلې د نړیوالو ځواکونو په مرسته یو ځل بیا پر کابل داسې واکمنې شوې چې د افغانستان په تاریخ کې یې ساری نه و لیدل شوی، بهرنیو ځواکونو په مستقیم او نامستقیم ډول او د اقلیتونو د حقوقو مدعیانو په مستقیم ډول د هېواد د اکثریت (پښتنو) پر ضد نامحدوده فعالیتونه پیل کړل، ددې اشخاصو حاکمیت د (حامد کرزي) په ظاهري حاکمیت سره پیل او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

(اشرف غني) د ګډوله حکومت په امتداد سره اوس هم دوام لري. دې ډلو او اشخاصو د (جهاد او مقاومت) تر دوو نومونو لاندې ناشمېره امتیازات واخیستل او د حکومت اکثریت رګونه یې ونیول. په تېرو (۱۷) کلونو کې ددې ډلو له خوا داسې اشخاص وروزل شول او داسې جریانونه رامنځته شول چې له پښتنو او د هېواد له ملي هویت او مرکزي ریاستي سستم سره یې نفرت او کینه اوج ته رسېدلي دي. دا ډلې ټپلې تر ډېره بریده له بهرنیو سرچینو او د حکومتي سرچینو په امتیازاتو خړوبېږي، که ددې ناقانونه امتیازاتو لاره پرې بنده شي، نو خپله سیاسي بقا په هېڅ وجه نه شي تضمینولای، خو اوسمهال دا ډله او اشخاص پر یو اقتصادي، سیاسي، حکومتي، مافیایي او ان اخلاقي ضد جریان بدل شوي او د سپین سترګۍ وروستي حد ته رسېدلي دي، په مجموعي ډول اوسني سیاسي حرکتونه د دغسې یو مثلث بڼه لرلای شي.

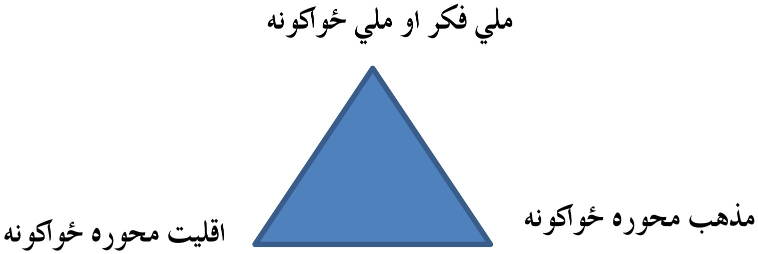

یانې دا چې دغه درې ځواکونه د دې مثلث ضلعې جوړوي:

مثلث:

۱- ملي فکر او ملي ځواکونه

۲- مذهب محوره ځواکونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳- اقلیت محوره ځواکونه

حل لارې: د ملي او اسلامي ځواکونو تر منځ مشترکات شته، ملي ځواکونه د ملي تفکر او احساس تر څنگ یوې عقیده یي پانگې ته اړتیا لري، اسلام د ټول بشر د لارښوونې دین دی، په دې او هغې دنیا کې د ژوندانه د تضمین لپاره تر ټولو ښه عقیده ده. کله چې فکر، احساس، عقیده او انگېزه ټول سره ملگري شي، غښتې قوت ترې جوړېږي، اسلامپالو افغان حرکتونو هم یوه اوږده تجربه ترلاسه کړې؛ په دې مانا چې د نړۍ بل هېڅ مسلمان حاضر نه دی چې خپله خاوره د دوی د خوښې اسلام د تطبیق لپاره وقف کړي، څرنگه چې عقیده په خلا کې نه پلې کېږي، نو ځکه خو دوی هم جغرافیا او ملت ته اړتیا لري، مجبور دي چې ددې جغرافیې او همدې ملت ارزښتونو ته درناوی وکړي او ملتپالو او هېوادپالو جریانونو سره غاړه یوسي. ملت ضد او اسلام ضد عناصر چې په درېیمه کټه گورۍ کې معرفي شوي، د هغوی غوښتنې او لایتناهي هوسونه نه د ملت په گټه دي او نه هم د دین له اساساتو سره سمون خوري. که چېرې افغان ملتپال او اسلامپال حرکتونه (د افغانیت او اسلامیت) د پراخ مفهوم تر چتر لاندې په لویو ملي مسایلو کې همغږې حرکت وکړي او په لومړي گام کې د دولت رگونه له شریرو، مفسدو، افغان ضد او اسلام ضد عناصرو څخه پاک کړي او د هغو د ملاتړ بهرنۍ سرچینې په تدبیر سره وچې کړي، نو هم به په واقعي مانا د یو ملي او اسلامي حکومت جوړېدو ته لاره اواره شي، هم به د هېواد جغرافیایي یووالي ټینگ شي او هم به هېواد د پرمختیا او سوکالۍ پر لوري روان شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناظره که لکچر؟

د (۱۳۹٦ل)کال چنګاښ پر لومړۍ نېټه په ارګ کې جمهور رییس ډاکټر اشرف غني د خپلو یو شمېر مشاورانو، د مشاورانو د مشاورانو، د هغو د پلویانو او یو شمېر هغو ځوانانو سره چې د همدې یادې کټګورۍ اشخاصو له خوا فلتر شوي وو، یوه ناسته ترسره کړه، دې ناستې ته یې (مناظرهٔ شهروند و ارګ) او یا هم د (شهروند مسول و حکومت پاسخګوی) نوم ورکړ. ناسته وړه؛ پنځوس کسیزه یا شپېته کسیزه وه، د ارګ په (کوټې باغچه) کې جوړه شوې وه، له ازادو رسنیو پټه وه، نه ((شهروند)) ته د خبرو او د نظر د تبادلې وخت ورکړ شو او نه په کې

ازاد او انتقادي بحث ترسره شو. جمهور رییس او د هغه یوې مشاورې په کې له درباري دود او تقاضا سره سمې خبرې وکړې. جمهور رییس په دې ناسته کې نږدې (۲۲) دقیقې وینا وکړه، شپاړس دقیقې عام مسایل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپږ دقیقې د خپل مشاور (قیومي) تعارف او توصیف و او په درنو الفاظو د هغه ستاینه وه، د مناظرې ژبه دري وه، د جمهور رییس خبرې هم ټولې په دري ژبه وې، یو شعار په کې پښتو، په پای کې یو په کې ازبکي او یو په کې په دري ژبو و. څلور کلمې نورې هم په کې پښتو وکارول شوې. جمهور رییس بیا د خپلې یوې بلې مشاورې (زهرا نادري) له خوا په ګرمو الفاظو ونازول شو او له هغه څخه یې ځانګړې مننه وکړه چې ټولنه کې یې ځینې دودونه مات کړل. جمهور رییس په دې مناظره کې خپل مشاور (قیومي) ته سپارښتنه وکړه چې له ځوانانو (شهروندانو) سره کېني او خبرې ورسره وکړي او په دې ډول مناظره پایته ورسېده. دېته وایي رښتینې، ازاده او ولسي یا د دوی په اصطلاح (شهروندي) مناظره!؟

زما عادت نه دی چې پر هرې موضوع لیکنه وکړم او هر کار ته په انتقادي نظر وګورم، خو ځینې مسایل داسې دي چې که سړی ورته چوپ پاتې شي، نو راتلونکي تاریخ ته به مختوری وي او خپل انساني مسولیت به یې نه وي ترسره کړی. ما په خپل نوبت ډېر پخوا د رسنیو له لارې جمهور رییس او نورو درباریانو ته دا پیغام رسولی و چې جمهور رییس دې یوې ازادې او رښتینې مناظرې ته حاضر شي، د انتخاباتي کمپاینونو، شعارونو، نظرونو او تر هغه وروسته د خپلو ژمنو په باب دې ولس ته وضاحت ورکړي او د دې ترڅنګ دې د ولس رښتینو بچیو ته هم ددې حق ورکړي چې هغوی خپل نظر، نیوکه او وړاندیزونه ورته مخامخ څرګند کړي. زموږ هیله وه چې جمهور رییس غني به په پای کې دې ضرورت او حقیقت ته غاړه کېږدي، هغه دا کار وکړ، خو په بله بڼه، بله مانا او بله محتوا. اصطلاح یې د (مناظرې) وکاروله، خو په واقعیت کې یې د یو شمېر حکومتي چارواکو، مشاورانو او د هغو له خوا رابلل شویو یو شمېر خامو درباري اشخاصو او یو شمېر ځوانانو سره یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګړې ناسته درلودله چې پر ژمنو، توصیفونو، لاپو شاپو پیل او د پخوا په څېر یو ځل بیا په ارماني خبرو پایته ورسېده. جمهور رییس تر اوسه پورې د دولتي ناستې او ازادې مناظرې تر منځ په توپیر پوه نه شو، هغه لکه د پوهنتون د یوه استاد په توګه چې خپلو محصلینو ته لکچر ورکوي او یا هم د یوه سیاسي ګوند مشر چې خپلو پلویانو یا مخاطبانو ته وینا کوي، همدې ډول یوه چلند ته یې د مناظرې نوم ورکړ، عیناً لکه په یوه ټولګي کې چې لکچر ورکوي.

(مناظره) اصلاً د (نظر) له مصدر څخه اخیستل شوې، هدف یې دادی چې د دوو مخالفو یا سیالو خواوو تر منځ نظر، فکر او خیال تبادله شي، په دې ډول ناسته کې د نورو افرادو افکار، متضاد نظرونه، انډول، وخت او وزن ټول په پام کې نیول کېږي، مناظره له یوه لوري بل لوري ته د داسې خطابې مانا نه ورکوي چې هغه بل کس به د نظر او اعتراض هېڅ حق نه لري. مناظره په حقیقت کې یو ډېر ګرم سیاسي، ټولنیز، علمي او کرهکتنیز بحث دی چې د تورونو او ابهاماتو سپیناوی په کې کېږي، یو لوری پر بل لوري تور پورې کوي او هغه بل لوری یې سپینوي، قضاوت بیا ناست خلک یا درېیمګړی او یا هم ټول ولس کوي. خو جمهور رییس چې د مناظرې په نامه ولس ته کومه ناسته وړاندې کړه، د مناظرې په اصطلاح ریشخند وهل او یا هم د مناظرې پر محتوا د نه پوهاوي په مانا ګڼل کېږي.

مشورتي غونډه هم ورته نه شو ویلای، ځکه چې چا په زغرده جمهور رییس ته مشوره ور نه کړه او ناستو کسانو کې چا د مشورې جرئت هم نه درلود. خو څرنګه چې د جمهور رییس یو شمېر مشاورین او د هغوی پلویان په کې ناست وو، نو ظاهري بڼه یې یوې مشورتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غونډې ته ورته وه، مشاورينو ته دا هم يو غټ غنيمت ګڼل کېږي چې په داسې غونډو کې د جمهور رييس پر مبارک حضور! مشرف او پر ټلوېزيون راڅرګند شي او بيا خلکو ته وښيي چې جمهور رييس سره د کتنې امکانات لري، که نه نو دا خو هم ټولو ته معلومه ده چې داسې مشاورين هم شته چې په کال (۱۲) مياشتو کې يو ځل هم جمهور رييس نه شي ليدلی، نو کله چې جمهور رييس له خپلو مشاورينو مشوره نه غواړي، هغو ته وخت نه ورکوي، له خپلو وزيرانو سره نه ګوري، نو هغه دولتمشر به ازادې او انتقادي مناظرې ته کله حاضر شي؟

په افغانستان کې پر سياسي، پوځي، ديني، ټولنيزو او علمي اصطلاحاتو ملنډې وهل شوي، اوس پر ځينو رسنيزو اصطلاحاتو لکه مناظرې، مرکې، مباحثې، مناقشې او نورو اصطلاحاتو هم د ملنډو وهلو وخت راغلی دی.

له هغې ورځې چې ډاکټر غني د جمهور رييس په توګه خپله دنده پيل کړې، د ټاکنيزو مبارزو له احساساتي او شعاري پړاو سره، دده د اوسنيو ويناوو پر (تون)؛ (انداز) او (طرز) کې کوم خاص توپير نه ليدل کېږي، دی اوس هم فکر کوي چې انتخاباتي مبارزه ده او خلک بايد دده خبرو ته حق او ناحق چکچکې وکړي. د جبري چکچکو لپاره پر ځينو کلمو او جملو ناضروري فشار راوړل، بېځايه ژمنې، په خبرو کې د ژمنو افراط او اغراق، عام ولس ته په ساده سترګه کتل، تکلفي خندا، تکلفي روغبړ، له سټيج څخه راکښته کېدونکي هر کس سره، تکلفي ستړي مشي، هرکلی، غېږ کې نيول، قهرجنه لهجه، مصنوعي ټوکې او نور ډېر ناضروري حرکتونه، هغه نيمګړتياوې دي چې په څرګند ډول د جمهور رييس په چلند او وينا کې ليدل کېږي، تېره ورځ يې په خبرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې وویل چې د یوې میاشتې په بهیر کې یې (څلور زره) کسانو سره کتلي دي، خو دا یې ونه ویل چې دا څلور زره کسان ډېرې وې که انسانان چې یو د نر زوی په کې پیدا نه شو چې تاته یې د ولس فریاد دررسولای وای؟ او درته ویلي یې وای چې حرکتونه، عملونه، وینا، ژمنې او چلند دې ټول داسې برابره کړه چې له یو جمهور رییس سره ښایي، جمهور رییس له همغو خلکو سره ګوري چې دده مامورین دي او دی هر وخت ورسره ګوري او یا هم هغوی ورته داسې څوک ورپېژني چې د حقیقت د بیان وس نه لري، جمهور رییس فکر کوي چې دی اوس هم په پوهنتون کې لکچرر دی او نور خلک دده عالمانه وینا! ته ضرورت لري. ددې لپاره چې دا لیکنه له اړتیا پرته ډېره اوږده نه شي، غواړم جمهور رییس ته د رسنیو له لارې څو وړاندیزونه وکړم، تر هغه وروسته به بیا د مناظرې په باب خپل نظر څرګند کړم. د رسنیو له لارې ځکه ددې نظرونو د ورلېږلو هڅه کوم چې جمهور رییس ته له (عزرایل علیه السلام) پرته بل څوک د ورتګ لاره نه لري، ځینې حکومتي چارواکي او درباري غوړه مالان له دې امر څخه مستثنی دي، وړاندیزونه په دې ډول دي:

- جمهور رییس باید خپلو کمپاینې ویناوو ته د پای ټکی کېږدي.
- د وینا پر مهال دې خلک او په غونډه کې ناست غوړه مالان دې ته نه اړباسي چې ده ته جبري چکچکې وکړي.
- جمهور رییس دې په خپله وینا کې بېځایه وقفې، پر کلمو او جملو بې اړتیا فشارونه او د چکچکو لپاره بېځایه وقفې نه راولي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- کومه خبره که خوږه، ضروري او د خلکو د خوښې وړ وه، پرې دې ږدي چې خلک ورته خپله چکچکې وکړي او خپل احساسات څرګند کړي.
- په وینا کې د بېځایه احساساتو څرګندول، پر تعقل د احساساتو د غلبې په مانا دي، جمهور رییس دې د شاعر، ملا امام، خطیب او موعظ په رول کې خپله وینا نه اعیاروي.
- بېځایه ټوکې، بې ضرورته او نا کنټروله خندا د جمهور رییس له شان سره برابره نه ده.
- جمهور رییس په جدیت سره مشهور دی، جدي ټیپ له ده سره ښه ښکاري، د ټوکو تون، لهجه، څېره او له ټوکو سره مناسب الفاظ او ظروف نه لري، پکار ده چې په لویو غونډو کې له دې ډول حرکتونو او چلندونو څخه ډډه وکړي.
- د جمهور رییس ملي لباس، لونګۍ او دریشي کله نا کله دده له فزیکي جوړښت سره متوازن او هماهنګ نه وي، هر څوک چې دده د ظاهري لباس چارې سمبالوي، دې برخې ته باید زیات پام وکړي، که د جمهور رییس له څېرې او فزیکي جوړښت سره دده لباس هماهنګ شي، نو ښکلا ته به یې ډېره ګټه ورسوي. ((په هر څیز کې ټاکلې هماهنګۍ ته ښکلا وایي)).
- د عسکري قطعاتو د کتنې او ځینو بهرنیو سفرونو پر مهال د جمهور رییس فزیکي حرکت نورمال او متوازن نه دی، ځینو برخو کې ان د دپلوماتیک عرف مخالف دی، اړوند کارکوونکي باید دا نقیصه رفع کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دا یو واقعیت دی چې جمهور رییس په یو شمېر سیاسي مسایلو او خپله اړونده مسلکي څانګه کې د زیاتې پوهې خاوند دی، خو دده د پوهې په اندول دده ژبنۍ او لغوي زېرمه کمه ده، په پښتو او دري کې ګرامري ستونزه هم لري، که ژبنۍ او ګرامري نیمګړتیا یې رفع شي، نو دده ژور او مانیز پیغامونه به په ښه ډول ولس ته ورسېږي او د الفاظو د کمښت او ناسم تلفظ له امله به د پیغام کیفیت زیانمن نه شي.
- جمهور رییس دې په خپله وینا کې له ځانه ارقام نه ورکوي، دده له خولې ویل شوي ارقام بله ورځ په همغه برخه کې له ورکړل شویو ارقامو سره توپیر کوي.
- په ځینو رسمي، نړیوالو او مهمو تاریخي غونډو کې که جمهور رییس لیکلې وینا وکړي، ورته په ګټه به وي، خو دا وینا به د متعهدو اشخاصو له خوا لیکل شوې وي، اوس یې په ځینو ویناوو کې ایراني اصطلاحات په قصدي ډول تېرېږي او هم ځینې قصدي محتوایي تېروتنې هم تر سترګو کېږي.
- د یوې ژمنې لپاره دې ټاکلې نېټه نه ټاکي، ځکه هغه وخت چې راورسېږي، دده وعده نه وي عملي شوې، خلکو ته د یوه دروغجن سیاستوال ښه خپلوي.
- جمهور رییس باید پر هغو مسایلو چې نه پوهېږي، ډېر زیات ټینګار او تمرکز ونه کړي، لکه دیني مسایل، یو شمېر ټولنیز موضوعات او نور، له جمهور رییس څخه خوک دا غوښتنه نه لري چې دی دې د یوه دیني عالم په توګه راڅرګند شي او یا دې هماغه شان په قال او قیل خبرې وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- جمهور رییس دې د وینا پر مهال د پښتو او دري ژبو د ګډوله کولو په برخه کې د پخواني جمهور رییس (حامد کرزي) اکتونه نه کوي، دی یوه کلمه پښتو وايي، بیا درې ته شي، بیا بېرته پښتو ته، دلته د جملې خپلمنځي ارتباط شلېږي، هېڅ تامه جمله نه ترلاسه کېږي، که دی په دواړو ژبو د وینا شوق لري، څو متواتره جملې او یا هم یو بشپړ پیغامیز متن دې په یوه ژبه ووايي او بیا دې په بله ژبه خبرې شروع کړي.

البته د سیاست، امنیت، ټولنېزې سوکالۍ او د دولت د نورو چارو په باب یو شمېر نور وړاندیزونه هم شته، چې د لیکنې د اوږدوالي له امله ورڅخه تېرېږم او بل وخت ته یې پرېږدم.

تر دې څو وړاندیزونو وروسته اوس راځم د مناظرې او واقعي مناظرې برخې ته!

ښاغلی ډاکټر اشرف غني هم د کمپاین پر مهال او هم د واک پر مهال له ولس سره ژمنه کړې چې تقریري او تحریري ازموینه به ورکوم او که پارچه مې سپینه وه، نو ناکام مې کړئ، له نېکه مرغه چې ما د پوهنتون د یوه استاد په توګه دده د حاکمیت په پیل کې دده چلند ارزولی و، دی ما سره هغه مهال په ځینو مضامینو کې هم محروم و، هم مشروط او په پای کې هم ناکام، ددې درېواړو کلمو وضاحت مې نږدې درې کاله وړاندې (د اختر نوي کالي دې مبارک، ناکامي دې مبارک!) لیکنه کې کړی و، نه غواړم بیا یې تکرار کړم، خو اوس غواړم د یوې رښتینې مناظرې په چوکاټ کې د خپل ولس او ازادو رسنیو پر وړاندې له ده څخه یوه ګړنۍ یا تقریري ازموینه هم واخلم، نو ځکه خو جمهور

(c) ketabton.com: The Digital Library

رییس غني او دده د حکومت مهم او اساسي غړو ته بلنه ورکوم چې یوې ازادې، رښتینې، ملي او دیموکراتیکې مناظرې ته حاضر شي.

د مناظرې ترکیب: د مناظرې د ترکیب په باب زموږ وړاندیز په دې ډول دی:

۱- جمهور رییس غني او دواړه مرستیالان یې

۲- اجراییه رییس او دواړه مرستیالان یې

۳- د ملي شورا د دواړو خونو رییسان

۴- د بلخ والي (عطامحمد نور)، د حکومت د مهم والي، د حکومتي اپوزېشن د مشر او د قدرت د یوې جزیرې د امیر په توګه

۵- د سترې محکمې رییس او لوی څارنوال

د مناظرې بل لوری:

۱- له لوی کندهار څخه دوه تنه

۲- له لوی ننګرهار څخه دوه تنه

۳- له لویې پکتیا څخه دوه تنه

۴- له شمالي ولایتونو څخه دوه تنه

۵- د محمد اسمعیل یون په ګډون له مرکز (کابل) څخه درې تنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ټول یوولس تنه کېږي، دا کسان باید علمي او سیاسي تجربه ولري، لوړې علمي رتبې او درجې ولري، د ژبې فصاحت او بلاغت ولري، د افغانستان د اسلامي جمهوریت د نظام د ټینګښت پلویان، خو د حکومت تر ټولو سرسخت، قانوني او اصولي مخالفین وي، اخلاقي او سیاسي جرئت ولري او په ټول عمر کې یې نه کوم حکومتي چارواکي او زورواکي ته غوړه مالي کړې وي او د تحصیل کچه یې هم تر ماسترۍ ټیټه نه وي.

ناظرین:

الف- د امریکا سفارت، اروپایي اتحادیه، یوناما او نور

ب- افغاني او نړیوالې ازادې رسنۍ، د مدني ټولنو او سیاسي ګوندونو استازي.

برخوال: د ناپېیلو قومي شوراګانو، مدني ټولنو، خیریه نادولتي بنسټونو، لیکوالو او فرهنګیانو په استازۍ له هر ولایت څخه په تناسبي ډول له (۲۰-۱۰۰) تنه استازي.

او له کابل څخه نږدې (۲۰۰) تنه، په مجموعي ډول اټکل (۲۰۰۰) تنه

ځای: د لویې جرګې کېږدۍ او یا هم کوم بل مناسب ځای.

نېټه: د زمري یا اسد میاشتې تر پایه، وخت پنځه ساعته (د سهار له اتو بجو څخه د ماسپښین تر یوې بجې پورې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لګښت: هر سړی (ګډونوال) په خپل لګښت.

د مناظرې اصول: دواړو لوريو ته به مساوي حق ورکول کېږي، يانې وخت کې به نا انصافي نه کېږي.

د هر ويناوال انساني کرامت به په پام کې نيول کېږي، د کلمو کراهت ته به اجازه نه ورکول کېږي، سپوره او سپک الفاظ به نه کارول کېږي او د کارونې په حالت کې به طبعاً د مناظرې په پای کې د ګډونوالو پر وټونو چې د مناظرې د ارزونې په موخه کارول کېږي، تاثير وکړي او د مقابل لوري خوا به درنېږي.

چلوونکي بايد ناپېيلي اشخاص وي، د کورنيو او بهرنيو رسنيو له ژبورو او ماهرو چلوونکو څخه بايد غوره شي او دواړو خواوو ته بايد د منلو وړ وي.

د مناظرې په پای کې ګډونوال حق لري د مناظرې د ارزوونکو په توګه د يوې خوا په پلوی خپل ووټ وکاروي.

د مناظرې ژبه: پښتو او دري به د مناظرې رسمي ژبې وي.

نو که دې ډول يوې مناظرې ته دولت حاضر شو بيا به وو ايو چې رښتيا هم دا حکومت يو ((پاسخګوی)) حکومت دی. او که نه نو د مناظرې په نامه د لکچرونو وړاندې کول او خپل صفتونه کول هسې د ولس په سترګو کې د خاورې شيندلو مانا ورکوي، نه کومه بله مانا، ددې ډول مناظرو پر ځای، خو بيا ښه ده چې ده ته ووايو؛ لکه څنګه چې دې په يو اړخيز ډول دا تېر څه کم درې کاله ډنګولې، دوه کاله نور يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم وړنګوه، ولس خو هسې هم درځخه تللی، تاسو پوهېږئ، همدا دربار او درباري غوړه مالان مو. هیله ده د حکومت او دولت ټولې اړوندې سرچینې او په خپله د جمهور رییس دفتر د یوې میاشتې په بهیر کې ددې لیکنې د غوښتنې او محتوا په باب لیکنی یا ګړنی ځواب راکړي او په رسنیو کې یې د همدې لیکنې په څېر خپور کړي. که دا لیکنه نامعیاري وي او هېڅ ډول ارزښت نه لري، په خپلو مبارکو علمي دلایلو دې رد کړي، خو د یوې مسولې ادارې یا شخص لاسلیک او مهر دې ولري.

وما علینا الاالبلاغ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې ناسمې ادعا سم سپیناوی

زړه مې نه و چې دا لیکنه دې د لیکنو په دې ټولګه کې چاپ کړم، ځکه هغه څوک چې د دې لیکنې سبب شوی و، هغه خپله لیکنه په یوه برېښنایي وېبپاڼه کې خپره کړې وه. همدلته د دې لیکنې خپراوی کافي و، خو کېدی شي شکاک تر دې وروسته خپله لیکنه په چاپي بڼه هم خپره کړي، نو ځکه مې د ځینو ملګرو په غوښتنه دلته هم چاپ کړه چې په چاپي بڼه هم لوستونکو ته خوندي شي. معترض کېدی شي د دې لیکنې تر خپراوي وروسته نور غبرګون هم وښيي، خو زه یې نورو متواترو لیکنو ته ځکه ځواب ضروري نه ګڼم چې یو خو نور کارونه په مخ کې دي، په تا ویلو او ما ویلو ځان نه مصروفوو، بل دا چې ځینې کسان قصداً غواړي یو چا سره ځان په یوه جنجال او موازنه کې واچوي او په دې ډول ځان ته د مصنوعي شهرت زمینه برابره کړي. لوستونکي به تر دې لیکنې وروسته خپله عادلانه قضاوت وکړي.

په دې نږدې ورځو د (۱۳۹٦ل کال د لړم په وروستیو) کې د (ادب او ادبي کره کتنې) لیکوال ښاغلي (عبدالمالک همت) زما پر یوه اثر (کره کتنه) باندې دده په اصطلاح یوه ((کره کتنه)) کړې ده. دا اثر ما پر (۱۳۹۱ل) کال د (پوهنوالۍ) علمي رتبې لپاره لیکلی و او بیا پر (۱۳۹۴ل) کال چاپ شوی دی. (کره کتنه) په کابل پوهنتون کې د یوه ځانګړي مضمون په توګه تدریسېږي. ددې مضمون لپاره د داسې یو اثر لیکلو ته اړتیا وه چې هم تدریسي بڼه ولري او هم د څېړنې او شننې پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصولو برابر لیکل شوی وي. ما چې نږدې دوه لسیزې د ادبپوهنې مضمون (د ادبپوهنې بنسټونه) تدریس کړی او ادبي کره کتنه هم د ادبپوهنې یوه اساسي څانگه گڼل کېږي، نو د ادبپوهنې په درېواړو برخو (ادب تاریخ، ادب تیوري او ادبي کره کتنه) کې راته د خپل پوهنځي تدریسي اړتیاوې او کریکولم ښه څرگند وو. د ادبي کره‌کتنې په برخه کې هم د یوه منظم تدریسي اثر نیمگړتیا او اړتیا ډېره احساسېدله، نو ځکه مې د یوه تدریسي اثر د لیکلو تکل وکړ، د پوهنتون تحصیلي کریکولم مو هم په پام کې ونیو او د محصلینو د هضم او جذب کچه، درسي ساعتونه او نور ټول اړوند ضرورتونه هم محاسبه شول.

ددې اثر لیکل په دې مانا نه وو چې د کره کتنې په برخه کې تر دې پخوا قوي او کمزوري اثار نه وو، دا اثار به وو، خو هغه اثر چې تر ډېره بریده د محصلینو اړتیاوې خړوبې کړي؛ تدریسي بڼه ولري او د پوهنتون د منظور شوي کریکولم محتویات راونغاړي، داسې اثر نه و، که څینې متفرقه اثار وو، نو پر هغو هم ډېره زمانه تېره شوې وه، داسې یو مستقل اثر چې د نوي عصر غوښتنې په پام کې ونیسي او د کریکولم له محتویاتو سره برابر وي، موجود نه و. تردې دمه د کره کتنې د مضمون استادانو یا له بېلابېلو متفرقه اثارو گټه پورته کوله او یایې هم خپل ځانگړي لکچر نوټ ورکاوه.

ما ددې اثر د لیکلو پر مهال نږدې ټول هغه اثار چې پیدا کېدل یې شوني وو، سره راټول کړل، یو یو مې له نظره تېر کړ، پرتله مې کړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

محتوا، املا، انشاء هر څه مې ټول وارزول او د خپل کریکولم مطابق ضروري مواد مې په کې په نښه کړل، په دې اثارو کې د زرین انځور (شعرونه او نقدونه)، د رضا براهني (طلا درمس)، د دوکتور لطیف بهاند (په پښتو ادب کې د کره کتنې تاریخ؛ ناچاپ اثر) ، د پوهنوال محمد رفیق رفیق (د ادبپوهنې بنسټونه)، د کاندید اکاډمیسین محمد صدیق روهي (د کره کتنې تاریخي پس منظر او معیارونه) او همدارنګه (ادبي څېړنې)، د ډاکټر زرینکوب (نقد ادبی)، د پوهاند ډاکټر عبدالقیوم قویم(نقد ادبي)، د سید محی الدین هاشمي (ادب پوهنه)، د سر محقق زلمي هېوادمل (د کره کتنې ډولونه) د رنه ولک (تاریخ نقد جدید)، د عبدالمالک همت (ادب او ادبي کره کتنه) او همدارنګه یو شمېر نور مهم اثار شامل وو،له دې ټولو څخه ګټه پورته شوه، په ټولیز ډول (۳۳) بېلابېل اثار وکتل شول.

د علمي او تدریسي اثر د لیکلو لپاره طبعي خبره ده چې علمي معیارونه په پام کې نیول کېږي؛ ساده، روانه، سلیسه او بې تکلفه ژبه، د مخاطب ذهني کچه، درسي ساعتونه، د محصل د جذب قوه او ګڼ شمېر نور معیارونه. ما چې کله هم د ټولو درنو لیکوالو اثار وپلټل، نو په ځینو برخو کې د مانا او محتوا د ورتوالي تر څنګ، املایي، انشایي اختلافات، لهجوي توپیرونه، لیکنیز میتودونه، د افادې طرز، د نثر ساده والی او پېچلتیا او ګڼ شمېر نور داسې مسایل په کې وو، چې کټ مټ د هغو انتقال نه یوازې یو واحد اثر پر ځو برخو وېشه، بلکې لوستونکو ته یې هم د منظم او منسجم پیغام د لېږد په برخه کې ابهام پېښولای شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما کوښښ وکړ چې واحده معیاري ژبه وکاروم او تر ډېره حده کوښښ وکړم چې اصلي محتوا را انتقال کړم. کله کله د یوې اوږدې محتوا نچوړ ته اړتیا وه، په دې برخه کې هم ډېر احتیاط شوی چې د محتوا زړی او جوهر زیانمن نه شي. د هر لیکوال پیغام چې دلته انتقال شوی، هغه سل په سلو کې د هغه په ژبه او لیکني ډول نه دی راانتقال شوی. ددې کار علت دا و چې موږ کله هم د کره کتنې په باب اثر لیکو، نو ټول هغه متون هم باید له مخې ورسره کره شي چې له لیکوال څخه یې د مفهوم په افاده کې یا تېروتنه شوې وي، یا پیغام په ژوره توګه نه وي افاده شوی، یا املایي او انشایي تېروتنه ولري، یا یې هم په ژباړه کې ستونزه پېښه شوې وي، نو داسې مفهومونه څو څو ځله شنل شوي، یو بل سره پرتله شوي،، راڼه شوي او بیا د کتاب متن ته داخل شوي دي. هغه محتوا چې تر ډېره حده کره او پوره وه، هغه کټ مټ راانتقال شوې او اخځ یې هم ښودل شوی دی. د نړدې ټولو هغو محتویاتو اخځ په دقیق ډول ښودل شوی چې په دې کتاب کې ورڅخه ګټه اخیستل شوې ده.

داسې هم شوي چې د یوه اثر له څو مخونو څخه په بېلابېلو ځایونو کې په لنډیز سره یوه محتوا رااخیستل شوې او په پای کې یې ورته اخځ ښودل شوی او هم هغه مخونه چې له هغو څخه نچوړ راټول شوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې کتاب (کره کتنه) کې د ښاغلي عبدالمالک همت له اثر (ادب او ادبي کره کتنه) څخه هم ګټه پورته شوې او ځای پر ځای یې د کتاب د مخونو شمېره هم ورکړل شوې ده. سربېره پر دې مې د خپل کتاب (کره کتنې) په (۴۰۵-۴۰۶) مخونو کې دده د کتاب په پېژندنه کې ځانګړې یادونه هم کړې ده او همداسې د نورو لیکوالو د اثارو په اړه یادونه شوې ده.

اوس چې ګورم ښاغلي همت یوه اوږده لیکنه کړې او د ((ادبي غلا)) په نامه یې یو داسې تور هم پورې کړی چې له سالم عقله لرې برېښي. لیکنه مستقیماً له سیاسي خبرو پیل شوې او له ډول ډول تورونو سره مله ده.

ښاغلی همت وایي چې زما له کتاب څخه ګټه پورته شوې یا دده په اصطلاح ((ادبي غلا)) شوې او اخځ نه دی ښودل شوی. (۲۷) شمېره دده د اثر یادونه کوي. له (۲۷) شمېرې سره ټول اړوند مخونه د کتاب په متن کې راغلي دي. وګورئ!: ۱۹ مخ کې (۲۷: ۱۲۲)، ۲۵ مخ کې (۲۷: ۱۲۷-۱۳۱)، ۴۴ مخ کې (۲۷: ۲۷۷) ، ۱۱۵ مخ کې (۲۷: ۴۲۸-۴۳۹)، ۱۱۹ مخ کې (۲۷: ۴۶۱ – ۴۶۳) ، ۱۳۰ مخ کې (۲۷: ۴۶۵-۴۸۲) مخونه او ځینې نور په څرګند ډول لیکل شوي دي. په یوه علمي اثر کې د اخځ د ښودنې لپاره د الفبا په ترتیب شمېره ورکول کېږي او بیا د هغه اړوند مخونه هم ورسره په متن کې لیکل کېږي. دده اړوند اخځ په (۲۷) شمېرې پورې اړه لري او په دې ډول لیکل شوی دی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۷- همت، عبدالمالک، ادب او ادبي کره کتنه، (۱۳۸۵ل) کال، کوټه، صحاف نشراتي موسسه، اکرم پریس.

البته په یو شمېر نورو، په تېره بیا په نسبتاً زړو څېړنیزو اثارو او ځینو ملایي متنونو کې اخځونه په نورو ډولونو هم ښودل شوي چې د همت صیب کتاب کې هم یو شمېر په همغه ډول راغلي دي.

همت صیب نیوکه کوي چې ولې یې په ځینو برخو کې متن کټ مټ نه دی راوړی:

ایا یو لیکوال چې محتوا یې سمه وي، خو په املا،انشاء، گرامر او یا هم په ژباړه کې یې تېروتنه شوې وي، لازمه ده چې موږ محصلینو ته د هغه همغه املایي او گرامري تېروتنې کټ مټ ورانتقال کړو او که د هغه سمه محتوا؟

د همت صیب د همدې لیکنې په سریزه کې چې اوس یې پر (کره کتنه) اثر کړې، یوازې د پیل په نږدې (۱۲) لیکو کې (۲۵) ځله (او) راغلی، د (او) دومره کارونه تر اړتیا پورته ده. که چېرې په دې (۱۲) لیکو کې جملې په منظم، منسجم او سم ډول راغلې وای، نو لږ تر لږه (۱۴) ځله ترې (او) حذفېدلای شو او متن هم په ښه ډول خوندپیدا کولای شو. لیکنښې او په تېره بیا کامه (،) د همدې لپاره دي چې په لیکني متن کې د لیکوال د ډېرو (اوونو او واوونو) مخه ونیسي او متن روان کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه به وي چې د لا وضاحت په خاطر د همت صيب د ليکنې همدا پيليزه برخه کټ مټ راانتقال کړو، دې سره به لوستونکي لا ښه پوه شي چې دا ليکنه له املايي، انشايي او محتوايي پلوه په کومه پوړۍ کې ده؟

((ادبي غلا

د يون پر کره کتنه باندې کره کتنه

ولا أغير على (الأقوال) أسرقها

غنيت عنها وشر الناس من سرقا

(طرفه بن العبد)

(زه د نورو خلکو پر ويناوو ډاکه نه وهم چې غلايې کړم، دې کارته څه اړتيا نه لرم او د خلکو ډېر بد او شرير هغه دي چې غلاکوي).

لکه چې پوهيږو له ډېرو کلونو راهيسې زموږ پر گران هيواد باندې زموږ د پتمنو خلکو د دين او دنيا او مادي او معنوي شتمنيو کورنيو او بهرنيو غلو چور اچولی دی او پرله پسې زموږ سپېڅلی هيواد راورانوي، ډول ډول پر ځمکه باندې او لاندې شتمنۍ مو لوټوي او خلک مو وژني او کړوي. د لوټ او تالان او حملې او توبرې په دې روان چپاو کې خبره تر دې پولې رسېدلې ده چې ان زموږ د ليکوالو د کتابونو د منځپانگو لوټولو ته لا هم لاسونه غځول کيږی. سره د دې چې ډېر پر اسلام او هيواد مين او د پردو غليمانو د نيواک او لوټمار او د هغو د لاسپوڅو د بريځر او پردي پالني څخه د بد وړلو له امله وژل کيږي، کړول کيږي او له خپلو حقونو او کار او خدمت څخه گوښه کړی سوي دي، په فرهنگي اورشو کي د کټ او فيسټ په دې بل له شرمه ډک دود

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوي کړندود کي یې پر لیکنو او اثاروهم تېري کیږي او د ډول ډول غلاوو کچه تر دې رسېدلې ده چي ان د کتابونو محتویات یې د لیکوالۍ او څېړني د اصولو خلاف غلاکیږی، د یو څه نوري غلا او ښکاره سره اوډل کیږي، د اثر نوم پر ایښوول کیږي او د کتاب په نامه چاپ ته سپارل کیږی. ډېره بده یې لا دا چي یو شمېر نور کسان یې دغسي له ادبي غلا او درغلۍ ډک کتابونه په نظرونو، یادښتونو، تقریظونواو صفتونوستایي او لیکونکی یې امتیازونه هم پر اخلي.

ما لس کاله وړاندي د پښتو ادبیاتو په برخه کي نوو رامنځ ته سوو ناخوالو او د ځینو کسانو له خوا د ناسمو کره کتنو په لیدو او د ادبي کره کتني په برخه کي د بشپړو لاربسودو اثارو د نه شتون له امله په خورا زیاتو زیارونو، خواریو او لګښتونو، له ډول ډول بهرنیو او کورنیو منابعو څخه په ګټه اخیستنه، په څه له پاسه دوو کلونو کي د (ادب او ادبي کره کتنه) تر سرلیک لاندي یو ښه ضخیم او مغتنم کتاب په ۶۴۸ مخونو کي ولیکی. چي په ډېر لږ مهال کي د هیواد په دننه او بهر کي د ډېرو پوهانو، لیکوالو او د مطالعې د مینوالو له خوا ومنل سو او بیا ځلي خپور سو. خو څنګه چي زه د نیواک، غلا وو او پردي پالني په کلکه ضد یم او مرګ قبلوم خو د پردو غلیمانو نیواک او مزدوري نه منم. د اسلام او خپل هیواد او فرهنګ سره لېونۍ مینه لرم، په تېره له سیکولرو عناصر سره په هیڅ ګون نه جوړېږم، ځکه نو د نوو پر دوران راغلو، خو ټیټو، پردي پالو او د غلیمانو د تالۍ څټو او سیکولرو موزیګیانو له خوا دغه کتاب زما د نورو اثارو او ژباړو غوندي د ساړه غبرګون سره مخامخ سو. خو جالبه داده چي په راوروسته کي یوه تن پوهاند محمد اسماعیل یون چي له رشتیانۍ علمي پانګي څخه هیڅ هم په چانټه کي نه لري، اما پردو نیواکګرو ته د رشتیني او نه سټري کېدونکي چوپړ له امله د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول ډول امتیازونو او نورو شتمنیو څښتن سوی دی زما د ادب او ادبي کره کتني کتاب له بېلو بېلو پاڼو څخه یوه لویه برخه د لیکوالۍ او تحقیق د منلو سوو آرونو او مأخذ ښوولو خلاف را اخیستې ده، اسلامي کسوت یې ځني ایستلی او له نورو کتابونو څخه یې څه نوره غلا او ښکاره پر ور اضافه کړې او د کتاب په بڼه یې د (کره کتنه) په نامه خپره کړې او خپله لیکنه یې بللې ده. د کتاب ترسرلیک لاندي یې ورته لیکلي دي:" د ژبو او ادبیاتو پوهنځیو د پښتو څانګو د کره کتنې مضمون لپاره". بیا یې د لومړي چاپ یادښت تر سرلیک لاندي لیکلي دي: " دا کتاب ما (یون) پر (۱۳۹۱ل) کال د (پوهنوالۍ) علمي رتبې لپاره لیکلی و او پر هغه مهال د یادي رتبې لپاره ومنل شو".

اوس د دې لپاره چي زما ادعا او د یون غلا جوته سي، لومړی یو په یوه د یون د کتاب هره هغه برخه چي زما د ادب او ادبي کره کتني له کتاب څخه یې غلاکړې ده را اخلم او ورپسې به زما د کتاب هغه برخه د پرتلني لپاره ورسره ایږدم چي غلا سوې ده :))

ددې سریزې یا پیلیزې محتوا له کینې، بغض، عداوت او سیاسي غرضه پیلېږي، لیکوال یې خپل ځان سپینه کوتره او داسې یو دینداره شخص ګڼي چې د بهرنیانو سرسخت مخالف دی او ان تر مرګه د هغو مقابلې ته تیار دی، نور خلک ورته (سیکولر) ښکاري، نو که دده کتاب ته چا ارزښت نه دی ورکړی، علت یې همدا دی چې دی د پردیپالو او د هغو د لاسپوڅو سخت مخالف دی. دی اسلام او خپل فرهنګ سره لېونۍ مینه لري، په ډېر زحمت یې کتاب لیکلی او (یون) خو دده په اصطلاح له ربنتیانۍ علمي پانګې څخه هېڅ هم په چانټه کې نه لري او نور... نه غواړم ټول متن دلته یو ځل بیا تکرار کړم، دغه راز دا هم نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړم ددې پیلیزې هرې جملې او تورونو ته مسلسل ځوابونه ورکړم، ځکه ځینې برخې اصلاً په ځواب نه ارزي، خو یو څو ټکو ته به د بېلګو په توګه اشاره وکړم. ښاغلی همت نه دی خبر چې ما لیکوالي له کوم کاله پیل کړې ده، په دې برخه کې باید وویل شي چې د (۳۰) کلونو پر مهال په فرهنګي، ټولنیز او سیاسي ډګر کې تر خپلې وسې پورې زما کار او زیار ټولو هېوادوالو ته معلوم دی، د خپل ځان ستاینه او یادونه راته یو غټ عیب ښکاري، خو بیا هم مجبور یم ځینو کسانو ته خپله فرهنګي پېژندنه په یو څو جملو کې یو ځل بیا تداعي کړم: زه په شپږم ټولګي کې وم چې د ښوونځي د ترانې د ټیم غړی وم، خپله به مې هم لنډ لنډ شعرونه (نظمونه) لیکل، پر (۱۳٦۵ل) کال د خوشال خان لیسي د ادبي انجمن مشر وم، د دولسم ټولګي پر مهال مې د (هیلې) په نامه د لرو او برو ځوانو افغان لیکوالو د شعرونو ټولګه راټوله کړه او د (۱۳٦٦ل) کال په بهیر کې چاپ شوه، پر (۱۳٦۷ل) کال د پښتو ژانګې محصل او د ځوانو لیکوالو د انجمن غړی وم، د پوهنځي په بهیر کې مې د خپلو شعرونو مجموعه (مټکور) چاپ شوه او همدارنګه د (نیمګړي ارمانونه) په نوم مې د (محمد عالم حیران) د شعرونو یوه ټولګه راټوله او چاپ کړه. پر (۱۳۷۰) کال د ازمویني له لارې د پښتو ژانګې د کدر غړی شوم او تردې دمه دې (۱۳۹٦ل) کال د لږم میاشتې پورې دې دندې ته دوام ورکوم. له (۱۳۷۰ل) کال څخه تر (۱۳۸۱ل) کال یانې افغانستان ته د بهرنیانو تر راتګ پورې مې خپل نږدې (۲۳) عنوانه بېلابېل اثار چاپ کړل. د (هیلې)، (کابل پوهنتون) او (شمشاد) مجلو د مسول مدیر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

توګه مې هم ورسره هممهاله کار وکړ او د همدې مهال په بهیر کې مې د بېلابېلو لیکوالو تر (سلو عنوانونو) زیات اثار ایډېټ او چاپ کړل. افغانستان باندې د بهرنیانو تر یرغل او یا افغانستان ته د بهرنیو ځواکونو تر راتګ وروسته مې هم په خپل فرهنګي کار کې هېڅ ډول ځنډ و خنډ نه دی راوستی، پر یوه وخت مې (۳۳) عنوانه کتابونه چاپ کړل او د لسګونو نورو لیکوالو د اثارو چاپ ته مې زمینه برابره کړه. یوازې د (ملي تحریک) له لوري مو په دوو کلونو کې (۱۲۳) عنوانه بېلابېل اثار چاپ کړل. زما خپل څېړنیز، ادبي او نور هغه اثار چې ما راټول کړي او ټول چاپ شوي دي، شمېر یې اوس مهال تر (۴۴) عنوانونو پورته کېږي.

نور کلتوري، رسنیز او په دې ډګر کې خدماتي کارونه ټول ولس ته معلوم دي، دلته یې تفصیل ته اړتیا نه شته.

دا چې زما له خوا لیکل شوي او پنځول شوي اثار به څومره علمي، څېړنیز او شننیز وي، ګټه او ارزښت به ولري که نه؟ دا قضاوت به لوستونکو او خپلې ټولنې ته پرېږدو. دا چې څوک په ((چانټه)) کې څه لري که نه او د چا وینا او لیکنه له منطقه ډکه ده او د چا له کینې، بغض او عداوته، دا قضاوت به هم ټولنه کوي. بهرنیانو ته د نوکرۍ، غلامۍ او هغو ته د نه ستړي کېدونکي خدمت خبرې د بازار، کوڅې او هغو اشخاصو خبرې دي چې د تعلم، فرهنګ او انسانیت له اخلاقي دایرې څخه وتلي وي، ښه به وي چې دلته په تېرو (اوولسو کلونو) کې د هر چا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار او زيار وارزول شي. عملي او نظري مبارزه دواړه وتلل شي، چا څه کړي؟ چا د افغانيت، اسلاميت او انسانيت چغه پورته کړې؟ څوک عملاً ميدان ته وتلي او څوک تر برستنې لاندې ځان ته د مبارز خطاب کوي. زه د ټولو بهرنيانو او د هغو د کورنيو لاسپوڅو مخالف يم، که دا په ټوله کې لويديځوال وي، د دريشۍ او د نېکټايي په لباس کې د هغو کورني لاسپوڅي او يا هم په سپينه ږيره او سپين لباس کې د اسلام تر پردې لاندې د پنجاب گوډاگيان وي، څوک چې د افغان او افغانستان مخالف وي، زه يې مخالف يم، د همت صيب په ليکنه کې په نامستقيم ډول د اقتصادي حقارت په گډون د هغه يو شمېر نورې عقدې هم ښکارې، خو زه نه غواړم دلته پر هغو ټولو بحث وکړم، ځکه چې دا موږ له اصلي موضوع څخه لرې کوي، خدای (ج) دې ده ته همت ورکړي چې خپل ټول دروني رواني مشکلات په خپل همت رفع او دفع کړي. خو دلته غواړم ددې پيليزې د گرامري تېروتنو له جملې څخه يو څو يې د بېلگې په ډول يادې کړم او هغه هم ددې لپاره چې دده د کتاب په متن کې هم دا ډول گرامري تېروتنې وې چې ما د اقتباس پر مهال هغه سمې کړې دي او بيا غواړم دده د ليکنې پر ځينو نورو برخو هم لنډه رڼا واچوم.

ددې پيليزې متن په ټوليز ډول کراهت او ثقلت لري، د عطف توري (او) يادونه مو وکړه چې تر اړتيا زيات کارېدلی دی، جملې يې رواني نه دي، تامې جملې يې څرگندې نه دي، (سربلونه او اوستربلونه) لکه: (له، تر، باندې، لاندې، سره) او همدارنگه ترکيبي کلمې او نور

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړوند ګرامري ضرورتونه سم نه دي کارېدلي، د ليکنښو پوره مراعت په کې نه دی شوی، لهجوي اغېز پرې څرګند دی، د کلمو تر منځ لازم ليکنی واټن نه دی مراعت شوی او همدارنګه نورې نيمګړتياوې په کې محسوسې دي. دې ټولو نيمګړتياوو متن له سلاسته ايستلی دی. دلته به يې يو څو بېلګې هم راوړم:

ناسمه بڼه: (پر ځمکه باندي او لاندي شتمني). سمه بڼه: تر ځمکې لاندې او د ځمکې پر سر شتمني. (پر) سربل د (باندي، سر، سربېره) لپاره راځي او (تر) د (لاندې) لپاره، دلته (پر) د دواړو اوستربلونو (لاندې او باندې) لپاره کارېدلی، د (پر) د کارونې ځايونه: د ځمکې پر سر، پر ځمکه باندې، پر مېز باندې. د (تر) کارونه: تر ځمکې لاندې، تر مېز لاندې، تر دې مهاله او نور...

ناسمه بڼه: (سره ددې چې...)، (د برېځر او پردي پالني ښخه د بد وړلو....))

سمه بڼه: (سره له دې چې...) (له برېځر او پردیپالنې ښخه د بد وړلو...)

(له) او (سره) له يو بل سره تړلي دي نه (د)سره. د (له) پر ځای د(د) کارونه سمه نه ده. (له) د بېلتون او پيوستون لپاره راځي، اړوند او ستربلونه يې (سره، ځنې، ښخه) او نور دي. (د) له (ښخه، سره او ځنې) سره نه راځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(پردي پالني) هم ناسمه ده، يو ځای باید ولیکل شي ، (پردیپالنې)، لکه څنګه چې همت صیب د (لاسپوځو)، په ګډ لیکنه کې دا کار کړی دی، (لاس+ پوځو) یې نه دي لیکلي. ناسمه بڼه (د کتاب په نامه چاپ ته سپارل کېږي.) دا د دري ژبې (به چاپ سپرده میشود) ټکي پر ټکي ژباړه ده. سمه بڼه یې داده (د کتاب په نامه چاپېږي) دلته هم جمله لنډېږي، هم د ژباړې اغېز پرې نه ښکاري او هم جمله خپل اصلي مسیر ته لوېږي.

ناسمه بڼه: (د هېواد په دننه او بهر کې))، سمه بڼه یې : (په هېواد کې او تر هېواده بهر). (تر) دلته د قید لپاره راځي، یانې هغه کتاب چې هم یې په هېواد کې مینوال پیدا کړي او هم تر هېواده بهر نوره نړۍ کې، بله سمه بڼه یې دا هم کېدی شي، (هم په هېواد او هم په بهر کې).

ناسمه بڼه: (د اسلام او خپل هېواد او فرهنګ سره لېونۍ مینه لرم)، سمه بڼه: (له اسلام، خپل هېواد او فرهنګ سره لېونۍ مینه لرم)، دلته د همت صیب دوه (اوونه) پر یو (او) بدل شول، جمله هم روانه شوه او پیغام هم زیانمن نه شو. د (د) پر ځای (له) هم پر خپل ځای وکارول شو، د زیار صیب په وینا؛ لیکوال باید ((دالونه)) ډېر او بېځایه ونه کاروي چې هم متن او هم سړي ته ډېر زیان رسوي.

ناسمه بڼه: (د ساړه غبرګون سره)، سمه بڼه یې: (له ساړه غبرګون سره)، ناسمه (پردي پالو، تالی څټو)، سمه بڼه: (پردیپالو، تالیځټو). لیکپوهان وایي، دوه کلمې چې د یوه واحد مفهوم لپاره راوړل شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي او د پيوستون قابليت ولري، نو که يو ځای وليکل شي د مفهوم په افاده کې ډېره مرسته کولای او لوستونکي يې له ځنډ او فاصلې پرته پر يوه مهال لوستلای شي.

د ليکنې د اوږدوالي له امله يې له نورو تېروتنو څخه تېرېږم، ليکنبې يې که هم سمې کارولې وای، متن به دومره نه ټکنی کېده. د پښتو (ياگانو) د کارونې په برخه کې هم ستونزه لري.

په دې پيليزه يا د سر خبرو کې چې کومې گرامري تېروتنې شوي، د (ادب او ادبي کره کتنه) په نامه دده د کتاب په اصلي متن کې هم په لسگونو څه چې په سلگونو ځايه دې ته ورته تېروتنې راغلې دي، ما چې د همت صيب د کتاب له کومو برخو څخه گټه پورته کړې، په هغو کې مې دا تېروتنې اوتومات سمې کړې دي، خو همت صيب نيوکه کوي چې ما ولې دا کار کړی دی، ما نه يوازې د همت صيب په ليکلي متن کې گرامري سمون راوړی، بلکې د نورو ليکوالو په متن کې هم چې زما په نظر کومه تېروتنه شوې او يا يې په ژباړل شوي متن کې پېچلتيا موجوده وه، هغه مې هم اصلاح کړي، خو پيغام کې مې لاسوهنه نه ده کړې؛ نچوړ او لنډون مې راوړی دی.

دلته به د بېلگې په توگه د همت صيب د کتاب يو څو جملو ته هم لنډه نغوته وکړو چې زه په کې بدلون راوړلو ته اړ شوی يم، د همت صيب د کتاب د ليکني متن څو جملې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ...درغلي او جعل کاري کول....
- د سرو زرو سره...
- کره کتنه د ادب تر تاريخ د مخه رامنځته سوې ده.
- مصحفي په خپلو تذکره کې سوچه اوساده ژبه وکارول.

دا جملې ماپه دې بڼه اړولې دي:

- ...درغلي او جعل کاري کوله
- له سرو زرو سره....
- کره کتنه تر ادب تاريخ د مخه رامنځته شوې ده.
- مصحفي په خپلو تذکرو کې سوچه اوساده ژبه وکاروله

او همداسې نورې ګڼې جملې او کلمې.

ددې جملو د سمون منطق دادی:

(درغلي) او (جعل کاري) دواړه لفظي مونثې کلمې دي، په پښتو کې فعل د جنس تابع دی. که تر فعل وړاندې کلمه مونث خصلت ولري، فعل هم همغه بڼه خپلوي او که مذکر خصلت ولري، همغه نرينه بڼه. (کول) د مذکر جمع حالت لپاره راځي، لکه: هغه ښه کارونه کول. محمود درغلي کوله يا يې جعل کاري کوله، څرنګه چې دلته تر فعل وړاندې (کارونه) مذکر جمع دي، نو ځکه ورته (کول) فعل وکارېده او (درغلي) له لفظي پلوه مونثه کلمه ده، نو ځکه ورته (کوله) فعل په مونث

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډول وکارېده.

کله چې په يوه جمله کې تر نوم وروسته (سره) کلمه يا (اوستر بل) راشي، نو تر هغه وړاندې ورسره (له) (سربل) يو ځای کېږي، نه (د). (له) د بېلتون او پيوستون لپاره دی او (د) د ملکيت مانا ورکوي؛ اضافت توری ګڼل کېږي. مخکې مو هم يادونه وکړه.

له احمد سره راغلم، له محمود سره لاړم

نه دا چې د احمد سره راغلم يا د محمود سره لاړم.

له سرو زرو سره تلل کېږي، نه دا چې د سرو زرو سره تلل کېږي.

(کره کتنه د ادب تر تاريخ د مخه رامنځته سوې ده.) دا جمله هم د ګرامر له مخې سمه نه ده اوډل شوې.

(ادب تاريخ) يو ترکيبي نوم دی، لکه خپله (کره کتنه) يا (ادبي کره کتنه) او (ادب تيوري)، لکه څنګه چې داسې نه شو ويلای: ((ژبپوهنه د کره تر کتنې، د ادبي تر کره کتنې د مخه رامنځته شوې، يا د ادب تر تيورۍ د مخه.)) نو دا هم سمه نه ده چې ادب تاريخ په خپل منځ کې نيم کړو، د (ادب) او (تاريخ) تر منځ (تر) ورزيات کړو.

که سمه يې افاده کوو، نو داسې يې بايد ووايو: (کره کتنه تر ادب تاريخ د مخه رامنځته شوې ده). نه دا چې؛ (کره کتنه د ادب تر تاريخ د مخه رامنځته سوې ده).

(c) ketabton.com: The Digital Library

همت صیب وایي: مصحفي په خپلو تذکرو کې سوچه او ساده ژبه وکارول.

ما لیکلي: مصحفي په خپلو تذکرو کې سوچه او ساده ژبه وکاروله.

کېدی شي ځینو خلکو ته دا مسایل په ځینو گړدودونو کې سم وبرېښي، خو موږ د پښتو د عام گرامر خبره کوو.

په لسگونو ځایونو کې ما داسې سمون راوړی دی. موږ باید محصلینو ته یوه کره او معیاري ژبه او همدارنگه معیاري لیکدود وړاندې کوو، نه د هر لیکوال انفرادي لیکدود. که داسې وکړو، نو یو محصل به یوازې په لیکنۍ برخه کې پر شلو ذهني لارو بوځو.

په ځینو ځایونو کې همت صیب نیوکه کړې چې ځینې کتابونه ما یو ډول معرفي کړي او (یون) بل ډول. د کره کتنې ځینې کتابونه چې همت صیب معرفي کړي، هغه نورو لیکوالو هم معرفي کړي، ما هغو ټول کتابونه کتلي او بیا مې هغه په ډېر لنډیز سره لوستونکو ته معرفي کړي، دا په دې مانا نه ده چې هغه ټول د همت صیب له کتاب څخه معرفي شوي دي. همت صیب ځینې ځایونو کې د کتاب د پېژندنې تر څنگ ځای ځای پر هغه کتاب د نورو لیکوالو تبصرو ته هم ورداخل شوی، په داسې حال کې چې په یاده برخه کې ما غوښتل یوازې کتاب په ډېر لنډیز سره معرفي کړم، نه دا چې د ټول کتاب ارزونه وشي او پر هغه باندې کره کتنه، ځکه دلته محصل ته یوازې د کتاب لنډه پېژندنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضروري وه او که د هر کتاب هر اړخیزه ارزونه وای، نو د کره کتنې پر همدې (۲۸) کتابونو تر (۱۰۰۰) مخونو زیات څه لیکل کېدی شي.

همت صیب نیوکه کوي چې ولې دده د کتاب له متن څخه ځینې برخې رااخیستل شوي او ټولې برخې کټ مټ نه دي رااخیستل شوي، نو ځکه خو یې دخپل کتاب بشپړ متن هم ورسره د سند په توګه راوړی دی.

یو لیکوال چې د یو بل لیکوال له کتاب څخه کوم څه رااخلي، د خپل ضرورت مطابق یې رااخلي په تېره بیا هغه برخه چې له ټاکل شوې موضوع سره سمون وخوري، د هغه د کتاب د ټول متن پر انتقال مکلف نه دی.

یوازې یو څو کتابونه به د بېلګې په توګه راوړو چې همت صیب وایي ولې یې زما د متن په شان نه دي راوړي.

۱- کتاب الشعر :کتاب الشعر ما په دې ډول معرفي کړی دی:

دا کتاب اصلاً د یونان د نامتو فیلسوف او حکیم (ارسطو) د بوطیقا (Poetics) پښتو ژباړه ده. دا اثر (مولوي محمد اسرافیل) ژباړلی او د پېښور پوهنتون د پښتو اکاډمۍ مشر (مولانا عبدالقادر) پرې بیا کتنه کړې. یاد اثر پر (۱۹۵۸م، ۱۳۳۷ل) کال په پېښور کې د پښتو اکاډمۍ له خوا چاپ شوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څنګه چې څرګنده ده، بوطیقا د شعر او شاعرۍ په اړه په نړۍ کې لومړنی منظم اثر ګڼل کېږي، دغسې په پښتو کې ددې اثر ژباړه هم د کره کتنې په برخه کې لومړنی ژباړل شوی اثر ګڼل کېږي. ارسطو په دې اثر کې پر شاعرۍ باندې عمومي او متوازن نظر ښندلی، د شاعرۍ ډولونه یې بیان کړي، جنګي شاعري یې توضیح کړې، د کره کتونکو اعتراض او هغو ته د ځواب ورکولو اصول یې بیان کړي دي. د ارسطو دا اثر د (نظمیات) په نامه (قلندر مومند) هم ژباړلی دی او پر (۱۹٦۳م، ۱۳٤۲ل) کال یې په پېښور کې خپور کړی دی.

د همت صیب متن په دې ډول دی: ((کتاب الشعر :

په ۱۹۵۸ع.کال کتاب الشعر چي د ادبي کره کتني د نظریې په هکله د یونان د نامتو لرغوني حکیم ارسطو د« Poetics » (بوطیقا) د نامتو کتاب پښتو ژباړه ده، مولوي محمد اسرائیل وژباړی او د پېښور پو هنتون د پښتو اکاډمۍ مشر (ډایرکټر) مولانا عبد القادر بیاځلي کتنه (نظرثاني) ورته کړې او د پېښور پوهنتون د پښتو اکاډمۍ لخوا خپور سوی دی.

په دې حساب لکه څنګه چي بوطیقا (همدغه کتاب الشعر) د کره کتني لومړنی کتاب دی، دغسي د غه کتاب د کره کتني په هکله په پښتو لومړنی ژباړل سوی او خپور سوی کتاب هم دی.

د کتاب د نیو لیك له مخي د بوطیقا یا د شعر هنر د کتاب موضوعات دغه دي: په شاعرۍ باندي عمومي او بالموازنه نظر_ د

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعرۍ قسمونه، د الميې بحث، جنگي شاعري، د نقادانو د اعتراض او د هغو د جواب ورکولو اصول، د جنگي شاعرۍ نه المیه ډېره غوره ده، په کتاب کښي چي د کومو خلقو ذکر راغلی دی د هغوی لنډ حالات.

کتاب الشعر د دنیا په اکثرو ژبو کښې ترجمه شوی دی او ډېرو لوړو علماوو او اديبانو پرې اوږدې اوږدې شرحي ليکلي دي.

په پای کي باید هیره نه کړو چي د ارسطو بوطيقا قلندر مومند هم د « نظمیات » په نامه په پښتو ژباړلې او په ۱۹٦۳ع.کال په پېښور کي خپره سوې ده.))

۷- مقدمه د شعر او شاعرۍ: دا اثر ما په دې ډول معرفي کړی دی:

(مقدمه د شعر او شاعرۍ) پروفیسور محمد نواز طاير له اردو څخه پښتو ته ژباړلې ده. د اثر ليکوال د اردو ژبې نامتو کره کتونکي (الطاف حسين حالي) دی. د کتاب پښتو ژباړه د (۱۳٦۰ل،۱۹۸۱م) کال په اپريل کې د پېښور پوهنتون د پښتو اکاډمۍ له خوا چاپ شوې ده. په دې اثر کې د اردو ژبې د ادبياتو پر څرنگوالي کره کتنه شوې، د کره کتنې عام اصول بيان شوي دي. د کره کتنې دا اصول اکثره د نړۍ د نورو ژبو پر ادبياتو هم د تطبيق وړ دي.

همت صيب بيا دا کتاب داسې معرفي کړی دی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

((په همدغه ۱۹۸۱ع.کال د اردو ژبې د ادبي کره کتنې د نظریې یو نامتو، لومړنی کتاب؛ « مقدمۀ شعر و شاعری » د « مقدمه د شعر وشاعری » په نامه وژباړل سو. دغه کتاب د اردو ژبې وتلي کره کتونکي او شاعر خواجه الطاف حسین حالي لیکلی، پروفیسر محمد نواز طائر په پښتو ژباړلی دی او د دغه کال په اپریل کې د پېښور پوهنتون د پښتو اکاډیمۍ لخوا خپور سوی دی. پر دې کتاب د پېښور پوهنتون مشر پروفیسر محمد زبیر صاحب زاده یوه لنډه سریزه لیکلې چې د سر خبري یې دادي:)) نورې خبرې بیا پسې ادامه پیدا کوي او نږدې دوه نیمو مخونو ته رسېږي.

۹- د خیرالبیان تنقیدي مطالعه: ما په دې ډول معرفي کړی دی:

دا د قلندر مومند یو اثر دی چې پر (۱۹۸۸م) ، (۱۳۶۷ل) کال په پېښور کې خپور شوی دی. د مخونو شمېر یې (۳۵۶) ته رسېږي. قلندر مومند په دې اثر کې د خیرالبیان پر هغه چاپ چې په فوټو افسیټ ډول په کابل کې چاپ شوی او د خیرالبیان پر هغه متن چې په پېښور کې د پښتو اکاډمۍ له خوا خپور شوی دی، پر دې دواړو متنونو بحث کړی دی. د قلندر مومند په نظر هغه متن چې دی یې کره بولي له دغو دواړو متنونو څخه اخیستل شوی، چې د درېیم متن بڼه لري. د (پټه خزانه فی المیزان) په شان د قلندر مومند پر دې اثر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم د نورو کره کتونکو له خوا نیوکې شوي او هغه یې سالمه کره کتنه نه ده بللې.

همت صیب دا کتاب په دې ډول معرفي کړی دی:

((د خیر البیان تنقیدي مطالعه:

دغه راز په همدغه ۱۹۸۸ع.کال د خدای بخښلي قلندر مومند لخوا د حضرت بایزید روښان ! پر نامتو کتاب « خیر البیان » باندي د کره کتني یو کتاب له پېښور څخه خپور سو. د دغه کتاب فهرست ته چي گورو په (۳۵٦) مخونو کي د مقدمه، ضمیمې، مراجع، متن، نوټونه، تتمه، اشاریه (الف)، اشاریه (ب) تر سرلیکونو لاندي لیکل سوی دی. خو کله چي د کتاب پاڼي را اړوو د مقدمې کلمه نسته او د کتاب له لومړي مخ څخه د « هو الناصر» تر سرلیك لاندي تر (۱۷۹) مخ پوري د سریزي په دود خبري سوي دي. د کتاب له (۱۹۱) مخ څخه تر(۲۹۳) مخ پوري د خیر البیان هغه متن راغلی دی چي قلندر مومند یې درست او اصلي بولي.

د خیر البیان دغه متن د کابل د فوټو آفسیټ چاپ او د پېښور د پښتو اکاډیمۍ د چاپ سره توپیر لري او د قلندر مومند په وینا دا نسخه له دغو دواړو نسخو څخه اخذ سوی دریم قرأت دی، چي د ده په زعم اصل خیر البیان دی. خو پر دې کره کتنه باندي ځیني ادبپوهان نیوکي کوي، لکه چي ښاغلی زلمی هیوادمل په خپل کتاب د « ادبي کره کتني ډولونه » (۱۵) مخ کي وایي:« د ښاغلي قلندر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مومند پټه خزانه في الميزان او د خير البيان تنقيدي مطالعه مقدمه داسي نقدونه دي چي زه يې په دغسي څېړنو کي ضرور يادوم، خو دا د دې ممعنى نه لري چي زه ورسره موافق يم. زه د دغو نقدو نو له په سلو کي نوي خبرو سره موافق نه يم او دغه آثار د نقد له اصولو او معيارونو ډېر په کروهونو ليري آثار بولم، ما د دغو دواړو نقدونو د ځينو برخو په رد کي د محمد هوتك ژوند او مزار او د پښتو د ادبي تاريخ د منابعو پېژندنه او ارزيابي او نورو آثارو کي څه ليکلي دي. له دې نقدونو سره نه يوازي زه، بلکه زما په څېر په لسګونو نور ليکوال او ادبي محققين هم نه دي موافق ». دا د همت صيب متن و. پورتنى متن هم څو ځايه همغه شان ګرامري تېروتنې لري چې ما يې ځينې بېلګې د مخه راوړې، د ليکنې د اوږدوالي له امله يې له تشريح څخه تېرېږم.

۱۰- د رنګ او بو قافله: ما ياد اثر په دې ډول معرفي کړى دى:

دا د ډاکتر اقبال نسيم خټک اثر دى، چې پر (۱۹۹۱م، ۱۳۷۰ل) کال په پېښور کې چاپ شوى دى. د کتاب د ټولو مخونو شمېر (٤۰۲) ته رسېږي. دا اثر د تحقيق او تنقيد يو امتزاج دى يانې دا دوه برخې په کې رانغښتل شوي دي. په دې اثر کې د (عبدالحميد مومند)، (کامګار خټک)، (کاظم خان شيدا) او (علي خان) پر ژوند، شاعرۍ او هنر باندې څېړنه او کره کتنه شوې ده. دا اثر د يوه تدريسي کتاب د

(c) ketabton.com: The Digital Library

معیارونو په پام کې نیولو سره لیکل شوی دی او هڅه شوې چې زده کوونکي ورڅخه د یوه ادبي تدریسي اثر په توګه ګټه پورته کړي. دا اثر د لیکوال د ډېرو کلونو د زیار او کار ثمر دی.

همت صیب بیا داسې معرفي کړی دی:

((د رنګ او بو قافله:

د ۱۴۱۲س. کال په حسن حسین میاشت کي چي د ۱۹۹۱ ع. د جولای سره سمون خوري د څلورو پخوانیو شاعرانو؛ عبد الحمید ماشوخیل، کامګار خټك، کاظم خان شیدا او علي خان پر ژوند او فن باندي د ډاکټر ایم اقبال نسیم خټك د څېړنو او کره کتنو کتاب د پېښور پوهنتون لخوا په (۴۰۲) مخونوکي خپور سو.

ډاکټر ایم اقبال نسیم خټك د دغه کتاب په سریزه کي وایي:« په دغه قافله کښي چي کومي مقالې شاملي کړی شوي دي، په دې کښي تحقیق هم شته او تنقید هم، د تدریسي ضروریاتو خیال هم پکښي ساتل شوی دی او د لیك د معیار هم. ما دغه مقالې د تحقیق د اصولو په رنړا کښي ځکه اولیکلې چه په پښتو کښي تحقیق او تنقید ډېر کم دی او بیاادبي تنقید خو په پښتوکښي لټول تشي شوملې شاربل دي. دلته خو په هرڅه کښي روغ نیتي کمه او پره جنبه زیاته وي. هرڅوك د خپل شخصیت تشهیر ته پر ادب زیات فوقیت ورکوي هم دغه وجه ده چي په ادب کښي د تنقید او تحقیق ځای جانبداری او کردار کشی نیولی دی. که چرته زمونږ لیکونکیو د تنقید یا تحقیق په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصولو عمل اونه کړو، نو د پښتو جولۍ به د تحقیقي او تنقیدي ادب نه همېشه د پاره خالي وي ».

د کتاب نوم د ښاغلي حبیب الله رفیع په مشوره ایښوول سوی دی چې د کاظم خان شیدا له دې شعر څخه اخیستل سوی دی :

د غنچې د رباط ور په واکېده دی   قافله د رنګ وبو د رومي صبا شه

کاظم خان شیدا په دې یوه شعر کي دادب یو څپڅپانده سمندر په هنر او شعري نازك خیالي سره په کوزه کي ځای کړی دی، دلته له رنګ څخه موخه هنر یا په بله وینا هنري بڼه ده، چي له هنري ښکلا څخه عبارت ده او له بو څخه نازك خیال یا په بله وینا مضمون یا معنا عبارت ده، یعني په عامه توګه د شاعر کلام او دلته د دغو څلورو پخو شاعرانو شعرونه د هنر او اند له مخي ښکلي او خوشبویه دي او د هنري او ادبي شان او شوکت قافله باله سي. شعر ډېر ښکلی دی خو دلته د ډېرو خبروځای نه دی.

صاحب شاه صابر لیکي:« د دغه مقالو د پاره په موادو راغونډولو کښي خواري شوې ده، خو د ګڼو او اوږدو اقتباساتو را نقل کولو، د شاعرانو د زیات شمېر شعرونو رانقل کولو، د هغوی د شاعرۍ په مختلفو اړخونو ګڼ شمېره صنعتونو او اصطلاحګانو د استعمال په حقله بحثونو او شعري حوالو د دغه لیکونو رنګ وبو کمزورې کړې ده ». (پښتو ادب کښي تحقیق او تنقید [۱۲۹] مخ).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خو د صابر صاحب خبري وې، اما کتاب د ليکوال د ډېرو کلونو تجربو او ډېرو څېړنو او ښو کره کتنيزو اندونو پايله ده.)) دا (د رنګ اوبو قافله) اثر معرفي وه چې همت صيب کړې وه، اوس نو درانه لوستونکي په تېره بيا محصلين او د تدريسي ډګر ځانګوال ښه قضاوت کولای شي چې کوم نثر يا متن روان، سليس، تدريسي او له اړتيا سره سم لنډ او واضح دی.

ددې ترڅنګ هغه کتابونه چې د همت صيب په کتاب کې يې معرفي نه ده راغلې، يو څو يې دلته د بېلګې په توګه راوړم:

پټه خزانه تول پارسنګ:

دا د کوزې پښتونخوا د يو نامتو څېړونکي (همېش خليل) يو کره‌کتنيز اثر دی، چې په پېښور کې چاپ شوی دی. دا اثر اصلاً د (قلندر مومند) د اثر (پټه خزانه فی الميزان) د هغو شکونو، نيوکو او انتقادونو ځواب دی، چې هغه په خپل دې اثر کې پر (پټه خزانه) څرګند کړي دي. په دې اثر کې يو پر يو د (قلندر مومند) نيوکو ته ځواب ويل شوی دی.

د پټې خزانې ميزان رښتيا ميزان دی؟

دا د زرين انځور او استاد محمد اصف صميم ګډ اثر دی، چې په پېښور کې چاپ شوی دی. په دې اثر کې د استاد صميم او زرين انځور يو څو هغه ليکنې راغلي دي، چې د قلندر مومند د هغو نيوکو په اړه ليکل شوي، چې ده په خپل اثر ((پټه خزانه فی الميزان)) کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوړي دي. دې اثر کې هڅه شوې، د علمي دلايلو له مخې د قلندر مومند يو زيات شمېر هغو انتقادونو ته منطقي ځواب وويل شي چې هغه د پټې خزانې پر بېلابېلو خواوو څرګند کړي دي.

د کره کتنې تاريخي پس منظر او معيارونه:

د کانديد اکاډميسين محمدصديق روهي اثر دی، چې پر (۱۳۸۰ل) کال د محمدصديق روهي فرهنګي ټولنې له خوا په پېښور کې چاپ شوی دی. په دې اثر کې راغلي محتويات همغه دي چې اکثره يې په (ادبي څېړنې) اثر کې راغلي دي، خو دلته د يوه ځانګړي اثر په توګه هم چاپ شوی دی.

د پښتو شعر اوسمهالي بهير کره کتنه:

د عبدالغفور لېوال اثر دی، چې پر (۱۳۸۱ل) کال په کابل کې چاپ شوی دی. په دې اثر کې د پښتو د اوسني شعر په تېره بيا د طالبانو د واکمنۍ تر ختمېدو پورې يو شمېر مخکښو شاعرانو پر شعرونو باندې کره کتنه شوې، هغه څېړل شوې، شنل شوي او ارزول شوي دي.

ما ټول کتابونه دغسې په لنډيز سره معرفي کړي.

د محصلينو لپاره همدومره معلومات بس وو، د زياتو معلوماتو لپاره خپله اثر ته مراجعه کولای شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوه اثر زیاتې تشریح او توضیح ته دلته هیڅ اړتیا نه وه، د هر کتاب اړوند مهم معلومات ټول په لنډیز سره په کې راغلي دي.

درانه لوستونکي دې خپله قضاوت وکړي چې د یوه محصل لپاره کوم متن خوړ، لنډ او سیلس دی: دلته ما (کره کتنه) اثر ټول د کتابونو معرفي ته نه دی وقف کړی، دا کتابونه په ډېر لنډیز سره په دې خاطر معرفي شوي چې لوستونکي یا محصلین په پښتو کې د کره کتنې په باب له نورو لیکل شویو اثارو سره د اشنایي او زیاتو معلوماتو لپاره هغو ته مراجعه وکړي.

بل ځای لیکي چې ما خو په خپل کتاب کې د عربي نړۍ (۲۲)کره کتونکي معرفي کړي وو، ده ولې (۱۱) معرفي کړي دي. ما چې د کره کتنې کوم کتاب لیکلی، په دې کې د ټولو عربي کره کتنو د پېژندنې اړتیا نه وه، ددې لپاره چې محصلین لږ تر لږه له عربي کره کتونکو سره اشنا شي، یو څو یې د بېلګې په توګه یاد شوي دي.

د پېژندل شویو عربي کره کتونکو اخځ هم ښودل شوی، وګورئ، کره کتنه (۱۱۵) مخ. اخځ یې په دې ډول ښودل شوی دی:

(۲۷: ۴۲۸-۴۳۹). د اخځ شرح داده چې (۲۷) ګڼه اخځ، (ادب او ادبي کره کتنه) اثر دی چې عبدالمالک همت لیکلی، په دې اثر کې دغه برخه د یاد کتاب له (۴۲۸-۴۳۹) مخونو څخه رااخیستل شوې او د نورو عربي کره کتونکو په باب داسې یادونه شوې ده: ((د یادونې وړ ده چې د عربي ژبې د ادبیاتو په معاصره دوره کې نور په سلګونو کره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتونکي شته، چې د ټولو پېژندنه دلته ناشونې ده، دا یو څو تنه د بېلګې په یاد شول.)) کره کتنه (۱۱۵مخ).

دلته نه د ټول کتاب د متن کټ مټ انتقال ته اړتیا وه، نه هم د ټولو کره کتونکو پېژندنې ته چې په عربي نړۍ کې تېر شوي، نه یو کتاب او نه هم څو کتابونه ددې موضوع د ځایونې ظرفیت لري. که په غرب کې هم کره کتنې ته نغوته شوې او د استاد روهي له کتاب او نورو اثارو څخه ګټه پورته شوې، هلته هم ټول کره کتونکي نه دي معرفي شوي، نه هم د ټولو د پېژندنې اړتیا وه او نه یوه واحد تدریسي کتاب د ټولو د ځایونې وس لري.

همت صیب وایي: ځینې عربي نومونه ناسم ثبت شوي دي، کېدی شي، لکه څنګه چې ځینې عرب لیکوال د ځینو پښتو نومونو په ثبت کې تېروتنه کوي، داسې پښتانه لیکوال هم کېدی شي، له یوه اخځه بل ته او له بله بل ته د ځینو عربي نومونو په لیکلو کې له ستونزو سره مخ شي. نه یوازې د عربي نومونو، بلکې د لاتین، یوناني او نورو ژبو په نومونو کې هم ستونزه شته، همدا (اپلاتون) او (ارسطو) تر اوسه په څو ډوله لیکل کېږي: افلاتون، افلاطون، اپلاتون، ارستو،ارسطو، دې کې کوم یو سم دی؟ دلته هم کېدی شي، ځینې نومونه تکرار راغلي وي، ځینې ناسم ثبت شوي وي، له یو نوم څخه د یوې کامې (،) په زیاتېدو سره دوه نومونه جوړ شوي وي، خو دې ډول احتمالي تېروتنو ته د کتاب په (۲) مخ کې مخکې تر مخکې اشاره شوې ده: ((طبعي خبره ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا اثر به خپلې خپلې نيمګړتياوې هم ولري، خو ډېرې تېروتنې به تر چاپ وروسته په عملي ډګر کې څرګندېږي، هيله ده درانه لوستونکي او محصلين يې د لوستلو او کتلو پر مهال هغه څرګندې او راپه ګوته کړي چې په بل چاپ کې هغه نيمګړتياوې سمې او نورې زياتونې هم ورسره مل شي.))

همت صيب پر عربي ژبه زما د نه پوهېدو خبره هم د يوه پېغور په بڼه مطرح کړې او خپل علمي فضيلت يې دلته په يو نه يو ډول څرګند کړی دی.

زه خو پر عربي ژبه د پوهېدو دعوه نه لرم، خو د ګڼ شمېر عربي لغتونو پر لغوي مانا مې سر خلاص دی، پر دې پوهېږم چې عربي دي او يا عربي رېښه لري، لکه په خپله (عبدالمالک). (مالک) د (ملک) له مصدر څخه جوړ شوی چې (ثلاثي مجرد) ګڼل کېږي، نورې کلمې چې له همدې مصدره رغېدلې، دادي: ملوک، تمليک، ملکيت، مالکين، مالک الملک، املاک، مملکت او داسې نورې، (عبد) د بنده مانا لري، (عبدالمالک) د (مالک بنده) ته وايي.

ما په خپل کتاب کې يادونه کړې چې ما په دې اثر کې د عبدالمالک همت (ادب او ادبي کره کتنه) کتاب څخه ډېره ګټه اخيستې، هدف مې تر ډېره حده محتوايي غنا وه، زه بيا هم وايم چې دا کتاب د محتوا له پلوه خورا غنيمت کتاب دی،خو نه د ژبني او ګرامري جوړښت له نظره. که له دې ليده يې تر ژبپوهنيزې کره کتنې لاندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیسو، نو کېدی شي پر ژبنیو او ګرامري تېروتنو یې ډېر څه ولیکل شي. په ژباړل شوي متن کې خو ستونزې لا نورې هم زیاتې دي، یوازې یو عنوان به د بېلګې په توګه راوړو: د همت صیب د کتاب (۲۷۱) مخ، دا به لوستونکو ته څه پیغام ولري؟ ((ساختیاتي یا ساختګرا یا ساختارګرا کره کتنه)) ، دا څه ډول ترکیب دی، پښتو کې ورته څه وایي؟

فکر وکړئ چې عنوان کې داسې حال وي، نور متن کې به دا ډول ترکیبونه څومره وي؟

ما په خپل کتاب کې پر کتابونو کره کتنه نه کوله، یوازې دهغو له محتوا څخه مې د نوي اثر لپاره ګټه پورته کوله. د همت صیب د کتاب د پېژندنې په برخه کې مې ددغه کتاب ځانګړې یادونه هم کړې ده.

ددې کتاب د پېژندنې په باب ما ویلي: ((۱- ادب او ادبي کره کتنه: دا اثر ښاغلي عبدالمالک همت لیکلی دی، په دې اثر کې د ژباړې او تالیف دواړه برخې شاملې دي، لیکوال خورا زیار په کې ګاللی دی، نه یوازې د کره کتنې په باب په کې معلومات راټول شوي، بلکې د ادب، ادبپوهنې، د ادب ښوونځي، د ادبیاتو شننه او څېړنه هم په کې راغلي دي. دا اثر ټول (٦٦٨) مخونه لري. ادب او ادبپوهنه، ادب د اسلامي نظریې له مخې، ادب او ادبپوهنه د اوسنۍ لویدیزې نظریې له مخې، ادبي کره کتنه، مفهوم او ارزښت، ادبي کره کتنه له پخوا څخه تراوسه، اسلامي کره کتنه، دري کره کتنه، اردو کره کتنه او پښتو کره کتنه یې اساسي سرلیکونه دي. تر دغه هر یو اساسي سرلیک لاندې بیا څو نور څنګزني سرلیکونه دي، چې هره موضوع یې په هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړخیز ډول څېړلې ده. دا اثر په ښکلي قطع او صحافت پر (۲۰۰٦م)، (۱۳۸۵ل) کال په کویټه کې د صحاف نشراتي موسسې له خوا د یو زر ټوکو په شمېر چاپ شوی دی او دا اثر چې اوس لولئ په دې کې هم د همدې اثر (ادب او ادبي کره کتنه) اثر څخه زیاته ګټه اخیستل شوې ده.)) زما اثر (کره کتنه) (۴۰۵-۴۰۱ مخونه)

نو کله چې یو څوک له کوم اثر څخه ګټه پورته کوي، اخځ هم په دقیق ډول ښیي، کتاب او مخونه یې هم په ثابت ډول ښیي او په ځانګړي ډول د کتاب یادونه هم کوي، نو بیا ((ادبي غلا)) څه مانا؟. کاشکې ښاغلي همت صیب همدې متن ته پاملرنه کړې وای. همت صیب چې په خپل کتاب (ادب- ادبي کره کتنه) کې له کومو اخځونو څخه ګټه اخیستې، ځینو ته یې د کتاب په متن کې اشاره کړې او نور یې بیا یوازې د کتاب په پای کې په لنډیز سره ښودلي دي، خو دلته هر څه څرګند دي.

ښاغلي همت چې په خپل اثر کې له نږدې (۱۳۱) اخځونو څخه ګټه اخیستې، نو دېته هم ((ادبي غلا)) ویل کېدی شي؟

د همت صیب اثر یو ښه څېړنیز، شننیز او د کره کتنې په باب یو تاریخي اثر دی، چې لوستونکو ته په دې برخه کې ښه معلومات ورکوي، خو تدریسي بڼه نه لري، ده هم له بېلابېلو اثارو څخه ګټه پورته کړې. (۱۳۱) اثار یې ورپسې پلټلي، خو په خپل ژبني او ګړدویز طرز یې لیکلی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کره کتنه کې یو مهم اصل دادی چې کره کتونکی باید حلیم، صبور او عادل وي، کینه،احساسات او شخصي عقدې، د کره کتونکي سیاسي، مذهبي او نور تمایلات د ادبي کره کتونکي له شان سره مناسب نه دي، ښاغلي همت په دې لیکنه کې دسیاسي،مذهبي، شخصي او اقتصادي عقدې تر اغېز لاندې راغلی، خپل همت ته یې یو څه صدمه رسولې ده. ډېر ژر یې د قاضي او څارنوال په توګه حکم صادر کړی دی. اصلي کره کتونکی همغه دی چې خپل دلایل وړاندې کړي، نتیجه او وروستی قضاوت لوستونکو ته پرېږدي.

دا یې هم لیکلي چې ولې (یون) په خپل متن کې دده ټول هغه متون نه دي راوړي چې په عربي ژبه وو، دده په اصطلاح (اسلامي کسوت) یې ځنې ایستلی، یانې ولې یې له پښتو ژباړې سره عربي متن نه دی راوړی؟ یو حدیث شریف ته یې هم اشاره کړې چې ولې یې یوازې ژباړه راوړې یا پیغام او محتوا راوړل شوي. له دې خبرو څخه د همت صیب غرض کېدی شي دا وي چې خپل دیني یا مذهبي فضیلت وښیي، که داسې نه وي نو چې ده هم له عربي څخه کوم متون ژباړلي، ان دیني متون، هلته هم له پښتو ژباړې سره په ټولو برخو کې عربي متن نه دی راغلی، بل دا خو د دیني متونو د ژباړې، تحلیل او شننې کوم اثر نه دی او یا هم کومه ملایي ژباړه چې حتمي دې ورسره څنګ په څنګ عربي متن هم راوړل شي او هغه دې بیا هم ټکي پر ټکي وژباړل شي. که په مقدسو دیني متونو کې د انتقال پر مهال خدای مه کړه یو توری هم کښته او پورته شي؛ کم او زیات ، وړاندې او وروسته شي، یا په کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاپې تېروتنې وشي، نو بیا خو به د کتاب نورې ټولې ښېګڼې پر ځای پاتې وي او لیکوال به د تکفیر له توره ځان نه شي خلاصولای، لکه اوس چې د همت صیب زړه دی، خبره همغه لوري ته بوځي.

همت صیب په خپله لیکنه کې تردې حده د احساساتو تر اغېز لاندې راغلی دی چې د (کره کتنې) او (ادب) تر منځ توپیر یې هم له یاده وتی او یا هم کېدی شي سر یې پرې نه وي خلاص شوی. سره له دې چې کتاب یې هم پر همدې (ادب او ادبي کره کتنې) لیکلی دی. ادب هنر دی او کره کتنه علم دی. ادب کې احساس، ولوله، عاطفه، تخیل او تفکر ټول ځای لري، خو کره کتنه بیا د علم په توګه له تفکر پرته دې نورو برخو ته څه ډېره اړتیا نه لري. شعر، کیسه او نوره ټوله همغه لیکنې یا ګڼنې وینا چې هنري ارزښت لري، هغې ته ادب یا ادبیات ویل کېږي او هغه پوهه چې بیا همدا هنر (ادبیات) څېړي، کره کوي یې او ارزوي یې، هغې ته بیا (کره کتنه) وایي. څوک چې ادبیات پنځوي، هغه ته (ادیب) وایي او څوک چې ادبیات ارزوي، هغه ته بیا (ادبپوه) وایي. همت صیب لیکلي چې ((ادبي غلا))، ایا همت صیب کوم ادبي اثر؛ شعر، لنډه کیسه، ناول، طنز یا بل څه لیکلي چې د هغو متن، محتوا، فکر او یا هنري جوهر خدای مه کړه ما او یا بل چا ترې تروړلي او په خپل نامه یې کړي، چې ده پرې د ((ادبي غلا)) تور پورې کړی او که نه د ده له علمي او څېړنیز کتاب (ادب او ادبي کره کتنه) څخه د یوه څرګند اخځ په توګه کار اخیستل شوی دی ؟ په دې حالت کې که بیا هم دی نا راضه و، نو بیا یې باید لیکلي وای: ((علمي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلا)) چې خبره خو یې یو څه علمي منطق ته برابره شوې وای، ځیرمن لیکوال ټول د (ادب) او (ادبپوهنې) پر توپیر پوهېږي، خو یوازې همغه څوک پرې ځان نه پوهوي چې کتاب پرې لیکي.

همت صیب خپله لیکنه د خپل کتاب د متن پر بیا راغبرگولو غځولې ده او همدارنگه زما د کتاب د ځینو برخو په راوړلو سره، زیاته برخه یې د همغو عرب لیکوالو یا کره کتنو پر پېژندنه راځرخي چې ده په خپل کتاب کې په نسبتاً تفصیلي او ما بیا د همده له کتاب څخه په لنډېز سره پېژندلي دي. ددې ترڅنگ ده د کره کتنې (۱۸) کتابونه معرفي کړي او ما (۲۸) عنوانه. ده هر کتاب نسبتاً په تفصیل سره پېژندلی او ځینو ځایونو کې د همغه کتاب به باب د نورو لیکوالو تبصرو ته هم ورداخل شوی او ما بیا اړوند کتابونه په ډېر لنډېز سره معرفي کړي دي. ده فکر کړی چې دا کتابونه یې دده د کتاب د معرفۍ پر اساس معرفي کړي، په داسې حال کې چې ددې کتابونو یو زیات شمېر ما سره په خپله موجود وو، اکثره یې په ځانگړې ډول معرفي شوي او یو نیم که دده له کتابه هم معرفي شوي، هغه د کتاب د لنډېز پېژندنې پر اساس دي، نه دا چې دده متن په پام کې نیول شوی او یا ورته اړتیا وه.

که ښاغلي همت په خپل کتاب کې لیکلي وای چې له دې کتاب (ادب او ادبي کره کتنه) څخه هېڅوک هېڅ ډول اقتباس نه شي کولای او که کوي یې هم، نو سل په سلو کې دې دده متن کټ مټ انتقالوي، که تېروتنه هم په کې وي، نو بیا یې حق درلود چې اعتراض وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښاغلي همت ليکلي چې يون د کره کتنې ډولونه او ادبي ښوونځي دواړه معرفي کړي، په داسې حال کې چې دا دواړه بېلابېل شيان دي، ادبي ښوونځي د کره کتنې په ډولونو کې نه راځي، بايد دلته يې نه واى معرفي کړي، همت صيب که د کتاب څلورم څپرکي ته پام کړى واى؛ (۱۳۷) او (۱۳۸) مخونه يې لږ په دقت سره لوستي واى، کېدى شي دا نيوکه يې هم ځاى پر ځاى حل شوې واى، يو ځل بيايې هغې برخې ته پام رااړوم چې ما خپله په څرګندو ټکو ورته اشاره کړې ده، نو بيا دده يادونې ته څه اړتيا ده؟ وګورئ (کره کتنه) (۱۳۷)مخ، په دې ډول يادونه شوې ده:

((کره کتنيز او ادبي ښوونځي:د کره کتنې په بېلابېلو چاپ شويو اثارو کې د کره کتنې جريانونه او د ادبياتو بېلابېل ښوونځي اکثره د ادبياتو د ښوونځيو تر چتر لاندې څېړل شوي دي. کله چې يو ادبي ښوونځى رامنځته شوى او يوه مشخصه محتوايي او شکلي بڼه يې غوره کړې ده، نو بيا ادبپوهانو يا کره کتونکو همغه اثار چې ددې ښوونځي ساحې ته داخلېږي، د همغه ښوونځي د ځانګړنو په رڼا کې مطالعه کړي، شنلي او څېړلي دي. د يوه ادبي ښوونځي د پولو او ځانګړتياوو تشخيص هم د ادبپوهانو او کره کتونکو له خوا په ګوته کېږي. نو که موږ غواړو د کره کتنې د ښوونځيو په باب رڼا واچوو، ضروري ده چې د ادبياتو بېلابېل ښوونځي هم وپېژنو، د همدغو ښوونځيو پېژندنه په حقيقت کې د کره کتنې د ښوونځيو بڼه اسانوي. په ځينو څېړنيزو اثارو کې د کره کتنې ښوونځي، ادبي ښوونځي او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کره کتنې ډولونه تر یوه چتر لاندې څېړل شوي دي، په تېره بیا د کره کتنې ښوونځي او ډولونه. د کره کتنې د ښوونځي او د هغه د یو ډول ترمنځ یو څه توپیر په کار دی. په یوه کره کتنیز ښوونځي کې کېدی شي، د کره کتنې څو ډولونه مطرح شي، خو په پښتو او دري اکثره کتابونو کې ددې موضوعګانو په باب توپیرونو ته ډېره پاملرنه نه ده شوې.

دلته لومړی غواړو کره کتنیزو ښوونځیو ته لنډه نغوته وکړو او بیا ادبي ښوونځینو ته لاړ شو.))

نو له دې متن سره سره چې بیا هم د چا سره نه خلاصېږي، خدای (ج) دې د هغه سر خلاص کړي.

نه غواړم دا لیکنه تر دې اوږده شي، درانه لوستونکي او ګران محصلین کولای شي، زما په قلم لیکل شوی اثر (کره کتنه) او د نورو درنو لیکوالو ټول لیکل شوي اثار یو ځل بیا تر کره کتنې لاندې ونیسي، له مانیز، روزنیز، پوهنیز، ژبنیز، کره کتنیز او نورو اړخو له نظره یې په هر اړخیز ډول وڅېړي، له ټولو څخه دې ګټه پورته کړي، خو کوم یو چې تر نورو خوږ، روزنیز او پوهنیز و، هغه دې زیات ولولي.

په پای کې غواړم یادونه وکړم چې درانه لوستونکي دې د هر اثر د لوستلو پر مهال دې خبرې ته ډېر پام وکړي چې یو ادبي، هنري، علمي یا تاریخي اثر د چا له خوا لیکل شوی او د چا لپاره لیکل شوی دی؟ د

(c) ketabton.com: The Digital Library

فني، مسلکي او متخصص لیکوال او د اړوندې برخې د څانګوال له خوا، که د یو ذوقي، اماتور او نامسلکي لیکوال او یا کوم بل کس له خوا، کله کله کېدی شي د یو اماتور لیکوال له خوا ځینې داسې اثار هم ولیکل شي چې په ورته موضوع کې تر مسلکي لیکواله هم ډېر هر اړخیز او معلوماتي وي، خو که په ورته موضوع کې یې بیا تېروتنو ته پام وشي، نو د مسلکي شخص تېروتنې به بیا د نا مسلکي هغه په اندول ډېرې کمې او کم ضرره وي.

زموږ په پښتو ادب څېړنه کې د مسلکي لیکوالو کمی له ورایه احساسېږي، هر څوک چې په دې برخه کې یو ګام پورته کوي، دستاینې وړ دی، خو ځینې وخت ناسمې ژباړې، ملایي املا او انشاء او پر خپل لیکنیز او ګړدودیز سبک تر حده ډېر ټینګار، په علمي مسایلو کې د ځان په ګټه له مذهب څخه ناوړه ګټه اخیستنه او د ملایی له دریځه پر نورو تورونه پورې کول، تر هر څه وړاندې په خپله د تور پورې کوونکي کمزوري او مانیز فقر په ډاګه کوي.

ددې لیکنې له سپیناوي سره که بیا هم د شکاک، منتقد او ځینو نورو لوستونکو قناعت نه وي حاصل شوی او موضوع ښه نه وي روښانه شوې، نو کېدی شي دا او دېته ورته نورې موضوعګانې د ځوانو لیکوالو او طرفینو په حضور کې د تختې پر مخ شرح او همدارنګه د هر اثر د پرتلنې او اړوندو مسایلو په باب د پوښتنو او ګروېږنو په ښه روښانه شي. ددې ترڅنګ کله چې یو لیکوال یو اثر ولیکه او بیا یې لوستونکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته وړاندې کړ، لوستونکي حق لري چې دهغه په باب خپل نظر څرګند کړي، کره کتونکو ته هم دا حق خوندي دی، خو په دې شرط چې کره کتونکی، تېروتنې اصلاح او متن کره کړي، نه دا چې خپله کينه، بغض او عداوت د کره کتنې تر نامه پر نورو تحميل کړي.

هيله ده دې سپيناوي د همت صيب يو لړ شکونو، نيوکو او اندېښنو ته تر يوه حده ځواب ويلای وي.

د عادلانه کره کتنې د بريا په هيله

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ د خپلې زمانې په کږلیچ کې

د ژوند پیل او پای داسې نه دي چې د صفر له نقطې پیل شي او همداسې عمومي یا افقي حرکت کوي. ژوند د زمانې په کږلیچ کې خپل کږلیچ او خپلې لوړې او ژورې لري، دا لوړې ژورې که څه هم د انسان په ژوندانه کې هغه ته په ډېر لوړ قیمت تمامېږي او هغه په کې له ډېرو سترړیاوو سره مخامخېږي، خو بل نسل ته د پند په توګه ډېرې قیمتي وي او په وړیا ډول ورته د غټو تجربو په توګه پاتې کېږي. هوښیار ملتونه او ځیرک نسلونه بیا له دغو تجربو څخه د خپل ژوند د ښېرازۍ او سمون په خاطر غټه ګټه پورته کوي او ویده نسلونه بیا دا تجربې په همغه قیمت یو ځل بیا تکراروي چې تر دې وړاندې نسل هم تېرې کړې وي.

موږ په داسې یوه ټولنه کې ژوند کوو چې استثنایي حالات لري، ډېرې داسې پېښې هم په کې پېښېدی شي چې هېڅ اټکل یې نه وي شوی او د داسې پېښو احتمال هم په کې شته چې احتمال یې نه وي. ان ممکنات په کې ناممکن او ناممکن کارونه په کې ممکنېدی شي. دلته ژوند د سیاسي، اقتصادي او ساینسي محاسباتو له مخې برابر نه دی، وړاندوینه هم په کې سمه نه راوځي، نو په داسې ټولنه کې ژوند کول او هلته د معیارونو له مخې د ژوند تېرول اسانه کار نه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څنګه چې پېښې دلته منظمې او ارګانيکې نه دي؛ استثنايي حالات هم په کې پېښېدی شي، دغسې شخصيت جوړونه هم په منظم او سستماتيک ډول نه رامنځته کېږي. دلته به يو شخصيت هم د زمانې د کړلېچ تر ډېرو پړاوونو تېرېږي، بيا کېدی شي د پوخوالي پړاو ته ورسېږي، خو دا پوخوالی هم په دې مانا نه دی چې ټول خلک به ورته درناوی کوي او په ټولنه کې به عام منښت ترلاسه کوي. کېدی شي ځينې يې په همدې لوړو ژورو کې مسخه شي او کړی کار يې هم د چا سترګو ته ونه درېږي.

له دې ليکنې څخه مې هدف دا دی چې زموږ په ټولنه کې ټول ارزښتونه تعريف شوي نه دي او که ځينې ارزښتونه تقدس هم لري، ټول خلک يې پر اصولو موافق نه دي او يا يې پر معيارونو نه پوهېږي. دلته غواړم لږ نور وضاحت هم ورکړم او ځينو هغو مسايلو او ستونزو ته هم نغوته وکړم چې په ټولنيز چاپېريال کې موجود دي:

- د اصولو او معيارونو له مخې بايد له يوه فرهنګي شخصيت څخه موږ تر ډېره بريده د فرهنګي خدمتونو هيله ولرو، نه دا چې هغه زموږ د ژوند د هر ډګر ستونزې را اوارې کړي، خو که دلته يو څوک په فرهنګي برخه کې يو څه پرمختګ هم وکړي او يو څه فرهنګي خدمات هم ترسره کړي، په خپله په فرهنګي چاپېريال کې پر شتو ستونزو سربېره په عام ولس کې له هغه څخه د خلکو هيله دا وي چې نور ټولنيز، سياسي او رغاونيز کارونه دې هم ترسره کړي، په داسې حال کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا کار د ده په وس پوره نه وي، نو دا مهال د ده د عرضې او د ولس د تقاضې تر منځ واټن رامنځته کېږي، نو ځکه خو د ده عام منښت او گرانښت په ولس کې له ننگونې سره مخامخېږي.

د طالبانو د حاکمیت پر مهال مو پېښور کې د نورو ملگرو په مرسته (هیله) مجله چاپوله او په ډېر تکلیف مو ورته چاپ لگښت برابراوه، یوه ورځ راته یو شخص وویل، والله په دې مجلو او کتابونو څه نه کېږي، د دې پر ځای چې دې د کابل- جلال اباد لویه لاره جوړه کړې وای، ښه به و. ما وویل موږ په دوو میاشتو کې دا یوه مجله په ډېر تکلیف چاپوو او د دومره لویې لارې جوړول، خو د حکومتونو کار دی، ډېرې زیاتې پیسې غواړي، حکومت یې پېسې نه لري، موږ خو لا عادي خلک یو، ونیسه که تا ته کومه لاره او گودر معلوم وي، دا کار ته وکړه، موږ به همدا فرهنگي کار کوو، دې ته به دوام ورکړو، هغه کار تاسو ترسره کړئ، ده وویل، ترسره کوم یې خو چې پیسې راته پیدا کړې، ما ویل چې پیسې مې پیدا کولای شوې، نو بیا مې تا ته څه ته ویل، خو موږ خپله دا کار کاوه، سخت کار خو همدا د پیسو پیدا کول دي، له دې جملې څخه مې هدف دا و چې د یوې مجلې چاپ، د یو چا تقاضا دومره پورته کړه چې هغه درڅخه د لویې لارې د جوړونې غوښتنه کوله، خو کله چې تا همدا هیله له هغه څخه وکړه، هغه درڅخه بله هیله وکړه. غرض دا دی چې کار کول یوه ستونزمنه عملیه ده او تقاضا ډېره اسانه او بې لگښته، کار انرژي او لگښت غواړي او تقاضا یوازې د خولې خوځول دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د ذوقونو اختلاف بله موضوع ده چې وخت ناوخت د کار د خلکو مخه نیسي، خپله تجربه بیانوم. په پېښور کې چې مو مجله چاپوله، یو به نیوکه کوله چې د پښتې رنګ یې ولې شین دی، بل به ویل، بله ګڼه مو ولې په سره بخن رنګ چاپ کړې او بل به پر ساده سپین رنګ نیوکه کوله او له خپل ذوق سره سم به یې یوه غوښتنه لرله. دلته موږ دا تجربه ترلاسه کړه، که چېرې تا کار نه وای کړی، نو دا نیوکې یا غوښتنې نه رامنځته کېدلې، نو دلته دوه کټه ګوری خلک رامنځته شول؛ یو د کار خلک چې تولید لري او بل مبصرین چې د خبرو ځواک لري او د عمل نه.

- تنګنظري، سیاسي، مذهبي او رواني عقدې نور مسایل دي چې د کار خلک کار ته نه پرېږدي، دا لړی پخوا هم موجوده وه، اوس هم شته او لا به هم روانه وي. اقتصادي فقر او له هغې څخه راټوکېدلې عقصده او کینه بل عامل دی چې د کار او په تېره بیا د فرهنګي کار د پنځوونکو پر وړاندې موجود دی. منتقدینو به هر ډول فرهنګي کار له اقتصادي ګټې سره غوټه کاوه او همدارنګه به یې وویل چې دې کې احمد او محمود ته ډېرې پیسې پاتې کېږي، په وړیا ډول څوک دا کارونه نه کوي، خو چې تا به ورته وویل، که دې کار کې ډېره ګټه متصوره وي، خو راشئ، تاسې یې ترسره کړئ، هم به ګټه وکړئ هم به فرهنګي کار ترسره شي، تر دې به د نېکمرغۍ بل کوم زېری وي چې زموږ ټولنه داسې یو پړاو ته ورسېږي چې په فرهنګي کار، ښه کار او علمي کار کې یې ګټه خوندي شي، تر دې نو بیا بل غوره حالت چېرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی؟ خو څرنګه چې دې ډول اشخاصو خپله کوم فرهنګي نوښت او کار نه شو کولای، نو د بل چا د کار د مخنیوي په خاطر یې دا ډول تبلیغات کول.

- سیاسي، قومي او مذهبي ټاپې بله هغه منفي پدیده وه او ده چې زموږ په ټولنه کې یو شمېر کارنده اشخاص ورسره مخامخ دي. مذهبي منتقدین هره پدیده له خپل مذهبي لیدلوري او په هغه کې هم بیا له خپل اند اندود سره سمه څېړي، د ساري په توګه موږ د ژوندون په نوم یوه رسنۍ لرو، ټلوېزیون د عوامو او خواصو ټولو لپاره دی، یوازې د ټولنې د هغه مذهبي قشر لپاره نه دی چې دین ته یې افراطي بڼه ورکړې او د ژوند ډېر مهم ضرورتونه یې په کې په خپل نظر حرام ګرځولي دي. په ژوندون ټلوېزیون کې په څلورویشتو ساعتونو کې یو ساعت موسیقي هم خپرېږي، خو یو شمېر تنګنظره مذهبي لیکوال بل کار نه لري، پر ټلوېزیون او شخصاً ما باندې یې نیوکه ده چې ولې یې د موسیقۍ خپراوي ته اجازه ورکړې، خو د ټلوېزیون هغه بل اړخ ته چې ګڼ شمېر سیاسي، ټولنیزې، علمي او دیني خپرونې لري، هغه نه ستایي، خو پر همدې یوې برخې نیوکې ته یې کار ویلی دی.

زه خپله د ځینو خاصو سندرغاړو له ځینو لوړو سندرو پرته نورو زیاتو سندرو سره زیاته مینه نه لرم او نه دا برخه ډېره تعقیبوم، خو د ټلوېزیون اداره د عام ولس غوښتنې په پام کې نیسي، د نورو پروګرامونو ترڅنګ دا برخه هم خپروي، خو یو شمېر تنګنظران بیا د خپلې سیاسي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولنيزې او فرهنګي عقدې د تشولو لپاره دې ټکي ته زياته هوا ورکوي. وه ورورہ! که ته دومره ځان مذهبي ګڼې، خو دا موسيقي ببخي اوره مه، ريموټ دې په لاس کې دی، بل چينل ونيسه! بل دا ډول خلک خو په ټولنه کې کم نه ياست، ونيسئ پيسې راټولې کړئ، يو سوچه مذهبي چينل جوړ کړئ، څه ډول مذهبي افکار مو چې په ذهن کې ګرځي، هغه په کې خپاره کړئ! که دا ډول خلک خپل فکر، نظر او ګروهې ته ژمن وي، نو عملي خدمت ته دې ورودانګي، خو څرنګه چې د ذهني تنګظرۍ پر ناروغۍ اخته دي، نو څکه غواړي، نور خلک هم له کاره وباسي او يا يې ځان سره په تا ويلې ما ويلې مصروف کړي.

- د ژبني او قومي تعصب ټاپه هم د مذهبي تنګنظرانو تر ټاپې کمه نه ده. که په خپله ژبه دې کتاب چاپ کړ، که په خپله سيمه کې دې د يو شمېر بېوزلو لاسنيوی وکړ، نو فوراً درباندې ټاپې ووهل شي، هغه دې ژبپالنه کوي، ولې يې په هغه بله ژبه نه چاپوي چې په خپله ژبه يې چاپوي، که دوی رښتيا ملي وحدت غواړي، نو بايد په هغه بله ژبه دې لومړی کار شروع کړي چې هغوی هم خوشاله شي ، د دوی په نظر د خپل خفګان په بيه د نورو خوشالول ملي وحدت ګڼل کېږي، په داسې حال کې چې د هغو نورو ټول حقوق محفوظ دي، هغوی کولای شي خپلې ژبې ته په خلاص مټ کار او خدمت وکړي او د تعصب له هر ډول تور او ټاپې څخه هم خوندي دي. خو که تا په خپله ژبه يوه پاڼه وليکله او د ختم او واده بلنليکونه دې په خپله ژبه وليکل، نو دا بيا يو تعصب دی. که په يوه سيمه کې دې له بېوزلو سره د مرستې او لاسنيوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمينه برابره کړه، نو بيا به دوی سره معيار دا وي چې ولې يې دا کار له هغې بلې سيمې پيل نه کړ، چې له دې يې پيل کړ، دغه دی تعصب! زموږ په ټولنه کې تعصبگر دومره سپين سترگي شوي چې هم خپل تعصب پټوي، هم پر نورو د تعصب ټاپې لگوي او هم د نورو د کار مخه نيسي او خپله هم کوم کار نه شي ترسره کولای.

د تنگنظريو، تعصب، کينې او نورو ډول ډول خنډونو بېلگې ډېرې دي، نه غواړم دا ليکنه پرې تر دې زياته وغځوم، خو دا زموږ د ټولنې منفي واقعيتونه دي. دا څو بېلگې مې ځکه راوړې چې تر موږ دمخه خدمتگار نسل هم ورسره لاس او گرېوان و، زموږ دزمانې د روښنفکره نسل هم همدا حال دی او احتمال شته چې تر موږ وروسته نسل هم له ورته ستونزو سره مخامخ شي.

- د گڼو ستونزو له منځه مو د دې څو ستونزو يادونه ځکه وکړه چې راتلونکي نسل ته دا خبره لاپسې روښانه شي چې موږ د خپلې زمانې په دغسې يو کړلېچ کې ژوند کاوه، نو په دې کې که چا ډېر کم کار هم کړی وي، بايد غنيمت وگڼل شي. بله خبره دا ده چې په داسې حالاتو کې به په کارونو کې طبعاً نيمگړتياوې او کمزورۍ ليدل کېږي، ځکه چې خپله ټولنه په نورمال حالت کې نه ده، خو اوس راځو دېته، چې د دې نيمگړتياوو او ستونزو له شتوالي سره سره ايا د بريا او پرمختگ کومه لاره هم شته که نه؟ ايا داسې لارې چارې او تگلورې هم موجود دي چې د هغو په کارونې سره له دې ستونزو څخه ځان وباسو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار هم وکړو، تولید هم ولرو او له مخالفینو او خنډونو سره سره ټولنې ته یو شمېر مثمر خدمات هم وړاندې کړو؟ خپلو فرهنګي هڅو او تجربو ته په کتو کېدی شي دې پوښتنو ته د (هو) ځواب ورکړو:

- زموږ په ټولنه کې د تنګظرۍ عنصر شته، تشویق به هم وي، خو کېدی شي د لنډ فکرۍ تله پرې درنه وي، نو ځان باید په داسې روحیه وروزو چې د کار په مقابل څوک کوم امتیاز نه راکوي، نه ډاډ شته، نه تشویق، د توهین، سپکاوي او غندنې احتمال هم شته، که موږ خپله روحیه دومره پیاوړې کړو چې د سپکاوۍ، تنګنظرۍ له هر ډول مکروب سره مقابله کولای شو، نو بیا مو میدان ګټلی او کار مو ثمر ته رسېږي، په دې برخه کې که احتمالي، هڅونه تایید او ستاینه هم ورسره مل شي، نو د کاري شخص اوسېله نوره هم زیاتېږي او کار نتیجې ته رسېږي.

- یو شمېر اشخاص غواړي قصداً د کاري خلکو پر وړاندې ستونزې راولاړې کړي، پر هغوی ډول ډول تورونه پورې کړي، په رسنیو کې په هغو پسې ډول ډول تبلیغات وکړي، هدف یې دا وي چې د کار خلک له کاره وباسي، ځان سره یې مصروف کړي او په دې ډول خپل ځان ته د شهرت زمینه هم برابره کړي، نو په داسې یو حالت کې باید د کار خلک د دې ډول اشخاصو پر وړاندې هېڅ ډول لیکنې ونه کړي او هېڅ ډول غبرګون ونه ښیي، د هغوی تبلیغات بې ځوابه پرېږدي، بابېزه یې وګڼي او ارزښت ورنه کړي، نو د وخت په تېرېدو سره لنډ فکره اشخاص د خپل کړي کار له بې ارزښتۍ سره مخامخېږي، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور تبلیغ او تصنعي شهرت زمینه یې له منځه ځي. البته خاص حالت چې سپیناوی ته اړتیا لري، هغه مستثنی دی.

- په ټولنه کې هر سړی خپل خپل مخالف لري، که د کار سړي غواړي خپل تنګنظری یا سیال مخالف بې ارزښته کړي، نو باید خپل کار ته کش ورکړي، کله چې د ده او د سیال تر منځ یې د پرمختګ واټن زیات شي او لنډ فکری وګوري چې دا واټن نه شي وهلای، نو په خپله له خپل رقابت څخه لاس اخلي او د کار سړي ته خپله لار اواریږي.

- هر کله چې د یوه فرهنګي، ټولنیز اوعملي کار مخالفینو د کار سړي د مثبتو کارونو پر وړاندې منفي غبرګون وښود، نو د کار سړی، باید له هغوی سره خپل وخت پر تا ویلو ما ویلو مصرف نه کړي، خپل همغه کار ته لا پسې کش ورکړي چې د مخالفینو حساسیت یې راپارولی دی. په دې حالت کې مخالفین لاپسې ځوریږي او څه شی یې لاس ته هم نه ورځي، خصوصاً دا کارونه بیا هغه وخت لاپسې ضروري شي چې د هېواد او ملت په ګټه وي.

- یو فرهنګي شخصیت باید خپل ورځنی، اوونیز، میاشتنی او کلنی پروګرام ولري او پرته له دې چې اخوا دېخوا خلکو سره په ناضروري ناندریو ځان مصروف کړي، خپل پلان تطبیق کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- **یو فرهنګي کار، ژر او سم لاسي نتیجه نه ورکوي، وخت غواړي، دولس په متن کې د کار د خلکو قدرونه شته، اکثره وخت خپل نسل د خپل اتل پر قدرونې نه پوهېږي، لړه زمانه چې تېره شي، بیا د کار د خلکو د کار موثریت معلومېږي او ولس کې یې ګرانښت جوتېږي، بله اساسي خبره دا هم ده چې که یو څوک واقعاً یو خدمتګار شخصیت وي، هغه باید د عقیده یي بنسټ له مخې د خدای او رسول رضا هم په پام کې ونیسي، د خالق د مخلوق خدمت په خپله د عبادت برخه ده، خپل کار باید د عبادت برخه وګڼي او له خدای (ج) پرته یې له هېچا څخه د معاوضې غوښتنه ونه کړي.**

دا یو څو مشورې مو ځوانو خدمتګارانو ته په دې خاطر یادې کړې چې دوی کېدی شي د خپل کار په بهیر کې له دې ډول ستونزو سره مخ شي او په دې خاطر چې نهیلي نه شي او کار یې ټکنی نه شي، نو په کار ده چې دا او دېته ورته نور ټولنیز واقعیتونه په پام کې ونیسي. د دې ترڅنګ هغو اشخاصو ته چې همدا اوس عملاً پر فرهنګي او ټولنیز خدمت بوخت دي، له هغو څخه مو هیله ده چې د خپلو فردي تجربو ترڅنګ پورتني مسایل او واقعیتونه هم په پام کې ونیسي. په پای کې یو ځل بیا یادونه کوم چې که نننی او سبانی نسل زموږ کړی مات ګوډ فرهنګي کار ارزوي، نو پورتني کړلېچونه او اغزن چاپېریال دې هم په پام کې ونیسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې لیکنې پر مهال ما د خپل عمر پنځوس کلونه پوره کړل، په دې نیمه پېړۍ کې زه تر (۳۲) کالو زیاته موده له لیکوالۍ سره نږدې پاتې شوی یم، پورتنۍ څو موضوعګانې زما د تېر (۳۲) کلن فرهنګي ژوندانه د ګڼو تجربو څخه یو څو تجربې وې چې درنو لوستونکو ته مې په لنډیز سره یادې کړې. هیله ده زموږ ننني او سباني فرهنګي نسل د خپلو نویو او ځاني تجربو ترڅنګ یاد موضوعات هم په پام کې ونیسي، د تېرو تجربو او د خپل وخت د نویو غوښتنو په رڼا کې خپل هېواد ته د ښو او ګټورو فرهنګي، ټولنیزو او سیاسي خدمتونو جوګه شي.

په درنښت

محمد اسمعیل یون

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library